

Acta yfirrættarins 1749-1796 (1947)

Útgáfa 1.0 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðu eintaki af téðu riti. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið rafrænt eintak af því án endurgjalds.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó að stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Höfundur skjals þessa álitur að hvers kyns höfundaréttur á prentaða eintakinu sé útrunninn.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

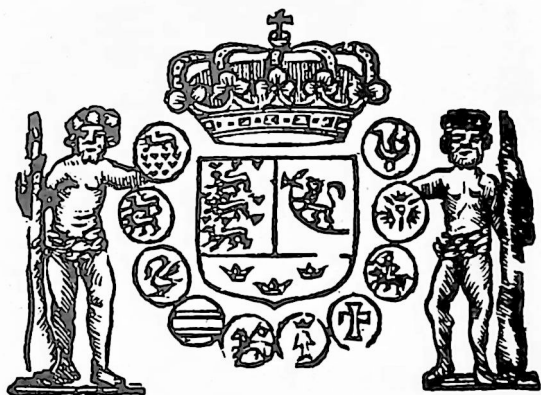
Athugasemdir um þessa útgáfu

Meiriháttar galli á bls. 73 í 1768-1772.

Meiriháttar galli á bls. 32 í 1783-1791.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

ACTA
YFIRRÉTTARINS
Á ÍSLANDI
FYRIR ÁRIN 1749 — 1796

PRENTAÐ Í LEIRÁRGÖRÐUM VIÐ LEIRÁ
1797 — 1804

THE
STANDARD
OF

THE
STANDARD
OF

THE
STANDARD
OF

THE
STANDARD
OF

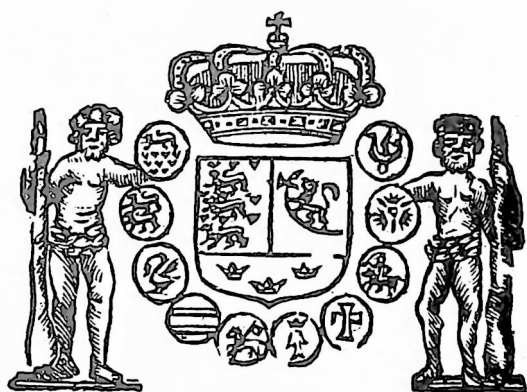

Acta Vfirréttarins

á

Íslandi,

fyrir árin 1749=1755.

Leirárgördum við Leirá, 1804.

Prentuð á kostnað Sekretæra B. Stephensenis,
af Factori og Bókprekjlara Schagfjorð.

925 B

18113777

18113777

18113777

6

Lithograph 1, Lithograph 1947

Ánnó 1749, þann 19da Júlí, var
Yfirrétturinn settur, undir Præ-
sidó Antimanns J. C. Píngels,
med undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti í Yfirrettinum Eshlumadur B. Galdórsón,
sem sækjandi, vegna þess íslendfska Høndlunar- Kom-
pagnies; en Løgmadr S. Sølvasón og Eshlumadur
S. Magnússon, sem verjendur. Eshlumadur B.
Galdórsón framlagdi Yfirrettar stefnu af 17da Okt.
1748, hvarí hann flagar yfir Eshlumanni S. Magn-
úsyni, að hann hafi nidursett járn í Hofsbbs kaup-
stad, árid 1746, til 6 fiska fjórdúnginn, án undan-
gángandi fløgunar. Løgmadr S. Sølvasón stefnir
til að forsvara sinn dóm, að hann Eshlumannsins á.
flædur stadfest hafi. Stefnan, af vidkomendum upprá-
skrifud, var lesin og mæktud lit. A. Því nærri fram-
lagdi

lagði Sýslumadur B. Zaldórsen Hérads- og Lögþingis-dóma í þessu máli, sem voru lesnir og markaðir lit. B. Hann uppástendur, að sínar ástæður, fyrir Lögþingis-retti framsærðar, verði adgættar, og heldur sig til síns innleggs fyrir sama rett framlagt. Sýslumadr S. Magnússon framlagði innlegg af 18da hájús, hvar í hann uppástendur, að sína Hérads-dómur, se bæði sannur og rettur og landinu naðsynlegur, þar líf fólks viðliggi, fái það eðl. brúkanlegt járn, og beidið skadabótar af sínum mórtortum, m. fl. Innleggid lesid og markað lit. C. Eggmadur S. Sólvaðson framlagði innlegg af Gíærdags dató, hvar í hann færir rök til, að sinn Lögþingis-dómur se rettur og naðsynlegur, svo framt innbúar landþins eigi að haldast við lífið, með fleirum röksemdum sem innleggid fram-ar synir, lesid og markað lit. D. Sýslumadur B. Zaldórsen uppástendur, að þótt járnid hafi reynst flémt og óbrúkandi, hafi það verid sínum Prinsípaler óvitandi, og þeim ómögulegt við að gjöra. Máls-partarnir kváðust ekkert meira hafa fram að færa, hvørs vegna svo látandi dómur var af Yfirrettinum affagdur:

Það er með vitnum sannad, og af Kaupsmanni Orvesen meðfénnt, fyrir Hérads-réttinum, að járn það, sem til Hofsófs kaupstadar hefir innflutt verid árid 1746, reyndist að mestu gagnlitid og lítt brúkandi; en fóll þess Distriktis þó eðl. án lífs-fárs funnad járnþins án vera, heldur mátt ar því innkaupa þeim

mur

mun meira, sem það var óduglegra; hvors vegna Shlumadur S. Magnússon hefir í villiti til þessa, og Rentukammerens skipunar um óduglegar Kaupmanna verur, ridurfett þess verd, þegar það reyndist svo óbrúkanlegt og gagnslétt, og ekki kunnad þyggja Kaupmanns Wivesens gjört tilbod, allt járnid út aptur að flytja. Shlumadur B. Zaldórsen, sem sækjandi málsins, hefir þar á móti hværki fyrir Lögþingis: né þessum Yfir-rétti, framfært nokkid lögmætt þessari Shlummanns S. Magnússonar aðgjerd til þneckingar; því dæmíst rétt:

Shlummanns S. Magnússonar aðgjerd, um verd þess óduglega járnid, er innfluttist í Hofsóss kaupstad árid 1746, skal standa í fullu gylði, og stadfestist Lögþingis dómur Logmanns S. Solvasonar í þessu máli, og skal það íslendiska Hondlunar-Kompagnie, fyrir ónaudsynlega málsins sök til þessa Yfirréttar, borga til Logmanns S. Solvasonar 10 rdl. kr., og til Shlummanns S. Magnússonar 7 rdl. kr., sem lukt skal vera innan Augústi mándar útgánga, undir Erekution og Ind-

førsel i þess íslenska Hondlunar-Rompagnies gótsi i Hofsófs kaupstad.

Actum ut supra.

J. E. P i n g e l.

M. Stílafon.	G. Stigurðson.
P. Magnússon.	B. Stigurðson.
U. Jónsson.	P. Jónsson.
S. Stephánsfon.	S. Þíafússon.
E. Magnússon.	B. Nikólásson.
P. Þorsteinsfon.	S. Helgafon.

NUM. II.

Sama eptirmiddag mætti i Þfirrettinum Lögþingis skrifarinn S. Stigurðson, og framlagði Þfirrettar stefnu af 21ta Nóvembr. nærsíðna, útgefna eptir bón Klausturhalðarans J. Thorlacii, móti Sýslumanni B. Nikólássyni, sem þar i er stefndur, fyrir sína forfómun i því, að eptirlífa Amtmannsins skipun, áhrærandi Ríkjubæar klaustrs álaga úttekning hjá viðkomendum, með fleiru þar að lútandi, er stefnan uppáteiknuð af verjanda þann 8da Maí a. h. með ser ber, lesin og mörkud lit. U. Einnig framlagði Lögþingisskrifarinn Amtmannsins skipun, af 14da hújús, til sín, að gánga i rett, sem fullmektugur; lesin og mörkud lit. B. Þríðja Skjal framlagði hann, sem er Amtmannsins skipun,

Skipun, eptir bön Klausturhaldara Thorlacii til Eýslu-
 manns B. Níkolássonar, af 22rum Maí 1748, að
 hann skuli gjöra útlag af skersbúi fyrrum Klausturhalda-
 ans Eyvindar, til Klausursins og þess Inventarii á-
 lagað, sem sama skjal framar með sér ber, lesið og mark-
 að lit. E. Þjórdi Skjal framlagði hann, sem er bön
 Klausurhaldara Thorlacii til Eýslumanns B. Níko-
 lássonar, að hann útlagði gjöri, eptir áminnstri Amt-
 mannsins skipun, dat. 11ta Júní 1748, og samdægris
 uppáskrifud af Eýslumanni B. Níkolásfyni, lesið og
 markað lit. D. Þið fimta skjal framlagði hann, da-
 terað 19da Júní 1748, sem er meðkenning Eýslumanns
 B. Níkolássonar, að hann hafi Extrakt Klausur-út-
 tektarinnar, og afsökun að gjöra útlagði af skersbúi Ey-
 vinder, lesið og markað lit. E. Eýslumadur B. Ní-
 kolásson framlagði innlegg af 14da hújus, hvar með
 hann vill ánægjanlega sýna og sanna, hvorsu ógrándud
 og óbitleg se Thorlacii málsöfn; innlegginn fylgja
 Bilager Num. 10; lesið og markað lit. F. Þar ed
 dagur var að kvældi kominn, var frá rettinum gengið.

NUM. III.

Þann 21ta Júlí settist Þfirretturinn á ný, framlagði
 þá Eýslumadur B. Níkolásson innlegg af dags dató,
 hvar í hann affakar sig frá Altróis sakargiptum, um
 forsömun að gjöra Erefútiön, lesið og markað lit. G.

Sannad sama innihalds, af 15da hujus, framlagði hann, sem var lesid og markad lit. S. Ad síðustu uppástendur hann munulega, ad hann se ólöglega stefndur i þessari sök, og mótmælir ad líða dóm. Lögþingiskrifari inn framlagði iunlegg af dags dato, hvári hann demonstrerar, ad stersbú Eyvindar hafi eeki átt til erfðingjanna ad distraherast, fyrir ein Hans Majestæt hefði forlods verid útlagt fyrir Klausrid og þess álag, m. v., sem iunleggid með sér ber, lesid og markad lit. J. Partarnir adspurdir: hvert meira hefdu ad framsæra? færuðu nei! var því eptirfylgjandi dómur i málinu affagdur:

Klausurhaldarinn J. Thorlacius hefir í engu sannad sínar, Sýslumanni B. Nikólásfyni gífvar, sakargiftir um alla Réttarneitun og lögstríðandi Procedurs, er fyrir þennann rétt ætti ad innstefnast; hvors vegna þetta mál, sem ólöglega hínagad innstefut, frávísast. En J. Thorlacius, fyrir ólöglega innsíefningu, samt osánadar ákjærur, skal, sem temere litigans, borga til Sýslumanns B. Nikólásfsonar í Reparation, kost og tæríngu i ordli. frón., sem luktir skulu vera innan nærstíkomandi Mi-cha-

chaelis messir, undir adfær og Exekution. Actum ut supra.

J. C. P i n g e l.

M. Gíslason.	S. Sölvason.
B. Haldórsson.	S. Magnússon.
G. Sigurðsson.	P. Magnússon.
B. Sigurðsson.	P. Jónsson.
S. Þigfússon.	P. Þorsteinsón.
A. Jónsson.	S. Stephánsón.

Ánnó 1750, þann 16da Júlí, var
 Þfirrétturinn settur, undir Præsidio
 Amtmanns J. C. Pingels, með und-
 irskrifudum Assessorum.

Mætti í Þfirrettinum Lögþingisfrifarián S. Sig-
 urðsson, vegna Tengdastóður síns Brynjólfs Thor-
 laci, og framlagði Þfirrettar stefnu af 5ta Nóvembr.
 1749, með hverri stefnið Lögmadurinn M. Gíslason,
 til að forsvara sinn Lögþingis-dóm af 19da Júlí nærst-
 lðins árs, í húðrofs málinu milli Eitanten og Prests-
 óns Páls Hognasonar, hverr einnig er, sem viðkom-
 andi

andi hingat stefudur, ásamt Eshlumanni Þ. Magnússyni, sem Herads-dómara, allir til að líða endilegann Þfirrehtar dóm, sem stefnan frammar sónir, lesin og mörkud lit. A. Því nærst framlagdi Aftór Lögþingis Aftoren í þessari sök, undir hendi og signeti Eshlumanns og nú verandi Landfógeta S. Magnússonar, sem var lesinn og markadur lit. B. Innlegg framlagdi Aftór af dags dató, hvar í hann itrefar og útsærir þær merki, legufin ástædur í málinu, mót Dómenkunum og sínum mótparti, og uppástendur, að þeir felldu Hierads- og Lögþingis-dómar verði öldungis ónóttir; innleggid lesid og markad lit. C. Hjer uppá svarar Eshlumadr Þ. Magnússon, með innleggi af dags dató, hvar í hann demonstrerar sökina sínum dómi til styrkingar, lesid og markad lit. D. Presturinn P. Sognason framlagdi innlegg af dags dató, í hvorju hann framtelur þær markverðustu ástædur sínu máli til styrktar, lesid og markad lit. E. Lögmadur M. Gíslason framlagdi innlegg af dags dató, sem er forsvar fyrir hans Lögþingisdómi, sem og, í hvorju hann er ólöglega átalinn, lesid og markad lit. F. Meira höfdu eðfi partarnir að framfæra, nema það þeir á báðar síður heimta skadabætur hvorr af øðrum, var því málid til dóms upptekid, er fjell þannig, sem fylgir:

Sá af Lögutanni M. Gíslasyni
afslagdi Lögþingis dómur, í húsa-rofs
og

og lausnar-réttar máli milli B. Thorlacii og Prestsins P. Hognasonar, skal standa við fulla mækt, þar nefndur B. Thorlacius hefir, sem Hérads Professorinn skír, frásagt sér í fyrstu húsaña lausnar-rétt, þá honum tilbodinn var, sem og síðan að þrem árum lidnum, þá hann fyrirband sömu hús að burtrífa, eðfi viljad frambjóða antakanlega borgun, hvørs vegna Prestinum P. Hognasyni var saklaust þau að burtflýta. B. Thorlacius skal því, fyrir ógrund- að Appell til þessa Dómsréttar, borga til Logmanns M. Gíslasonar 8 rdi., til Skóllumanns B. Magnússonar 5 rdi., og Prestsins P. Hognasonar 3 rdi. króner, sem luktir skulu vera til réttra meðstofumanna innan nærstkomandi Michaelis messu, undir aðför og Exekution. Actum ut supra.

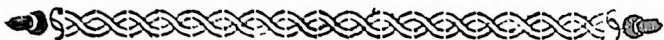
J. C. P i n g e l.

G. Solvason.	G. Sigurðsson.
A. Jónsson.	B. Sigurðsson.
G. Sigurðsson.	E. Dlafson.

£

S. Helgason. P. Bjarnason.
 Torfi Erlendsson. Samundur Gissurss.
 Vigfús Sigurðsson. Stephán Þórsson.

Unnó 1751. þann 19da Júlí, var
 Yfirretturinn settur, undir Præsídís
 Amtmanns J. C. Pöngels, með und-
 irskrifdum Assessorum.

NUM. I.

Mætti í Yfirrettinum Lögagnari P. Bjarnason, sem
 Alfróður Gudmundar Bjarnasonar vegna, eptir Amt-
 mannsins Ordre af 16da hujús, lesin og mæfud lit.
 A. Þar næst framlagdi hann stefnu til þessa Yfir-
 rettar af 31ta Decembr. f. á, með hverri stefnið Söslu-
 madurinn í Þasfiardar-söslu E. Olafsson, að for-
 svara það, hann, eptir gjort Appell frá Þjófs-dómi
 yfir Gudmundi Bjarnasyni gengnum, hafi látid hann
 Þagströfja og brennimerkja. Stefnan er Söslumann-
 inum löglega angloft, lesin og mæfud lit. B. Söslu-
 madur E. Olafsson mæfir í rettinum, og mótmælir
 að málid, sem fyrir þenna rett se ólöglega innstefut,
 verði fyrirtekid, heldur að því verði frávisad, þar eð
 það

Það hafi ekki fyrir Lögþingisrett komid. Lögþagnari Þ. Bjarnason uppástendur að málid hafi framgáang, eptir XL. 1: 6: 17. Her uppá fjell svo látandi Þfirrettarins Urskurdur:

Málid kann ekki af Þfirrettinum að fyrirtefast, þar það hefir ekki ávar fyrir Lögþingis-rett innstefnt verid, í Anledning af þingad í land inngæfnum Konunglegum Anordninger. Actum ut supra.

J. E. P i n g e l.

M. Gíslason.	S. Sölvason.
B. Markússon.	B. Haldórsson.
D. Arnason.	B. Sigurðsson.
Þ. Magnússon.	J. Sigurðsson.
Haldór Arelson.	Sveinn Thómasson.
Sigfús Jónson.	Þórdur Gíslason.

NUM. II.

Sama dag mætti í Þfirrettinum konstitúeradur Sýslumadur J. Sigurðsson, og framlagdi Amtmannsins Ordre, að gánga í rett vegna Gunnars Jónsonar og Þorvaldar Jónsonar, móti Sýslumanninum G. Sigurðssyni, í þeirri hjer fyrir Þfirrettina innstefndu sök, lesin og mörkud lit. A. Þar næst framlagdi hann Þfirrettar stefnu, af 21ta Decembr. s. á., með hvörri Sýslumadur G. Sigurðsson stefnið til að forsögna það,

Það, að hann mótt optlega gjörðum Eitanernes bönnum, hafi ekki viljad útgefa þeim þann Prócess affkrifadann, sem hann að Draungum á Skógarströnd, þann 23ja Maí 1750, affagt hafi, um sauda-þjófnad þann, er Eitanerne hafa verid skuldadir fyrir. Stefnan er byrt þann 4da Maí nærslidna, lesin og mörkud lit. B. Sýslumadur B. Haldórs-son mætir uppá Sýslumanns G. Sigurðs-sonar vegna, og uppástandur að þessi sök egi hjer ekki fyrir að takast, heldur egi sinn Principal að dæmasti fyrir sínu retta foro, Lögþingis, rettinum, svo vel fyrir þessa sök, sem aðra hans dóma og embættis verk, en Landsins Yfirrettur se með konúnglegri allranáðugustu Fundah, tilskipadur að dæma yfir Lögmannna dómum, þar með se bædi Sýslumanni og öðrum málþortum mjög óþenarlegt að stefnast og framfæra sínar sakir immediate fyrir Yfirretti, frá Hieradsretti, edur og prima Instantia, þá enginn dómur er í málinu áður genginn, og mörgum þeim ómögulegt Yfirrettarins dóm að appellera til Hærsta, rettar, sem þó þynni naudsyn tilbera, ef áður væri það fyrir engum retti dæmt edur ransafad; uppástandur þess vegna, að málinu verdi öldungis frávisad til síns retta forum. Aftor Sýslumadur J. Sigurðs-son uppástandur málid endilega fyrirtakist, eins og almenn venja verid hafi í vidlíkum sökum; en þótt málid þynni að vera ránglega þingad stefnt, þá mætti það virðast sínum Principaler til vorkunar, vegna þerrra fávittu. Hjer uppá fjell svo láandi Yfirrettarins Urskurdur: Máls

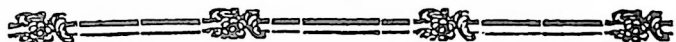

Mál þetta kann ecki af Yfirrettinum
ad fyrirrafast, þar það hefir ecki áður fyr-
ir Lögþingis rétt innstefnt verid, í Anled-
ning af Konúnglegum allranádugustu An-
ordninger um landsins Yfirrett.

Actum ut supra.

J. C. P i n g e l.

M. Gíslason.	S. Sölvason.
B. Markússon.	D. Arnason.
B. Sigurðsson.	E. Olafsson.
P. Magnússon.	P. Bjarnason.
Haldré Arleson.	Sveinn Thómasson.
Sigfús Jónsson.	Þórdur Gíslason.

Ánnó 1752, þann 18da Júlí, var
Yfir·rétturinn settur, undir Præsidíó
Lögmanns og konstitúeret Amtmanns
M. Gíslasonar, med undirskrifudum
Alesessorum.

Mátti i Yfirrettinum Gíslumadur E. Olafsson,
og framlagdi konúnglega allranádugustu skipun, af 12ta
Apr.

Apr. 1751, til Hra. Stiptamtmanns Rangou, ad
saka persónanna Gudmundar Pantaleonssonar og
Ingveldar Jónsdóttur blóðskammar brot, skuli fyrir
Landfins Vfirrett innsiefnast; lesin og mörkud lit. A.
Þri næst framlagdi hann Vfirrettar stefnu í þessu
blóðskammar máli, sakamanninum Gudmundi vottan-
lega auglýsa, lesin og mörkud lit. B. Enn þá fram-
lagdi hann Prestfins Hra. Asgeirs Bjarnessonar vitna-
isburd, ad sakafonan Ingveldur sje á sóttarsæng dái-
nærslidinn 10da Maji, lesinn og markadur lit. C. Ad
sidustu framlagdi hann Hjerads- og Lögþingis-dóma í
þessu máli, lesnir og markadir lit. D. Munulega
uppástendur hann, ad sinn Hjerads dómur, sem af Lög-
þingis-rettinum sje stadfestur, verði hjer einnig konfirma-
radur. Söllumadur A. Jónson, sem settur talsmað-
ur sakamannsins Gudmundar, eptir skipun af 17da
hújus, sem var lesin og mörkud lit. E, mætir í rettin-
um ásamt sakamanninum, og bidur, ad það adgæstist,
hvört nóglega sje fyrir undangengnum rettum sannad,
ad Ingveldur hafi barn átt med födur Gudmundar,
og vanti nokkud á það, vonar hann ad dómarnir linist.
Lögmadur S. Sölvason svarar hjer uppá: ad Prósess-
arnir særi med sjer fullguldar röksemdir í málinu og
sklausa medkenningu Gudmundar þar um, ad heyrt
hafi það fadir hans hafi barn átt med nefndri Ing-
veldi áður, en þar eptir hafði holdlegt samræði med
henni,

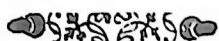
henni, hvar um hann sig til Pröfessanna refererar, og uppástendur sinn Lögþingis dómur stadfestist. Meira hefdu ecki partarnir að framfæra undir endilegann dóm, er fjell svo látandi:

Það er sannad fyrir Hérads-réttinum með sakamannsins Gudmundar Pantaleons-sonar egin járun, að hann árid 1749 hafi barn átt með Ingveldi Jónsdóttur, sem áður fyrir 13 árum hafði barn átt með föður þessa sakamanns, hvað hann og fyrir Hérads-réttinum játað hefir sig vitad hafa, þegar sk barneign skæði, veitir því og hér fyrir rétti vidgaungu, jafnvel þó hann þá einungis 9 ára gamall verid hafi; að þessu öllu yfirvegudu, dæmist rétt:

Gudmundur Pantaleonsson hefir með barneign með Ingveldi Jónsdóttur, er áður honum vitanlega hafði opinber ordid að barneign með föður hans, Pantaleon Jónssyni, drógt blóðskömm, og þar með forbrotid lífid, og skal með öri hálsheggvast; en þared bædi Lögþingis, og þessi Yfir réttur tekur til yfirvegunar að láta dómimum yfir sakamanninum fullnægja, fyrri enn málid er konunglegri Hátign allraundir.

B

göfn.

géfnaft til vitundar géfid, svo skal Shlumadur E. Olafsson, á þessu sumri, gjöra þar um allerrunderdanigste Andragende, og senda þá í málinu, svo vel hér fyrir Rétti sem áður gengna doma. Actum ut supra.

M. Gíslason.

B. Martússon.	B. Haldórsson.
G. Sigurðsson.	P. Magnússon.
E. Magnússon.	B. Sigurðsson.
J. Benediktsson.	S. Stephánsón.
S. Vigfússon.	P. Þorsteinsón.
P. Jónsson.	B. Jónsson.

Ánnó 1755, þann 12ta Júlí, var Þfir. rétturinn settur, undir Præsídó Lögmanns og konstitúeret Amtmanns M. Gíslasonar, med undirskrifudum Ásessorum.

NUM. I.

Mætti í Þfirrettinum Shlumadur E. Olafsson, og framlagdi Þfirrettar stefnu, med hvarri Lögmadur S.

Sölvason stefnisti að forsvara sinn, yfir honum þann 18da Júlí 1754, ássagða Lögþingis dóm, í hvorjum Eðslumadur E. Olafson er dæmdur frá embættinu og í stórkostlegar peninga bætur, fyrir þann Herads dóm er hann gengid hefir yfir Gudmundi Bjarnasyni, uppá honum tilðæmda Þjófnadar sök, mark og húðlát, og þar eptir gjörda Erekatíón, sem stefnan framar synir, lesin og mörkud lit. A. Eðslumadur A. Jónsson mætti vegna Gudmundar, eptir skriflegri stíckun, sem var lesin og mörkud lit. B. Eðslumadur E. Olafson framlagdi Lögþingis Þrósefs genginn í þessu máli þann 16da Júlí 1754, í hvors slúttuingu Eðslumadurinn er dæmdur í 50 rdla. mülkt til Gudmundar Bjarnassonar, og felldur frá sínu Eðslumanns Embætti, sem sami Þrósefs og dómur framar með ser ber, lesinn og markadur lit. C. Eðslumadur E. Olafson framlagdi innlegg af dags dató, í hvorju hann vill veitja tveggja manna vitni, vidvísjandi Appelli Gudmundar, þad lesid og markad lit. D. Lögmadur S. Sölvason mótmælir, að þau vitni, sem Eðslumadurinn leidd hafði svo laungum tína eptir dóminn genginn, verði antekin, eda nokkud uppá þau reflekteret, þar eptir Actis og probatis, en ekki probandis, egi að dæmasi Eðslumadur A. Jónsson uppástendur Gudmundar vegna að Lögmannsins dómur verði stadfestur. Lögmadur S. Sölvason framlagdi innlegg af dags dató, sínum dómi til styrkingar og forsvars, lesid og markad lit. E. Fram-

quáduft málspartarnir eeki hafa að framsæra undir af-
segiandi dóm. Gudmundur Bjarnason af Retti-
um aðspurður : hvort hann hefði eeki fyrir þjófnad verið
hýddur og markaður í Gullbringu-sýslu áður enn þetta
mál kom í Altiðin? hvorju hann fyrst neitadi, en eftir
á viðgeft, þegar honum var sýnd Afstæft af Landsógeta
Vulfs um hann gengnum þjófs-dómi af 20ta Mái
1722. Hjer uppá fiell svo látandi Þírrettar dómur :

Jafnvel þó Gudmundur Bjarnason,
hvorjum árid 1722 þann 20ta Mái að Ró-
pavogi, fyrir þjófnad, hefir dæmt verið húð-
lát og brennumark, og þar að auki þá verið
misgrunadur um annann undanfarinn, hafi
gæfid mikla grunfemd til samvitundar þess þjófn-
adar, er sakamennin Bjarni Bjarnason, Jón
Magnússon og Oddur Gudmundsson hafa
medfénnt sig um veturinn 1750 framid hafa,
þar þjófurinn Gudmundur hældt þá sem
lausgángara á sínu heimili í sínu braudi, og
féct þeim bát í vald til að fiska med, á hvor-
jum þeir og flækad hafa í kríngumliggiandi
pláts, hvor þeir þjófnadina fremdu, en á heim-
ili Gudmundar voru engvir menn aðrir enn
hann, bústhra hans og þessir þjófar, svo ólík-
legt virdist hann hafi eeki haft fullkomna njósn
um þeirra framferdi, og þjófnad svo optlega
framinn, og því lunnad, ef viljad hefði, upp-
ljósta, þá eru þó eeki fullkomnar laga sannan-
ir um hans samvitund med þeim, fyrir Hér-
aðs

ads: rétti Sýslumanns E. Olafssonar að Túngu í Skutulsfirði, þann 1ta Jún. 1750, framkomnar, og kunni þó Gudmundi, hverki þá eður fyrir aðri réttum, sem áður dæmdum þjóf, fétunur eður að eptirlátast; því dæmt íst rétt:

Dómur Sýslumanns E. Olafssonar; genginn að Túngu í Skutulsfirði, þann 1ta Júní 1750, skal, sem óloglega undirbúinn, vera upphafinn, í því hann áhrærir Gudmundi Bjarnasyni tildæmda reffingu og þjófsmark, og skal Sýslumadur E. Olafsson fyrir slíkan ofhastarlegann og ílla grundaðann dóm, borga til Hallbjarnareyrar Spítala 20rdli. krón. En þaræð Sýslumadur E. Olafsson hefir hér að auki fullnægt þessum sínum dómi, eptir gjört Appell, skal hann borga fyrir slíka lögum gagustæða aðferð, 60 lód sylfurs, og ecki mega fremja nockur dómara verk, fyrir enn þau eru lokin, tveir partar þar af til Landfógetans, en 3ji partur til saksóknarans. Hér að auki skal hann aptur skila Gudmundi Bjarn-

nasýni hans búslód, hverja hann hons um frádæmði og til sín tók, einnig borga í málakostnad til sakfóknarans 40 rdl. Frón. Skulu ádurnefndar bætur borgast að eptirskrifudum Ternínum, nl.: 60 lód sylfurs innan 6 vikna frá dómis síns dató; Hallbjarnareyrar Spítala tildæmdir 20 rdl., í nærstkomandi Fardögum; en málskostnadirinn innan Michaelis messu þ. á. Er Logþingis domurinn þess vegna línadur, að þessi Réttur hefir ódlast fullkomna eptirréttinau um Gudmundar Bjarnasonar undangenginn þjófnað, og þar af fylgjandi ærulenfi. Actum ut supra.

M. G i s l a s o n.

B. Markússon.	B. Haldorsson.
P. Magnússon.	B. Sigurðsson.
P. Tósson.	D. Schéving.
G. Runólfsson.	J. Arnason.
M. Ketilsson.	P. Gudmundsson.
P. Arkelsson.	Óður Eiríksson.

NUM. II.

Sama dag mætti í Vfirrettinum Söslumadur J. Arnason, sem eptir stíðun af dags dató er settur M.

ter í Raupmanns Johans Gaagens sæk, mótt Þorgeiri Markússyni, til að áfría Více-lögmanns B. Markússonar genginn Lögþingis dóm, í nefndu máli; þickanin var lesin og mörkud lit. A. Þar nærst framlagði hann Þfirrettar stefnu af 22rum Febr. þ. á., með hysri Více-lögmadurinn, sem dómari, og Þorgeir, sem Sagvolder, eru stefndir; stefnan var lesin og mörkud lit. B. Více-lögmadurinn framlagði innlegg af dags dató, hvort hann átelur ofnaumana stefnu-fresti frá 18da Júní til 3ja Júlí, og bidur þar um Rettarins úrskurðar, hvort skyldagur se til sakarinnar að sværa; innleggid lesid og mörkud lit. C. Hjer uppá fjell Þfirrettarins úrskurður, sem fylgir:

Stefnu-fresturinn er ofnaumur, og Citanten hefir þess vegna tapad sökinni, eptir NL. 1—4—27; en skal borga til Vícelögmannsins fyrir ólöglega innstefning í kost og tæringu iordli. Króner, innan mánadar frá dató. Actum ut supra.

M. Gíslason.

E. Selvason.	B. Haldorsson.
P. Magnússon.	B. Sigurdsen.
P. Jónsson.	D. Schéving.
G. Rúnólfsson.	A. Jónsson.
M. Rétilsen.	P. Gudmundsson.
P. Arelsson.	Oddur Eiríksson.

NUM. III.

Pann 14da Júlí settist Yfirretturinn á ný, mætti þó
 Ghlumadur B. Nikólásson, og framlagði Yfirrettar
 listinn af 24da Aug 1754, móti Více-lögmanni B.
 Markúsþyni og Lögþingisfrifara S. Sigurðsþyni,
 sem Exekutori, og Klausurhaldara J. Thorkelius, sem
 Fulkmeftugum Klausurhaldara Páls Galdórsónar,
 samt Exekutoris Þyrdingar-mannaun, Gávarði Ein-
 arssyni og Bjarna Erlendsþyni; stefnan lesir og mærk-
 ud lit. A. Mættu nú eptir stefnuinni Více-lögmadur-
 inn og Lögþingisfrifarinn uppá eginn og þyrdingar-
 manna vegna. Var svo lesinn Lögþingis-akt og Více-
 lögmannsins dómur af 18da Júlí 1754, sem stadfestir
 eina Exekútíóns-Forretning, sem Lögþingisfrifarinn
 eptir Amtmans skipun gjort hefir í þúi Ghlumanns B.
 Nikólássonar; Akten var markadur lit. B. Innlegg
 framlagði Ghlumadur B. Nikólásson af 4da hújús,
 hvar í hann átelur nefndann Lögþingis dómr, og uppá-
 stendur hann verði ónóttur, en Více-lögmadur álitinn
 til útláta og skadabóta; lesid og markad lit. C. Innad-
 innlegg framlagði hann móti Exekútórerne í Hjeradi,
 hvar í hann átelur þeirra himislegar adgjörðir, sem ó-
 löglegar; lesid og markad lit. D. Þridja innlegg, er
 á móti Lögþingisfrifarannum, sem var lesid og markad
 lit. E. Fjórda innlegg framkom, af sama dató, sem
 hin fyrri, edur 4da hújús, móti Klausurhaldara J.
 Thor

Thorlació, lesid og markad lit. F. Ad síðustu uppá-
stendur Eshlumadur B. Nikólásson, ad Více-lög-
maunnins dómur verði ónýtur gjör, en mótpartar sínir
dæmdir til bóta og málskostnadar útsvars. Lögþingis-
skrifarinn framlagdi innlegg af dags dató, hvári hann
átelur Aktors grófu sakargiftir og ósæmilegu orða-til-
tæfi, þar með er fylgiskjal, sem er Byrðing Erekútó-
verne á 9 Hundr. í jördunni Sólheimum fyrir 12
Hundr. 114 áln.; dat 6ta Sept. 1754, hvortveggja
lesid og markad lit. G. Vegna Klausurhalðarans J.
Thorlacii, refererar hann sig munnlega til hans inn-
leggs fyrir Lögþingis-rettinn. En vegna Byrðingar-
mána framliggur hann innlegg af 23ja Júní nærsl.
Þeirra sök til forsvars, sem var lesid og markad lit. H.
Munnlega uppástendur Více-lögmaðurinn, ad sinn dóm-
ur verði staðfestur og fer tildæmd gylð skadabót fyrir
ránga málsýfing. Aktor framlagdi innlegg til and-
svars áður innfærdu Lögþingisskrifarans innleggi, sem
var lesid og markad lit. I. Meira quáðust partarnir
ecki hafa ad framsæra undir endilegann dóm, er þannig
var af Þfirrettinum affagdur:

Erekutions Forretning Lögþingisskrifarans
S. Sigurðssonar, er ecki eptir laga fyrir-
mælum innréttud, þar hann hefir ecki haft vid
höndina þau naudsnylegustu höfund Dokument,
sem til skuldaheimtunnar grundvallar og sönn-
unar attu vid Erekutions Forretningen til reidur

ad vera, svo uppi þau semu affkrifast kynni
 þad sem þá var útlagt, edur ádur med odrum
 lætti borgad, og greinilega sjást sérhverrar
 fröfu skuldaþæð, ekki heldur hefir Lögþingis-
 skrifarinn áhættad um guldleika þeirra kontra-
 reikninga, er Skslumadur B. Nikolásson
 framfærdi fyrir Erekutions-réttinu, þeirri skuld
 er þá var ad honum heimtud til Liquidation,
 af hvorjum nokkrar þó grundast á óáætdum
 Hérads dómi; því dæmist rétt:

Lögþingisskrifarinn skal vera skuld-
 ugr ad framleggja fyrir landsins Dfir-
 rétt nærstkomandi ár, þann heila Akt
 Skslumannssins S. Stephánssonar,
 eptir hvors slútningu hann Erekution
 gjordi í búi Skslumanns B. Nikolás-
 sonar. Fyrir sama rétti skal og Skslu-
 madur B. Nikolásson útvega Hérads
 dóm uppi guldleika og ríktugheit þeirra
 af honum framlögdu kontra-reikninga,
 uppi þad, er hann meknar sér hafi ekki
 tilkomid ad borga við Erekutionen, ad
 svo miklu leiti, sem ekki hafa ádur geng-
 nir dómur þar um áhættad, og hvoru
 vldt hann egi eptir þeim ad fríast; hafa
 þá partarnir hér ad framfæra allar
 þeirra

Þeirra ástædur, undir endilegann Þfir-
réttar dóm. Actum ut supra.

M. Gíslason.

E. Solvason.	B. Haldórsson.
P. Magnússon.	P. Jónsson.
U. Jónsson.	D. Schéving.
J. Arnason.	M. Ketilsón.
G. Runólfsson.	P. Arélsón.
Oddur Eiríksson.	Jón Oddsson.

NUM. IV.

Gama dag mætti i Þfirrettinum Lögagnari P.
Bjarnason, sem framlagði Þfirrettar slesnu af 24da
Aug. 1754, mót Vice-lögmanni B. Markússyni og
Lögrettamanni Stepháni Björnssyni, sem var lesin
og mörkud lit. U. Vice-lögnadurinn mæti i egin
persónu, en Schlumadur P. Arélsón vegna Stepháns,
eptir fleipun af dags dató, sem var lesin og mörkud lit.
B. Lögagnari P. Bjarnason framlagði því næst
Lögþingis dóm, affagðann þann 13da Júlí s. á i máli
ádurnefnds Stepháns og sjálfs Citantens, i hvers
fluttningu, hann er dæmdur fyrir óendilegann dóm i
Hjeradi og fleiri abuser til 60 lóð sylfurs bóta, með
fl. sem Prósefsinn sñur, lesinn og markadur lit. E.
Þar eptir framlagði hann innlegg af dags dató, til
forsvars sínum adgjörðum i Hjeradi, fyrir hverjar hann
i Lög,

Í Lögþingis-rettinum var áfjærður og múlfæradur. lefð markað lit. D. Enn þá framlagði hann annað innlegg af sama dató og lífu innihaldi, lefð og markað lit. E. Sýslumadur P. Njelsen uppáfiendur síns Prinsíþals vegna kost og tæringa fyrir ólöglega máls þfing. Meira var ekki af Þortunum framsært, og því svólátandi Þfírettar dómur affagður:

Jafnvel þó Lögþagnarinn Þ. Þjarnason hafi í þessu svo kallada Steimunnar Máli, fyrr sem síðar ólöglega procederad, bæði í dóm síns atþværdum og Þrofessins extradering, þá virðist slíkt frammar af fávísfu enn illgíeni eða áfætningi, til að fyrra nockurn sínum rétti, fíð vera; en þar hann er að slíkum fávíslegum og ógrundudum dómara-verkum svo oprelega ár eptir ár fundinn fyrir Lögþingis-rettinum; svo dæmist rétt:

Lögþagnari Þ. Þjarnason ályftast óhæfilegur, til að þjóna frammar dómara embætti, og er svo fríþénndur fyrir þeim 60 lóð fylvurs bótum, sem Vice-lögmanndurinn honum uppáðæmði fyrir nærstíðins árs Lögþingis-rétti, einungis borgar hann til Lögrettmanns Stepháns Þjornssonar þá honum af Vice-lögmanninum tildæmdu 6 rðli. krón.
innan

innan nærfkomandi veturnátta, undir
adsfer og Exekution. Actum ut supra.

M. Gíslason.

G. Solvason.	B. Haldórsson.
P. Magnússon.	P. Jónsson.
D. Schéving.	A. Jónsson.
E. Magnússon.	G. Runólfsson.
J. Arnason.	M. Ketilsson.
P. Gudmundsson.	Oddur Eiríksón.

NUM. V.

Þann 15da Júlí settist Þfirretturinn að nýu, mætti
fyrir Rettinum Lögþagnari P. Bjarnason, og fram-
lagði Þfirrettar stefnu af 24da Aug 1754, mót Vice-
lögmanni B. Markússyni og Lögrettumanni Ste-
pháni Björnsyni í rekafættu máli, sem var lesin og
mörkud lit. A. Vice-lögmaðurinn mætti í egin Þer-
sónn, og vegna Stepháns, Eýslumadur P. Arelson,
eptir skipun af 14da hújús, sem var lesin og mörkud
lit. B. Lögþingis Þrófess og dómur, sem fellir Lög-
þagnara P. Bjarnason fyrir óendilegann dóm til bóta
og málskosiabdar, og sökina aptur að forþrífka, var les-
inn og markadur lit. C. Hjer nærf framlagði hann
innlegg af dags dató mót Vice-lögmanninum og hans
Lögþingis dómi, og bidur hann se ónýtur gjörv, en fir
eildæmið skadabót, lesin og markad lit. D. Annad,
mót

mót Stepháni Björnsyni, var lesid og markad lit. E. Vice-lögmadrinn framfærir: að það sé andsjáanlegt af Hierads Prófsessinum, að þetta sé stórn þrætur mál, en ekki um sjálf rekstren, og að Lögreglumadrinn Stephán hafi óskad af Lögsgagnaranum þings og rettargangs, til að framfæra sínar ástæður uppá tilfallið til sama reka, en ekki fengid fyrir enn laungu síðar, og þó hafi Lögsgagnarinn dæmt í sökinni að óþeyrdum Stepháns ástæðum, og honum forfölludum og fjærverandi, líka söni sjálf dóms slútningin, að Lögsgagnarinn hafi óendilega dæmt í málinu, bidur því að sinn dómur verði staðfestur, en Lögsgagnarinn felldur til bóta og málskostnadar. Skilumadr P. Arlsson uppástandur hið sama, hvað dóminn áhræfir, til síns Principals. Meira framfærdu ekki partarnir, var því málið til dóms upptekið, og hann þannig affagdur:

Fyrirverandi Lögsgagnari Þ. Bjarnason hefir að Kirkjubæar klaustri, þann 1 sta Dec. 1753, tekið sér fyrir aléinn að dæma óendilegan dóm, um fjörumark milli Kirkjubæar klaustrs og Sörgslands Spítala, án þess leglega að ransaka, hverjum þeirra þær umþrættu fjörur tilheyru;

Því skal sá dómur, sem ógrundadur, upphafinn og maktarlaus vera, en þortunum standa frítt fyrir, sínar löglegar sannanir og ástæður að leida til þeirra

þeirra af þeim prætenderaða egindóms
og rekka-marka, og skal Þ. Bjarnason
borga 10 lóð sýlfurs til Hórgslands
Spítala, og til Lögrettumanns Ste-
pháns Björnsónar þann áður dæmda
málaskoðnad 1 Hundr. á landsvölsu, hvort-
tveggja innan næstkomandi Michael-
is messu, undir aðför og Erekution.

Actum ut supra.

M. G í s l a s o n.

S. Solvason.	B. Haldórsson.
Þ. Magnússon.	Þ. Jónsson.
A. Jónsson.	E. Magnússon.
D. Schévtng.	J. Arnason.
M. Ketilsson.	Þ. Gudmundsson.
G. Runólfsson.	Jón Oddsson.

NUM. VI.

Sama dag mætti í Þfirrettinum Jón Jónsson, og
framlagði Þfirrettar stefnu, með hvörtu Eshlumadur
M. Ketilsson stefnisti að forðvara sig fyrir sakargift
Eitantes, að hann hafi henum rettargánga og þing-
daga neitad; stefnan lesin og merkt lit. A. Þar nærft
framlagði hann Witnatekt Eshlumans E. Magnus-
sonar, af 14da Júní, hvar með Eitanten vill sanna
sinar

sinar sakargiftir móti Eshlumanninum; Þetta Dokumment var lesid og markad lit. B. Enn þá framlagdi hann Þingsvitni Brynjólfs Bjarnasonar að Stadarfelli, þann 4da Júní, hvar inni undirbúningur þessa máls finnst víðfestrur, lesid og markad lit. C. Innlegg af dags dató framlagdi hann, í hverju hann vill demonstrera sannindi sinna sakargipta, og framferir þar sínar Þrettesættelser, lesid og markad lit. D. Eshlumadur M. Ketilsfson framlagdi Þingsvitni, tekid á Stadarhóli þann 23ja Júní, með hverju hann vill sanna óriktugheit sakargipta síns mótparts, lesid og markad lit. E. Þar næst framlagdi hann innlegg af 14 hújus, hvar í hann demonstrerar, að hann se saklaus í rettardhaldis og Þingdaga neitun, sem Jón hann skuldi fyrir, og kressi bóta fyrir grófar Bestyldningar, og Þrófess kóknad, lesid og markad lit. F. Meira framferdu ekki Þartarnir, og var því svolátandi Þfirrettar dómur afsagdur :

Jón Jónsson hefir ekki gétad sannad þær sakargiptir, sem hann hefir Eshlumanni M. Ketilsfyni til þessa Réttar fyrir stefnt, en Eshlumadurinn hefir ánægjanlegar röksemdir til þess fært, að hann se ekki skuld í upphaldi máls þess, af hverju þrætan ris þeirra á milli um til þessa Réttar; því dæmist rétt :

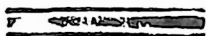
Jóns Jónssonar sakargiptir skulu
 ekki koma Eshlumanni M. Ketilsfyni
 til

til skada edur fjár-útláta, heldur Jón Jónsson borga honum, fyrir ónauðsynlega þving og orsakadann umköfnad, 12rdli. kúrant, sem lúktir skulu vera innan nærstkomandi Michaelis messu, undir adför og Erekution.

Actum ut supra.

M. G i s l a s o n.

E. Selvason.	B. Markússon.
B. Haldorsson.	P. Magnússon.
P. Jónsson.	A. Jónsson.
D. Schéving.	J. Arnason.
G. Runolfsson.	P. Gudmundsson.
D. Stephánsen.	P. Arelsson.

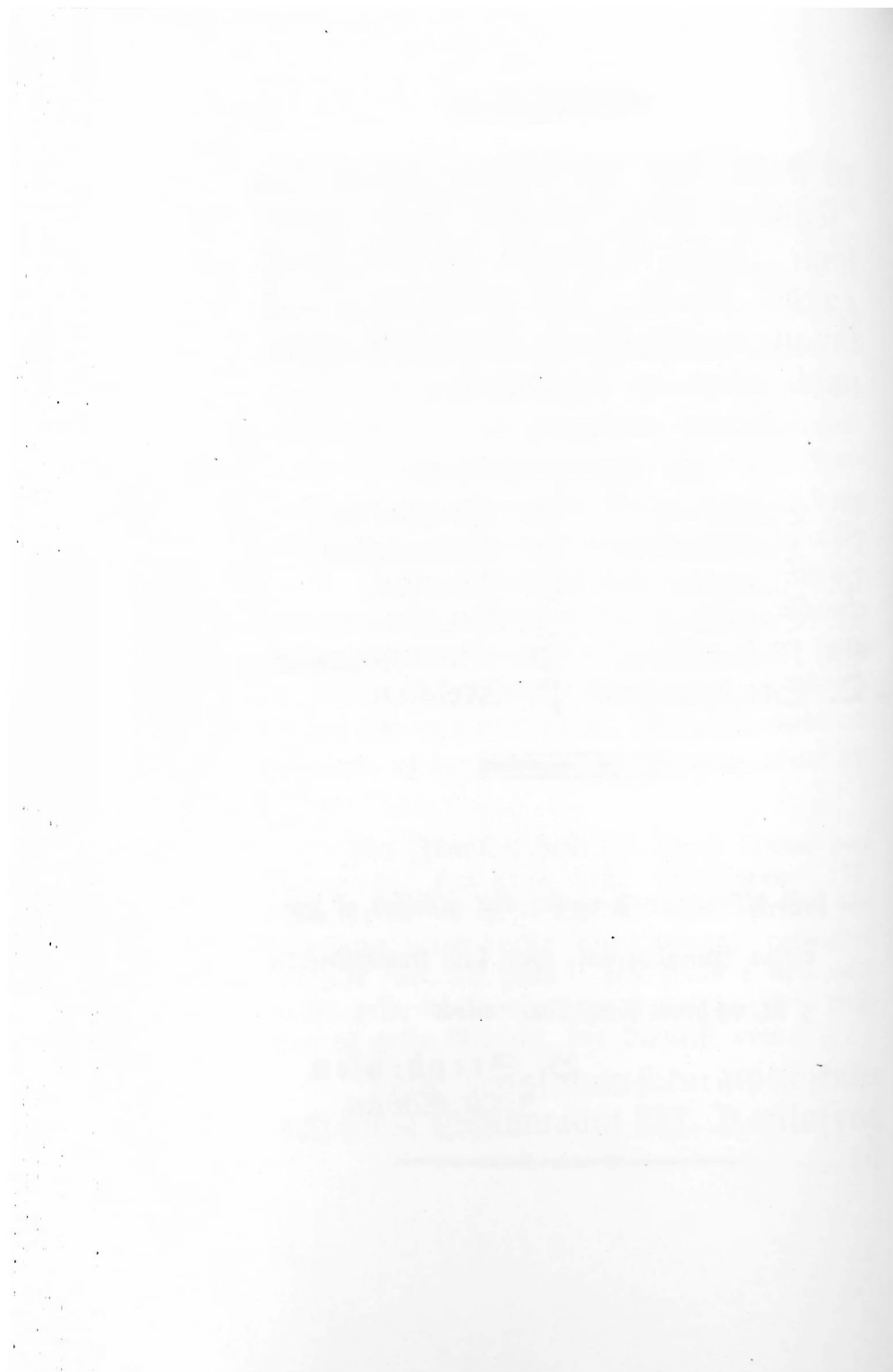

Ad þessi Rættar Acta seu rett útskrifud af Rættar þingbókinni, fyrir þessi framanskreifudn 5 ár, og þenni samhjóða, vitnar

B. Stephensen.

Jústits Sekretari.

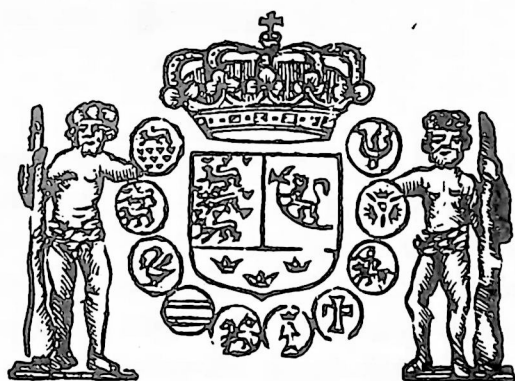

Acta Vfirrettarins

á

Íslandi,
fyrir árin 1756-1762.

Leirárgørdum við Leirá, 1803.
Prentuð á kostnað Setretára B. Stephensen,
af Fæctóri og Bókfræðjara Schagfjord.

1947

BRITISH MUSEUM

1947

1947

Lithoprentad i Lithoprent 1947

Ánnó 1756, þann 13da Júní, var
Xfir rétturinn settur, undir Præ-
sidíó Lögmanns og Konstitúerads Amt-
manns M. Gíslasonar, með undir-
skrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti í Xfir-rettinum Lögþingiðskrifarinn S. Sig-
urdsfon og fyrram Eðslumadurinn B. Nikólaussfon
og var þá fyrst upplest þad, sem fyrir nærfliðins árs
Xfir-retti var af nefndum málsþortum framlagt, að
framsarid hefði í Ereku-síðas-máli þvi, er nefndur Eðslu-
madur B. Nikólaussfon hingat stefut hafði. Þar
nærst framlagði Lögþingiðskrifarinn S. Sigurdsfon
Hjerads-akt í þessu máli, genginn að Leidvelli í vestur
Skaptafells Eðslu þann 4da Októbr. 1755, með þar
uppá affögðum dómi þann 10da s. m., af Eðslumanni
S. Stephánsfyni, lesinn og markaður lit. R. Jún.
A 2 legg

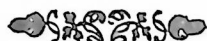

legg framlagði Lögþingis-Þreifarinn af þessa dags Dátó, í hvorju hann uppástandur: að jafnvel þó hann hjer fyrir Þfirrettian framleggi áður áminnstann Hjerads-akt og dólm Söslumanns S. Stephánssonar, hvad honum var uppálagt hjer fyrir seinast heldnum Þfirretti, að Dómsinum verði í engu þar fyrir umbreytt, eptir svo mörg ár, sem lidin seu frá Dómsins dátó, quæðst heldur ekki hafa vitad sig skyldugann að antaka Söslumannsins á flædur fyrir Erekútsíóns-rettinum, þar hann hafi bæði forfómad að framsæra þær fyrir retti Söslumanns S. Stephánssonar, sem og, að Dómi söllum, að átelia þann sama innan laga termins. Að síðustu uppástandur Lögþingis-Þreifarinn: að sá heili kontra-reikningur, sem Söslumadur B. Níkolásson uppjett hafi, se bæði prótektjeradar af hans kontraparti, og sem ólögmatúr undirfærður af Þfir og Undir-dómara, hafi því ekki kunnað af sér að verða accepteradur, m. m., sem innleggid með sér ber, lesid og markad lit. L. Innlegg framlagdi Aftor, með hvorju hann frammar vill sanna sínar ákærur og Rettesrettelser móti Erekútsíóns-forrettningu Lögþingis-Þreifarans, lesid og markad lit. M. Að síðustu mætti í Þfirrettinum Vice-lögmadur B. Níkolás-son, og deklareradi Söslumadurinn B. Níkolás-son: að hann engar bætúr eda málskostnad af honum þrætenderadi; einungis uppástóð hann: að Lögþingis-dómurinn fjæmi sér ekki til flæda. Partarnir quáðust ekkert frammar í málinu hafa að framsæra, hvørs vegna þad

Það var til Dóms upptekid, og hann þannig afsagdur:

Jafnvel þó Shlumadur B. Nikólás-son hafi bædi fyrir Lögþingis- og þessum Vfir-rætti uppástadið, að hann með Erekútsóni, eptir sér óauglýstum Hérads-dómi Shlu-manns S. Stepháns-sonar, hafi verið vfir-fallinn, þá hefir hann þó við nefnda Erekútsón byrjad að giora skil fyrir þeim útlátum, er dómurinn uppástod, og á þann hátt vil-jalega undirfastað sig Erekútsóninni, enn þótt hann, þegar ekki gat fullnægt dómsins innihaldi, hvorki vildi stilla Kautsón né gefa Aðvisning til þess góts, er hann vildi, og sér að skadminnstu hefði mátt missa, og til dóms-sins fullnægju útláta; engu að síður bar þó Lögþingisfrifaranum, sem Erekútsóni, til af- drag uppá dómsins innihald, að acceptera það, er Shlumadur B. Nikólás-son annaðhvort sannadi, eptir gengnum Hérads-dómi, eður partanna undangenginni jákun, sig uppi til- dæmda summu, sem epreverast átti, að hafa fullnægt eða bergað; því dæmist rétt:

Lögþingisfrifari S. Sigurds-son hefir á móti pródúcerudum dómi Shlumanns J. Sigurds-sonar, og øðrum lög-gylðum ástæðum, sem fyrir hans Erekútsóns- étt af álfi Shlu-

manns B. Nikólássonar framkomu, erqverad úr báti hans, til fullnustu þeirra 15 hundr. 87 álna á landvísu og 52 rðli. 4 mē. í peningum, þeirrar heilu summu Belob, að fluckunnar umsteyptingar kostnadi einungis fráreiknuðum, þar þó áttu af nefndri summu þar að auki borgud að áltast 6 hundr. 54 áln., og svo einasta til nefndrar skuldar fullnustu útleggjast göts að verðaurum 9 hundr. 33 áln. á landsólsu og 15 rðlr. 2 mē. kontant; því skal Klausturbaldarinn J. Thorlacius apturkila undir byrðingu þeirra við Erekútstonina verandi tveggja manna, svo miklu af götfinu, sem þeir ofmikið útsögdu, nefnil. 6 hundr. 54 áln. í lausafé, og hafa þetta framqvæmt innan 6 vikna frá þessa dómis dato. Hvarð Eðslumadur B. Nikólásson hefir síðan uppi þá, eptir fyrrnefndum Eðslumanns S. Stephánssonar dóm, prætenderudu peninga-skuld borgad, kénur ecki þessum Rétti við um að dæma. Klausturbaldar.

arinn J. Thorlacius skal fyrir óleg-
lega málsókn fyrir Erekútsföns rétti-
um, borga til Eshlummanns B. Niko-
lássonar 4 rdli. Krón., og Lögþingis-
skrifarinn, fyrir sína Erekútsföns For-
retning á götli Eshlummanns B. Niko-
lássonar, borgi honum 6 rdli. Krón.
Parámóti skal Eshlumadur B. Niko-
lásson borga til Lögþingis-skrifara,ns,
fyrir grofar Beskyldningar og Trette-
fættelser bæði fyrir Lögþingis- og Mír-
réttinum, er ekki ega að koma velnefnd-
um Lögþingis-skrifara til Præjudice, 4
rdli. Krón. Allar þessar bætur skulu
af blutadegendum vera lúttar innan
nærstkomandi Michaelis messu undir
aðför og Erekútsföns, og skal hér með
Lögþingis-dómurinn í þessu máli vera
upphafinn og til síðu settur.

Actum ut supra.

M. G í s l a s o n.

D. Stephánsföns. B. Sigurdsföns.

P. Magnúsföns. A. Jónsföns.

P. Sigurdsföns. G. Runólfssöns.

A 4

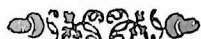
D. Sché.

D. Schéving. J. Arnason.
 M. Ketilsfson. P. Melsfson.
 P. Gudmundsfson. Saldór Melsfson.
 Þorkell Þórðarfson.

NUM. II.

Þann 14da Júlí mætti í Þfirrettinum Eshlumadur E. Olafsfson, og framlagði Þfirrettar stefnu undir hendi og signeti Amtmanns M. Eilafsfonar, dat. 19da Júlí 1755, með hverri stefnið Lögmadur S. Selvafson til að forvara sinn þfir honum gengua Lögþingisdóm af 17da Júlí 1755. Með sömu stefnu er höfudpartur sakarinnar Margret Þorgeirsdóttir stefnd, til að heyra Eshlumannsfns ástæður og Þrettsættelser hennu á móti í sama máli, allt undir eudilegann Þfirrettar-Dóm. Uppá stefnuna hefir Lögmadurinn skrifað þann 21ta Júlí 1755, en Margreti er hún fyrst byrt þann 1ta þ. m., sem uppáskriftirnar fyna. Stefnan lesin og mörkud lit. A. Eshlumadur M. Ketilsfson framlagði Amtmannsfns skickun til sín að gánga í rett vegna Margretar Þorgeirsdóttur; skickanin lesin og mörkud lit. B. Eshlumadur M. Ketilsfson framfærir: að jafnvel þó Margretu Þorgeirsdóttur eðfi se Þfirrettar stefnan angloft í tíma, heldur þann 1ta hún, sem se ofstuttur stefnu-freður eptir lögum, þá vilji hann þó eðfi vera orsök í sakarinnar uppihaldi, heldur ánægður með að hún nú fyrirtafist. Var svo upplefinn Lögþing-

Hingis Prófess í þessu máli, í hværs slúttningu Eshlumadur E. Olafson er dæmdur frá sínu Eshlumanns embætti og í vordla útlát til Margretar Þorgeirsdóttur, fyrir yfir henni genginn þjófs-dóm að Túngu við Skutulsfjörð þann 1ta og 2ann Júní 1750, eptir sem sá sami Prófess og Dómur frammar með sér ber, lesinn og markadur lit. C. Róaglegt Privilegium af 2um Maí 1755 útgefið Eshlumanni E. Olafson, uppá gylðingleika þess Hingis, sem Eshlumadur D. Scheving tekið hefir um Gudmand Bjarnason og Margreti Þorgeirsdóttur, í þessari sök, var lesið og markad lit. D. Hiet svo Eshlumadur E. Olafson upplesta af sama Hings-akt Eshlumanns D. Schevings, daterudum að Túngu við Skutulsfjörð þann 2ann Mártí 1754, vitni Isleifs Sigmundssonar, Snjólfes Vilhjálmssonar og Bjarna Eijólfssonar, af hværra Aaledning Eshlumadur E. Olafson uppástendur: að Margret, sem var einasta qvennper-sóna á bænum, og þar hjá fofur og ráðskona, hafi endilega orðid að vera þjófanna meðvitari. Enn frammar uppástendur hann: að Lögmanns S. Sþlvasonar Dómur verði að öllu leiti undirfennadur, og sér drjúg fskadabot tilbænd fyrir hans ofharda dóm. Þarómóti oftar Lögmadurinn að sínu dómur, eptir framkomnum rafum og ástæðum, verði, sem rettsis og billegur, öld-úngis stadfestur. Hins sama beidist og Eshlumadur M. Kexilsson vegna Margretar Þorgeirsdóttur.

Partarnir sögdu líka hafa meira fram að færa, hvort vegna sökinn er til endilegs dóms upptekin, er fjell svo látandi :

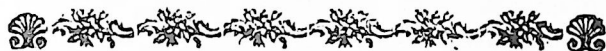
Jafnvel þó Margrétu Þorgeirsdóttur sé líka yfirbevisud samvitund með þjófunum, Oddi Gudmundssyni, Bjarna Bjarnassyni og Jóni Magnússyni, har enginn var á heimilinu, sem þar um kunnir vuna, aðrir enn þjófararnir og í sömu sök interessiraddir, þá gefur þó hennar samkvæmi með þeim og meðhöndlun þeirra stolnu hlæra grunsemd um hennar medvitund, jafnvel þó hún líka, eptir lögun, kunnir sem þjófur straffast; því dæmist rétt :

Lögþingis-dómurinn skal, hvað á hrættir peninga útlát af Shlumanni £. Olafssyni til Margrétar Þorgeirsdóttur, í fullu gylði standa. En þar Shlumadur £. Olafsson er fyrir sína miklu yfirsjón í Dómara-verki í þessu sama máli og yfir sömu persönum, felldur til störra bóta, svo kann hann nú líka að njú fyrir sama Dómara-verk af þessum Rétti straffast, hvar fyrir Lögþingis dómurinn er í þeim pósti, sem snertir hans embætti, upphafinn. Í Prósefs umkostuad til Yfir-réttanna í þessu

Þessu máli, þorai Eghlumadur P. O. lafson til Margrétar Þorgeirs-
dóttur Iordli. Kron., og skulu allar
þessar bætur luktar til hennar heimilis
innan nærfkomandi Michaelis messu,
ella gjaldi fjordungi meira undir aðför
og Erekútsíón. *Adum ut supra.*

M. Gíslason.

B. Markússon.	D. Stephánsen.
B. Halvorsen.	B. Staurdson.
B. Jónson.	P. Staurdson.
G. Runólfsson.	D. Schéring.
J. Arnason.	P. Vreleson.
P. Gudmundsson.	Saldór Vreleson.
Þorkell Þórðarson.	

Annó 1758, þann 11ta Júlí var Rf-
ir rétturinn settur, undir Præsídío
Antmanns M. Gíslasonar, med
undirskrifudum Assessorum.

NUM.

NUM. I.

Lætt Amtmadur M. Gíslason í Hfirrettinum upplesta
 Kóngs-bref til sín af 10da Júní 1757, með hverju
 honum er bœdd at foranþalte en Extra-rets Holdelse
 svo til lykta leidast kunni blóðskammar-mál Jóns og
 Sunnæfu úr Múla-sýslu; markað lit. A. Gíslumadur
 úr S. Wium mætir í Hfirrettinum, og þvedst ekki hafa
 kunnad fyrr ad innstefna þessu máli, sökum forfalla,
 jafnvel þó hann har um af Amtmanninum advaradur
 verid hefdi, og sagdist því engannveginn áljæra þetta
 sakarninnar upphald; framlagdi svo Hfirrettar stefnu af
 7da húnús, með hvorri stefuist sakamadrinn Jón Jóns-
 son og hans setti Talsmadur, ad mæta í Hfirrettinum,
 til ad svara til síns leinna barneignar-brots með systur
 sinni Sunnæfu, og dóm heyra. Fyrir sama Rætt er
 og stefndur Lögmadur S. Sþlvason, ad forsvara sinn
 Extra-lögþingis dóm, með víðara, er stefnan með ser
 ber, af vidkomendum uppáteiknnd ad sjeð og lefð hafi,
 hún upplestin og mæfnd lit. B. Sakamadrinn Jón
 Jóns-son kom og í Rættinn, ásamt honum setta Tals-
 manni Gíslumanni J. Snorrasyni. Gíslumadur S.
 Wium framlagdi Extra-lögþingis Þrófess og dóm,
 genginn ad Ljósavatni þann 27da og 28da Sept. 1756,
 af Lögmanni S. Sþlvasyni, i hvørs sluttningu Sunn-
 efu er tildæmdur neitunar-eidur, ad hún hafi ad líkam-
 legum lofta samankomid við Jón bróður sinn, síðan
 þeirra

Þeirra fyrra blóðskammar-brot, og að sami eibur sýldi
 ekki af henni takast móti Eðslumanns S. Wium's Præ-
 testi, fyrir enn þar uppá væri kennt af æðra retti, sem
 sami þings-akt og dómur frammar með sér bér, lesinn og
 merkadur lit. E. Eðslumadur J. Snorrason fram-
 lagdi Amtmanns skickun til sín, að ganga í Rett vegna
 sakamannsins, lesin og merkad lit. D. Eðslumadur
 S. Wium framlagði innlegg, hvar í haun uppástendur:
 að sakamadrinn Jón straffist rett eptir hans egin með-
 kunningu, það lesin og merkad lit. E. Innlegg fram-
 lagði Eðslumadur J. Snorrason, hvar í haun uppár-
 stendur að Jón frifrennist, lesin og merkad lit. F. Þar
 uppá svarar Eðslumadur S. Wium: að þarad Sunn-
 esa hafi ekki framkomid sinum eidi, þá falli Eðslumanns
 J. Snorrasonar ástædur af sjálfum sér; en Eðslu-
 madur J. Snorrason quædur það hafa orsakast af
 Eðslumanns S. Wium's Prætesti, að Sunnesa fíck
 ekki eiddinn aflagt, og kunni því Wángis ekki að veifja
 sínar ástædur. Sakamadrinn Jón Jónsson, af Retts-
 inum yfirheyrður, segist viðstanda sína meðkunningu fyrir
 Extra-lögþingis-retti á Ljósavetni, að hann væri
 fadir það því barni, sem Sunnesa sýnir hans síðar á
 heiminn fæddi. Aðspurdur: því þessu barns-faderni
 hefði svo optlega í mörg undanfarið ár, og fyrir smí-
 um Rettum neitad? svarar: að hann hefði gjert það
 af heimsku og einfeltni. Meira quáduð partarnir ekki
 hafa að framfæra undir endilegann dóm, er þannig
 var af Þfirrettinum afagdur:

Jaia

Jasnef Þótt Sunnef: Jónsdóttir, holds-
getin hjóla Jóns Jónssonar, hafi fyrir Er-
ra lögþingis-réttinum að Ljósavarni nemad,
að neindar bróðir hennar væri fadir að þá
barni, sem hún í heiminum fæddi árið 1741,
og bæði er eid þar upphá, hvort henni var
og tildeindur, en vegna hennar innfallandi
danda efi aflagdur, þá áttur þó Réturinn,
að sakamannsins Jóns Jónssonar egin ó-
neidd og stadfest meðfænting, bæði fyrir Er-
ra lögþingis, og þessum Yfir-rétti, að hann
sé fadir að þessu barni, kunnir efi aagnarð enn
koma honum til skada, og dæmist því rett:

Sakamadurinn Jón. Jónsson, sem
eptir egin meðfæntingu hefir að nýju
drógt blodfæmum með fustur sinni Sun-
nefu Jónsdóttur, skal fyrir þessa, eins
og áður drógyda blodfæmum með henni,
straffast á lífinu og með öri hálshegg-
vast; skal því Gjafmadur H. Olum
á þessu ári allraundirdánugast referera
beggia saka personanna blodfæmum-
mál til Hans konúnglegu Hátignar, og
innsenda til ens danska Ransfelliis þá
í málunum gengnu Yfir. og Undir rétt-
ar dómna rétt afskrifada og á Densku út-
lagda, en bída með Erekútsfon á sakas-
manni.

mannsins lífi uns tonúnglegrar Hátign-
ar allranádugasta úrlausn er fengin.

Actum ut supra.

M. Gíslason.

B. Markússon.	D. Stephánsson.
J. Olafsson.	P. Magnússon.
S. Stephánsson.	U. Jónsson.
G. Runólfsson.	M. Ketilsson.
J. Eggertsson.	L. Gudmundsson.
H. Jakobsen.	J. Sigurdsson.

NUM. II.

Sama dag eptir middegi mætti í Hérættinum Magnús Philippusson, og framlagði Hérættar síefnu af 16da Júlí 1757, með hvørri síefni Lögmaður B. Markússon, til að forsvara sinn yfir sælfandanum gengna Lögþingis-dóm af 13da Júlí s. á. í einu flamm-ar-orða máli; líka síefni Eshlumaður P. Magnús-son, sem dómari í Hieradi, og hofudpartar málsins, Jón Isleifsson og Einar Oddsson, er síefnan fram-ar með fer ber, lesin og mærfud lit. U. Jón Sig-urdsen, settur Talsmaður Magnúsar Philippus-sonar, framlagði Amtmannsins flékun þar um af dags dató, lesin og mærfud lit. B. Lögmaður B. Mar-kússon mætir í egin persónu, en uppá þeirra innsíefnu málsþarta vegna Lögrettumadur Snorri Þóðvaresen, eptir

eptir framlagðum fullmæktum, sem voru lesnar og mark-
 adar lit. E. og D. Lögmaðurinn uppástandur að svo
 framt sætjandi eður hans Talsmaður eðfi framleggi á
 þenna Rett Lögþingi: Prófsfönnu þessiradann, svo verði
 hann álitinn, eðfi einungis að hafa tapað söfn málsins
 heldur og til að svara ánægjanlegri þadabót til sin, fyr-
 ir ólöglega innstefningu til Þfirrettarins. Góslumad-
 ur þ. Magnússon uppástandur allt þið sama. Þón-
 Sigurðsson uppástandur þarámóti: að þar Magnús
 Philippusson hafi allraundirðanugafi í fyrra supplie-
 rad að fá Alftinn þessiradann án borgunar, en engin
 úrlausn frá konúnglegri Þátign til landsins enn þá inn-
 komin, en væntist þó með enum scinni skipum, því von-
 ar hann að sökin verði uppsett til næstkomandi árs Þf-
 irrettar, og þessvegna funni honum engar sektir uppá-
 leggjast á meðan; því næst framlagði hann Memorial
 til Amtmannsins með þessa uppáskrifudu atfesti af 8da
 hújus, að Magnús Philippusson, hafi í fyrra sólt um
 Beneficium paupertatis í málum sínum, en enginn úr-
 þurdur væri þar um til sin innkomign; Memoriallinn
 lesinn og markaður lit. E. Þariarnir aðspurdir: hvort
 meira hefðu að framsæra? svorudu nei: var því af
 Þfirrettinum affögð eptirfylgjandi Alýktun:

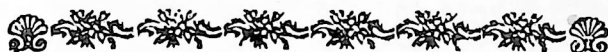
Magnúsi Philippusyni, sem
 hefir innstefnt þessu máli fyrir landsins Þf-
 ir rétt, en eðfi funnad að framleggja Sér-
 ads, og Lögþingis: dóma löglega þessir-
 ada,

nda; frávífast Rættinum ad þessu sinni, þar
til hann löglega innstefnir málinu að nju,
og borgar sinum kontra þortum kost og
tæringu, nefnilega: Lögmanni B. Mark-
ús syni 6 rdl., Shlumanni Þ. Magn-
ús syni 4 rdl., en Linari Oddssyni
og Jóni Þeleissyni hvorjum fyrir
sig 1 rdl., til samans 12 rdl. Erón, sem
hann skal hafa lukt innan næstkomandi
Sardaga undir aðför og Eksekúþjón.

Actum ut supra.

M Gíslason.

S. Selvason.	D. Stephánsfon.
J. Olafsson.	H. Blum.
J. Snorrason.	U. Jónsson.
G. Runólfsson.	M. Ketilsson.
J. Eggertsson.	E. Gudmundsson.
H. Jakobsfon.	Jón Sognason.
Thomas Linarsson.	

Ánnó 1759, þann 11ta Júlí var Af-
ir-rætturinn settur, undir Præsídís
B Amt.

Mntmanns M. Gíslasonar, með undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti í Þfirrettinum Sýslumadur G. Rúnólfsson, og framlagdi Mntmannsins stíckun að ganga í Rett vegna Magnúsar Philipppussonar, sem var lesin og merktud lit. A. Þar nærst framlagdi hann Þfirrettars stefnu, með hærri Lögmadur B. Markússon stefnisti að forsvara það, að hann hafi frávísad söl Magnúsar Philipppussonar, áhrærandi singurs-bit Einaris Odds-sonar, þar Magnús þó hafi sannað sín forföll, hvar fyrir hann ekki hafi í tíma mætt í Lögþingis-rettinum. Stefnan vidkomendum auglýsti, var lesin og merktud lit. B. Lögmadur B. Markússon og Sýslumadur P. Magnússon, sem báðir eru stefndir, mæta í Rettinum, en sá innstefndi málspartur Einar Odds-son mæti ekki, nje nokurr hans vegna. Sýslumadur G. Rúnólfsson framlagdi Lögþingis-aktinn í þessu máli, geng-
ing þann 7da Júlí næstlidins árs, sent var lesinn og markadur lit. C. Uppástendur þar hjá, að Magnúsar Philipppussonar forföll fyrir Lögþingis-rettinum fram-
komin, megi fyrir gylb álítast, og þess vegna fyrir Lög-
þingis-dóminum fríkenndur verda, svo hann komi hon-
um ekki til æinnar hindrunar. Lögmadur B. Mar-
kússon og Sýslumadur P. Magnússon uppástanda sam-
egin

eginlega hjer á móti Lögþingis dómsins stadfestinan, en Magnús verði dæmdur í gyltar batur. Þar Þartarnir höfðu ekkert meira fram að færa, var málið til dóms upptekið og hann þannig eptir flestra aðgæðuna afslagdur:

Magnús Philippusson, sem innstefnat hafði sínu bitamáli móti Þinari Oddssyni, sem sækjendi, og Shlumanni þ Magnússyni, sem Dómara, fyrir Lögþingis rétti m 1758, en mætti hvorki sjálfur í tíma né setti nokkurn fullmeftugann í sinn stad fyrir neðs- um Rétti, heldur reisti frá fastalandinu til Vestmannaeyja naumum tíma fyrir A-þing, og þó honum tilbodid væri, þá hann tókst mætti, að hans mál fleydi fyrirtafast, ef hann borgadi, eptir konúnglezri Tilskipun; 1 rdl. í Réttian, vildi hann hvorki gjalda þá lefi né heldur innan laga-termíns innstefna að nýja sökinni til þessa árs Lögþingis, sem hann stóð í fátílla, heldur hefi hann sjálfur vög- vitandi og viljandi traðkad málsins framgangi; því dæmist rétt:

Magnús Philippusson skal bafa tapad þessa bits máls sök og sökn móti Þinari Oddssyni og viðkomendum, og borga til Lögmanns þ Mark- sonar 4 rdl. krón., en til Shlumanns þ Magnússonar 2 rdl. krón., innan

nærjefomandi *Michaelis messin*, undir
aðför og Eretútsfön. *Actum ut supra.*

M. Gíslason.

<i>S. Selvason.</i>	<i>J. Dlafsson.</i>
<i>B. Haldórsson.</i>	<i>B. Sigurðsson.</i>
<i>P. Jónsson.</i>	<i>S. Sigurðsson.</i>
<i>D. Schéving.</i>	<i>J. Snorrason.</i>
<i>H. Jakobsen.</i>	<i>J. Eggertsson.</i>
<i>P. Arleson.</i>	<i>P. Gudmundsson.</i>
<i>S. Dlafsson.</i>	

NUM. II.

Pann 12ta Júlí optir middegi mætti í Þfirrettinum
Sýslumáður *G. Runélfsson*, og framlagði Amtmanns-
sins skickun að gánga í Rett, sem Aftor, vegna *Magn-*
usar Philippussonar, lesin og mörkud lit. A. Þar
nærst framlagði hann Þfirrettar siefun af 12da Júlí
ens fyrra árs, yfir dómi Lögmanns *B. Markússonar*,
afsegðum þann 13da Júlí 1757, í skammarórðamáli
Magnúsar, er siefnan frammar sýnir, viðfomendum lög-
lega byrt og í Rettinum lesin og mörkud lit. B. Eptir
þessari siefnu mætir Lögmaður *B. Markússon* og Sýslu-
maður *P. Magnússon*, en uppá hinna annara við-
fomenda vegna mætir *Torfi Erlendsson*, eptir skrif-
legri fullmakt af 12ta Júní nærjilidna, sem var lesin
og mörkud lit. C. Þar síðan upplefinn Lögþingis
Þró

Þrófess og dómur í þessari sök, af 13da Júlí 1757, í
hvers sluttningu nefndur Magnús Philippusson er,
fyrir tölud ærnfrenkingar ord til Lögrettumanns Jóns
Ísleifssonar og Hreppsjóra Einaris Oddssonar,
dæmdur til fjölmælis bóta og sektar, samt málskostnadar,
sem dómurinn framar sýnir, lesinn og markadur lit.
D. Aftor framlagdi innlegg af dags dató til að for-
svara sök Magnúsar á mót ádurnefndum Lögþingis-
og Hjerads-dómum, sem hann beiðist að verði linadur;
Innleggid lesid og markad lit. E. Lögmadur B. Mat-
tússon uppfæstendur munnlega: að ecki sjáist af Þró-
fessinum, að nefndur Magnús, þegar hann taladi þau
ord, er málid afrið, hafi verid svo druckinn, að ecki hafi
vitad hvað hann gjörði og taladi, heldur hafi hann rid-
id og ferðast sama dag rett að vild sinni; hann hafi held-
ur ecki gjört nokkra löglega Erklæringu uppá þammar-
orðin, og vonar því, að sinn dómur verði aldungis
staðfestur, og ser drjúg skadabót og kostnadir tildæmd-
ur. Eshlumadur P. Magnússon refererar sig til
sömu ástæðna, sem framferðar eru í innleggi hans fyr-
ir Lögþingisrettinn, samuleidis Lögrettumadurinn Torfi
vegna sinna Prinsípala. Að síðustu framlagdi sjálfur
Magnús Philippusson skriflegt Þrótesti undir dags
dató, að þessi sök verði hjer tekin undir staðfestingar-
dóm, fyrr enn vitni seu í hjeradi afheyrd, er hann lætst
vilja leida, lesid og markad lit. F. Málspartarnir
aðspurdir, einkum Magnús: hvert nokkð meira hefdu

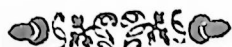

ad framfæta? Svarndu nei! var því svolátandi dómur í málinu af Yfirrettinum affagdur:

Sá í þessari sök gengni Hérads og Lögþingis Prófs, færir áhrifalega með sér, að Magnús Philippusson hefir með þjófsnafni skjendi tvo ærlega menn, nefnilega Lögrettumanninn Jón Tóleifsson og Dreppstjórann Einar Oddsson, samt gefið þeim virkilega þjófs-sök, hverja hann þó ekki hefir kunnad í nokkurn máta uppá þá að sanna, því þótt þeir hefdu án Magnúsar, sem eganda, vitundar, ráðstafað þeim horaðmíngi, sem hann vill sækja þá fyrir, þá sýna vitnin og Þóðessinn að þeir ekki bráðudu þar við leyndilega eða þjófslega aðferð edur til þeirra eginna ávinninga, h fir svo Magnús ekki tilbærilega leitast við að rétta fyrir sig með forláts bön, Erklæring edur tilbodnum bórum, sem málsþortunum væru antakanlegar fyrir utan Prófs. Ekki heldur er það sannad, að nefndur Magnús hafi talað ádurnefnd Skjeldsord í þeilikum dryckjuskap, sem hafi hindrad bráðuna hans vitsmuna, og kann því ekki dryckjuskapur nn að koma honum til afþerunar; því dæmist rétt:

Magnús Philippusson hefir, eptir landsins lögum og rétti, verðskuldað að fellast til þvítíkra sekta, sem Lögþingis dómurinn af 13da Júlí 1757 í þess

Þessari sök, vör honum genginn, uppá
hljóðar, hvort Lögþingis dómur hér með
að öllu leiti er staðfestur, og eptir hans
innihaldi, svo vel sem og í krapti af
Þessum Vfirréttarins dómi, borginefnd-
ur Magnús í sekt til Ríkings 4 merk-
ur edur 5 rdli. 2 mk. krón., og í þau á-
gærdudu fullrétti til Lögrettumanns
Jóns Ísleifssonar 5 merkur, en til
Hreppstjórans Línars Oddssonar 4
merkur, þar að auki í málskostnad til
viðkomenda 3 hundr. 60 áln. á landsvísi,
og fyrir ógrundad Appell til Vfirrétt-
arins borgi hann til Lögmanns B.
Markússonar 8 rdli. krón., til Skil-
manns B. Magnússonar 4 rdli. og
máls-partanna Lögrettu-manns Jóns
Ísleifssonar og Línars Oddsson-
ar sérhvers fyrir sig 2 rdli. Bæturn-
ar séu luttar að 6 vikna termíni frá því
Magnús Philippusson heyrir dóm-
inn, undir þær sektir, sem lögin við-
leggja í þessháttar tilfellum, en máls-
kostnædur til partanna innan nærstæm-

andi Gardaga, allt undir adfer og Eres-
tútsion. *Actum ut supra.*

M. Gíslason.

S. Solvason.	D. Stephánsón.
J. Olafsson.	B. Haldorsón.
B. Sigurdsón.	P. Jónsson.
S. Sigurdsón.	D. Schéving.
J. Snorrason.	H. Jakobsón.
J. Egarertson.	P. Arelson.
P. Gudmundsson.	

Unnó 1761, þann 15da Júlí, var
Xfi rétturinn settur undir Præsídís
Antmannus **M. Gíslasonar**, með
undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti í Þfirrettinum Eshlumadur E. Olafsson, og
framlagði Þfirrettar stefnu af 19da Júlí 1760, með
hvorri se nafi Eogmadur S. Solvason og Olafur
Jónsson á Eyri við Eydissfjörð, til að svara til
sækjandans Þrettesættelser og heyra væntanlegann dóm,
er

er Stefuan frammar sýnir, lesnað og markað lit. A. Eptir
 stefnunni mæta Lögmaður J. S. Sölvason og begna
 Olafs Biskup-Lögmaður J. Olafson. Þessu nærst
 framlagði Eshlumadur E. Olafson Lögþingis Pró-
 fess og dóm genginn í málinu þann 8da Júlí 1759 og
 1760, í hvørs slúttningu Eshlumadurinn er dæmdur
 að borga 60 lóð sýlfurs til jafna skipta millum Ríkis
 og sakfólkara, og þaradauki 2 hundr. á landsvísi til
 Citantens í málskostnað; Prófessinn lesinn og markað-
 ur lit. B. Janlegs framlagði Eshlumadur E. O-
 lafson af 14da húsi, hvar í hann vill forsvara, að
 hann rettilega hafi frávísad máli Gálkafangarans Gud-
 mundar Jónssonar, sem Olafur á Eyri hafði á
 móti honum, sem innleggid frammar sýnir, lesid og mark-
 að lit. C. Annad innlegg af sama dató framlagði
 Eshlumadurinn, sem eru hans Rettesættelser móti
 Lögmaunsins dómi af 1760, þad lesid og markað lit.
 D. Lögmaður S. Sölvason upphæfendur: að þær
 grundvallar ástæður, sem hans affagdi Lögþingisdómur
 se byggdur á, verði adgættar, og Eshlumadur E. O-
 lafson álitian til sekta og kostnaðar borgunar fyrir
 óvenjulegar Þræntensíonir honum á móti. Biskup-Lögma-
 ur J. Olafson quæðst halda sig til þeirra í Altiun-
 inafærðu ástæðna, bidur að Lögþingisdómurinn verði
 staðfestur og sef tildæmdur kostur og tæring. Meira
 sögduft Partarnir ekki hafa að framfæra, var þvi af
 Þfirrettinum eptirfylgjandi dómur affagdur:

Það er ekki löglega sannad fyrir Hér-
ads rétti Shlumanns E. Olafssonar að
Súðavík, þann 29da Maí 1758, að Guð-
mundi Jónssyni Jálkafángara hafi sú stefna
löglega byrt verid, sem Olafur Jónsson &
Eyri honum med stefndi þann 19da Aprílís
s. á., ekki heldur er í þeirri stefnu nokkurr
viðs dagur áqvedinn, einungis er þar tiltek-
id, að hann mæta skuli fyrir þeim venjulega
Mannats-Þings-rétti, sem á því vori af
Shlumanni E. Olafssyni haldast skyldi,
hvern Mannatsþings dag Guðmundur, sem
ekki var búfastur í sókninni edur Shlunni,
ekki var skyldugur að vita, heldur Altor hon-
um að auglýsa. Hér uppá hefir þó Shlu-
madur E. Olafsson lagt nefndum Guð-
mundi Jónssyni lögðag til þess 3ja Júní,
til andsvara og dóms í sökinni, en þó er ekki
sannad, að sú lögðagur hafi Guðmundi lög-
lega byrtur verid, á hverju þingi Shlumad-
ur E. Olafsson dæmt hefir, að á þeim degi
fynni enginn dómur í málinu að affegjast að
Guðmundi fjærveranda, úr Shlunni burt-
viknum og aldrei löglega aðvörudum; að öllu
þessu aihugudu dæmist rétt:

Olafs Jónssonar sókn og ákær-
ar fyrir Lögþingis-réttinum móti Shlu-
manni E. Olafssyni, álitast ógrunda-
adar, þar Shlumadurinn hefir í þessu
málk

máli hverki gjort honum réttar-neitun
eda réttar-spillir, og er hann því fr-
kennur fyrir þeim grófu Trettesættel-
ser, sem Olafur Jónsson hefir fyrir
Lögþingis réttinum framfært og uppá-
stadid Eðslumanninum á móti. Er
svo Lögþingis dómur Lögmanns S.
Solvasonar í þessu máli, afsagdur
þann 8da Júlí 1760, hér með upphafi
og fráfallinn. En þar Eðslumadur
L. Olafsson hefir hverki fyrir Lög-
þingis né heldur nú fyrir Dóm-réttin-
um stefnt eður uppástadid nokkrar bæ-
tur af Olafi, kunna þær honum ekki ad
tildæmast. Samuleidis, þar Eðslu-
madur L. Olafsson hefir hverki fyrr
né síðar framfært nokkrar sínar ástæð-
ur eda forsvar fyrir Lögþingis-réttin-
um, svo álitur ekki þessi Réttur sann-
gjarnt ad dæma nokkrar bætur í þessu
máli af Lögmanni S. Solvasyni, sér-
deilis þar Eðslumadurinn með gálausri
adferd í Héradi hefir gefid nokkra þorsok
þar til. Einungis borgi Lögmadur S.
Sol-

Sölvason til Söslumanns E. Olafsonar í Prófess kostnad til þessa Rétts. ar 6rdli. frón., sem lúttir séu innan nærstkomandi Michaelis-messu.

Actum ut supra.

M. Gíslason.

B. Markússon.	D. Stephánsen.
P. Magnússon.	B. Sigurðsson.
B. Haldórsson.	P. Jónsson.
J. Snorrason.	M. Ketilsson.
G. Arnólfsen.	J. Helgason.
J. Sigurðsson.	P. Gudmundsson.
J. Eggertsen.	

NUM. II.

Pann 16da Júlí fyrir miðdegi mætti ean á nh í Þfirrettinum Söslumadur E. Olafson, og framlagði Þfirrettar stefnu af 24da Júlí 1760, með hvarri stefni ist Lögmadur S Sölvason til að forsvara sinn affagda Lögþingis dómi yfir E tanten, þann 12ta Júlí s. ár. Með sömu stefnu innkallast einnig Þifi-Lögmadur J. Olafson, sem sakarinnar viðkomandi, m. m. sem stefnan með sér ber, lesin og mörkud lit. R. Þifi-Lögmadurinn mætir í Rettinum, og mótmælir til sakarinnar að svara Hákonar Jónsonar vegna, fyrst nefndur Hákon væri ekki til þessa Þfirrettar stefndur, en þennant

um þó tilðæmbar bætur af Sýslumanni E. Olafssyni fyrir Lögþingis-rettinum 1760, þar til svarar Sýslumadur E. Olafsson: að sök þessi se aukamál, sem ekki komi Hákonni við. Þífi lögmadurinn uppástendur, að ser verði við sakarinnar frávísun tildæmdur kostur og tæring. Sýslumadur E. Olafsson uppástendur þar-ómóti, að sökin, sem ekki se Hákonni heldur Þífi lögmanninum viðkomandi egi fyrir að takast, hvar uppá Partarnir beiddust Þfirrettgrins úrskurðar; en í þeim svifum mætti í Þfirrettinum Lögmadur S. Sólvason og uppástíð, að ef sökinni yrði frávísad, ser þá tildæmd-ist af Sýslumanni E. Olafssyni kostur og tæring. Hjer uppá var af Þfirrettinum affagdur eptirfylgjandi Urskurður:

Sýslumadur E. Olafsson, sem forðomad hefir fyrir Þfirrettinn að inn-stefna aðila og höfudparti málsins Há-koni Jónssyni, skal hafa tapad sinni sökni í málinu, þar til hann því að nýju löglega innstefnir. Til Lögmanns S. Sólvasonar borgi hann í skadabót og máls-kostnad 6 rðli. krón., og til V sí-lögmanns J. Olafssonar 4 rðli. krón., sem lufte se innan nærstkomandi Michaelis-messu, undir aðför og Exekútsíón. *Aktumut supra.*

M. G í s l a s o n.

B. Martússon. D. Stephánsen.

P. Magnússon.	B. Sigurðsson.
B. Haldórsson.	P. Jónsson.
J. Snorrason.	M. Réttilsson.
G. Rúnólfsson.	J. Helgason.
J. Eggertsson.	P. Gudmundsson.

NUM. III.

Þann 17da Júlí fyrir middegi var Yfirretturinn enn að nýju settur, mætti þá Eshlumadur B. Haldórsson, og framlagði Yfirrettar stefnu af 13da Aprílís 1761, með hvorri stefnið Lögmadur S. Sþlvason til að forsvara sinn afslagða dóm þann 18da Júlí 1760, yfir Eshlumanns B. Haldórssonar Prófess haldi í sóð Margretar konu Þorsteins Gudbrandssonar, líka stefnið nefndur Þorsteinn, sem málspartur, til vidurmalis og forsvars; stefnan lesin og merkt lit. A. Þorsteinn Gudbrandsson var af Rettinum upphrópaður, og mætti hans vegna, eptir Amtmannsins skickun, Eshlumadur P. Gudmundsson, er hana framlagði, og sem var lesin og merkt lit. B. Eshlumadur B. Haldórsson framlagði prófess og dóm genginn í þessu máli fyrir Lögþingisretti 1760, í hvors slútningu Eshlumadurinn er dæmdur að borga Þorsteini Gudbrandsyni 60 lóð sýlfurs innan 6 vikna, og 20 rdli, í málskofinad, er dómurinn framar með sér ber, lesinn og merktur lit. C. Eshlumadur B. Haldórsson

for

son uppfæstendur munnlega, að feil finnst í Lögmanns S. Sölvasonar dómi, þar hann hafi sagt sannad, að Þorsteinn hafi Þrófessins beidist á Torfustada þingi þann 29da Aug., þar þó einungis einn maður, Thómas Gudmundsson, hafi það borið, eins og Þrófessinu söni, framfærði þaradæki munnlega sínar ástæður, og framlagði innlegg af 15da hujus þeim til styrkingar, sem var lesið og markad lit. D. Talsmaður Þorsteins, Eðslumadur Þ. Gudmundsson, framlagði innlegg af dags dato, sem eru hans Þrettesættelser mót Eðslumanni B. Saldórssyni, það lesið og markad lit. E. Lögmaður S. Sölvason mætti í Rættinum, og uppfæstendur, að það se með vitun Bergs Jónssonar og Thómasar Gudmundssonar sannad, að Þrófessins hafi verið óstæð á Torfustada þingi þann 24da Aug., og vísar til Kónigs-bressins af 19da Janúarí 1742, um straffbætur þeirra Dómara, sem ekki í tíma gefi Þrófessana affrisada. Ald síðustu uppfæstendur Lögmaðurinn, að eptir því Eðslumadur B. Saldórssyni hafi heimtad skadabót og bætur af fer, svo til, dæmist fer einnig hið sama af honum, svo framt málið fái annað útfall enn Eðslumadurinn tilætli. Meira quáduft ekki Partarnir hafa í söfn eda vern að framsæra, og var því málið til dóms upptekið, og hann þannig af Þfirrettinum affagdur:

Jafnvel þótt af Hérads-akterne se sönislegt, að Eðslumadur B. Saldórssyni hafi
 fyrir

fyrir utan fyrirfall og advorun, þann 14ða Maí 1759, dæmt Margrétu Jónsdóttur konu Þorsteins Gudbrandssonar, að rýma Stadar fírfju-sókn undir húðláts reffingu, og þann 17da s. m. skriflega lofad að dómurinn skyldi vera til reidu þá hans vitjad væri, þá er þó ekki nema með einu eidsfestu vitni samuad, að hans hafi vitjad verið til Shlummanns heimilis fyrr enn þann 15da Októbr. En það er fullsannad, að dómurinn hafi beiðst verið á Torfustada þingi þann 22da Aug. s. á., en þó ekki fenaist þann 15da Októbr. Þá þó Shlumadur B. Haldórs-son hafi honum ekki um sagdann tíma neitad í orði, þá hefir hann þó shne þarí fullkenningu tregdun til þeis 27da Októbr., þá Þorsteinn Gudbrands-son dóminn meðtók; því dæmist rétt:

Shlumadur B. Haldórs-son skal borga Þorsteini Gudbrandsyni 2 lóð sylvurs fyrir sérhvörn dag, sem Þorsteinn Prófessins þarfnadist frá þeim 15da Októbr. inklusive, til þeis 27da ejusdem exklusive, sem gjörir til samtans 24 lóð sylvurs eða 12 rðli. kúrant. Er svo dómur Lögmanns S. Solva-sonar, það botunum vidvökur, hér með línadur, en það kostnadinu snertir stad-festur.

festur. Allar þessar batur skulu lukt-
ar að heimili Þorsteins Gudbrands-
sonar innan nærstkomandi Þetur-nátta
undir aðfer og Erekútsion.

Actum ut supra.

M. Gíslason.

B. Markússon.	D. Stephánsen.
B. Sigurðsson.	M. Ketilsson.
G. Runólfsson.	J. Helgason.
J. Eggertsson.	Halldór Arason.
Halldór Sigurðsson.	

Að undanteknum 8 rðlm. af málskostu-
aðinum, undirskrifum og samþykkingum

J. Dlafsson.	P. Magnússon.
P. Jónsson.	

Eðlumadur B. Halldórsson appelleradi skrif-
lega frá þessum dómi, og beiddist ávisunar um af Ant-
manninum, hvorsu mikla skifa a-peninga hann fyrirfram
þyldi útlægja.

tesir.

M. Ketilsson.

NUM. IV.

Sama dag eftir middegi mætti í Þfirrettinum Eð-
lumadur J. Snorrason, og framlagði Þfirrettar stefnu
af Sta Máti nærsilidna, með hverri fyrir þenna Rett

E

inn

innfallast Lögmaður S. Sölvason, til að forsvara þann af honum affagða Lögþingis dóm þann 18da Júlí 1760, í kúgylðamáli Björns Jónssonar á Lángamyri, líta einnig stefnast: Eshlumadur B. Galdórseson, að forsvara sinn í málinu genginn Hjerads dóm, og Biskup inn Hra. G. Magnússon, sem sakar aðili, að forsvara sína málssókn fyrir Hjerads- og Lögþingis-retti, með meiru, er stefnan með sex ber, lesin og mörkud lit. A. Þar nærst framlagði Altor Lögþingis Prófses og dóms í þessu kúgylðamáli, affagðann þann 18da Júlí 1760, hvar með Hjeradsdómur Eshlumanns B. Galdórsesonar, genginn að Svínavatni þann 12ta Júní 1759, er staðfestur, og Björn Jónsson á Lángamyri skýldugur að svara kúgylðum og leigum, samt málskófinadi til Eshlumanns B. Galdórsesonar, 4rdlm., og til Biskups Hra. G. Magnússonar 1 hundr. og 90 áln., sem Prófsessinn framax sönir, lesinn og markadur lit. B. Eshlumadur J. Snorrason framfærði: að hann hafi þar fyrir appellerad frá Lögþingis dóminum, að Lögmaður S. Sölvason hafi ályktad sitt Páastand fremur lögum, og þess vegna, af því það hafi ekki fíðvenja verid, ekki af stóru verdi. Beidist þess vegna að Yfirretturinn álykti, hvört hann, vegna síns Prinsípals Björns Jónssonar, hafi ekki rett allegerad Róngo síns Tilskipen af 1705; enn framax qvedst Eshlumadurinn halda sig til síns í fyrra framlagða innleggð í Lögþingis-rettinn, en enga staðabót, kost eða tæringu

nráá

uppástandur hann til þessa Rettar. Eðslumadur B. Sigurðsson mætti vegna Hra. Biskups G. Magnússonar, og framlagði innlegg undir Biskupsins nafni, hans máli til styrkingar, sem var lesid og markad lit. E. Annad innlegg framlagði Eðslumadur B. Sigurðsson, undir sínu nafni, hvar í hann útmálar sökina og hennar ásigkomulag, það lesid og markad lit. D. Eðslumadur J. Snorrason, svarar uppá Biskupsins innlegg, að það innihaldi ósannadar ákærur á móti Byrni. Lögmadur S. Sölvason mætir í Rettinum, og framleggur innlegg sínum dómi til styrktar, það lesid og markad lit. E. Enn framur uppástandur Lögmadurinn: 1.) Að jafnvel þó Björn hafi ekki framvísað quittánsiur Umbodshaldaranna, annaðhvort af Eignenytte, eða forsömun að heidast þeirra, þá se það ekki af þessháttar Importance, að Kapital fúgldanna se þar fyrir tapadur Biskupsstölnum. 2.) Ef Björn hefði viljad áfría uppbótarlösi fúgldanna, skyldi hann hafa gjort það á ferskann fót, en ekki fyrst eptir 20 ár. 3.) Uppástandur Lögmadurinn kost og tæringu. Eðslumadur B. Galdórsen mætir í Rettinum, og heldur sig til þess, sem Lögmadurinn hefir uppástad d, og hins, er hann fyrir Lögþingis-rettinum framsfert hefir og Próseffinn með ser ber; að síðustu uppástandur hann kost og tæringu. Meira framsferdu ekki Partarnir í söku eða vörn, var því af Þfirrettinum svolátandi dómur affagdur:

Fyrir þennann Vfirrétt er ekkert fram komið af Altró e sem í noðru veifi þær á staður, er Biskup Hra. G. Magnússon sem Defensor, og Skulumadur B. Haldórs-son sem Dómari framsært hafa fyrir Lögþingis-rettina 1760, uppá skyldu Björns Jónsson-er á Långambri, til að seara leigum eptir hans ábýlis-jordu fylgjandi kúgyði, og eru þær því af þessum Vfirrétti fyrir gylðar á- tamar og dæmist rétt:

Lögmanns S. Solvasonar af- sagði Lögþingis dómur, þann 18da Júlí 1760, í þessu kúgylda og leigna máli, er hér með staðfestur. Fyrir þarflusa innstefningu til þessa Vfirréttar, gjaldi Björn Jónsson til Lögmanns S. Solvasonar sem Dómara 6 rdli., til Biskups Hra. G. Magnússonar 4 rdli., og til Skulumanns B. Haldórs-sonar 4 rdli., sem allt sé borgað til við- komenda heimila innan nærstkomandi Michaelis-messu, undir adför og Eres- kútsion.

Actum ut supra.

M. G í s l a s o n.

B. Markússon.

D. Stepháns-son.

J. Dlafsson.

P. Magnússon.

P. Jóns.

P. Jónsson.	J. Eegertsson.
G. Rúnelfsson.	M. Ketilsón.
J. Helgason.	P. Gudmundsson.
Halldór Axelsson.	Halldór Sigurðsson.

NUM. V.

Þann 18da Júlí eftir middegi mætti í Þfirrettinum Sýslumadur í Vestmannaeyjum S. Sigurðsson, og framlagði Þfirrettar stefnu af 1ta Sept. 1760, með hverri stefnið Lögmadur B. Markússon, til að svara sinn, þann 18da Júlí ens fyrra árs, affagða Lögþingis dóm í þingvitna málinu úr Vestmannaeyjum, samuleidis stefnið fyrreverandi Umbodsmadur á Vestmannaeyjum Andreas Rees, að svara til sama máls, svo víðt, sem hann áhrærir; stefnan lesin og merkt lit. A. Þar næst framlagði Sýslumadur S. Sigurðsson Lögþingis Prósefs og dóm af 18da Júlí 1760, hvar með Sýslumadurinn er tilfundinn, fyrir ólöglega rannsókn og vitnatekt á móti Umbodsmanni A. Rees, að borga til hans Prósefs umkostnad, en Rettaradgjörðin er uddirfennð, með meiru, er Próseffinn sýnir, sem var lesinn og merktur lit. B. Innlegg framlagði Sýslumadur S. Sigurðsson af dags dátó, með hverju hann leitast við að forsvara gjörðir sínar í þjeradi, en setur í Rett á móti Lögmanni og Umbodsmannsins Fullmektugum, og beiddist að Lögþingisdómurinn verði upphafinn; innleggid lesid og merkt

lit. E. Lögmaður B. Markússon mætir í Rettinum, og framleggur innlegg af dags dató, til forsvars sínum afslagda Lögþingis dómi, móti Eðslumannsins Alfjarum; þad lefð og markað lit. D. Eðslumaður Þ. Magnússon mætir vegna Kaupmanns M. Rees's, og uppástendur munulga: að þeir af Eðslumanni S. Sigurðssyni tekiu þings-aktar, seu in forma öldungis ólaglegir og óreglulegir, og uppástendur skadabót, kost og tæringu. Partarnir kváðust eeki meira hafa fram að færa, og innletu málid til dóms, er fjell þannig, sem fylgir:

Svo sem þad er eeki að sinna í Hér, aðs né Lögþingis Prófessunum, sem gengnir eru í þessu máli, að nokkure af Vestmannaeyja innbyggjurum hafi gjört klogun yfir Umboðsmannsins skipa-útgjörd, eeki heldur að Eðslumadurinn hafi haft fyrir sér nokkra Instruktion eda Ordre til að hafa tilfjón yfir Umboðsmanninum í þessum sökum, edur gjöra ransökñ med teknum eidum og vitnaleidslum þar yfir, þá dæmist rétt:

Lögmanus B. Markússonar afslagdi domur í þessu máli, af 18da Júlí 1760, hvar med ádurnefndar Eðslumanns S. Sigurðssonar aðgjördir eru svo sem ógyldar undirfæundar, skal standa í fullu gylði, og þar inni til
Um.

Umboðs mannsins dæmdur málskostnaður hér með staðfestur. Í kost og tæringu fyrir ógrundad Appell og orsakada mæðu, gjaldi Gjylumadur S. Sigurðsson til Lögmanns B. Markús-sonar 6 rðli, og til Kaupmanns A. Rees 4 rðli. króner, innan nærstkomandi Beturnátta, undir aðfer og Greiðsön. *Actum ut supra.*

M. G i s l a s o n.

E. Solvason.	D. Stepháneson.
J. Olafsson.	B. Haldórsson.
B. Sigurðsson.	P. Jónsson.
J. Snorrason.	J. Eggertsson.
M. Ketilsson.	G. Runólfsson.
P. Gudmundsson.	

Ánnó 1762, þann 19da Júlí, var Afreitturinn settur undir Præsídíó Lögmanns S. Solvasonar, í förfellum Hra. Amtmanns M. Gíslason.

ar, og Hra. Landsógeta S. Magnússonar, med undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti í Þfirrettinum Jón Sigurðsson og framlagdi Hra. Amtmannsins skickun af 13da hujús til aðagera fyrir Þfirrettinum Hans Klingenbergss innræföðu sök, lesin og merkt lit. A. Þessi nærst framlagdi hann Þfirrettar skickun af 12ta Aug. 1761, útgefna af Hra. Landsógeta S. Magnússyni, með hvorri skickuist Lögmaður B. Markússon, til að forsvara affagðann Lögþingis dóm; Skóllumaður J. Eggertsson að forsvara sinu Hjerads-dóm, og Hra. Amtmaður M. Gíslason, sem sakar-adili í Hjeradi; skicknan, vidkomendum byrt, eptir uppáskriftunum, var lesin og merkt lit. B. Lögmaður B. Markússon mætti í egin persónu, en vegna Hra. Amtmannsins mætti Skóllumaður P. Magnússon, og vegna Skóllumanns J. Eggertssonar, Skóllumaður D. Scheving. Lögþingis Prófess og dómur af 14da Júlí 1761 var framlagdur, í hvers skáttunngu S. Klingenberg fyrir gróf illþrði telud um Hra. Amtmanninn, er dæmdur í 4 marku skelt til Kóngrs og 5 orbla. batur til Hra. Amtmannsins, auk málskostnadar til vidkomenda; Prófessinn lesinn og markadur lit. C. Jón Sigurðsson framlagdi innlegg undir Klingenbergss nafni af 10da hujús, sem

inni

innihelður Erseption móti vitnaleidslu í Hjeradi, þad
lesid og markad lit. D. Innad innlegg af sama dató
framlagdi hann, sem eru Prætenfionir móti Klingen-
bergs mótpörtum, nefnil. Hra. Antmanni M. Gífla-
fyni, Eöguanni B. Markúsfyni og Gíllumanni J.
Eggertsfyni, þad lesid og markad lit. E. Enn þá
framlagdi Aftor fkriflegt tilbod og beidni, undir Klin-
genbergs nafni af 8da húfus, ad mega gjöra neitunar-
eid, ad þau ord, sem málid afrið, fei eeki til Hra.
Antmannsfins tölud, lesid og markad lit. F. Ad fidustu
framlagdi Aftor innlegg undir egin nafni af dags dató,
sem er ítrekun ádur framfærðra áftædna Klingenbergs,
lesid og markad lit. G. Eögmáður B. Markúsfon,
áfant hinir verjendur fafarinnar, mótmæla öldúngis,
ad Klingenberg leyfift nokkurr neitunar-eidur, sem fe
nótt Paafand hans, þvert á móti Eöguni. Eögmáður
B. Markúsfon framlagdi innlegg af dags dató, til
forfvars og ftyrkíngar finum dómi, og bidur um Satis-
faktfion, kofi og tæringu, lesid og markad lit. H. Góf-
lunnáður P. Magnufon uppáftendur, ad Klingen-
bergs Sophiftica og ftagfama Aftion hjer fyrir Retti,
fomi eeki hófud-fakinni við, heldur gáangi uppá vitnin í
Hjeradi, hvor óftend fei, og þeirra framburður allt
híngad til verid ákfærulaus, refererar fig enu framar
til gjörðra áftædna og rökfemda fyrir Hjerads- og Eö-
þíngis-retti í þeffu máli, óftandi ad Klingenberg dæm-
aft og álitift ad verðungleikum, fvo þad mætti verða eðr-

um eins sinnudum til varudar, ad uppfalla ekki sín yfirvöld, an allra orsaka, og einkum það hærsta i landinu, med blygdunarlausum illmælum og óqvæðis-ordum; semuleidis ad Klingenbergs verði, sem temerelirigans, tilfundinn ad svara Reparation og málskostnaði, fyrir innflefningu og áreitingu til þessa Yfirrettar, einnig ad gjöra tilbærilega Recantation og Deprecation finna illmæla, sem málid afrið. Eshlumadur D. Scheyning uppástandur síns Principals vegna, stadabót af Klingenbergs fyrir framfærðar Bessfyllbninger, og ad Hierads dómurinn verði stadfestur, og kostur og tæring tildæmd. Partarnir kváduft ekki háfa meira ad framfæra, hvors vegna, eptir flestra adqvæðum og ad frágengnum Biskopsmanni J. Olafssyni, Eshlumönnum, J. Benedictassyni og B. Galdórssyni, samt Studiofo Juris J. Skúlassyni, var eptirfylgjandi dómur affagdur:

Jafnvel þó Hans Klingenbergs hafi, bædi fyrir þessum Rétti og til forna, uppástadid, ad þau ord, sem uppá hans munn vitnud eru i Hierads Prósessinum, seu ekki til Hra. Amtmannsins meint edur tölud, þá Eann sú affakan ekki af Réttinum guld ad állrast, þar nefndur Klingenbergs hefir heldur aldrei viljad tilnefna nokkra adra vissa Yfirvalds-persónu, uppá hverja þau síkta skulu, ef ekki Hra. Amtmanninn; því dæmist rétt:

Adur.

Adurnefndur Hans Klingenberg
 skal, fyrir sin illmæli, borga til Hra.
 Amtmannsins M. Gíslasonar, eins
 og áður er dæmt fyrir Hérads- og Lög-
 þingis-rétti, í bætur og Gatisfaktfion
 500 bl.; en þó hér meint skammar-örð
 séu nærsta hatursleg og ofundsem, þá
 eru þau þar fyrir ekki Krufreinkjandi
 álitin, og er því Klingenberg firkéand-
 ur fyrir þeirri 4 marku sett, sem í und-
 angengnum domum honum uppáðæmd
 verid hefir. Prósefs kostnadir er að
 öllu leiti upphafinn, nema til Hra.
 Amtmannsins, hvörn Klingenberg
 borgi með 100 dlm., allt innan nærst-
 komandi Michaelis-messu, undir aða-
 för og Exekútíon. Actum ut i. pra.

G. G í l v a s o n.

G. Sigurðsson.	B. Sigurðsson.
J. Snorrason.	G. Runólfsson.
L. Gudmundsson.	G. Sigurðsson.
P. Arelsson.	P. Gudmundsson.

Frá þessum dómi appellerar Klingenberg og bið-
 ur um Prósefinn affrisaðann innan laga-termíns, fram-
 býður

býður peninga, sem Præsæs eeki á móti tekur, þar hann
hafi eeki Þfirrettarins ÞrótofoU undir sínum höndum.

teir.

J. Snorrafon.

NUM. II.

Þann 20ta Júlí fyrir miðdegi, setti Retturinn a
nó undir Amtmanns M. Gíslasonar Þræðis, mætti
þá Eshlumadur E. Olafson og framlagdi Þfirrettar
siefnu, með hværi innstefni Lögmanns S. Sólvason
ar Lögþingis-dómur af 12ta Júlí 1760, í svo nefndu
Rettarsþillis máli, er Eshlumadur E. Olafson skuldi
ast fyrir, með því að fyrirfuna Þifi-lögmanni J. O
lafsfyni að gánga í Rett árid 1758 vegna Hákonar
Jónssonar, í hans Arfabeimtu máli móti Gudmundi
Jónsfyni; með sömu siefnu eru einnig Þifi-lögmadur
J. Olafson og Hákon Jónson, sem viðkomendur
innfalladir, hún lesin og mærkud lit. A. Þartarnir
mæta hjer í egin Persónu og fyrir Fullmektuga, nefnl.
Hákon Jónson fyrir settann Talsmann Eshlumann
D. Schevting, sem framlagdi Amtmannsins Ríckun þar
um til sin af 13da hujus, lesin og mærkud lit. B. Lög
madur S. Sólvason framlagdi innlegg af dags daté,
hværi hann mótmæfir að sêkin verði fyrirtekin, sem enn
þá, eins og í fyrra, se ólöglega innstefnd, þad lesid og
markad lit. C. Eshlumadur E. Olafson svarar: að
innlegg þetta se ógrundad, og málinu se nú löglega inn
stefat.

stefnt, enn þótt það í fyrra, fyrir rett tansstefningar-
vangel, hafi verið afsíð af Þfirrettinum. Sýslu-
maður D. Schevting upphæfendur síns Prinsípals vegna,
að stefnan se honum í ótíma byrt, og óskar honum til-
dæmist Prófesss kostnadr. Þífi lögmaður J. Olafsson
upphæfendur híd sama, og væntir að sefinni verði frá-
vísad. Hjer uppi fiell ívolatandi Þfirrettarins Urskurður:

Svo sem þessu máli var vegna ólög-
Tegrar innstefningar frá Þfirrettinum víf-
að í fyrra, svo kann það sem enn þá á-
litst fyrir þennann Rétt með ofstuttum
stefnu fresti ólöglega innstefnt, ekki heldur
hér að fyrirtefast, heldur frávísaft með
öllu. Lögmanni S. Sólvasyni til-
dæmist ekki kostur eða tæting, þar hann
fráfell þeirri áftæðu áður; en til Vífslög-
manns J. Olafssonar borgi Sýslu-
maður E. Olafsson 6 rdli. króner, og
til Hákonar Jónssonar 4 rdli, sem
luktir seu innan nærstkomanoi Michaelis-
messu undir aðfer og Retútsíón.

Actum ut supra.

M. Gíflason.

B. Markússon.	B. Haldórsson.
B. Sigurðsson.	P. Magnússon.
J. Benediktsson.	S. Sigurðsson.
	G. Rún.

G. Runólfsson. J. Snorrason.
 S. Sigurðsson. P. Arelsson.
 L. Gudmundsson. P. Gudmundsson.

NUM. III.

E sama dag eftir middegi settist Þfirretturinn að nýju, og mætti þá Eýslumadur G. Runólfsson, sem framlagði Amtmannsins flékun til sín af 28da Dec. 1761, að útsæra fyrir landins Þfirretti Laxaveidar málid á milli Þíngeyra og Hjaltaþakka-kirkna, uppá Prestsins þar og kirkjunnar vegna, flékanin lesin og mörkud lit. A. Þar næst framlagði Eýslumadurinn konunglegrar Hátignar leyfi að mega innsefna affögðum Lögþingis dómi af 1758 fyrir Þfirrettinn, hvar með Hans konunglega Hátign cinnig eftirlætur, að þau bref og fljel, sem Presturinn Björn Þorláksson til mál-sins upplýsingar kunni að hafa, og síðan Lögþingis domur fljell, kynnu að vera uppgötvud, megi fyrir Þfirrettinn framleggjast, upplefast og til ályktunar fyrirtafast; það lesid og markad lit. B. Eýslumadur G. Runólfsson framlagði Þfirrettar fléknu í þessu máli, af 22num Janúari þ. á. hvarí hann átelur Lögmanns S. Sölvasonar dóm í eftirfylgjandi póstum: 1.) Hafi Lögmadurinn, að ómetnum Þíngeyra-klausurs fljellum og hefð fyrir veidinni, ofhastarlegann dóm í mál-inu affagt. 2.) Gengid fyrir bí 5 ærleg vitni, hvar med

med Presturinn vildi sanna hefd á veidiinni sína tíð.
3.) Sett til síðu Audunar Biskups máldaga, eptir
hvorjum Hjaltabacca kirkju skyldi tilhefva öll helstu
fiskiveidar í Laxá 4.) Hafi Lögmaður vænti í sínum
dómi, að sannad se med eidsvörnum vitnum, það Þinge-
eyra-klausurs-haldarar hafi brúkad veidi í ánni máðar
eptir mann, hvað efi se í Alterne að finna. 5.)
Meinar hann Lögmannsins tilgátu, að veidin, síðan
Audunar Biskups máldaga, hafi frá Hjaltabacca kirk-
ju aptur undir klausirid gengid; væntir þess vegna að
Lögþingis dómurinn verði undirfennður. Med sömu
stefnu innkallast Lögmaður B. Markússon, sem Sette-
dómari í Hjeradi, að forsvara sínar aðgjördir, seo vel,
sem Söslumadur B. Saldórsón til forsvars uppa sína
Aktion fyrir Hjerads- og Lögþingis-retti. Stefnan vid-
fomendum löglega byrt, var lesin og mörkud lit. E.
Enn þá framlagði Altor Lögþingisrettar Prófses og
dóm áranna 1757 og 1758, hvar inni að Þingeyra-
klausri er tilbænd Laxveidi öll í Laxá, lesinn og mærk-
adur lit. D. Söslumadur G. Runólfsson framlagði
útskrift af máldögum og Vísitafsum nokkurra Biskupa og
Prófasts, vidvísjandi Hjaltabacca kirkju eign, vidimer-
ad af Biskupi Hra. G. Magnússyni, samt Prófastanna
Hra. P. Peturssonar og Hra. V. Bjarnasonar
skrif, af 28da Júní þ. á., ásamt þar med fylgjandi
máldaga-bók. Þessi Skjal prótestera Partarnir að ieu
hjer upplestin eda uppa þau reflekterad, þar efi ieu
sefndir

síefndir þau að heyrja, og beidast þar uppá Þfirrettarins Urskurðar. Eðslumadur G. Runólfsson uppáfiendur þekkra upplestir og Þaakjendelse, eptir framlagdu konglegu leyfi. Þjer uppá fiell svo látandi Þfirrettarins Alyshtan:

Ekjolin ega, eptir framlagðri Þoneúnglegri Þevillingu, svo vider sem áhrærie Þofud-sæfina að upplefast og uppákennast að lögum.

Aktor framlagði skrif Þra. V. Þjarnasonar, þvarinni hann uppáfiendur, að meðfylgjandi máldagaþóf Þiskups Olafs, se eginhandar skrif Þra. E. Þónssonar á Völlum, þvad verjendur málsins þrótestera, og sefja öldungis ólíftans handarlagi, uppástanda þvi, að þar þetta se afókenndum skrifara uppsett og haf engu Críerid Antiquitatis, svo ansjáist þad af engu verði, Þeldur eins og Suppositum, og egi engann að þræjudicera. Þessu nærst framlagði Aktor innlegg af 15da þúins í 5 þóstum, þvar í hann átelur Þogmanns G. Sþvasonar aðgjörðir og dóm, lesid og markað lit. G. Þinnad innlegg framlagði Aktor af sama dató í 4 þóstum, þvari hann demonstrerar, að Þiskups Þóns Þyrissonar dómur af 1359, þuani eðfi eptir rómlegheitum sannferdugur að álítast, með víðara, sem innleggid frammar með ser þer, lesid og markað lit. F. Þridja innlegg framlagði Aktor af sama dató, þvar igni hann vill veikja þesd þá, er Þingeyra-klaustur haf til þarveidar

veidar í Laxá, einninn framfylgir hann þar sinni Af-
tíón á móti Shlumanni B. Saldórsfyni og Lögmanni
B. Markúsfyni, þrætenderandi málskostnad uppá 60
rdli. króner, innleggid lesid og markad lit. G. Lög-
madur B. Markússon framlagdi innlegg af dags dátó,
hvari hann demonstirerar rök til síns Hjerads-dóms, sem
hann óskar stadfestur verði, og ser tildæmd tilbærileg
Satisfaktíón, lesid og markad lit. H. Lögmadur G.
Sólvason framlagdi innlegg af dags dátó, hvari hann
svarar Aftóris innleggi honum á móti, í 5 póstum, og
uppástendur ad hann verði ansjedur med múlkt til nord-
lendinga Hospitals, fyrir uppfundnar ógrundadar Be-
skylðningar, en ser tildæmd Satisfaktíón, kostur og
tæring, lesid og markad lit. I. Shlumadur B. Sal-
dórsfson segist halda sig til Lögmannanna innleggja, samt
í Prófsessinn innfærðra skjala, er ad fullu sýni og sauni
Þingeyra-klausurs Rett og gylða adkomni fyrir Lax-
veidinni, uppástendur ad gengnir dómur stadfestir verði
og ser tildæmd af Prestinum Birni Þorláksfyni, sem
med útflugtum hafi dregid þetta mál í svo mærg ár, á
nægjanleg skadabót og málskostnadur. Málspartarnir
adspurdir, hvort meira hefdu ad framsæra? svara, nei!
hværs vegna svo látandi dómur var í málinu affagdur :

Jafnvel þó Shlumadur G. Runólfs-
son, sem tilíettur svaramadur Prestsins B.
Þorláksfsonar og Hjaltabæka kirkju hafi hér
fyrir Rétinn framlagt nh bréf og skjal, sem
eckfi

ecki hafa fyrir Undir-réttinum framlogd verid, med hvörjum hann hefir meint sig að geta sannad, að larveidin í Laxá fyrir Hjaltabacka landi egi að tilðæmst Hjaltabacka kirkju, hvad hann og med þeim í Rétt logdu iðleggjum hefir enn frammar viljad styrkja og stadsfesta; en þared nefnd stjöl eru af Réttinum alitin beptirréttanleg, överificerud og hafa ecki Criteria Antiquitatis, hvor þeim endilega fylgja ætti, ef þar uppá skyldi nokkud reflekterast, svo er fyrir þessum Rétti eckert það framkomid frá Alþóris eða Prestsins álfa, sem í enu minnsta veikja funni lánghvarandi hefd og adrar logmætar Adkomstur, er Þingeyra-klaustur hefir og haft hefir fyrir larveidinni, bædi fyrir Hjaltabacka landi og annarstadar í Laxá; þvi dæmist rétt:

Þingeyra-klaustur skal, í þrapti af ádurnerndum adkomstum, sem og í fylgi af Logmannanna S. Solvasonar og B. Markússonar legðomdum dóttum. upp hédan til æfinlegrar tídar njóta, brúka og halda larveidinni í Laxá fyrir Hjaltabacka landi, og Þingeyra-klausturs Forpaktarar einir hafa rétt til að brúka hana, eins vel fyrir
Hjalta-

Hjaltabačka, sem hvar annarstadar í ánni, svo vídt klausturslús lönd liggja, og með hverju hellst móti veidina sér svo ábatasama gjöra, sem þeir best vita og kunna. Málskostnadir, bæði til þessa Vfirréttar og Undirréttanna, er, eptir sákarinnar ásigkomulagi, uppháfinn og fráfallinn. Dómurinn var orðinberlega í Vfirréttinum lesinn málsþórtunum aheyrandi.

Actum ut supra.

M. G í s l a s o n.

J. Dlafsson.	P. Magnússon.
B. Sigurðsson.	J. Benediktsson.
S. Sigurðsson.	D. Schéving.
L. Gudmundsson.	S. Sigurðsson.
P. Þrelsson.	P. Gudmundsson.
J. Skúlason.	

Ad þessi Vfirrettar Acta seu rett útskrifub af Vfirrettar Þingbókinni, fyrir þessi framanskrifudu 5 ár, og henni samhljóða, vitnar

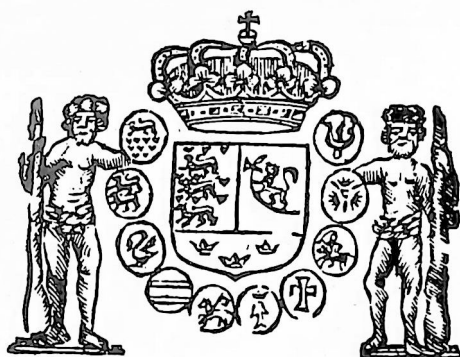
B. Stephensen
Jústits Sekreteri.

Acta Vfirrettarins

á

Íslandi,

fyrir árin 1763=1767.

Leirárgördum við Leirá, 1802.
Prentuð á kostnað Sekretæra B. Stephensens,
af Factóri og Bókprykkjara Schagjörd.

1947

Lithoprint 1947

Númi 1763, þann 14da Júlí, var
Yfir-rétturinn settur, undir Præ-
sidio Amtmanns M. Gíslasonar, með
undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti í Yfir-rettinum Eðslumadur E. Olafson, og
framlagdi yfir rettar stefnu af 20ta Júlí 1762, með hvörri
Lögmadur S. Sölvason er stefndur að mæta og forðvara
fyrir þessum Retti, sinn úrskurd og dóm, ássagðann 14da
Júlí, s. á móti Eðslumanns E. Olafsonar ákærum.
Einnig stefnisti Eðslumadur P. Gudmundson, sem
Aktor í málinu; stefnan lesin og mörkud lit A. Lög-
madur S. Sölvason mætir sín eginna vegna, en Lög-
rettumadur Jón Jónsson frá Stranda-sýslu vegna
Aktoris. Eðslumadur E. Olafson setur í rett: að
Amtmadur M. Gíslason, er sig hafi suspenderad, se þessu
máli interesseradur, hvar uppá Amtmadurinn yfirgaf „ti
itt,

sitt, sem Præsæs, og yfirlit þad Landfógeta S. Magnússyni, er í hans siad præsideradi, eptir Hra. Antmannsins brefi þar um af dags dato, sem var lesid og markad lit. B. Líka svo forliet Sýslumadur M. Ketils-son Rettiinn, sem tilstíckadur Altor í þessu máli fyrir Lögþingis reitinum 1761. Þessu nærst var framlagdur Lögþingis Præsæs og dómur, genginn í málinu 1762, með hvorjum Sýslumadur E. Olafsson, er dæmdur frá Sýslumanns Embættinu, og í seftógi löda sylfurs bátur. Prófessinn lesinn og markadur lit. C. Lögmadur S. Sólvason uppstændur: ad Sýslumadur E. Olafsson, annadhvört meðgáangi Sýslumanns S. Sigurds-sonar vitnatektir í Prófessinum gyldar og góðar, edur og ad málid frávísift, þar Sýslumadurinn se ecki stefndur. Þar til svarar Sýslumadur E. Olafsson: ad hann hafi ecki haft nokkra naudsynlega orsök ad stefna Sýslumanni S. Sigurdsyni fyrir þenna Rett; hjer átelji hann einúngis vshardann dóm Lögmannsins, en ecki herads vitnaleidslu Sýslumannsins, og framlagdi þar nærst innlegg af 12ta hújus, í hvorju hann demonfirerar sitt sakleysi um forsömun og hjáhlidrun í ad inqvirera í þessu mords máli, og uppstændur: ecki einúngis ad Lögmanns S. Sólvasonar dómur verði upphafinn, heldur ad hann og Altor verði tilfundnir ad betala fer ánægjanlega Satisfaktión, sem innleggid framarsfr., lesid og markad lit. D. Lögmadurinn uppstændur

munna

munnelega: að sinn dómur verði staðfestur, svo sem hann
se á kónglegum lögum og tilskipunum grundvalladur, en
yfirleður til Rettarins álits, hvort hann í nokurn máta
kunni að línast, og fráfallur Satisfaktión og málsköfin-
adi. Lögrettumadur Jón Þórsson framlagði innlegg
af 27da Júní nærsíldua, undir nafni Shlumanns P.
Gudmundssonar, í hverju hann refererar sig til sinna,
fyrir Lögþingis-rettinum nærsíldid ár, gjördu Frettesæt-
telser, og biddur, að þar verði laglegar álitnar, en ser
tildæmisti kostur og tæring af Shlumanni E. Olafs-
syni; innleggid lesid og markad lit. E. Þar máls-
partarnir quáduð ekkert meira hafa fram að færa, var
af Yfir-rettinum eptirfylgiandi Dómur í málinu af-
sagdur:

Af vitnun Jóns Egilssonar og Magn-
úðar Sigmundssonar, sem þeir með eidum
staðfest hafa á Hóls þingi 1760, er fullkom-
lega sannad: að morðinginn Þjarni Kol-
beinson, hafi fyrir Shlumanni E. Olafs-
syni angéfinn verid í þeirra, sem votta, vid-
urvist, fyrir mord á Sigríði Jónsdóttur, af
bróður hans og medvitara í sama verki Jó-
seph Kolbeinsyni, nær 4 árum áður; og
svo lengi hefir Shlumadurinn forsómad og
lárid hjálida málid að ransaka og dæma, allt
þar til hann árid 1760 fék Hra. Amtmanns
M. Gíslasonar skipun þar um, hvort hann
þó seinlega og ófullkomlega hefir eptirlifad,
ekki heldur forsvaranlega morðingjann í arresti

haldid, svo Hra: Almædurinn mátti stífa einn annann við málid að gjöra; en að mörðid á Sigríði Jónsdóttur, sem þetta mál afrís, hafði Sýslumanni verið til vitundar gefið fyrir enn 1756, er hér ekki sannad, jafnvel þó sama mörð mörðum árum svori innan Sýslu stéð hafði. Þessi hans forsömun og óhvirlega hjáhlíðrun í svo áridanda máli, samra nóglaaa í Héradi tefin þingsvitni; því dæmist rétt

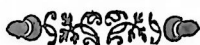
Sýslumadur *L.* Olafsson skal, fyrir sitt óforsvaranlega byrðuleysi í þessu máli, hafa forbrotið sína dómara Bestilling, og ekki framnar Sýslumanns embætti þéna: en fyrir frekari útlátum er hann frskénudur, og að því leiti Lögþingis dómurinn modererabur.

Actum ut supra.

S. Magnússon.

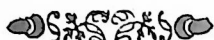
B. Markússon.	D. Stephánsson.
J. Olafsson.	S. Sigurðsson.
B. Sigurðsson.	P. Magnússon.
B. Haldorsson.	P. Þorsteinsón.
D. Schéving.	G. Runólfsson.
J. Eggertsson.	P. Arlsson.
Olafur Jónsson.	Olafur Björnsson.
Jón Jónsson.	Jón Þorgeirsson.

NUM.

NUM. II.

Þann 15da Júlí mætti í Yfir-rettinum Sýslumadur B. Galdórs-son, og framlagdi Yfir-rettar stefnu af 3ia Aug. 1762, með hvörri stefnið Lögmadur S. Sólva-son, að forsvara einn af honum þann 13da Júlí, s. ár affagðann Lögþingis dóm. Líka svo stefnið Þorsteinn Guðbrands-son, sem málépartur, að forsvara sína Aktión í málinu, og báðir að þola endilegann Yfir-rettar dóm, sem stefnan frammar með sér ber, lesin og mörkud lit. A. Sýslumadur M. Ketils-son fram-lagdi Amtmanns M. Gíslasonar skipun til sín, af 7da hjúus, að ganga í rett, sem talsmadur, Þorsteins Guð-brands-sonar vegna, lesin og mörkud lit. B. Þar nærst framlagdi Sýslumadur B. Galdórs-son Lögþingis Pró-fess og dóm í þessu máli, með hvorjunn Sýslumadurinn er tildæmdur að betala iordli til Þorsteins Guð-brands-sonar, fyrir ofhastarlegann dóm í sökinni, sem Prófessinn með sér færir, lesinn og mörkudur lit. C. Sýslumadur B. Galdórs-son beidist: að sökum þess hañ meini Amtmann M. Gíslason vera þessu máli intere-seradann, þar hann í því hañ útgefið Ordres, svo mætti honum þóeknast að yfirláta einum ødrum að præsidera í Yfir-rettinum í sinn stad, hvað Amtmadurinn einnig ept-irliet, með skriflegri fullmakt þar um til Landfógeta S. Magnússonar, lesin og mörkud lit. D. En Yfir-rettarins Nesefförer prótesterndu skriflega á móti þessari

Eðslumanns B. Haldórsfsonar innvendingu, og þeckur eeki Amtmanninn vera málinu viðkomandi, sem Þrótsfíð framar sýnir, lesið og markað lit. E. Munulega uppá. Þó Eðslumadur B. Haldórsfson: að Lögmadur S. Sölvason hafi fyrir í dómi sínum álitid sig hafi hafa billega orsök, að sundra samvistir Gudbrands Árafsonar og Margretar Jónsdóttur, en þó síðar í sama dómi, tilfundid sig að betala peninga málft, er hann meinar hvert öðru gagnstædt, og uppástandur því, að Lögmannsins dómur verði að engu gjördur, en sér tilbænd Reparation og málskostnadur, og refererar sig ein framar til síns innleggs fyrir Lögþingsrettinn. Lögmadur S. Sölvason uppástandur Þarámóti: að sinn dómur verði staðfestur; en Eðslumadur M. Ketilsfson uppástandur kost og tæringu, síns Prinsipals vegna. Meira framferðu eeki partaruir í þessu máli, hvørs vegna þar í var eptirfylgjandi dómur af Þfir-rettinum afslagdur:

Íafnvel þó Margrét Jónsdóttir hefði um það stórnali ríktuð verid, sem Þ estur hennar og þingmenn hafa framfært, þó óbesvísad, fyrir Eðslumann B. Haldórsfson á Stadar þingi, þann 14da Masi 1759, þá bar þó Eðslumanninum fyrr að rannaka um ríctisins áfiskomulag og grundvöll, enn að dæma neynda Margrétu Jónsdóttur, öldungis ófyrirkallada, óadvarada og óvitandi,
ad

ad fíhja sitt heimili og kirkju-sókn, undir við-
liggjandi húðláts reffingu; því dæmist rétt:

Shlumadur B. Haldórsson skal,
eptir Lögþingis domi í þessu máli, be-
tala til Þorsteins Gudbrandssonar,
ektamanus Margrétar Jónsdóttur,
tordli. í Reparatsíon og máls-kostnad,
svo vel til þessa sem Lögþingis-réttarins,
er luttir skulu vera innan nærstkomandi
Michaelis messu, undir adfer og Ere-
kútsíon. *Actum ut supra.*

M. G í s l a s o n.

B. Markússon.	D. Stephánsón.
S. Sigurðsson.	B. Sigurðsson.
P. Magnússon.	S. Sigurðsson.
P. Þorsteinsón.	G. Runólfsson.
D. Schéving.	J. Eggértsson.
P. Arelsson.	Jón Jónsson.
Olafur Jónsson.	Olafur Björnsson.
Jón Jónsson.	Jón Þorgeirsson.

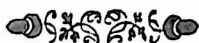
NUM. III.

Sama eptirmiddag mætti í Yfir-rettinum Shlumad-
ur P. Þorsteinsón, og framlagði Amtmanns M.
Gíslasonar Skickun til sín, af gda húns, ad prófure-

ra söl Jóns Arnasonar móti Lögmanni B. Markús-
syni og öðrum viðkomendum í málinu; lesin og mörkud
lit. A. Einnig framlagdi nefndur Eðslumadur Yfir-
rettar sjéfinn, af 4da Dec. 1762, með hverri sjéfnist:
1.) Lögmadur B. Markússon, til að forðvara sinn af-
sagðann Lögþingis dóm; 2.) Eðslumadur L. Gud-
mundsson; 3.) fyrrum Eðslumadur B. Tíðólásson,
og 4.) Jón og Isleifur Gudmundssynir, til að
forðvara sinn umgáing í sákinni, sem stefnan frammar með
sér ber, lesin og mörkud lit. B. Enn þá framlagdi
Eðslumadur P. Þorsteinsson konúnglega allranáðug-
uðin Uppreisn af 12ta Mártí 1762, til að innstefna
þessum Lögþingis dómi, sem var lesin og mörkud lit. C.
Lífa svo allranáðugasta Beneficium Paupertatis, af sama
dátó, lesin og mörkud lit. D. Eðslumadur L. Gud-
mundsson, af Rættinum upphrópadur, mætir ekki eða
nokkur hans vegna. Lögmadur B. Markússon mætir,
og preponerar, hvert sákin skuli fyrirtakast, fyrir Eðslu-
madur L. Gudmundsson ekki mæti, sem þó se höfundur
málsþartur í sákinni. Eðslumadur P. Þorsteinsson
prótesterar allt upphald, og bidur um Yfir-rettarins á-
lyktun hjer um, sem þannig var affögð:

Þar stefnan með sér ber Eðslumanns
L. Gudmundssonar þeckjarlega uppá-
skrift, svo kann ekki uppá Lögmanns B.
Markússonar Proposition ad reflecter-
ast,

ast; heldur skal málid hafa sinn hindrun-
arlausann framgång.

Eðslumadur P. Þorsteinsson framlagði Þegþing-
is Þrófess og dóm í þessu máli, í hvors slúttningu Hjer-
ads dómur Eðslumanns L. Gudmundssonar er það-
festur, svo vide höfund-söfina fættir, sem hann fram-
ar með fer ber, lesinn og markadur lit. E. Enn þá
framlagði Eðslumadur P. Þorsteinsson innlegg af
dags dató, hvar í hann framsærir þar ástæður, sem
Jóni Arnasyni kunni að vera til aðfokunar m. m., les-
id og markad lit. F. Eðslumadur B. Markússon fram-
lagði innlegg af dags dató, sínum Þegþingis dómi til
styrkingar, lesid og markad lit. G. Innlegg var einnig
framlagt frá fyrrum Eðslumanni B. Víkólássyni af
4da. Júní næstl., sem er hans áttakan mót kontrapar-
tum, lesid og markad lit. H. Umbod til Gunnars
Jónssonar frá Jóni og Jónleifi Gudmundssonum,
var í Þfir-rettinum framlagt, ásamt innleggi þeirra vegna,
af 14da hujús, sem var lesid og markad litt. I og
Meira framfærðu eeki partarnir í söfn eður vörn, var
því af Þfir-rettinum svolátandi dómur í málinu áfagdur:

Það er með lögfostum vitnum nóglega
sannad, að sú sama ull, sem stolin var að
uppbrotinu húsi og hyrdslum, ásamt öðrum fæ-
munum, nóttina milli þess 2ars og 3ja Okt.
1758, á Norðurgardi, er sem víkilegare
þjófs-söli fundinn næsta dag eptir, hjá Jóni
Arnasyni

Arnasyni, komnum á ferð með hana birt á iðertinni og sölunni, að hvorei hann, eptir undangengna tregðu og veigrun um síðir lústi sinn heimildar mann, eun lögfelldann, að nafni Þorstein Vigfússon, hvað hann þó aldrei hefir kunnad að sanna; heldur hefir nefndur Þorsteinn frálage sér hans framburð með eidi; því dæmist rétt:

Þeir aflegðu Héraðs og Lögþingis dómar í þessu máli eru, hvað aðal söfina snertir, hér með stadfestir; en þar Erekútsíonen yfir sakamanninum hefir framfarid of hastarlega, þá skal Sölumadur L. Gudmundsson betala til fátækra í Mýrdal 4rdli. krón., og til Jóns Arnasonar 4rdli., hverja 8rdli. krón. Sölumadurinn skal hafa betalað til hlutadegenda innan nærstkomandi Michaelis-messu, undir aðför og Erekútsíon. *Actum ut supra.*

M. Gíslason.

S. Solvason.	D. Stephánsón.
J. Dlafsson.	B. Stigurðsson.
P. Magnússon.	B. Haldrósson.
M. Ketilsón.	D. Schéving.
S. Sigurðsson.	J. Eggertsson.

þ.

M. Arelsson.	Jón Jónsson.
Olafur Jónsson.	Olafur Björnsson.
Jón Jónsson.	Jón Þorgeirsson.

Ánnó 1764, þann 14da Júlí, var Yfir-retturinn settur, undir Præsídís Amtmanns O. Stephánssonar, með undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti í Yfir-rettinum Sýslumadur E. Olafsson, og framlagdi þorum af konunglegri Hátign allramildfegast úttefna Dpreisning, af 8da. Apr. 1763, að mega upptala og innstefna fyrir þennann Yfir-reitt, eptir fara Apellationis, einum af Lögmanni S. Spövasyni af sögdum Lögþingis dómi, milli Eitanten og Hákonar Jónssonar. samt annara vidkomenda, sem Dpreisningin frammar synir, lesin og mörkud lit. A. Því nærst var framlegd Yfir-rettar stefna af 19da Júlí 1763, með hvörri innstefnast Lögmenirnir S. Spövason, sem Dómari og Jón Olafsson sem Þrókúrador í Hjeradi, einnig sakar-adilinn Hákon Jónsson og Sýslumadur S. Jakobsen, sem Dómari í Hjeradi, ferhyrr að svara til

til þess er honum viðkjennur, og líða dóm; þessan les-
in og merkadur lit. B. Eptir þessuunni mætti Biskup-
madur J. Olafsson uppá Lögmanns S. Sölvasonar
og eginu vegna, en hverfi mætti Eðlumadur S. Ja-
Eðsson nie heldur Hákon Jónsson, þótt upphrópaðir
værur; hefir þó annars þessan þeim löglega birt verid,
sem uppáskriftarnar söna. Biskupmadur J. Olafsson
prótesterar að svara til málsins, án þess sakaradilinn
Hákon Jónsson se til siadar. Þar til svaradi Retti,
urinn:

Þessi skel skal, eptir Konúnglegri Op-
reisning, nú fyrirtakast.

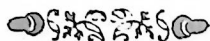
Þar eptir var framlagdur Lögþingis Prófs og
dómur í þessu máli, af 12ta Júlí 1760, í hvors slútt-
ingu Eðlumadur E. Olafsson er dæmdur í 66 lóð
sýlfurs bætur, sem Prófsinn framar með sér ber les-
in og merkadur lit. C. Eðlumadur E. Olafsson
framlagdi innlegg af dags dató, hvar með hann vill af-
saka sína veigrun að gefa Biskupmanni J. Olafssyni
Þingdag í Hjeradi, í þessu arfaþrætu máli Hákonar,
sem innleggid framar sönur, lesid og merkadur lit. D.
Annad innlegg framlagdi nefndur Eðlumadur mót
dómi Lögmanns S. Sölvasonar, sem hann bidur verdi
upphafinn, lesid og merkadur lit. E. Frá Lögmanni S.
Sölvasyni framkom innlegg af 30ta Júní nærsil, í
hverju hann forsvavar sinn affagda Lögþingis dóm, og
beid-

beidist, að hann verði staðfestur, en fer tilðæmisti Satisfaktion, kostur og tæring, fyrir ránga og óþarfa málsþvingu, sem innleggid framar sönnir, lesid og markad sit. **K.** Biskupsgjafur J. Olafs son uppástendur Lögþingis dómsins staðfestingu, samt kost og tæring fyrir óauðsynlega innfestingu þessa máls. Aftor refererar sig til framlagðra innleggja og Hjerads Þrófessins. Partarnir quðast ekkert hafa meira að framsæra, var því málið til dóms upptekid.

NUM. II.

Pann 16da Júlí jettisti Þfr-retturinn að nýju, og afsagdi eptirfylgjandi dóm:

Það er með eidsvörnum vitnum að Ögri, þann 27da Septembr. 1758, ánægjanlega sannað, að Sýslumadur E. Olafs son hafi, ekki einungis án allra loalegra orsaka, þann 22ann Apr. s. á., veitarad og neitad Biskupsgjafmanni J. Olafssyni Réttr og þingsdags, er Biskupsgjafurinn, eptir hafandi fullnækt, dat. þann 3ja s. m., af Hákonni Jónssyni, hans veana fyrir Réttri bejjerdi, í orsa-réttar sök Hákonar móti Gudmundi Jónssyni á Bjarnastöðum, heldur og, þegar Biskupsgjafurinn að nýju skriflega beiddist þessu votta og þínadaðs í þessu máli, þann 28da s. m., hefir uppá bejjermauna, með Sýslumanns E. Olafs sonar þeckjanlegri egin hendi, ver-

verid svarad áarundudum úrfluatum og Jnd-
vendinget, án hans nafns undirskriftar, er hann
hefir eðfi viljad vera bekenndur, hefir svo
þingdagurinn, enn þótt munntæaa og skriflega
vísvarfnum begærdur verid hann af Shslu-
manninum, hvorki fenaist titrefinn né eptirlát-
inn, heors vegna Hæðon hefir veddið til að
hafa, svobáid, þótt Gudmundur Jónsson,
meir enn heilt ár, sæti í hans formeintu eign-
um, og hlottid að tapa arfs tilfallinu, að ó-
þrófudu, hvort það var grundad edur eðfi;
hver Shslumannsins veigrun og sakarinnæ
blögtæar uppibald, hefir orsakad Hæðoni full-
kominn réttar-spillir; því dæmist eðfi:

Shslumadur E. Olafsson skal,
fyrir líka sína ólempi, betala í Repa-
ratfion og málstkofnad til sakfoknarans,
16 rðli. krón., hverjum hann og skal
forfrifka fokina á eginn kofnad. Til
Hallbjarnareyrar Hofpítals betali hann
4 rðli. krón., hverjar bætur luktar féu
innan nærfkomandi Michaelis-meffu,
undir aðför og Erefútfion að lögum.

Actum ut supra.

D. Stephánsson.

B. Markússon. B. Haldórsson.
P. Magnússon. J. Snorrafon.

J.

J. Eggértsen.	S. Sigurðsen.
P. Nikólaísen.	Arngr mur Jónsen.
Þorkell Þórðarson.	Gudmundur Þiríkss.
Einar Þasíðason.	Guðlaugur Olafsen.
Þiríkur Þasíðason.	

Ánnó 1765, þann 16da Júlí, var Af-
ir-retturinn settur, undir Præsídís
Ántmanns O. Stephánssonar, med
undirskrifudum Ásessorum.

Mætti í Þfir rettinum Sýslumadur E. Olafsen, sem
Áttor, og framlagði Þfir-rettar stefnu af 17da Júlí
1764, undir Ántmanns O Stephánssonar nafni,
med hverri stefni Þífi-lögmadur J. Olafsen, til að
forsvara sitt affagt Interlokutorium, þann 12ta Júlí s.
ár, med víðara, sem stefnan sýnir, lesin og mörkud lit.
N. Þar næst framlagði Sýslumadur E. Olafsen
aminnst Interlokutorium, hvar med hann dæmist að
Þuli tapad þafa öllum sínum Þrætersféner, sek og söku,
til Kaupmanns David von Einen, og annara víðkom-
euda; lesid og markad lit. B. Enn þá framlagði Sýslu-
madur E. Olafsen innlegg, sem eru hans ástædur og

Þrettefættelser í þessari sök, sem þad frammar sönur, lesið og merkad lit. C. Bissi-logimadur J. Olafsson mæti, sem Defensor, og framlagdi innlegg af dags dató, sem eru hans affakanir móti Shlummanns E. Olafssonar áskærum, með frefari ástæðum og Þrettefættelser; þad lesið og merkad lit D. Meira framferdu ekki partarnir undir endilegann Þfir-rettar dóm, er þannig var affagdur:

Þad er að sjá af Lögþingis Bókarrinnar 1763 No. 11., að Shlumadur E. Olafsson hafi sama ár mætt í Lögþingis-rettinum, og gjort þar anhangig eina sök, risandi af sölu Kaupmanns Davids von Eiben á nokkrum, af Shlumanni E. Olafssyni til ens fyrra Íslands Kompagnies, þantsettum jardarportum, í hverri enginn dómur hefir gánga funnad, vegna Kaupmannsins áttivistar, hvorjum lögdagur lagdur var til nærsta Lögþingis 1764, en hefir þó hvorfi mætt í egin persónu né fyrir fullmektugann, ekki heldur Shlumadur E. Olafsson, til þess 12ta Júlí, þá málspartarnir voru af Réttnum upphrópaðir; hvors vegna, svo sem enginn viðkomenda var nálægur, og ekkert Paastand af portunum gjort, sökinni byrjædi að standa opinni í Þróðfollen, og hún vera ódæmd, sem mögulega forlífud og í Mindilighed afsjórð; því dæmist rétt:

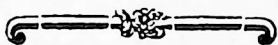
Dómur Bissi logmanns J. Olafssonar, á ekki að præjudicera sök edur
sökn

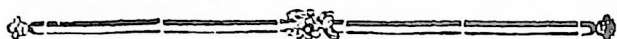
söfn Eshlumanns *L.* Olafssonar ; heldur skal honum, í krapti af þessum Vfir-réttar dómi, standa frítt fyrir að framhalda sinni sök móti Raupmanni David von Lünen, og öðrum viðkom-
endum, þegar hann þar til leglega á ný stefnir. En með því hann, með sinni oflaungu útivist og óleglega gjördu uppi-
haldi í framhaldi sakarinnar, hefir gefid nokkra, enn þetta ekki fullkomna orsök til Bist-
legmannsins frávísunar dom : þá dæmist honum þar fyrir hvorki nokkur
Reparatíon né málkostnadur.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

E. Selvason.	B. Markús son.
P. Magnússon.	B. Sigurds son.
P. Jónsson.	J. Arnason
M. Ketils son.	G. Runolfs son.
P. Arels son.	P. Gudmunds son.
B. Jónsson.	J. Jónsson.

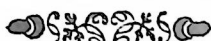

Ánnó 1766, þann 17da Júlí, var *Yfir-retturinn* settur, undir *Præsidíó* *Antmanns O. Stephánssonar*, með undirskrifudum *Ásjefförum*.

Mætti í *Yfir-rettinum* *Sýslumadur P. Hrelsson*, og framlagði *Antmanns O. Stephánssonar* stíðun af dags dats, til að vera *Talsmadur* í duls máli *safakomunnar Þorbjargar Jónsdóttur*; skipanin lesin og mörkud lit. A. Þar nærð framlagði nefndur *Sýslumadur Yfir-rettar* stefnu, af 23ja Dec 1765, með hvorri stefnast, *Lögmadur B. Markusson* og *Sýslumadur P. Magnússon*, til að forsvara þeirra affögðu *Lögþingis* og *Hjerads-dóma* í duls-máls-sæk nefndrar *Þorbjargar*, og hún sjálf til að lida endilegann *Yfir-rettar* dóm; stefnan lesin og mörkud lit. B. Einninn framlagði *Sýslumadur P. Hrelsson* hra *Stiptamtmauns Greifa Rangaus* bref af 4da Maí 1765, áhrærandi innstefningu þessa máls; lesin og markad lit. C. Lífa svo framlagði huan *Áttesti* af 10da og 20ta Dec. 1765, viðkomandi *safarinnar Áppelli*; lesin og markad lit. D, samt eitt annad af 22num Októbr. s. á. af sama innihaldi, lesin og markad lit. E. Síðan framlagði *Sýslumadur P. Hrelsson*.

P. Aðelsson Hjerads og Lögþingis Prófess og dóm í málinu, flúttadur 11ta Júlí 1764; lesinn og markadur lit. G. Ad síðustu framlagði Eðlunadurinn innlegg af dags dato, hvar í hann uppástendur, að Lögþingis dómurinn línist, m. m.; lesid og markad lit. G. Lög-
máður B. Markússon uppástendur munnlega, að sinn dómur verði stadfestur. Saka-fonan af Rottinum yfir-
heyrð, medgengur ekkert frekara en Hjerads-Prófessin
hermir. Meira var ekki af viðkomendum framsært, hvors
vegna Yfir-retturinn affagði eptirfylgjandi dóm í þessu
máli:

Uf þeim í Hjeradi leiddu vitnum og preb-
dúcerudu Aðrestum í þessu máli, finnaft engin
rof eda líkur til, að saka-fonan Þorbjörg
Jónsdóttir hafi viljad fyrirfoma edur af lífi
taka það föstur, er hún í heiminn fæddi önd-
verðlega í Apr. mánuði 1764, heldur er þvert
á móti sannad og gottgjört, að hún hafi í
førsta sinni þá ransöku ígjörðist um hennar
barns fæðinau, játað sig seka í þeim Earl-
manns tilverknadi, er barns-þánga olla kynni,
og þar med gefid tilefni til eptirfylgjandi gjörð-
ra eptirgrenslana; svo þesir og Oddni Jóns-
dóttir með svörnum eidi sannad, að Þorbjörg
hafi leitad sinnar aðstodar, þá barns-fæðingun
íöldi íféd hafa, er hún henni sinjadi, en lík-
ami barnsins svo ófullkominn, rotinn og runn-
inn, að ekki er álitinn med lífi kunna fæðst
hafa, hvad allt gjörir Þorbjörgu físa frá

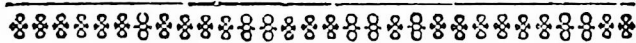
dulsmáli í þessari soð. En sökum þess að hún hefir flengi og óforsvaranleaa leynt sinni barns fæðingu, og ekki sem byrjadi með þess andvana lífama hendlad, svo dæmist rétt:

Þorbjörg Jónsdóttir skal, fyrir líka hennar yfirsjón, erfida 3 ár í Íslands Lufthúsi. Er svo Lögþingis dómurinn hér með að því leiti modereradur.

Actum ut supra.

D. Stephánsón.

S. Selvason.	J. Dlafsson.
B. Haldórsson.	E. Dlafsson.
V. Þorsteinsón.	D. Schérting.
M. Rétilsón.	G. Rúnólfsson.
J. Eggértsson.	H. Jakobsón.
J. Helgason.	S. Sigurdsón.
B. Jónsson.	G. Hjerleifsón.

Ánno 1767, þann 15da Júlí, var Vfir-
ræturinn settur, undir Præsídío Amt-
manns V. Stephánsónar, með und-
irskrifudum Assessorum.

NUM.

NUM. I.

Mætti í Yfir-rettinum Sýslumadur P. Apelsón og framlagði Amtmannsins skipun af dags dátó að ganga í Rett vegna Guðrúnar Elífsdóttur, lesin og mörkud lit. A. Framlaði því næsti Yfir-rettar stefnu af 12ta Dec. næstl. yfir Lögþingis dómi Lögmanns B. Markús-sonar aðsegðum 10da Júlí 1765, í barnsfæðingar eða dulsmáli nefndrar Guðrúnar, hvar með og fleiri sakarinnar viðkomendur innstefndir eru, sem stefnan frammar með sér ber, lesin og mörkud lit. B. Allir viðkomendur eða þeirra fullmæktugir mæta. Sýslumadar S. Sigurðsson framlagði Amtmannsins stíckun til sín, að ganga í Rett vegna Jóns Magnússonar, og honum til forsvars, svo víðt málid kynni honum við koma; lesin og mörkud lit. C. Þessu næsti var framlagður Hjerads og Lögþingis Próseks í sökinni, af hvorjum þau merkilegustu atríði voru, að partanna beidni, upplestin, samt Sýslumanns og Lögmanns dóms-slúttningar, sem tilfinna Guðrúnu Elífsdóttur, fyrir framid duls mál, að straffast á lífinu, með að hálshæggvast og höfudid á stjaka uppfestast; Próseksinn markadur lit. D. Var síðan sakalonan af Yfir-rettinum nákvæmlega yfirheyrð, um sakarinnar áfsgömulag, svo vel sem Jón Magnússon, af henni útlagður barnsfadir, og bæði þau alparlega áminnt að segja sannleikann, en ekkert fíckst meira af svorum þeirra eða meðhjenningu, enn Hjerads og

Logþingis Prófessarnir herma. Eðslumadur P. Apeles-
son uppástandur, að Logþingis dómurinn verði linaður.
Partarnir höfðu ekkert meira að framfara, hvors vegna
Yfirretturinn affagdi svólatandi dóm:

Eptir leiddum vitnum og egin óneyddri
medfénningu saka-konunnar Guðrúnar El-
lifsdóttur, er sannad og tilstadið, að svo vel
um hennar medgaungu stína, að því barni,
er hún í heiminn fæddi að Vísilestöðum um
veturnætur 1763, sem og þá. sjálf fæðingin
fæði, hafi hún viðad umgöngast, eins og hún
verulega hefir umgengist þar með í dulsmáli,
og eðl leitad þeirra almennu medala, þá fæð-
ingin fæði sem barninu hefði mátt til lífs og
frelsis vera, hvert hún andvana hefir annað
hvort sjálf leynilega síðan nidurgrafid, edur
láid nidurgrafa; því dæmist rétt:

Saka-konan Guðrún Ellifsdóttir
skal, eptir þeim yfir henni gengnu Hér-
ads og Logþingis dómum, fyrir sinu
framda glæp missa lífid, með eggfi háls-
höggvast og höfud hennar á stjaka upp-
setjast: þó má engin Erekústón eptir
þessum dómi yfir henni framfara, fyrri
enn í þeirri hér af hángandi barnslífsing-
ar set, er stadfestingar eidur af henni
tekin, til styrkingar hennar barns-fad-
ern.

ernis áburdi uppá Jón Magnússon,
eptir þar um gengnum Lögþingis dómi
1764, edur sami dómur verður undir-
fændur, samt báðar þessar sakir Hans
Könungl. Hátígu allraundirgefnaðs refe-
reradar, og þar uppá allraánáðugasta úr-
lausu innsend. *Actum ut supra.*

D. Stephánsen.

G. Selvason.	J. Olafsson.
P. Magnússon.	J. Snorrason.
P. Sigurðsson.	D. Schérting.
H. Jakobsson.	J. Eggertsson.
L. Gudmundsson	M. Gíslason.
J. Arnórsson.	

NUM. II.

Þann 16da Júlí mætti í Yfir rettinum Eðslumadur
J. Eggertsson, og framlagði Ráttmannsins skýfun af
dags dato, til að uppátala áðurgengna dóma í dulsmáls-
sök Sigurðar Valðasonar og Geirlaugar Þór-
steinsdóttur, lestin og morkud lit. N. Þar nærst fram-
lagði Eðslumadur:an Yfir-rettar skýfun af 17da Jan. þ.
á, með hvorri skýfuð Eðslumadur B. Markússon og
Eðslumadur J. Helgason, að svara til þeirra áður af-
sagðra dóma í sökinni, semuleidis saka-persónurnar Sig-

urður Valdason og Geirlaug Þorsteinsdóttir til að lida dóm; stefnan lein og mörkund lit. B. Hjerads og Lögþingis Prófess í málinu var framlagdur, í hvors flúttningu saka persónurnar eru, fyrir framid dulsmál, dæmdar í Íslands Lúthús; Prófessinn lesinn og markaðar lit. C. Aftor framlagdi innlegg hvar í hann uppástendur, að sökin í Hjeradi hafi ekki til gagus eraminerud verid, og þurfi henni því naundhyalega aptur í Hjerad að heimvísu, m. m., sem innleggid hermæ, lesid og markad lit. D. Einnig véru framlagdir 2 Reikningar, já eini áhrærandi kostuad til að auglýsa stefnuna, en hinn uppá undirholdning saka-persónanna í Lúthúsinu frá vadda Júlí nærsil. árs til datunn; þeir lesnir og markadir litt. E og F. Eshlumadur S. Jakobsen mætir sem Prókurator, uppá saka persónanna vegna, eptir Ráttmannsins stíckun af dags dató, sem var lesin og mörkund lit. G. Hann uppástendur munulega, að hans ádur fyrir Lögþingis-retti gjort Þaastand í þessari lömu sök, verdi vel adgætt saka-persónunum til frúnar, en mótmælir þeirra vegna sakarinnar heimvísun í Hjerad, bidur einnig að vera þeirra í Lúthúsinu tafist til yfirvegunar. Innlegg var framlagt frá Eshlumanni D. Selgasyni af 12ta Júní nærsil., í hvorju hann vill hafa sínar adgjordir í Hjeradi rettflættar, sem innleggid framæ med sér bev, lesid og markad lit. H. Meira qváuðust partarnir ekki hafa ad framfæra, var því af Yfirrettinum eptirfylgjandi dómur í málinu affagdur:

Það

Það er auðgætt fyrir þessum Yfir-rétti, af yfirskodun og nákvæmri yfirvegun Hérads-Prófessins, í dulsmáls prófun saka-personanna, Sigurðar Valðasonar og Geirlaugar Þorsteinsdóttur, að það mál er engannveginn svo vel og fullkomlega rannsótt, sem lög og for-ordningar tilhalda; því dæmist rétt:

Þeir fseggdu Hérads og Lögþingis dómarar í þessu máli, skulu vera upphaf-ir og að engu gjördir, en sökinni ásamt saka personunum er áttur í Hérad heim-vísad, til fullkomins prófs og ransaks, og þar uppá afsegjandi dóms, allt uppá Sýslumanns J Helgasonar kostnad, sem fyrir sína forsonun skal borga í rdl. til Jústíts kassans. Yfir réttar stef-unnar auglýsingar kostnad borgi Sýslu-madur J Helgason með 4 rdlm frón. til Jústíts-kassans, er þá peninga til sakarinnar drifstar útlagt hefir. Uppá saka-personanna undirholdning í Luft-húsinu, svara Undir- og Yfir-dómari í þessari sök, 6 rdlm. kúr. hvort um sig, hvað allt skal luft vera til viðkomenda, inna.

innan nærfkomandi Michaelis-messu,
undir adfer og Erefútsfon ad logum.

Actum ut supra.

D. Stephánsfon.

E. Solrafon.	J. Olafsson.
P. Magnússon.	P. Sigurðsson.
G. Sigurðsson.	D. Schérting.
G. Runólfsson.	P. Nikolaisfon.
L. Gudmundsson.	P. Arelsson.
M. Ólafson.	J. Arnórsson.

NUM. III.

Pann 17da Júlí mætti í Yfir-rettinum Stúdiófus S. Þorgrímsfon, vegna Sýslumanns B. Halldórsfonar, og framlagði Yfir-rettar stefnu, teiknada á Lögþingis Próseffinn, genginn í mörðs-máli Jóns Jónssonar af Súnavatns-sýslu, til allra viðkomenda í sökinni, til að heyra Yfir-rettar dóm í þessu máli, í hvorju Jón er dæmdur af Lögþingis-rettinum, ad erfida í járnum í Eitadellet Sreiderichshavn, sína lífstíð; Próseffinn lesinn og merkadur lit. H. Sýslumadur P. Arelsson, af Amtmanninum flékkadur svaramadur saka-mannius Jóns, uppástendur ad Lögþingis dómurinn verði mildadur, þar mörðid se ecki fullsannad uppá sakamanninn. Stúdiófus S. Þorgrímsfon uppástendur þar á móti Sjerads dómis

Dómsins stadfestingu. Sakamadrinn af Rættinum yfir-
heyrdur, játar sig átt hafa barns-púngann með Selgu
Símonsdóttur, en neitar mordinu. Vartarnir af
spurdir hvort meira hefðu að framfæra? Svarðu: nei!
Þell þvi ívolátandi Yfir-rettar dómur.

Sá af Legmanni S. Solvasyni,
þann 10da hujus, affagdi Legþingis
dómur yfir stórbóta-manninum Jóni
Jónssyni, er af Yfir-rættinum stadfest-
ur.

Attum ut supra.

D. Stepháns-son.

B. Markússon.	S. Sigurðsson.
P. Magnússon.	P. Nikólai-son.
P. Sigurðsson.	G. Runólfsson.
J. Eggéttsson.	L. Gudmundsson.
H. Jakobs-son.	S. Sigurðsson.
M. Gíslason.	J. Anórsson.

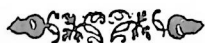
NUM. IV.

Sama dag mætti í Yfir-rættinum Eðlumadrur R.
Ólafsson, og framlagdi Yfir-rettar sífni af 25ta Júlí
1766, með hvorri til upphafningar innfærni einn af
Legmanni S. Solvasyni affagdur Legþingis dómur
þann 21ta Júlí sama ár, áhravandi burtölu nokkurra
jardar-parta, af Kaupmanni D. von Eiben þann 15da
Aug.

Aug. 1760, sem Eðslumadur E. Olafsson pantsett hafði til eús íslensku Handlunar Kompagnies; einnig fiesuafi Eðslumadur S. Sigurdsen, ad forsvara sinn Hjerads dóm i þessu máli, og Kaupmadur D. von Einen ad forsvara solu sína á nefndum jerdum, sem fiesuan frammar sñir, lesu og mærlud lit. A. Lögþingis Prófess i þessu mali framlagdi Eðslumadur E. Olafsson, i hvors slúttængu sala Kaupmanns D. von Einen, og Hjerads dómur þar um genginn eru stadfest; Prófessinn lesinn og markadur lit. B. Eðslumadur L. Gudmundsson framlagdi Amtmannsins skikun til sín, ad svara til málsins, vegna Kaupmanns D. von Einen; lesin og mærlud lit. C. Lögmadur S. Solvasen og Eðslumadur S. Sigurdsen mæta bádir, ad svara til sinna Dómara-verka i þessu máli. Eðslumadur E. Olafsson framlagdi innlegg af 16da hús, hvart hann framfærir allann málsvært, og uppáfiendur Hjerads- og Lögþingis-dómanna upphafningu, en ser verdi, bædi af Dómurum og Kaupmanni D. von Einen ánægjanleg Satisfaktión tildæmd; innleggid lesid og markad lit. D. Lögmadur S. Solvasen uppáfiendur sinn dómur stadfesti, sem á logun og sannsñi grundadur. Eðslumadur L. Gudmundsson uppáfiendur þaraméti, ad Kaupmanns D. von Einess afgjordir i þeirra pantsettu jarda solu, verdi álitnar löglegar, og honum tildæmift ánægjanleg Satisfaktión af

Eðslu

Shlumanni E. Olafssyni, fyrir orsakada mæðu og kosiðad í þessari sök; hið sama uppástendur Eogmadur S. Sólvasen og Shlumadur S. Sigurdsen. Meira höfðu ekki partarnir að framsara undir endilegañ dómu sem þannig var af Yfir-rettinum assagdur:

Ad sönnu hefir Shlumadur E. Olafsson undir 6ta Sept. 1762, stefnt Kaupmanninum D. von Einen á þann rita s m., að mæta á Tungu þingi, til að áheyra, sameptir væntanlegum dómi antaka þá af honum framleggjandi Contra: og Liquidations-reikninga, móti hans Pant-Obligation, til fyrirverandi Íslands Høndlunar Félags, hverri stefnu hefir frávísad verið af Shlumanni S. Sigurdsyni, veana ofnaums stefnu-stefis; en síðar, þá Shlumadurinn aptur innstefndi sökinni til þess 30ta Sept. á sama þingstad, hefir hann þessum sínum reikningum tráfalið, og þá ekki í stefnunni á nafn nefur; hvors vegna Undir: og Yfir-dómari í mál nu, svo vel sem og í tilliti til þess, að reikningarnir væru ekki löglega sannadir, og ættu því ekki að gylða moti Shlumanns E. Olafssonar löglegru Pant-Obligation, hafa frávísad þeim, sem öldungis óantakanlegum, en stadfest sölu Kaupmanns D von Einens á þeim af Shlumanninum pantssettu jordum, eptir hans egin Obligation og Forðrivelse; því dæmist rétt:

Peir

Þeir afsegdu Hérads og Lögþingis-
dómar í þessu máli, eru af Var-réttn-
um, sem réttvísir og lögunum samkvæm-
ir, að öllu leiri stadfestir; en Sölu-
manni E. Olafssyni standi frítt fyrir
að framfæra þessa sína reikninga móti
því fyrrverandi Hondlunar Kompagnie
og D von Linen, á réttum stad og
tíma, eptir egum velþócknum.

Actum ut supra

D. Stephánsön.

B. Markusson.	S. Sigurðsson.
P. Magnússon.	P. Sigurðsson.
D. Schéring.	P. Nikolaiön.
J. Eggertsson.	G. Runolfsson.
H. Jakobsön.	P. Arelsson.
M. Gíslason.	J. Arnórsson.

Ald þessi Vfir-rettar Acta seu rett útskrifud af Vfir-
rettar Þingbóðsinni, fyrir þessi framanskrifudu
5 ár, og henni samhljóða, vitnar

B. Stephensen.

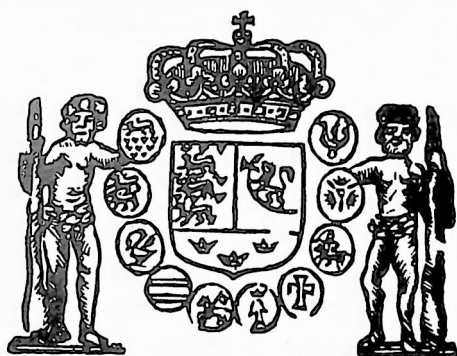

Acta
Vfirréttarins

á

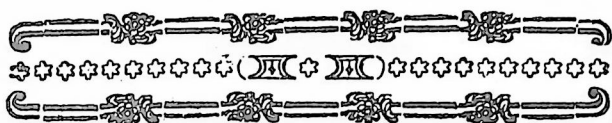
Íslandi,

fyrir árin 1768=1772.

Leirárgørdum við Leirá, 1801.
Prentuð á kostnað Sekretæra D. Stephensenis,
af Factori og Bólþengjara Schagfjorð.

Lijpmentai : Lijpment 1947

Ánnó 1768, þann 20ta Júlí, var
Rfir-rétturinn settur, undir Præ-
sidíó Amtmanns O. Stephánsfönar,
med undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti í Rfir-rettinum Eshlumadurinn í Snæfells-
nesshöllu J. Arnason, og framlagði Rfir-rettar stefnu
af 18da Júlí þ. á., med hverri innstefndur er manns-
dráparinn Jón Galdórson úr nefndri Eshlu, samt all-
ir málsmis vidkomendur; stefnan upplestin og mæktud
lit. A. Samuleidis framlagði Eshlumadurinn Hjere-
ads og Lögþingis Prófessa og Dóma af 17da Sept.
1766, sem dæma nefndann Jón Galdórson frá líf-
inu, fyrir framid mord á Jóni Jónssyni, eptir fram-
komnum vitnum og egin medkenningu; Prófessarnir
upplestin og markadir lit. B. Enn þá framlagði
Eshlumadur J. Arnason annann þings-akt, eptir Amt-
mannsmis skipun gjördann þann 22ann Júní þ. á., hvar

í stórbrotamennsins Jóns Galdórsasonar undanfarid liferni er ransað í Hjeradi; lesinn og markaður lit. E. Delinquentinn var af Yfir-rettinum adspurður: hvort hann meðferndi það sama, sem undangengnið Prófessar herma, nefnil.: að hann hafi í hel stúngid Jón heitinn Jónsson? svarar eldúngis óneyddur: já! framæ adspurður: hvort sá af honum deyddi Jón hafi gefid nokkra vísit þar til? svarar: nei, enga! enn þá adspurður: hvort hann hafi nokkud ser til afbótunar eða forsvars? svarar: nei! Góslumadrinn P. Úzelsson, sem hans tilfickadur Talsmadur, var adspurður: hvort hann hefði nokkud til Delinquentis forsvars ad framfæra í þessari manndráps-sök? svarar: að hann refereri sig til Delinquentis Talsmanna áður framfærðra afbatana fyrir Hjerads- og Lögþingis-rettum, og uppástandur þei, að Lögþingis dómurinn móðererist. Lögmadurinn, svo vel sem Hjerads-dómariinn uppástanda: að þeirra affögdu dómur verði af Yfir-rettinum staðfestir. Meira framferðu ekki Partarnir undir endilegann dóm, er þannig var í Yfir-rettinum affagdur:

Jafnvel þó ekki sé sannad, að Jón Galdórsón hafi, þann 2ann Maji 1766, í Rífs veidistöðu, með uppögðu ráði í hel stúngid Jón Jónsson, svo hean kunnir þar fyrir sem grófur mordingi straffast; þá er það þó fullsannad, og af hálfum Illvirkjanum, fyrir öllum landsins Rættum, játað, að hann, án allrar gefinnar orsákar af enum deydda Jóni Jónssyni, hafi hann
med

med Ensi í gegnum vinstri siduna til dauðs
stúngid; dæmife þvírett:

Sá yfir mann-dráparanum Jóni
Haldórssyni, þann 17da Sept. 1766,
assagdi Extra-lögþingis dómur, er af
Yfir-réttinum fullkomlega stadfestur.

Actum ut supra.

D. Stepháneson.

G. Sólvason.	J. Dlafsson.
Th. Magnússon.	M. Rétilesson.
H. Jakobsen.	G. Runólfsson.
L. Gudmundsson.	B. Sigurðsson.
J. Jakobsen.	B. Jónsson.
A. Jónsson.	P. Jónsson.

NUM. II.

Sama fyrirmiddag mætti í Yfir-réttinum Lögretta-
madurinn Jón Þorgeirsson, vegna fyrrum konstitúer-
aðs Söslumanns í Vadla-söslu V. Schevings, og fram-
lagdi Undirrettar Prófess med uppáteiknadri Yfir-retti-
ar slesnu, í hórðóms-söl Ingunnar Sigurdardóttur
af nefndri söslu. Eptir slesnunni mætir Lögmadurinn
G. Sólvason, til að forvara sinn assagda Extra-lög-
þingis dóm yfir Delinqventinden, þann 9da Septembr.
1767, med hvorjum þessi Ingun Sigurdardóttir er

dæmd að hafa forbrotið lífið, fyrir framíð Þriðja hóf dóms brot; Hjerads og Lögþingis Prófessarnir, ásamt Yfir-rettar stefnunni, sem allt er annætt, uppleið og markað lit. A. Delinqventindens tilfæðabi Talsmaður, Eðslumadur P. Arelson, framlagði leglega sönnuð forföll hennar að geta mætt í Yfir-rettinum, sökum upparfallinna veiflinda; Dólkumentid leið og markað lit. B. Lögmadur S. Svavason uppástendur sinn dóm staðfestiann, hið sama gjörir og Lögrettumadurinn Jón Þorgeirsson vegna Eðslumanns V. Schevings. Talsmadurinn þarómóti meinar: að Ingun Sigurdardóttir, er kunni ekki hardara straffast, enn með fárra ára erfiðni í Íslands Tulkhúsi. Meira kváðust Partarnir ekki hafa fram að sœra; hvors vegna Yfir-rettarins Alþéan var þánnig afsegð:

Þar í Hjerads Prófessinum framkoma engar sannanir, hvort Ingun Sigurdardóttir hafi verið gipt eða ógipt, þá hún varð opinber að tveimur sínum fyrstu barn-eignum; ekki heldur að madur þennar, Petur Gunnarsson, hafi sett henni fjærvistir, eptir hennar framburði, í full 10 ár, aður enn hún átti það 3ja barnid; hún þar hjá fyrir nærverandi tíð svo hellsuveik, að hvortki kann til Tulkhússins að dæmast né flytjast edur á lífinu að straffast, um hvort straff þó falla diversla Vota í Yfir-rettinum, svo hann

álitur

álitur nauðsynlegt, að gjörð sé allraundir-
gefnust fyrirspurn: hversu lídug persóna, er
barn á með egingiptri, skuli eins straffast
og hin gipta, þar landslugin í þessu tilfelli
seu ekki svo augljós sem vera þyrfti? því
uppsetur Nfir: rétturinn að leggja hér á
dóms atkvæði til næsta árs 1769, þá allra-
undirgefnast væntist að Konúngl. allramild-
asti úrskurður hér um, verði til landsinsinn-
kominn, og þar hjá víssari ávísan fengin um
saka-persónunnar heilsufar. A meðan skal
hún vera í forvaranlegu varðhaldi Shlu-
mannsins í Vøðlu Shlu, á Tuktúss-
kassans kostnað, þá Shlumadurinn skal og
skyldugur hið nákvæmasta að eptirgrenslast
bæði um hennar barneignar-brot, og eins
um þær henni, af ekkamanninum, settu fjær-
vistir; hafa því allir málsins viðkomendur
hér að mæta næstkomandi ár, þá endilegur
dómur, eptir sakarinnar fyrirfinnandi ásig-
komulagi, verður affagður. Actum ut supra.

D. Stepháns son.

B. Markússon. J. Olafsson.
Th. Magnússon. M. Ketilsson.
H. Jakobsen. G. Runólfsson.
L. Gudmundsson. J. Jakobsen.

A 4.

B.

B. Jónsson. U. Jónsson.
D. Stephánsen. P. Jónsson.

NUM. III.

Sama Eptirmiddag mætti í Vfir-rettinum adjungeret
 Eshlumadur í Þingeyjar-sýslu, V. Jónsson, og fram-
 lagdi Vfir-rettar sífnu, með hvarri Sigríður Jóns-
 dóttir af sömu Eshlu, ásamt Vfir- og Undir-dómara í
 málinu eru stefnd að mæta í Vfir-rettinum, sérhvert
 eptir þof, sem honum kann viðkoma; stefnunni voru
 annæfteraðir þeir gengnu Hjerads og Lögþingis dómur,
 hvort síðarnefndi tilfynnur hana að erfða 3 ár í Ís-
 lands Lúthúsi, fyrir 2 hennar hördóms-brot og annað
 lauslæti; uppleið og markað lit. U. Saka-persóna af
 Rettinum vfirheyrð, jatar sig sæðt hafa 2 börn í hör-
 dómi fram hjá manni sínum; hafi blotid að þjóna af
 sér felt hjá Eshlumanninum í Vadla Eshlu, og þess
 vegna ekki getað uppihaldið sér hjá manni sínum, hafi
 einnig opinberlega afleysi verið eptir þessær barneignir,
 fyrir samræði sér eignað með einum seinna barnsfödur
 sínum, fyrir þá síðari barneignina, er hún þó aldrei
 medgengid hafi, heldur einungis medgengid, að hún hafi
 sínum seinna barnsfödur kunnug verið, áður enn það
 síðara brot opinberaði. Talsmadur hennar uppástend-
 ur: að hennar síðara barneignar-brot egi álitast sem
 fríðulífi, þar hún ekki hafi verið hjá ektamanni sínum
 þá

Þá brotið tilfjell. Lögmaður S. Sólvason og Söslu-
maður V. Jónsson uppástanda dóma sína siðsæla.
Meira sögðust Partarnar ekki hafa að framsæra, var
því í málinu svólátandi dómur af Yfir-rettinum affagdur:

Sigsteður Jónsdóttir, sem hefir
opinber orðid að hórdóms barneignar-
broti í annað sinn, með tveimur ógigt-
um karlmanns persónum, á fyrir sitt
seinna brot að betala tvöfalda hórdóms
sekt til viðkomandi Söslumanns, missa
húðina og rýma Þingeyjar Söslu; er
svo heim affögdu Lögþingis og Hérads
dónum í málinu af Yfir-rettinum frá-
fallid, og heir hér með upphafdir.

Actum ut supra.

D. Stephánsón.

B. Markúsón.	J. Olafson.
Th. Magnúsón.	M. Réttilson.
H. Jakobsón.	G. Runólfson.
L. Gudmundson.	B. Stigurdson.
J. Jakobsón.	A. Jónsson.
D. Stephánsón.	P. Jónsson.

NUM. IV.

Sama Eptirmiddag mætti í Yfir-rettinum Þorelta-
maðurinn Jon Þorgeirson, vegna Klausfurðabærs

ans Sigurðar Ólafssonar, eptir í Rættinn þróðuser, aðri Fullmælt, og framleggur Hjerads- og Lögþingis-rettar Prófess, samt Yfir-rettar stefnu í dulsmáls sök Sigurðar Valðasonar og Geirlangar Þorsteinsdóttur af austur Skaptafells Shllu; hværttveggja var lesid og mark, að lit. A. Eptir stefnunni mæta saka-personurnar, og þeirra tilskickadi Talsmadur, Shslumadur P. Arelson, samt Løgmadur B. Markússon, til að forsvara sinn, þann 12ta hujus, affagda Lögþingis dóm, með hværum báðar þessar saka-personur eru, fyrir þeirra framid dulsmál, dæmdar frá lifinu. Løgmadur B. Markússon, og Lögrettumadur Jón Þorgeirsson, síns Prinsipals vegna, uppástanda: að þeirra dómur fyrir Hjerads og Lögþingis-retti verði stadfestir. Hjer. uppá affagdi Yfir-retturinn ívolátandi Myktun:

Med því Yfir-rætturinn finnur enn þá vanta naudsynlega ávifun og upplhsingu um saka-personanna aldur þegar þau fellu í þetta dulsmál, samt um þeirra lif og lifn, að fyrr og síðar, sem Tilskipanin af 21ta Maji 1751 bhdur, að híd allra náqvæmasta sk eptirgrenslast; þeirra skirnar-sedlar fylgja heldur ecki Prófessinum, edur Attest vid, Komandi Prests um þeirra aldur; vitni, sem þau hafa skirskotad til, eru ecki heldur afheyrð í Hjeradi, né þeim, eptir bôn þeirra,

Tals:

Talsmaður settur, þá vitnaleidsla í þeirra
 dule máls sök framför fyrir Retti Klaustr-
 haldarans Sigurðar Olafssonar; þé
 tilheldur Yfir-rétturinn honum ásamt þeim
 tilfickaða Afróri, Þorsteini Bjarna-
 syni, lögformlega að undirsækja og afbe-
 vísa allt þetta, þá Settidómarinn skal og
 skyldugur að setja saka-persónunum Tals-
 mann, er annaðhvort forsvari þau, edur
 framsæri allt hvað hann edur þau meina
 þeim til málbóta þína kynni, hvort heldur
 vera mætti í tilliti til þeirra allareidu færdu
 vitna framburðar eða annars í sjálfri aðale
 sökinni, hvað allt byrjar að framleggja fyrir
 landfins nærschaldandi Yfir-rétt, þá saka-
 persónurnar og allir málsins viðkomendur
 hafa hér að mæta. A meðan lætur Yfir-
 rétturinn bíða, að dæma yfir þeim affögður
 Sérads- og Lögþingis-dómum í þessu máli.

Actum ut supra.

D. Stephánsón.

E. Solvasón.	J. Olafsson.
Th. Magnússon.	M. Réttilsson.
H. Jakobsón.	G. Runólfsson.
L. Gudmundsson.	B. Sigurðsson.
B. Jónsson.	A. Jónsson.
D. Stephánsón.	V. Jónsson.

Annó 1769, þann 18da Júlí, var
 Yfir-rétturinn settur, undir Præ-
 sldó Amtmanns O. Stephánssonar,
 með undirskrifudum Alesesforum.

NUM. I.

Mætti í Yfir-rettinum Göslumadurinn G. Runólf-
 son, sem framlagði Yfir-rettar stefnu af 17da Maji þ.
 á., með hvarri innstefnast: 1.) Lögmadur B. Markús-
 son, að forspara sinn Extra-lögþingis dóm og Interlós-
 tútorium, affagt í einu máli, milli Krigsraadens og
 Göslumannsins, risandi út af Hólmssins handlun, og
 einum af Göslumanninum affögðum dómi þann 10da
 Aug. 1768. 2.) Krigsraaden, að forspara sína au-
 gefningu og máls-sókn í sökinni. 3.) Göslumadur J.
 Eggertson, sem víðfomandi sakarinnar, sín egin og
 Hólmssins Distriktis Innbyggjara vegna, að svara til
 Verhvors er honum eða þeim kyani víðföna; stefnan les-
 in og mörkud lit. A. Þarnaerft var framlagdur Extra-
 lögþingis Prófess og dómur, genginn að Reykjavík
 þana 4da og 5ta Nóvembr. 1768, með hvarjum Göslu-
 madurinn G. Runólfson, fyrir of hástarlega affagd-
 ana Hjerads-dóm í málinu, er tildæmdur að betala
 Krigs-

Krigsraad Gudmundsen 12 rdl. Erón. i málakostnað, og 1 rdl. til Jústítu-kassans; Prófessinn lesinn og markaður lit. B. Sýslumadur G. Runólfsson framleggur tvö innlegg af dags dato, í hverjum hann gíörir Erseption mótí ofnaumum stefnu-fresti til Extra-lagþingis síns, og óendilegum atridum í dómi Lögmannsins, sem innlegginn frammar hóaa; lesin og merkt lit. C. og D. Einnig framlagdi hann Extrakt af sínum Hjerads Pró-tókoll, með hverju hann gottgíörir, að hann hafi viljad halda þing og Rett að Reykjavík þann 27da Janúaré nærstíðna, og antaka Krigsraaðens paaberaabede forsvar í þessu hendlunar máli, er hann hafi eeki þyggja viljad; Extraktid lesid og markad lit. E. Lögmadur B. Markús son framleggur einninn 2 innlegg af dags dato, með hverjum hann deels vill veikja Sýslumannsins Erseption mót þeim ákjærda ofnauma stefnufresti, deels forsvara sínar Dómara aðgíördir fyrir Extra-lagþingis-rettinum; þau lesin og merkt lit. F. og G. Krigsraaden liet, fyrir son sinn P. Sorþe, er mætti á Rettinum, framleggja innlegg af 15da hújus, sinni Af-tíón fyrir Extra-lagþingis-rettinum til styrkingar, en áfellið Sýslumannsins dómi; það lesid og markad lit. H. Enn þá framlagdi Sýslumadur G. Runólfsson innlegg af dags dato, í hverju hann innstíllir til Yfir-rettsarins Betækning og Velbehag, hvört Krigsraaden eigir eeki að tilhaldað ad framkoma með það forsvar, er hann

hafar

þafa þykist í þessu máli, og tilbóður sig það, sem dómrari, að antaka; það lesið og markað lit. J. Að síðustu framlagði Sýslumadur J. Eggertsson innlegg af 17 húsus, í hvorju hann átelur óendilegheit í dómi Lögmannsins, og uppástendur, að dómurinn undirfennist, og Lögmadurinn, fyrir þvílíkt Forhold, málkterist til sín og Borgarsjardar Sýslu Janbyggjara; það lesið og markað lit. K. Partarnir aðspurdir: hvort meira hefdu fram að færa? Svöruðu: Nej! Sjell því svolátandi Þfir-rettar dómur:

Med því Þfir-rétturinn finnur, að þetta mál er ekki svo löglega meðhöndlað af undir- og yfir-dómara, né svo á nægjanlega sanáð, að þar á kunni nokkurr endilegur dómur grundast, Krigsraaden einnig vænst fleiri bevisfinga, er hann hefði að framfæra, sér edur Handels Kompagniet í þessu máli til forþvars, sem ekki eru heldur framkomnar; því er bæði Lögþingis og Hérads dómánum hér með fráfallid, og til síðu settir, og skulu engum viðkomenda koma til nokkurs skada eða fjár útláta. En uppá það, að málið skuli þó fá tilbærilegann og löglegann framgáang, skal

Sýslu.

Sýslumadur J. Eggertsson, sem Al-
 tor í Héradi, skýldugur að hafa heilu
 sökinni innstefut, innan nærstíkomandi
 Augústi mánaðar útgánga, fyrir Rétt-
 arhald Sýslumannsins G. Runólfs-
 sonar, til hværrar tíðar Ríkissraaden
 einnig stendur frítt fyrir, að framfæra
 sitt forsvor, móti almúgaans ákjærum, er
 hann meinar sig hafa, og hefir sjálfur
 eptirbeidist að antekid yrði, þá Sýslu-
 manni G. Runólfsyni byrjar þann-
 ig að afgjöra sökina, sem lög og Rétt-
 ur tilhalda, og hann vill sjálfur for-
 svara. Prófess umkostnadur og part-
 anna prætentioner á allar síður upp-
 hafdar.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

G. Selvason.	J. Olafsson.
Th. Magnússon.	B. Sigurðsson.
D. Schéving.	E. Olafsson.
L. Gudmundsson.	J. Helgason.
J. Jónsson.	G. Brynjólfsson.
M. Gíslason.	D. Stepháns son.

NUM.

NUM. II.

Þann 19da Júlí settist Þfir:retturinn að nýju, mætti þá Eýslumadur D. Scheving, vegna Jóns Jónssonar á Gróustöðum, og framlagði Þfir:rettar skrefnu af 14da Jún. 1768, með hvorri skrefnað: a.) Lögmadurinn S. Sölvason, til að forsvara sinn genginn Lögþingis dóm af 19da Júlí s. á., í einni mót Eýslumanni E. Olafssyni hafðadri sök, risandi út af hans ofháum tekjum af Almúga, í Kóngsins skatta og adra þegnshyldu. b.) Eýslumadurinn E. Olafson, sitt Forhold hjer í að til- og forsvara, undir endilegann Þfir:rettar dóm, sem skrefnað, viðkomendum loglega birt, útvísar; lesin og mörkud lit A. Eýslumadur E. Olafson framleggur Kontra-skrefnu af 21ta Martsi nærsilidna, með hvorri Lögmadurinn S. Sölvason skrefnisti, að forsvara sinn gengna Lögþingis dóm í þessu máli, en Jón Jónsson Kontra-skrefnisti til að heyra Eitantes Trettesættelser, m. v., eftir skrefnunnar hljóðun; lesin og mörkud lit. B. Þar nærsi var upplefinu Lögþingis Prósefs í þessu máli, í hvoris sluttningu Eýslumadur E. Olafson er fríkenndur uppá Embætti sitt, samt útlát, sem Próseffinn með sér færir, mörkudur lit. C. Lögmadur S. Sölvason framlagði innlegg af 18da hujus, til styrkingar sínum affagða Lögþingis dómi, og uppástandur: að Jón á Gróustöðum verði ansiedur til saka- og sekta, samt málseksfnadar betalings, fyrir ónaudsynlega skrefnu öf-ing,

ing, til sín, sem innleggid frammar sínir; lesid og mark-
að lit. D. Sýslumadur D. Scheving setur í Retti,
síns Prinsipals vegna: 1.) að Sýslumanninum E. O-
lafssyni seu yfirbevisadar ofháar skatta-tekjur, með
margra vitna eidsfestum framburdi. 2.) Með hans eg-
in gjördri forlíkun við þann óforrettada Almúga. 3.)
Með sínu forholdi fyrir og eftir þá tíð, á hversri hann
flagadur var fyrir Ammanninum, þá hann hafi bil-
legri verid í Róingsins skatta og públiqe tollum. Meira
framfærdu ekki Partarnir undir endilegann dóm, er
þannig var af Yfir-rettinum affagdur:

Þar fiska og þrjónles reikningur
er ekki einungis brúkanlegur á morgnum
hofnum hér á landi, svo sem á Isa- og
Þhra-firði, hvar Sýslumadur E. O-
lafsson hefir kaupstefnu, og hlýtur að
úttaka peninga til Sýslunnar afgiftar
og annara públiqe útgista, heldur er
og við bændur brúkadur einungis fiska-
reikningur, þar Konúngur lætur sjálfur
svara til síns kassa skottum, tluundum
og gjastollum; þá finnur Yfir-rétturinn
það ekki rétt, að dæma Sýslumann E.
Olafsson í bætur, enn síður fella hann
frá embætti sínu fyrir þvilíkt reiknings-
B. hald

Þið við almuðgaann, allt hlíngad til, jafn-
vel þótt hann, eptir vönu á Vestfjörð-
um, hefði betur gjört, líka sem hann
og skal framvegis skyldugur að halda hér
um þrjónles reikning við bændur; hon-
um er ekki heldur leglega yfirbevisað, að
hafa brúkad við þá fiska reikning, ein-
ungis hafa þar um vituad annaðhvort
hans áklagendur, eður þeir, sem hafa átt
hlut í málinu. Er því dómur Legmann-
sins S. Solvasonar af Þfir-réttinum
stadfestur, en Jon Jónsson, fyrir-
sakarinnar ónaudsynlega innstefnslugu,
tilfundinn að borga 1 rdl. til Jústits kass-
ans, og 6 rdl. til Legmanns S. Sol-
vasonar innan nærstkomandi Micha-
elis messu, undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

B. Markús son.	Lh. Magnús son.
L. Gudmunds son.	G. Rúnolfs son.
J. Eggerts son.	J. Helgas son.
J. Jóns son.	G. Brynjólfs son.
G. Dlafss son.	H. Þíðaltu.
M. Gíslas son.	D. Stepháns son.

N U M.

NUM. III.

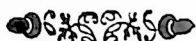
Sama Eptirmiddag mætti í Þfir-rettinum Ghlumadur D. Scheving, og framlagdi Þfir-rettar stefnu af 14da Nóv. a. p., með hærri Jón Jónsson á Gróu-
stæðum innstefnir þeim Lögþingis dómi, sem Lögmadur S. Sölvason, þann 19da Júlí 1768, affagt hefir í því svo kallada Bolúngarvíkur vertolla máli, viðskilandi 82 fískum, er Ghlumadur E. Olafsson hafði tekið hjá nokkrum útróðrar mönnum á Bolúngarvíkur-
mölum, í hvorjum Lögþingis dómi nefndur Jón er bæmdur að betala til Ghlumanns E. Olafssonar og sonar hans Olafs 30rdli., hværn dóm Jón Jónsson vill fá af Þfir-rettinum upphafinn og að engu gjörðanna-
Stefnan, undir Amtmanns O. Stephánssonar nafni og landsins signeti, er viðkomendum auglýst; hún lesin og mörkud lit. A. Aðra Þfir-rettar stefnu framlagði Ghlumadur E. Olafsson til Konfirmatión og Skjær-
pelse fyrr umgetnum Lögmannsins dómi í þessu máli, sem stefnan, dat. 21ta Martí nærsil., undir Amtmannsins nafni og landsins signeti, vottanlega auglýst Jóni Jónssyni, frammar með sér her; lesin og mörkud lit. B. Þridja Þfir-rettar stefna var framlagd vegna Lögmanns S. Sölvasonar, á móti nefndum Jóni, til að forðvara hjer hans, í þeirri útteknu Þfir-rettar stefnu, grófu Beshyldningar, m. v., sem stefnan, undir Amtmannsins nafni og landsins signeti, dat. 10da Apr. þ.

á., og Jóni Jónesypni auglýst, framær sönir; lesin og merkad lit. E. Þar nærst var framlagdur Lögþingis Prófess og dómur í þessu máli, affagdur þann 19da Júlí 1768, í hvors slúttninguoptnesndur Jón er dæmdur að betala Eshlumanni E. Olafesyni fyrir Tort og Skada, 20rdli., og Olafi syni hans 10rdli., sem sami Prófess og dómur, lesin og merkadur lit D., framær útvissar. Olafur Eelendason framleggur innlegg af 17da hujus, í hværu hann demonstrearar sin Ufsýldigbed, og framfærir frásur síkar á móti dómi Jóns; innleggid lesid og merkad lit. E. Vegna Lögmanns S. Sólvassonar, matir eptir hafandi fullmakt, Klauskurhaldarinn Sigurdur Olafson, og framleggur innlegg undir Lögmannsins nafni af gjærdags dató, í hværu hann framfærir sínar Rationes decidendi í málina, samt órímislegheit í dómi Jóns Jónsonar, og lætur uppástanda Satisfaktión af honum, fyrir hans grófu Terminos í Þfirættar stefnunai; innleggid lesid og merkad lit. F. Eshlumadur D. Scheving setur í Rett, síns Prinsipals Jóns Jónsonar vegna: að hann hafi mátt, eptir Amtmannsins skipun, dæma í þessu máli, hvært holdur það verði álitid fyrir privat eða kríminal sæk; hann hafi vitad, að Eshlumadur E. Olafson og sonur hans Olafur, hafi, að egeudum siærlægum, útlagt 82 ásta úr þeirra listi-stöðum. Partarnir innláta sökina til Þfirættarins rettdæmis, og segjast eðert meira hafa fram
ad

ad færa, undir endilegann dóm, sem þannig var af
 Þfir.rettinum affagdur.

Jón Jónsson á Gróusföðum, sem
 átti allra vidkomenda beidni, þvert á
 móti Altmannusins Ordre af 12ta Júlí
 1767, er einungis grundudu sig á part-
 anna vilja og velpöcknum ad halda þessu
 máli til laga, og átti því ad halda sér
 þær sömu eptirréttanlegar, hefir dæmt
 Sýslumann E. Olafsson og Olaf
 son hans í Tvígjalds bætur, samt at
 bode sine Tremark til Hans konungl.
 Hátignar, fyrir Sýslumannsins, pro
 officio, í útnefndra votta vidurvist, gjort
 útlag af 82 fiskum, í fiska-stöckum sjóró-
 andi manna í Bolungarvsk, til handa
 Bergi Sigmundssyni, sem réttum
 vertolla takara samastadar, ad hverju
 verki Olafur sonur Sýslumannsins hef-
 ir einnig stadid, skal, eptir dómi Lög-
 manns S. Solvasonar af 19da Júlí
 1768, svara til Sýslumanns E. Olafs-
 sonar 20 ordm., og til Olafs Erlends-
 sonar 10 ordm. Crón., fyrir þeim uppá-

fært Blame og Qrespilde; en til Legmanns S. Solvasonar, fyrir grófar og ósemilegar stefnu-sakir, 8 rðlm. Spec. I Prófess umkostnad hefði honum byrjad að betala til viðkomenda nokkud anseeligt, en þar fyrir er honum hlíft af medaunnkun vegna hans fátæktar og vesæla ástands, en sem temere litigans skal hann betala 2 lód sylfurs til Jústits Kassans, allt innan nærstkomandi vetur-nátta, undir adför eptir legum.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

B. Markússon.	L. Gudmundsson.
G. Runólfsson.	J. Eggertsson.
J. Helgason.	J. Jónsson.
G. Brynjólfsson.	H. Vídalín.
D. Stepháns son.	A. Jónsson.
Hallur Jónsson.	

NUM. IV.

Sama Eptirmiddag mætti Sýslumadur R. Olafsson að nýju í Þfir-rettinum, og framlagði Þfir-rettar stefnu af 22rum Júlí 1768, með hvorri innstefnið einn, af Vísi-lögmanni J. Olafssyni, þann 21 ta og 22 ann Apr.

Apr. 1768 affagdur Extra-lögþingis dómur, í pantsetu
 Ingar-máli Eshlumannssins í Vestmannaeyjum, S.
 Sigurðssonar, með hverjum Eshlumadur E. Olafso-
 son er dæmdur að borga til Eshlumanns S. Sigurðs-
 sonar fyrir Verðspilde og Blame, 30rdli, í málskostna-
 að 20rdli.) og til Jústits-kassans 1rdl., m. v., sem
 sama Þfir-rettar stefna, undir Amtmans O. Stepháns-
 sonar nafni og landssins figneti, frammar með sér ber;
 lesin og mörkud lit. A. Því nærst sendi Bif-lögmadur
 J. Olafsson innlegg í Rettinn af 18da hujus, hvor
 í hann affegir að gánga í Rett móti Eshlumanni E.
 Olafssyni, sem innleggid frammar með sér ber; lesid og
 markad lit. B. Annad innlegg frá Bif-lögmanninum,
 af sama dato, var framlagt, í hverju hann uppástendur:
 að Eshlumanns E. Olafssonar Hjerads Prótófoll, í
 hverjum hann þykist fundid hafa ein og sennur briftug-
 heit í þessu máli, verði af Þfir-rettinum skodadur, og
 vonar að Eshlumadurinn verði, fyrir hans meðhöndl-
 un, álitinn eptir laga og Rettar fyrirælum, sem inn-
 leggid frammar synir; lesid og markad lit. C. Eshlu-
 madur E. Olafsson framleggur Extra-lögþingis Þró-
 fess og dóm, genginn á Skutulsfiardareyri þann 22
 Apr. 1768, með hverjum Eshlumanns E. Olafssonar
 Hjerads dómur er upphafinn, og hann tilfundinn að be-
 kala í Reparation og málskostnad til Eshlumanns S.
 Sigurðssonar 30rdli Erón., samt 1rdl. pro meliori
 Informatione til Jústits-kassans, en jordin Gólar í

Dýrafirði að vera eign kaupandans, Ketils Sigurðssonar, m. v., sem dómurinn með sér færir; lesinn og markaður bókslasnum D. Enn þá framleggur Söslumadur E. Olafsson, meðkenningu Ketils Sigurðssonar, að sitt innlegg fyrir Rættinn á Skutulsfjardareyri, se eptir búa sinnar skrifad og síslad, þótt ekki hafi hann þórad að meðganga það fyrir Vísi-logmanns J. Olafssonar Ertra-lagþingis-retti, vegna ótta og annara umtaka. Þetta skjal er dagsett þann 12ta Sept. 1768, og uppáskrifad af 2 vottum: lesid og markad lit. E. Einnig var framlegd meðkenning Aageirs Þórðarssonar, að hann hafi átt að færa fjærustu Söslumanns S. Sigurðssonar iordli. Erón. frá Ratli Sigurðar syni; þetta attest er dat. 29da Júní 1767; lesid og audkennt lit. F. Þar dagur var að qvoldi kominn, var frá Rættinum gengid, og viðkomendum tilfagt að mæta að komanda morgni.

NUM. V.

Þann 20ta Júlí settist Þfir-retturinn á ný, mætti þó Klausturhaldarinn Sigurdur Olafsson, og framlagði Amtmanns O. Stephánsssonar skickun af gjærdags dató, með hvarri hann beordrafi uppá Kaupmanns Germans Agstrups vegna að ganga í Rætt í þessari sek; lesin og mærkud lit. G. Klausturhaldarinn framlagði innlegg af dags dató, hvar inni hann, uppá Kaupmanns

mannsins vegna uppástandur: að 6 Hundra. í jörðunni
Sóti, verði tildæmd Kaupmanninum, og hann fái Sa-
tisfaktión fyrir innstefningu til þessa Rettar; lesid og
markað lit. H. Eshlumadur E. Olafson framleggur
innlegg af dags dato, hvar í hann beidist: að Vísilö-
madur J. Olafson verði málkteradur bæði til sín og
Jústits-kassans, fyrir gróf orða-tiltæki í innleggi hans
áður framlagdu, undir bókslasmum B; innleggid lesid og
markað lit. J. Annad innlegg af sama dato, á móti
Vísilögsmannsins Prætentión, uppá Eshlumansins G-
riltugt og óforsvaranlegt Prótókolls-hald, innann Jse-
herdar Eshlu, og uppástandur bætur og Satisfaktión,
fyrir Drott og Kalumníe, samt málkt til Jústits-kassans;
innleggid lesid og markað lit. K. Grá Vísilögsmanninn
um framlagdist innlegg af 18da hujus, hvar í hann uppá-
standur sinn Extra-lögþingis dómur verði staðfestur;
lesid og markað lit. L. Þeir-retturinn spurdi: hvort
Eshlumadur S. Sigurdson væri hjer nálægur, eða
nóckurr hans vegna? Þar til svörudu allir: nei! en
framar vóru Partarnir adspurdir, hvort meira hefðu að
frambæra í sökinni? svörudu: nei! einungis refereræ
Eshlumadur E. Olafson sig til innleggja sinna fyrir
Extra-lögþingis-rettinum, og krefst, að reisa sín og stefnu-
kostnadur til þessa Rettar, verði sér tildæmdur. Dæ-
mi af Þeir-rettinum svolátandi dómur afsegdur:

Eptir því sakarinnar adal vidkomandi, Ketill Sigurðsson, er ekki innstefndur til þessa Yfir-réttar, svo kann ekki heldur adal-málid ad fyrirtafast né afgjörast; heldur tilkémur sækjanda ad innstefna honum til nærstkomanda árs Yfir-réttar, svo framt hann vill hafa sér sinn Rétt reserveraðann, og stendur sðrum vidkomendum sðkin opin og óspillt á meðan. En hvað sérilagi áhrættir Sþslumanns K. Olafssonar krefur á móti Biski-ögmanri J. Olafssyni, fyrir hans ákjærur í framlegðum innleggjum, bæði yfir hans óríktugri Protófolli færslu, sem nú í Yfir-réttinum er þó ekki óríktugur fundinn, og um óbættar sakir, sem enginn í Yfir-réttinum vidkannast, þá tildæmist Sþslumanninum í Satisfaktión i orðir, sem Biski-ögmadurinn til hans betali innan nærstkomandi veturnáttu, undir adfer eptir lögum. *Actum ut supra.*

D. Stepháns son.

G. Selvason.

B. Markús son.

D.

D. Schéving.	L. Gudmundsón.
G. Runólfsson.	J. Eggertsson.
J. Jónsson.	G. Brynjólfsson.
H. Þíðalkn.	D. Stephánsón.
M. Jónsson.	Hallur Jónsson.

NUM. VI.

Gama Fyrirmiddag mætti að nýju í Yfir-rettinum Eðlismadur E. Olafsson, og framlagði Yfir-rettar stefnu af 19da hújus, með hverri stefnast Hjerads og Lögþingis Próseffar og dómar, í Delingventis sök Páls Björnsfsonar og Gudrídur Vilhjálmsdóttur, er einnig stefnast dóm að líða; lesin og merkt lit. A. Þar svo framlagdur Hjerads og Lögþingis Próseffs í þessu máli, í hverju Lögmadur S. Spövason dæmt hefir: að Delingventerne Páll og Gudrídur, hann fyrir illa meðhöndlun á hennar í dulsmáli fædda barni, og hún, fyrir dulsmálid sjálfst, skulu bæði lífid missa, eptir sem Lögþingis dómurinn af 17da hújus með sér ber; lesinn og markadur lit. B. Delingventerne aðspurdir: 1) Hvað kom til, að eðfi var sóft yfirsetu-kona, til að vera hjá Gudríði Vilhjálmsdóttur, þegar hún barnið ól? Svara hvert um sig: að svo langt hafi til bæja verid, að þvfi hafi ómögulega orðid viðkomid, þar þau hafi einungis tvö á bænum verid af fullordnu fólki. 2) Hverninn leit barnið út eða var ásigkomid, þegar það fæddist?

móð

móðirinn svarar: að sér hafi virðist það líðid; en fadurinn: að það hafi verið líflicid, og ekki hafi því niðurrunnid, þótt á það þrisvarsinnum dreypt væri. 3.) Hverr stýldi á milli? móðirinn svarar: hann; en hann segir: hún. 4.) Vegna hvors flýttir þú, Páll! svo mjög grestrun barnsins, þar það var móti allri vönu grafid samdægurs og það fæddist? svarar: af því það var líðid. 5.) Hverr braut höfudskelina í barninu? svarar: eg veit það ekki. 6.) Var höfudskelin óbrotin þegar þú tókst barnið frá móðurinni? svarar: éja! 7.) Eogdud þid nokkum, Prestinum hefur eða öðrum, frá þessari barnsfæðingu? svara nei! ekki fyrir enn málið kom undir rausak. Að margu fleira voru þau spurð, en vildu ekkert framar meðkenna málinu til upplýsingar. Eshlumadur E. Olafsson jatar, að frá heimili saka-persónanna seu hjerum 4 mílur til næstu bæja, svo ekki verði auðveldlega náð þadan yfirsetu-konu. Vegna Delinqventanna framleggur þeirra Talsmadur innlegg af dags dátó, hvar með hann uppástendur: að Lagþingis og Hjerads-dómarnir verði linadir; lesid og auðkennt lit. E. Eogmadur S. Spikason framsérir ekkert annað, en sinn dómur verði vid Akten samanborinn, og í málinu eptir sem laglegt álitið, dæmt og afsagt. Eshlumadur E. Olafsson vonar einnig að sinn dómur standsefur verði. Þeirra framsærdi ekki máls-partarnir, var þó fólátandi Myktan af Vfir-rettinum á málinu afsjyd:

þar

Var Sýslumadur E. Olafsson hefir
 forðmað, að láta Skodunar-menn þess upp
 aptur grafna andvana barns lífama, eidfesta
 þeirra þar um gjörda Forretning og Uð-
 sigende fyrir Rættinum, eðfi heldur er það
 sannad, hvorsu langt heimili þeirra hafi
 legid frá sdrum bæjum, og alls eðfert ept-
 irspurt um saka-persónanna undanfarid líf-
 erni, er øllu byrjadi þó hid nákvæmasta
 að eptirgrenslast, eins og allri mögulegrí
 upplýsingu, er í svo mikilvægu máli gat
 fengist; þá er sökinni, til nákvæmara
 ransaks, aptur í Héradi heimvísad, undir
 nhjann dóm, og skulu því þeir assögdu Hér-
 ads og Lögþingis dómur ógyldir vera. A
 meðan skulu saka-persónurnar vera í forðvar-
 anlegu varðhaldi Sýslumannsins E. O-
 lafssonar. Actum ut supra.

D. Stephánsön.

B. Markússon.	D. Schébling.
E. Gudmundsson.	G. Runólfsson.
F. Eggertsson.	F. Jónsson.
G. Brynjólfsson.	G. Olafsson.
H. Vídalín.	D. Stephánsön.
Hallur Jónsson.	

NUM.

NUM. VII.

Sama Eptirmiddag mætti í Vfir-rettinum Klaustur, haldarinn Sigurdur Olafsson, Settidómari í duls- máls-sæk Sigurðar Valdaðonar og Geirlaugar Þore- steinsdóttur, og liet fyrst upplesa af Vfir-rettar Þró- tókollnum þá ályktun, sem í fyrra sæði í sömu sæk, hvar eptir upplefinu var sá Witnaleidslu-akt, sem nefndur Klausturhaldari, þann 6ta Júní uærslidna, að Hofi í Orasum tekið hefir, um aldur, liferni og háttalag nefndra saka-persona, eins og sami Þings-akt framar með fer- ber; lesinn og audkenndur bóksiafnum B. Saka-per- sönurnar af Vfir-rettinum nágvæmlega yfirheyrðar, með- kenna ekkert framar í þessu máli, enn ádur innfært er í Hierads og Lögþingis, samt Vfir-rettar Þingbókina. Þeirra setti Talsmadur, Söslumadur L. Gudmunds- son heldur sig til þeirra fyrir Hierads- og Lögþingis- rettinn framlögdu innleggja, og beidist: að Lögþingis- dómurinn verði linadur, Settidómariinn þarámóti eins og Lögmadurinn uppástanda sinna dóma stadfestingu, sem á lögum grundadra. Frefara framsferdu ekki máls- partarnir undir afgjörandi Vfir-rettar dóm, er þannig var affagdur:

Lögmanns B. Markússonar af-
sagði Lögþingis dómur, af 12ta Júlí
1768, í þessari duls máls sæk, er af Vfir-
ir.

tr. réttinum stadfestur, og skulu saka-
 personurnar, Sigurdur Valdason og
 Geirlaug Þorsteinsdóttir straffast á
 lífinu, með því að hálsþoggvast, og
 þeirra hofud á stjaka uppsetjast, eptir
 laga fyrirælum; þó skal málid, áður
 enn dómurinn sé fullnægja gjör, gefast
 konúnglegri hátign allraundirgefnað til
 vitundar, til allramildustu úrlausnar.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

G. Sölvason.	G. Runólfsson.
J. Eggértsson.	G. Brynjólfsson.
H. Þídalín.	D. Stepháns son.
U. Jónsson.	Hallur Jónsson.
Oddur Hjaltalín.	Gunnar Hognason.

NUM. VIII.

Þann 21ta Júlí settist Þeir retturinn að nýju, sem
 lið upplesta þá í fyrra þann 20ta Júlí að sögdu Alýktun,
 í máli Ingunnar Sigurðardóttir af Vöðlu Eðslu,
 með hvarri máli því var áttur í Hjerad heimvísad til
 nákvæmari prófunar. Þingsvitni var þessu nærst fram-
 lagt, telid af Eðslumanni J. Jakobsyni þann 25ta
 Apr. þ. á., áhrærandi hennar barneignar-brót, og

Efta:

Eltamannsins henni settar fjærvisir; lesid og markað lit. C. Hinn setti-Talsmadur, Söslumadur J. Eggertsson uppástendur og bidur, að Lögþingis dómurinn línist, og lýsir því: að Ingun Sigurðardóttir se enn þá svo heilsu-veik, að hvorki geti hún mátt í Yfir-rettinum, né heldur se fær til að þola nokkurt tölurverð lífama-straff, og lætur sötina svofelda til dóms. Undir og Yfir-dómarar fela einnig málid Yfir-rettarins sangngarna álit, hvar uppá fiell svolátandi dómur:

Sá af þeim konfliktuerada Söslumanni í Dödlu Söslu, D. Schéwing, affagdi Hérads dómur af 16da Júní 1767, hvar með Ingun Sigurðardóttir er dæmd til að erfíða í Íslands Lúkthúsi í 3 ár, fyrtr hennar medgengtu tvö fríðullsfis brot með egingiftum monnum, og það þridja sjálf gift, er af þessum Yfir-rétti stadfestur, skal hún því að Söslumannsins í Dödlu Söslu tilhlutun þángað flntjast, svo snart hún álitst vegna heilsu sinnar fær til í Lúkthúsid að innsetjast.

Actum ut supra

D. Stepháns son.

B.

B. Markússon.	D. Schéving.
J. Snorrason.	L. Gudmundsson.
G. Runólfsson.	J. Helgason.
J. Jónsson.	G. Brynjólfsson.
E. Olafsson.	H. Bjálka.
D. Stephánsen.	

NUM. IX.

Eama Þríríðdag þrífðeradi í Þfr-rettinum, Lög-
madurinn B. Markússon, eptir Þra. Amtmanns
Authorisation; mætti þá Lögagnarian A. Jónsson
vegna Ehlumansins B. Saldóresonar, og framlagði
Þfr-rettar stefnu af 3ja Sept. 1768, með hvörri stef-
ni Lögmanns S. Sþlvasonar Lögþingis dómur, affagð-
ur þann 9da Júlí s. á., áhrærandi framsæri ómagans
Gudnsar Magnúsdóttur hjá Eigli Gunnlaugssyni,
m. v., sem stefnan, viðkomendum auglýst, með sér ber;
lesin og mörkud lit. A. Lögmadur S. Sþlvason fram-
lagði kontra-stefnu af 3ja Nóvembr. 1768, til Ehlum-
manns B. Saldóresonar, lesin og audlenud lit. B.
Þann framlagði einnig fullmakt frá Eigli Gunnlaugss-
yni, að svara til málsins þans vegna, dat. 23ja Febr.
1769; lesin og mörkud lit. C. Þar eptir var fram-
lagdur Þrófess og dómur í þessu máli, affagður af
Lögmanni S. Sþlvasyni þann 9da Júlí 1768, í hværð
flúttningu Eigill Gunnlaugsson er frískandur frá
E fram

framsæri ómagans Gudnýar Magnúsdóttur, en
 Sýslumadur B. Haldórsen dæmdur að betala 4 rbl.
 í málakostnað; lesinn og markaður lit. D. Lögþingaro
 inn A. Jónsson framlagði innlegg af 28da Júní nærflo
 lidna, undir Sýslumannsins nafni, sem er hans Þaa
 stand móti Lögþingis dóminum, og ræfsemdir fyrir hans
 Hjerads dómi, sem innleggid frammar með sér þer; lesid
 og markað lit. E. Lögmadur S. Spöveson framlagði
 innlegg af dags dátó, til forsvars sínum dómi; lesid og
 markað lit. F. Frá Sýslumanni B. Haldórsyni
 framlagdist innlegg af 28da Júní nærfilidna, sem er
 hans Prótest móti Kontra-stefnu Lögmannsins; lesid og
 markað lit. G. Lögmadurinn quæðsi fráfalla Aktión og
 Frettesættelser móti Sýslumanni B. Haldórsyni, svo
 vidt Kontra-stefnuna áhrærir, en óskar að sinn Lögþingis
 dómur verði stadfestur. Meira framsærdur ekki Þarto
 arnir, var því af Þfir-rettinum svólátandi dómur í mála
 innu affagdur:

Sýslumadur B. Haldórsen hef-
 ir, þann 27da Júní 1766, dæmt Hígil
 Gunnlaugsson að betala ómagann
 Gudnýu Magnúsdóttur 1 hundr. til
 framsæris, hvað engannveginu kaun
 ofmíðid áltast, í tilliti til þeirra fémuna,
 sem í Hjerads Prósesinum sannad er að
 rona Hígils átt hafi; er því sami Hér-
 ads

ads dómur af þessum Vfir-rétti stadfest-
ur, en Lögþingis dóminum fráfallid.
Þvír óþarflegt Appell frá Hérads-rétti
til Lögþingis, borgi Eggill Gunnlaugs-
son til Sýslumanns B. Haldórssonar
4 rðli. Erón. innan nærstkomandi Mi-
chaelis messu, undir adfer eptir legum.

Actum ut supra.

B. Markússon.

J. Olafsson.	Th. Magnússon.
D. Schéving.	J. Snorrason.
L. Gudmundsson.	G. Rúnólfsson.
J. Eggertsson.	J. Jónsson.
G. Brynjólfsson.	H. Þidalln.
D. Stephánsón.	

Ánnó 1770, þann 19da Júlí, var
Vfir-rétturinn settur, undir Prä-
sidíó Amtmanns O. Stephánssonar,
med undirskrifudum Afsessörum.

NUM. I.

Mætti í Yfir-rettinum Eðslumadur J. Helgason, og framlagði Yfir-rettar stefnu af 21ta Júlí nærslidins árs, með hvorri stefna er dómi Eginanns B. Markússonar, assögðum þann 17da s. m. yfir Eðslumannsfigs meðferð á Delingvents söl úr austur Skaptafella-sýslu, sem stefnan með sér færir; lesin og mörkud lit. U. Stefaan hefir allum viðkomendum byrt verid, sem uppá skristirnar sóna, og eptir henni mæta þeir allir, nema Þorsteinn Bjarnason. Eðslumadur J. Helgason, mótmælir Amtmannsfigs Præsidís, sem iaterefferaðs vegna honum tildæmdra bóta af Lögþings-rettinum; í var því sendt frá Yfir-rettinum til Landfógeta S. Magnússonar, og hann af Amtmanninum animodet að antaka Præsidíum í málinu, eptir þar um útgefinni Fönglegri Tilskipun, en þar Landfógetinn kaffakar sig, solum einbættis anna sinna, hefir Eðslumadurinn S. Sölvason, eptir sömu Tilskipun og Amtmannsfigs Animodning, samt Yfir-rettarins beiðni antekid Præsidíum í máli þessu, svo Rættinum eðfi uppihald gjörifl. Ad svo þánu sátu Assessorerne þjer um einn flucku-átna í Rættinum, en Aktor mætti eðfi, hvørs vegna þeir affaka sig frá að biða lengur eptir málsins fyrirteft; en uppá standu: að Aktor verði álitinn fyrir forsömun sína og Rættinum gjört uppihald. Þarí svo í burtu gengid fl. 12, eptir þriggja flucku-átnu þid.

NUM.

Aftor framlagði innlegg af 17da hújús, þvar í hann framsærir einslags forsvor, fyrir sinum svo seint gjördu Anstalter, med Delinquenternes Arrestering; Þad lesid og markad lit. D. Annad innlegg framlagði hann, af sama dató, þvar í hann framsærir sitt víðara forsvor í sökinni; Þad lesid og markad lit. E. Þridja innlegg framlagði hann af sama dató, og sama innihaldi; lesid og audkennt lit. F. Fjórda innlegg framlagði Aftor, sem er hans Replique og Crisis yfir Løgmanns B. Markússonar affagda Lögþingis dómi; lesid og markad lit. G. Fimta innlegg framlagði hann, sem inniheldur hans Invektiver móti Klausturhalðaranum Sigurði Olafssyni, og hans Settidómara verkum; lesid og markad lit. H. Sjötta innlegg framkom, sama innihalds og hid fyrra; lesid og audkennt lit. I. Sjöunda innlegg framlagði hann, sem eru hans Þrettetteltser og Þaaftand, móti hans Kontra-pörtum; lesid og markad lit. K. Undir sömu lit. framleggur Sýslumadur J. Zelgason þann í innlegginnu umgetna Reikning. Aftor adspurður af Rettinum: hvort meira hefði fram ad leggia? svarar þar til: nei! Løgmadur B. Markússon framlagði innlegg af 18da hújús, sem var lesid og markad lit. L; og uppástendur, ad þad nú í Rettinn framlagda bref Sýslumanns J. Zelgasonar til Hra. Amtmanns O. Stephánssonar, verdi upplefid og í alt tekid, eins og þau, í Sýslumanns J. Zelgasonar innleggjum, brúfudu grófu orða-tiltæki og áskæmur, metist

metist ad verbugleikum. Klausturhaldarinn Sigurdur Olafson framlagði innlegg af 18da hújus, sem er Demonstratíó sakarinnar og hennar sambengi, það lesið og markað lit. M. Annad innlegg framlagði Klausturhaldarinn, hvar með hann infringerar Eðslumanns J. Helgasonar Þaaðand um arresthold Geirlaugar, Þá Klausturhaldarinn og endilega uppástandur: ad Eðslumanns J. Helgasonar grófu orða-tiltæki í hans innleggjum, verði tilbærilega álitin; innleggid lesið og markað lit. N. Eðslumadur L. Gudmundson framlagði innlegg, sem infringerar Eðslumanns J. Helgasonar Þaaðand í Þfir-rettar stefnunni, og uppástandur: ad Lögmanns B. Markússonar dómur, verði í öllum atriðum stadfestur; lesið og markað lit. D. Meira sögduf málspartarnir eðki hafa ad framsæra í séfn eða vörn þessa máls, hvørs vegna í því var af Þfir-rettinum afsgadur eptirfylgiandi Dómur:

Lögmanns B. Markússonar afsgad Lögþingis dómur í þessu máli, er í öllum atriðum af Þfir-réttinum stadfestur, og skal Eðslumadur J. Helgason betala til Lögmanns B. Markússonar, í kost og tærlingu 6rdli. Cróner, til Klausturhaldarans S. Olafssonar 4 rdli. Crón., og til Eðslumanns L.

Gudmundssonar 4 rdli. dltó, innan
nærstkomandi Michaelis messu. En
hvað framfar áhrættir Shlumanns J.
Helgasonar grófar Bestyðningar og
Expressiðner í hans innleggjum, bæði
á móti Hra. Amtmanninum, Lögmaði
B. Markússyni og Klausturbaldara
S. Olafssyni, þá á honum þar fyrir
pro foro Competente að tiltalast, svo
sem þeim reserverast allar þær Præten-
tiðner og Tiltale til Shlumanns J.
Helgasonar inidlertid. En fyrir uan-
stændigt Dpførsel og især grove Expres-
siðner, svo vel fyrir Réttnum sem í
hans framlegdu innleggjum, skal hann
betala 2 rdli til Jústits Kassans.

Actum ut supra.

G. Solvason.

M. Olafsson.	J. Arnason.
E. Olafsson.	G. Runólfsson.
J. Jakobsen.	J. Eggertsson.
J. Jónsson.	G. Hjörleifsson.
G. Sigurdsson.	J. Arnórsson.
P. Arxelsson.	D. Stephánsson.

NUM.

NUM. III.

Pann 20ta Júlí settist Þfir-retturinn að nýju, undir Amtmanns O. Stephánsasonar Præsidíó; mætti þá Klausturhalðarinn Sigurdur Ólafson, vegna Landsfógetans S. Magnússonar, og framlagði Þfir-rettar stefnu, úttekna af adjúngeret Landsfógeta J. Skúlasynti, af 30ta Apr. þ. á., með hverri Krigsraað A. Guðmundsen er stefndur að mæta fyrir þessum Þfir-rettli, eil að forsvara sín gróf-yrði við Landsfógeta S. Magnússon, við Besigtiset í Sólmans Kaupstad þann 14da Júlí 1769. Skúlumadur G. Runólfsson stefnir einnig sem viðkomandi, að forsvara sitt Rígt í þessu máli, af sagt þann 16da Aug. 1769, sem stefnan, viðkomendum löglega byrt, frammar með sér færir; lesin og mærkud lit. A. Uppá Krigsraaðens vegna mætir, eptir fullmakt, sonur hans P. A. Sørpe, og framleggur kontra Þfir-rettar stefnu af 18da Mái nærslibna; hún lesin og mærkud lit. B. Landsfógeti S. Magnússon ljet í Retti inn framleggja, þann af Skúlumanni G. Runólfssynti, af dató 16da Aug. 1769 gengna Prósefs og dómi; hann lesinn og mærkudur lit. C. Krigsraaðens Guldmægtig, P. A. Sørpe, framleggur innlegg af 18da hujus, hvort í hann demonstrerar sökina, og framsærir forsvor; það lesid og mærkud lit. D. Meira höfdu eeki málspartarnir í Rettinn fram að leggja, hvort vegna í málinu var af Þfir-rettinum eptirfylgjandi dómur affagdur:

Það er með eidsvörnum vitnum
 svo vel sem þeirri gjördu Forretning í
 Hólmfins Kaupstad, þann '4da Júlí
 1769, fullkomlega sannad, að millum
 Krigsráð A. Gudmundsen og Land-
 fögeta S. Magnússonar, hafi fallid
 þvillt ósæmleg ord, sem þeir hafa stefnt
 hvort öðrum að standa til rétta fyrir;
 en með því orðin og beggja þeirra Dyr-
 forsöl, sérdeilis þá Landfögetans gjört
 Frettesættelse, móti Krigsráðinu, fyrir
 Rétti Sýslumanns G. Runólfssonar,
 verður adgætt, sýnist kunna að jafnast
 á báðar síður, svo er hvörugum þeirra
 af Vir-réttinum dæmd nokkur Satis-
 faktión þar fyrir, heldur erklærað þeir
 báðir, fyrir þeirra í Dverilelse töludu
 ord, svo vldt sama kann fyrir þessum
 Rétti ventilerast, fyrir eins góða menn
 og þeir hafa nokkurntíma fyrri verid,
 og eru fríténndir fyrir öllum bótum og
 útlátum hvort til annars, hvar af
 einninn fylgir, að Prófess umkostu-
 adur

adur er á báðar síður, með öllu upphafinu.

Actum ut supra.

D. Stephánsen.

G. Sölvason.	B. Markússon.
M. Olafsson.	J. Arnason.
E. Olafsson.	M. Ketilsen.
L. Gudmundsson.	J. Jakobsen.
J. Jónsson.	G. Hjerleifsson.
J. Arnórsson.	D. Arelsson.

NUM. IV.

Þanu 21ta Júlí að Þfir-rettinum í settum, mætti Eýslumadur E. Olafsson, sem framlagði Þfir-rettar stefnu af 21ta Júlí 1769, yfir Extra-lögþingis dómi Býfi-lögmanns J. Olafssonar, af 22rum Apr. 1768, í pants- og gjalds-sæk á milli Eýslumanns S. Sigurðssonar og Handels Kompagniet; lesin og mæktud lit. A. Klausurhaldarinn S. Olafsson framlagði Konstitútióna af 19da hujús að ganga í Rett Kaupmanns H. Aylstrups vegna, lesin og mæktud lit. B. Eýslumadur J. Jakobsen: framlagði fullmækt Býfi-lögmanns J. Olafssonar af 28da Maí næstlidna, að ganga í Rett hans vegna; lesin og mæktud lit. C. Þessu næst var framlagdur Lögþingis og Hjerads Profess í málinu; lesinn og mæktudur lit. D. Eýslumadur E. Olafsson

fram

Regnlagði innlegg af 17da þúlus sínum Præsident og
 dómi í málinu til forsvars; lesið og markað lit. E. Eshlur
 madur S. Sigurðsson framlagði innlegg af dags dato, hvar
 í hann átelur Eshlumanns E. Olafssonar aðgjörðir í
 sökinni, og vill rettlæta sölu á þeirri pantsettu jörðu,
 af hversri málið ris, og uppástendur kost og tæringu, m.
 d., sem innleggid hermir; lesið og markað lit. E. Vegna
 Vísilögmanns J. Olafssonar, uppástendur Eshlurmad-
 ur J. Jakobsson, að Extra-lagshings dómurinn verði
 í öllum greinum stadfestur. Klausturhaldarinn S. O.
 Olafsson uppástendur Kaupmanns S. Hysturps vegna,
 að honum verði jörðin tilgæmd, sem ólöglega byrðfeld,
 og þar hjá tilbærileg Satisfaktion. Partarnir kváðu
 efti meira þafa fram að færa í sökn edur vörn, var
 þó af Vfir-réttinum í þessu máli affagdur eptirfylg-
 jandi Dómur:

Madame Aftu Sigurðardóttur
 sala á 6 hundr. í jörðunni Hóli í Þhra-
 firdi, til bóndans Ketils Sigurðs-
 sonar, eptir gjördu undirlagi og skrif-
 legu leforði hennar Ektamanns, Eshlu-
 manns S. Sigurðssonar, dat. 4da
 Maji 1767, en stadfestu þann 27da
 Sept. s. á., er af Vfir-réttinum dæmd
 og metin ólögleg í allann máta, og fyr-
 re

ir Eshlumanninn, sem frumgæðul í
 öllu þessu verki, uanstændig, þar hann
 hafði sjálfur áður, undir 6ta Októbr.
 1766, pantssett sömu 6 hundr. Kaup-
 manni S. Aylstrup, fyrir honum af
 Hendluninni lánaðar 27 vættir 21 fisk,
 uppá hvörn Restans, þá jarðar-kaupid
 gjörðist, var ekki búid að betala meir en
 3 vættir 3 1/2 fisk, eptir Kaupmanns S.
 Aylstrups reikningi af 16da Okt. 1767,
 sem í Prósessinum er innfærður; stendur
 því Kaupmanninum skilt fyrir, uppá
 Handels Kompagniets vegna, að selja
 þau honum pantssettu 6 hundr. í jörð-
 unni Hóli, eptir Wante Obligationens
 Medfør, þeim er hann finnur því gott,
 til þess enn þá resterandi Eshlumanns
 S. Sigurðssonar gjalds afbetalings
 epter Obligationen, þá Katli Sig-
 urðssyni, sem jördina keypt hefir af
 Eshlumanninum, tillénur Overskud-
 det af jarðarinnar andvirði. Er svo
 dómur Biskopsmanns J. Olafssonar
 í þessu máli, ássagður þann 22an Apr.

1768,

1768, hér með sem ólöglegur upphafinn; og skal eðli koma Eshlumanni L. Olafssyni til skada edur hneifi í nokkurn máta, heldur skal Bisk. legmadurinn, fyrir svo ógrundadann dóm, betala 2 rdl. til Jústits kassans, og til Eshlumanns L. Olafssonar 8 rdl., í Reparation og málskostnad. Eshlumadur S. Sigurdsfon, sem vel hefði einnig kunnad tilfynnast að svara málskostnadi til Eshlumanns L. Olafssonar, er, í tilliti til þess ofharda dóms, sem af Eshlumanni L. Olafssyni er yfir honum felldur, þar fyrir fríkenndur, en til Kaupmanns H. Nystrups betalar hann í Prófses kostnad 6 rdl. Erón., hverjar bætur skulu allar lúftar vera innan nærstkomandi Michaelis messu, undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra

D. Stephánsfon.

E. Solvason.

J. Arnason.

M. Rétilsfon.

L. Gudmundsson.

G. Runólfsfon.

J. Eggertsson.

J.

J. Jónsson.	G. Hjerleifsson.
J. Arnórsson.	P. Arelsson.
D. Stephánsfon.	A. Jónsson.

NUM. V.

Sama Eptirmiddag mætti í Yfir-rettinum Sýslur-
madur J. Eggertsson, vegna Lögmanns B. Mark-
ússonar og Sýslumanns B. Sigurðssonar, til að
forvara gengna dóma í þjófnadar máli Jóns Jóns-
sonar af Arnæs Sýslu, fyrir Hjerads- og Lögþingis-
rettum, og framlagði þau gengnu akta í sökinni, með
uppáskrifadri Yfir-rettar stefnu, með hvorri Delinquent-
tinn og viðkomendur eru innstefndir til ansvara og dóm
að líða, samuleidis Hjerads og Lögþingis dómarnir, frá
fyrri af 27da Jan., hinn síðari af 6ta Júlí 1769;
lesnir og markadir, lit. A. Þar nærst var framlagt
innlegg undir nafni Sýslumannsins G. Brynjólfssonar,
af dags dátó, hvar í hann uppáfiendur: að dómurinn
verði fláðfestur; lesið og markað lit. B. Vegna De-
linquentins, mæti Lögsgagnarinn A. Jónsson, eptir
Amtmannsins skickun af 20ta hujus; lesin og markuð
lit. C. Delinquentinn af Rettinum yfirheyrður, meðo-
kennir hið sama, sem hann áður fyrir Hjerads og Lög-
þingis-rettum hefir á sig játad, að undantefnu því, sem
um eina á er innfært, hvar um hann qvedst ekki sekur
vera. Salsmadur hans, Lögsgagnarinn A. Jónsson
fram

framlagði innlegg af dags dato, hvor í hann' uppástendur: ad þeir undangengnu dómar verði linadir, og Delinquentinn ekki dæmist svo harðt, sem áður er stedd; lesid og markad lit. D. Meira framsærdi ekki Partar; nir; þof affagði Þfir-rétturinn svofeldann Dóm í mál; inu, sem fylgir:

Þi tilskiti til Konúnglegrar allra- mildilegast Delinquentinum Jóni Jóns- syni géfnu æru uppreisnar, fyrir hans í fyrsta sinni franda smáþjófnad, sem ekki á ad koma hans nafni og rætti til hnekkirs eda skada í nokkurn máta; þó ályktar og dæmir Þfir-rétturinn: ad sá smáþjófnadur, sem Delinquentinn Jón meðkennt hefir fyrir Réttarhaldi Gýslu- manns G. Brynjólfssonar, þann 27da Jan. 1769, og er af honum ásamt Lög- þingis-réttinum dæmidur fyrir, egi nú ad áltast og straffast eins og það væri hans fyrsta þjófnadar brot, og egi hann því, fyrir tilhlutun Gýslumannsins í Arness Gýslu, ad missa húðina í fáng- elsi þar fyrir; en með því Hérads Pró- fessinn með sér færir, ad hann egi enga búg.

búslóð, þá kann hún ekki heldur konúng-
legri Hátign að tilðæmast.

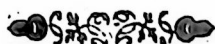
Actum ut supra.

D. Stephánsón.

G. Sólvasón.	J. Arnason.
M. Rétilsón.	L. Gudmundsón.
G. Runolfsón.	J. Helgason.
G. Hjørleifsón.	J. Arnórson.
P. Urelson.	D. Stephánsón.
G. Dlafson.	

NUM. VI.

Þann 23ja Júlí mætti í Yfir-rettinum: a.) Söslu-
madur J. Jakobsón, sem settur Talsmadur Björns
Jónssonar af Þegraness Söslu, og framlagði Yfir-
rettar stefnu undir Amtmanns O. Stephánsónar nafni
og landsfins signeti, af 12ta Jan. þ. á., með hvarri stef-
ni Lögmadur S. Sólvasón til að forsvara sinn, þann
14da Júlí 1769, affagða Lögþingis dóm, í arfs-máli
nesunds Björns Jónssonar, á móti Söslumanni J.
Snorrasyni og bróður Björns Gudmundi Jónasyni,
hverjir og stefnast að mæta og dóm að líða, eptir sent
stefnan, lesin og mærkud lit. A, útvísar. b.) Sá kon-
sultueradi Settidómari, Magnús Gíllason, sem fram-
lagði aðra stefnu til Yfir-rettarins, yfir sama Lögþing-

is dómi, sem áður greinir, er hann vill fá upphafinn, hvar með, ásamt Lögmanni S. Sölvasyni, innstefnað Eýslumadur J. Snorrason og Gudmundur Jónsson, til að þola endilegann Þfir-rettar dóm; stefnan er dat. 12ta Jan. þ. á., undir Amtmannsins nafni og landsins signeti; lesin og mörkud lit. B. c.) Eýslumadur M. Ketilsson, sem settur Talsmadur Eýslumanns J. Snorrasonar, framlagði Þfir-rettar stefnu, til Skjerpelse Lögþingis dóminum; líka stefnað með fönu stefnu: 1.) Lögmadur S. Sölvason. 2.) Settidómarinn Magnús Gíslason. 3.) Eá konfútuéradi Afkor Björns vegna, Eýslumadur J. Jakobsen, og 4.) Bræðurnir Björn og Gudmundur Jónsýnir, sem stefnan framar með sér ber, hún, dat. 12ta Jan. þ. á., undir Amtmannsins nafni og landsins signeti, lesin og mörkud lit. C. d.) Lögmadur S. Sölvason, er framlagði ena fjórðu Þfir-rettar stefnu, af 12ta Jan. þ. á., undir Amtmannsins nafni og landsins signeti, með hvörri Settidómarinn M. Gíslason stefnist að til- og for-svara, af hverjum myndugleika hann hefir sér tiltekið, að dæma Eýslumann J. Snorrason, og yfir hans skipta-akti í Bjarnastadagjerdis sterfbúi, hvar með hann vonar, að Settidómarinn hafi fallid inn í Lögmanns embættid, sem stefnan framar með sér ber; lesin og mörkud lit. D. Allir málspartar mæta, annað hvort sjálfir eða fyrir fullneftuga. Eýslumadur J. Jakobsen framlagði Memorial undir nafni Björns Jóns,

Jónssonar, í hvorjum hann beidist, að Amtmadurinn vildi tilhalda Gíslumanni J. Snorrassyni að með-
deila sér beskifada, þá þar í eptir öfndu Sterfús-
akta og Uppskriftir, m. v., sem sami Memortall, dat.
Nstugrund þann-9da Martsi 1767, frammar snir,
hvar uppá Amtmadurinn hefir Orðre gefid, at udsæde
til Requirenten sömu Akter, dat. 29da Martsi s. á.,
lesinn og markadur lit. E. Lögmadur S. Sólvason
uppástandur: að hann ekki se skyldugur til siefnu Björns
að svara, þar Gíslumadur J. Jakobsen, sem vido-
komandi, hvorjum hann einnig í fyrra tilbæmt haf-
zordli. af Byrni, sem hann nú áflagi, se ekki stefnd-
ur; og beidist þar um Yfir-rettarins Myktunar, er þanna
ig fjell:

Lögmadur S. Sólvason er, eptir
Yfir-rettar stefnunnar tilhaldi, skyldugur
hér að mæta, og til sakarinnar að svara.

Settidómarinn M. Gíslason framlagdi innlegg af
dags dató, hvar í hann prótesierar að svara til þeirrar,
af Lögmanni S. Sólvasyni, yfir sér út-tefnu Yfir-rett-
ar stefnu, sökum þess hún hafi sér ekki á heimili sínu
þyrst verid, sem innleggid frammar með sér ber; lesid og
markad lit. E. Hjer uppá fjell Yfir-rettarins Myktan
þannig:

Settidómarinn M. Gíslason, sem í
tíma hefir verid anglyst Yfir-rettar stefnan,

eptir hans eiginhandar uppáskrift, á þét til
sakarinnar að svara.

Var svo framlagdur Hjerads og Lögþingis Prófess
í Þessari sök; lesinn og markadur lit. G. Var næst
framlagdið Kopía af Afstaelfe Gudmundar Jónso
sonar til Björns bróður hans, á þar inni tilteknun
femunum, dat. 20ta Októbr. 1768; lesid og markad
lit. H. Söslumadur J. Jakobsen framlagdi inn
legg af dags dató, vagna Björns, á móti Lögþingis
dómi Lögmanns S. Sölvasonar; lesid og markad lit.
J. Annad innlegg af sama dató, framlagdi Söslumad
ur J. Jakobsen, hvar í hann forsvavar sína Altiön
í Hjeradi móti Söslumanni J. Snorrasoni, og Guð
mundi; lesid og markad lit. K. Söslumadur M.
Ketilsen framlagdi innlegg undir nafni Söslumanns
J. Snorrasonar, af 6ta. Júlí nærsilidna, hvar í hant
ákjærir bæði dóm Settidómarans M. Sölvasonar og
Altiön Söslumanns J. Jakobsenar fer á móti í
Hjeradi; lesid og markad lit. L. Lögmadur S. Sölvæ
son framlagdi innlegg af dags dató, hvar í hann pró
testerar, að nokkur ný Dókument af Björns álsu, sínum
dómi til hnekkirs, verði af þessum Þfir-retti antekin;
það lesid og markad lit. M. Annad innlegg framlagdi
Lögmadur S. Sölvason af dags dató, til forsvars
hans Lögþingis dómi í Þessari sök; lesid og markad lit.
N. Þridja innlegg framlagdi hann móti Björns
Jónsonar ákjærum; lesid og markad lit. O. Fjórða
inn

Innlegg framlagði Lögmaðurinn til framsýlgis stefnu sinni móti Settidómaranum M. Gíslasyni; lesið og markað lit. P. Settidómarinn M. Gíslason framlagði innlegg af dags dátó, til forsvars sínum Hjerads dómi, og Þraustand á móti Lögmanns S. Sólvasonar Lögþingis dómi, hvar með fylgdi kostnabar reikningur af sama dátó uppá 4 rdl. 90 þ.; hvættveggja lesið og markað lit. Q. Hannad innlegg framlagði hann, af dags dátó, á móti Gíslumanns J. Snorrasonar ákærum og stefnu-sökum; lesið og markað lit. R. Enn þá framlagði hann hið þridja innlegg af sama dátó, sem er hans forsvar á móti Lögmanns S. Sólvasonar stefnu-sök; lesið og markað lit. S. Partarnir aðspurdir: hvætt þeirra hefðu að framsæra? Svára: ne! var því málið til dóms upptekið, sem siell svo látandi:

Sá Lögþingis dómur, sem Lögmaður S. Sólvason, hann 14da Júlí 1769, affagði í þeirri sök, sem Gíslumadur J. Jakobsen, vegna Björns Jónsonar, á móti Gíslumanni J. Snorrasoni og Gudmundi Jónssyni, í þeirri svo kalliðu Bjarna-stadagærdís sterfbús sök, anlagt hefir, er af flestum þessa Dhr-réttar Affessorum hannig stadfestur: að Gíslumadur

J. Snorrason eldúngis frlékennist fyrir
 ír Hérads dómi Setti-dómarans M.
 Gíslasonar, afsegdum þann 15da Mart.
 1769, svo hann aldrei komi Gíslumanni
 J. Snorrasyni til nokkra sekta edur
 fjár útláta í nokkurn máta, hvará mótt
 Settidómarinn M. Gíslason betali til
 Gíslumanns J. Snorrasonar þá 22
 rdli, sem Lögþingis dómurinn honum
 uppáleggur. Björn Jónsson er og
 af þessum Rétti fri álitinn fyrir þeim
 20rdlm., sem hann er dæmdur til Gíslu-
 manns J. Jakobssonar að betala,
 svo sem þeir hafa aldrei fyrir Lögþing-
 is-réttinum uppásteftuðir edur uppástad-
 nir verið. Þær Tremarks bætur, sem
 Guðmundur Jónsson er fyrir Hér-
 ads-rétti dæmdur að betala, falla af
 sjálfu sér, og skulu, eptir Lögþingis
 dómsins innihaldi, ekki koma honum til
 æru-hnekkis í nokkurn máta, svo sem
 hverki ansjast bevisað að Guðmundur
 hafi nokkud ófjálski burtflutt edur burt-
 fengid úr Bjarnastadagerdis sterfbúi,
 edur

edur þar med órélega höndlad. Enntr
ónaudshynlega innstefningu til þessa Vfs-
ir-réttar, betalar Björn Jónsson til
Sýslumanns J. Snorrasonar 2 rdli.
Crón., en til Lögmanns S. Solvas-
sonar er enginn málskostnadir dæmdur
af Byrni, í tilliti til þess, að Lögþing-
is dómurinn, um það 20 rdla. útlag, sem
Lögmadurinn dæmdi Björn til að be-
tala til Sýslumanns J. Jakobsasonar,
er upphafinn. Setti-dómarinn M.
Gíslason betalar í kost og tæringu til
Lögmanns S. Solvassonar 6 rdli., og
til Sýslumanns J. Snorrasonar 4
rdli. Crón., hvað allt skal betalað vera
til viðkomenda innan nærstkomandi Mi-
chaelis messu, undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra

D. Stepháns son.

B. Markússon.	M. Dlafsson.	
J. Arnason.	E. Dlafsson.	
L. Gudmundsson.	G. Runólfsson.	
J. Eggertsson.	J. Jónsson.	
S. Sigurðsson.	J. Arnórsson.	
P. Árlésson.	D 4.	Áunó

Ánnó 1771, þann 19da Júlí, var
 Ríðis-rétturinn settur, undir Þra-
 sídó Siptamtmanns L. A. Thóðals,
 með undirskrifudum Áscessforum.

NUM. I.

Þtti í Ríðis-rettinum Teitur Ólafson, sem fram-
 lagði Ríðis-rettar stefnu, út-tekna af fædur hans Ólafi
 Vilhjálmsfyni, með hystri Lögmadur. S. Sólvason
 stefnisti: 1.) Til að framleggja Þonúnglegrar Háskólar
 Ályktun um Eitarents aflagðann eid í einni Þrætu-söl
 um raude þross, millum hans og Jóns Hallesonar.
 2.) Til að forsvara sinn affagða dóm í málinu næst-
 lidid ár, og þola þar fyrir Ríðis-rettarins dóm, samt
 Jón Halleson að þola dóm í málinu, og Lögagnar-
 linn A. Jónson að forsvara sin dómara-verk í sama
 máli, sem stefnan lióðlega hermir, lesin og mörkud lit.
 A. Þar svo upplefinn Hjerads og Lögþingis Þrófess
 og dómur í þessari söl, í hvers slúktningu það umþrættu
 rauda þross er af Lögmanni S. Sólvasfyni tilfæmt
 Jóni Hallesfyni, sem nefndur dómur, affagður þann
 23da Júlí 1770, með set ber; mörkudur lit. B. Áttor
 framlagði innlegg, í hystri þann frastirir sakarinnar
 sam

Samhengi, og uppástandur að farleifurinn tilbæmist sé á þad lesid og markað lit. C. Munalega uppástandur hann, að sér tilbæmist drjúgur Þrósefs kostnadir. Jón Gallason framleggur einnig innlegg, í hverju hann uppástandur, að Lögmanns S. Sölvasonar dómur verði staðfestur og sér tilbæmt Satisfaktión og máls kostnadir; þad lesid og markað lit. D. Lögmaður S. Sölvason uppástandur skriflega, að hann hafi rett dæmt í málinu, sem hans innlegg þar um með sér ber; lesid og markað lit. E. Lögsgagnarinn N. Jónason framleggur innlegg, hvar í hann krefst, að sinn dómur verði staðfestur, Jón Gallason til recta settur, og sér tilbæmt Satisfaktión og málskostnadir; þad lesid og markað lit. F. Þar Partarnir gæðust ekki meira hafa að framsæra, var af Þfir-rettinum eptirspigjandi Dómur í málinu affagdur:

Þad er með skrum og ómótmeðanlegum vitnum sannad, að þad um þrætta randa bross, sé hið sama, er Olaf Vilhjálmsson vantadi árid-1766, og þad svo útbryckilega, að aldur, litur, gángur, mark, hofa-smúningur og sá grái hár-loekur, er var í tagli þess farleifs, sem Olafur eptir lýsti, er allt að sinna skúngis eins á þessu brossi, hver-

jum vitnum Jón Hallsson hefir efi-
gétad hnefkt, enn síður notkrar medtæti.
legar mótsannanir framfært, er veitt
eignar-rétt Ólafs edur hans erfingja á
sama, jafnvel þótt Jón hafi gottgjort,
að hann einnig vantadi brofs af líkum
lit, og með sama aldri og marki, sem
híð umþrætta, og hafi þess vegna viljad
tíleinka sér það sama. Er því Lögþing-
is dómur Lögmanns S. Solvasonar,
hvar með Jóni Hallssyni er tildæmd-
ur þessi farleikur, hér með upphafinn,
og skal farleikurinn vera hér eptir ómót-
mælauleg eign Ólafs Vilhjálms-
sonar erfingja, ásamt allt það af henni hef-
tr tímgæst, og sem afvæmi fylgt, síðan
þessi sök kom fyrst í Prósess. Umkost-
nad fyrir þessu máli frá Lögþingis-rétt-
inum til Vfir-réttarins, betali Lögmad-
ur S. Solvason til Ólafs Vilhjálms-
sonar erfingja með 4 rdlm. Erón, inn-
an nærstkomandi Michaelis messu,
undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	B. Markúsón.
J. Dlafsson.	M. Dlafsson.
G. Sigurðsson.	D. Schéving.
G. Runólfsson.	J. Eggértsson.
L. Gudmundsson.	P. Arelsson.
S. Jakobsón.	J. Jakobsón.

NUM. II.

Pann. 20ta Júlí mætti í Yfir-rettinum Sýslumadur J. Jakobsón, uppá Prestsins Jóns Jónsowar vegna, og framlagði Yfir-rettar stefnu, undir Stiptamtmanns L. A. Thóðals nafni og landfins signeti, dat. 27da Febr. þ. á., med hvørri Løgmadur S. Sölvason stefnið íst ásamt hans Grandþknings-mönnum, ad forsvara þeirra gjörda Afseds Forretning ad Mødruxpøllum í Eyja-firði, þann 30ta Aug. 1770, og genginn dóm, hvar med svo kalladur Kolbeinshúsa-vøllur, er frádæmdur Prests inum Jóni Jónssyni, en tildæmdur Sigurdi Eyriks-yni, sem stefnan framar med ser ber, lesin og merktuð lit. A. Adra Yfir-rettar stefnu framlagði Sýslumadur J. Jakobsón, af 13da sama mánadar, hvar med Lög-madur S. Sölvason stefnið til ad forsvara sína gjörda Afseds Forretning prima Instantia, og halda Extra-løpning í ádurnefndu máli; svo stefnast og einnig Lög-mannsins meðdóms-menn, ad forsvara það, ad þeir, & móti Sýslumannsins forbodi, hafi látid sig brúka til þessar

ar

ar forrettningar: stefnan lesin og mörkud lit. B. Þriðju
 Þfir-rettar stefnu framlagði nefndur Eðslumadur af 27
 Febr. nærsliðna, með hvarri Lögmadur S. Sölvason
 stefnið til að forsvara alla þá pósta í þann öfugaða Ex-
 tra-lagþingis dómi, er víðfönni Eittanten. Einnig stef-
 nið Jón Olafson, til að framleggja hans Þrófúratörs
 Bestalling, og forsvara hans gröfu Þrettesættelser móti
 Eðslumanninum; stefnan lesin og mörkud lit. C. Lög-
 madur S. Sölvason mótmældi, sem Dómarum, Amt-
 manni O. Stephánsyni, Vísi-lögmanni J. Olaf-
 syni, og Eðslumanni S. Jakobsyni, þeim fyrsta sem
 tengdum, en hinum báðum skyldum Eðslumanni J.
 Jakobsyni; hvar uppá fjell Þfir-rettarins Nlyftun:

Þar Þfir-retturinn þeckir ekki þá Ano-
 ordnung í legum edur Þorordningum, er
 þessi Erseption Lögmanna S. Sölvason
 er funni vera grundud á; svo virðist ekki
 heldur nauðsynlegt, að Amtmadur O. Ste-
 phánsen og Vísi-lögmadur J. Olaf-
 son víki sín dómara sæti.

Aktor framlagði Hjerads og Extra-lagþingis Þró-
 lesja og dóma í þessu máli, í þvörs síðara sluttningu,
 afþegdum á Nýðdrupsllum í Þyjaftv. þann 30ta Aug-
 1770, Kolbeinshúsa-véllurinn er dæmdur að tilheyrar
 Nýðdrupsllum, sem nefndur Þrófess og dómur fram-
 þvair; lesin og markadur lit. D. Eðslumadur J.

Ja

Jakobson, sem mætir uppá Prestsins vegna, framlagði 3 innlegg undir Prestsins nafni, sem er hans Paastand og forsvar í málinu; þau lesin og mörkud lit. E, F og G. Söslumadurinn framlagði einnig 3 innlegg undir sínu nafni, af 13da hujus, til forsvars hans Hjerads dómi, með víðara Paastandi, sem þau með sér bera; lesin og mörkud litt. H, I og K. Lögmadur S. Sölvason framlagði líka svo 3 innlegg, til forsvars sínum Extra-lögþingis dómi, og Besvarelse þaa Parternes Paastand í þeirra innleggjum, einum Prestsins stefnu-sök, hvorjum til stadfestu fylgdu 2 Vitnaleidslu-aktar, fá eini tekinn af Söslumanni J. Jakobssyni þann 13da Maí nærsliðna, á Húngulstøðum, hinn af adjúngeret Söslumanni V. Jónssyni, þann 10da s. m. ad Saurbæ; þetta allt lesid og markad litt. L, M, N, O og P. Adjúngeret Söslumadur V. Jónson framlagði innlegg af 13da hujus, undir nafni Jóns Olafsonar, hvar með Jón vill forsvara sína Prókuración og Aktir fyrir Extra-lögþingis-rettinum; lesid og markad lit. Q. Allir málspartar uppástanda Prósefs kostnad, kost og tæringu, hvort af øðrum, og sögdust eðfi þafa meira ad framfæra, undir endilegann Þfr-rettar, dóm, sem hæl svolátandi:

Þær merkilegustu röksemdir, sem Lögmadur S. Sölvason hefir anført til síns Extra-lögþingis dóms í þessu máli, affögðum á Mød-ræðslum í Lyjastædi þann 30ta Aug. 1770, hvat

hvar með síð umfrætti Kolbeinshúsa-vællur og dæmdur frá jörðunni Skridu, og undan eigna-
arhæðir Prestsins Jóns Jónssonar, en sem ó-
adskiljanleg eign Mødruvalla, og að tilheyrir
þeirrar jarðar náverandi húsbónda Sigurði
Eyríkessyni og hans erfingjum, edur hvorjum,
sem Mødruvelli laglega eignast eptir hann, be-
standa einkanlegast í forklárun vitnisburðar
Jóns Pássonar og Benedíkts Sigurðssonar,
að þeir viti ekki hvort nefndur vællur hafi
legid til Skridu að eign eða láni, edur hvort
hæddur hann hafi verid jörðunni eða ábáandano-
um tillagdur, hvort vitnisburður sé svo óvís,
að þar á fundi engin hæfð að grundast; þar á-
móti hafi ennur tvo vitni, nefnil. Presturinn
Hra. Sigurdur Jónsson og Þógaréttumadur-
inn Jón Oddsson, sem álitist fyrir hin Eyrík-
ustu vitni í þessari sök, framsætt, að tædur væl-
ur hafi verid tædur eða leigdur Skridu ábáanda-
um, þar á fundi síni ástæða plátsins, að hann
liggi innan Mødruvalla rángarðs, og eckert sé
enn þá framkomid hvar af sláttast fundi, að
nefndur vællur-partur hafi nokkruentíma að gjof,
sölu, edur nokkrum öðrum aðkomstar titli verid
lagdur undir Skridu; en með því þessara síð-
ustu tveggja manna vitni stendur einangis uppá
það, að þeir heyrt hafi, það Kolbeinshúsa-
vællurinn hafi í tæð Þogmanns sál. Magnúsar
Þjórnssonar — meir enn fyrir 100 árum —
verid tædur og tillagdur Skridu frá Mødru-
vællum, hvar & enginn endilegur dómur kann
grund-

grundast, hvort þessi optnesfndi völlum hafi til-
 heyrt þeirri fyrri edur sídari jordu, þá Presta-
 urinn seldi Sigurði þau honum tilheyrandi 38
 hundr. í Mødruvöllum, heldur er þvertámóti
 sannad með mörgum vitnum, einum Jóni
 Pálsyni, Magnúsi Thómassyni, Benedikt
 Sigurðsyni, Kristínu Pálsdóttur og fleira
 um öðrum, að Kolbeinshúsa-völlum hafi,
 ekki einánais í full 40 ár, heldur svo lengi, sem
 eldstu menn tilvissu, er nockur af þessum vitnum
 hafa átt tal við, legid undir Skridu, sem þeirro
 ár jardar land og eginndómur, og þaradauki
 vitnar Jón Pálfson, að af þessum parti hafi
 verid goldin sérskilin landskuld 15 eda 20 áln.
 árlega; svo fylgir hér af, að þessi völlum má vera
 aðskilid land frá Mødruvöllum, og ekki eins
 ángis þar af, heldur og af hinu, að hann ligg-
 ur fyrir utan heima: jardarinnar tångard, um-
 gyrdtur og asmarkadur, eptir sem það fyrir Þs-
 ir-réttinn framlagda málverk sýnir. Sigurdur
 Þyríksson, sem fyrri nockrum árum hafdi fengt
 42 hundr. í þessarar jardar heimalandi, sett og
 eingann hluta þar með ár Kolbeinshúsa-vell-
 inum, sem þó endilega hefði átt að vera, ef
 þessi partur hefði tilheyrt Mødruvöllum, þá
 hann værd egandi meir enn hálftrar jardarinnar.
 Það, sem Sigurdur átti eginlega að sanna,
 hefði hann viljad ná nockrum löglegum eignar-
 rétti yfir þessum optnesfnda velli, var: annað
 hvort með kaupbréfi eda skiliskum vitnum að
 sýna og sanna, að hann hefði völlum fengt af
 Presta

Prestinum Jóni Jónssyni; en þar Presturinn; þegar kaupin gjörduft, optar enn einusinni öld-
lingis undantöf völlinn, og affagdi að láta hann
fylgja Modruvöllum, þar hann ekki væri þeirrar
jardar eiginndómur, heldur tilheyrði Skridu,
sem með nærverandi tveggja manna eidfestri
vitnun og Attesti er sannnd; svo dæmist rétt:

Kolbeinshúsa-völlurinn skal hér
eptir sem htingað til vera átölulaus eign
Prestsins Jóns Jónssonar og hans erf-
ingja, en hvorki tilheyrja Sigurði né
Modruvöllum, nema hann eignist að
réttum solum, gjöf, edur annari lögleg-
ri Aðkomst; er því dómur Eðslumanns
J. Jakobssonar að þeim parti stad-
festur, en Lögmanns S. Solvassonar
að öllu leiti upphafinn, hvörjum ekki
heldur tilkomi að gjöra nema Extra-
Læsteds. Forretning, edur affegja Extra-
lögþingis dóm í þessu máli, á meðan
áreiðar dómi Eðslumanns J. Jakobs-
sonar var ekki fyrir hans Rétt löglega
innstefnt, hvörja Lögmanns áreið, ef
partarnir hefdu forsómad í tæðann tíma
að begæra edur Eðslumadurinn að leyfa,
átti

Ötti heim þar til að haldast af Yfir dóm-
 aranum, hefði þar til virðst nockur
 nauðsyn. Byrjar þvi Lögmanni S.
 Solvassyni, fyrir þessar sínar dómara
 aðgjördir, að betala til Prestsins J.
 Jónssonar 2 rðli. Crón., og til Sýslu-
 manns J. Jakobssonar eins mikid;
 svo betalar einnig Sigurdur Eyreks-
 son til Prestsins 3 rðli. Crón. í máls-
 kostnad, og hans Prokúrador Jón O.
 lafsson til Sýslumanns J. Jakobs-
 sonar fyrir grófar Expressióner í hans,
 fyrir Extra-löghingis-réttið, framlegdu
 innleggi, 4 rðli. Crón., sem allt sé lutt
 til viðkomenda innan nærstkomandi Mi-
 chaelis messu, undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra.

L. A. Thóðal.

D. Stephánsón.	B. Markússon.
J. Dlafsson.	D. Schéving.
G. Runólfsson.	J. Arnason.
J. Eggertsson.	L. Gudmundsson.
P. Arelsson.	J. Jónsson.
H. Þorgeirsson.	

☞

NUM.

NUM. III.

Pann 22ann Júlí mætti í Þfir-rettinum Björn Jónsson og framlagði Þfir-rettar stefnu af 21ta Jan. 1771, med hvarri Lögmaður S. Sólvason er stefndur, til að forsvara sinn genginn Lögþingis dóm, þann 17da Júlí 1770, viðvíkandi Arresti á fjármunum Eitantens, gjördu af Söslumanni J. Snorrasoni, sem er kjenat við mækt Söslumadur J. Snorrason stefnist einnig sama að forsvara, og Þyrifur Eggertsson Arrests beidning; svo stefnist og, vegna Prófses máttans, Eitantens bróðir, Gudmundur Jónsson; stefnan lesinn og mörkud lit. N. Lögmaður S. Sólvason gjörir Erseption mót þessari stefnu, vegna vfnanns stefnu frests, þar hún hafi sér ekki verid byrt fyrr enn nærsíðinn 17da Júní, og prótessar til málsins að svara edur í því dóm að lida. Hvar uppá síð Þfir-rettarins svolátandi Ulyktan:

Sú her framlagða Þfir-rettar stefna hefir offeint verid auglhf Lögmanni S. Sólvasyni, eptir NL. 1—4—27, same þeirri her í landi vidtefnu Þrari, byrja þvi Þyrni Jónssyni að nhju löglega að innstefna þessari sök, vilji hann uppátala Lögmannsins dóm, edur það af Söslumanni J. Snorrasoni gjörda Arrest og Seo qvestration.

Actum ut supra.

L. N. Thódal.

D.

D. Stephánsón.	B. Markússon.
J. Olafsson.	M. Olafsson.
G. Sigurðsson.	D. Schéring.
G. Runólfsson.	J. Eggertsson.
L. Gudmundsson.	V. Vrelsson.
H. Jakobsón.	J. Jakobsón.

NUM. IV.

Sama dag settist Vfir-retturinn á ný, undir Præsidents
 Amtmanns O. Stephánsónar, í Hra. Stiptamtmanns
 Thóðals forselluni, mætti þá adjúng. Eshlumadur J.
 Jónsson, og framlagði Vfir-rettar stefnu af 23ja Apr.
 þ. á., með hvarri Lögmadur S. Sólvasón stefnið ad
 forsvara sinn affagda Extra-lögþingis dóm ad Hoft á
 Hósfasteind, þann 13da Sept. 1770, með hvarjum
 saka-personurnar Andres Einarsson og Oddný Jóns-
 dóttir eru, fyrir framid dulsmál, dæmd ad erfida í
 Íslands Lufthúsi, hann í 4, en hún í 3 ár, samt þar
 fyrir ad standa til retta. Eshlumadur J. Snorrason
 stefnið einnig, ad forsvara sinn, þann 1ta Dec. 1769
 affagda dóm í málinu, samt saka-personurnar, ad svara
 til þeirra spursmála, sem kunna verda gjörd af Aktóri
 eða Réttingum, samt ad lida dóm; stefnan lesin og mörk-
 ud lit. A. Aktor framlagði Hjerads og Extra-lögþingis
 Þrófessa og dóma í þessari dulsmáls sak, fá forri af
 1ta Dec. 1769, með hvarjum saka personurnar Andres

Linarson og Oddni Jónsdóttir eru dæmd, hann 4, en hún 3 ár til erfidis í Íslands Tuktúfi, hvort Hjerads-dómur er af Lögmanni S. Sþvasoni, þann 13da Sept. 1770, öldungis stadfestur; Prófsessarnir lesnar og markadir lit. B. Aftor framlagdi innlegg af dags dato, sem er hans Paasland og Jrettesættelser mót Lögmanns S. Sþvasonar dómi; lesid og markad lit. C. Lögmadur S. Sþvason framlagdi innlegg af dags dato, til forsvars sinum Extra-lögþingis dómi; lesid og markad lit. D. Saka-persóurnar, ásamt þeirra Talsmanni, Sþlumanni S. Jakobsyni voru nálæg í Rettinum, sem uppástóð Sagens moderate Behandlung, í tilliti til Delinqventanna. Partarnir abspurdir, hvort meira hefdu fram að færa? svöruðu: nei! var því af Öfir-rettinum í málinu dæmt og ályktad, sem fylgir:

Sú rannsókn sem gjörd er í Héradi í dulsmáli saka-persónanna, Andresar Linarsonar og Oddni Jónsdóttur, er svo ófullkomin og óforsvaranleg, að þar uppá átti hvorki né mátti nokkur endilegur Hérads eda Lögþingis dómur byggjast edur afsegjast; hværs vegna Hérads dómurinn af 1ta Dec. 1769, og Extra-lögþingis dómurinn af 13da Sept. 1770, afsagdir í þessu máli, héc med, sem ógrunde adir og óeptiréttanlegir, annullerað og upphæf-

hefiast, en sökinn heimvísast aptur til fullkom-
 legs prófs og löglegs ransaks, undir nhjann
 Zérads dóm, uppá Shslumanns J. Snorra-
 sonar sterfbúss og Lögmanns S. Sólvas-
 sonar kostnad, á þann hátt: að Lögmanns-
 innum byrjar að svara til Tuktús kassans
 betalingi, fyrir helming undirholdningar
 saka-persónanna, frá þeirra komu í Tukt-
 úshúsið næstlidinn vetur, eptir þar um gjör-
 andi ríktugum reikningi, allt til nærverandi
 tíðar; hann skal og á eginn kostnad flytja
 þau hédan frá Lögþingis-stadnum til Seg-
 raness Shlu, og vera ansvarlegur fyrir
 þeirra Tilstæðblivelse, þar til þau afhenda
 aft í Réttarins og Jústizens hendur, þá að-
 urnefnd dulsmáls sök verður á nh í Zéradi
 undir ransak tekin; en Shslumanns J.
 Snorra sonar sterfbú bekosti próf og nh-
 jann Zérads dóm í málinu, samt betali fyr-
 ir saka-persónanna undirholdning þángad til
 Lögmanns dómur í málinu er að nhju af-
 sagdur. Til Jústits kassans betali Lögmað-
 ur S. Sólvason 4rdli., eptir Tilskipun-
 inni af 16da Nóvembr. 1764 hennar 15 Art.,
 innan næstkomandi veturnátta, undir að-
 sök eptir lögum. Actum ut supra.

D. Stepháns son.

B. Martússon.	J. Olafsson.'
Lh. Magnússon.	D. Schéving.
G. Runolfsson.	J. Arnason.
J. Eggertsson.	L. Gudmundsson.'
V. Arésson.	J. Jakobsen.
B. Jónsson	H. Þorgrímsson.

NUM. V.

Sama Eptirmiddag settist Þfir-retturinn undir Stíplemanns L. A. Thóðals Præsídís; mætti þá Eðslumadur V. Arésson, og framlagði Þfir-rettar stefnu af 18da hujus, með hverri Lögmadur S. Sólvasen og Eðslumadur P. Sigurðsson stefnaði, til að forvara þeirra afsegðu lífláts dóma, yfir sakamanninum Magnúsi Einarssyni af Míbra Eýslu, fyrir hans í þridja ánni framid hórdóms brot; einnig stefnisti sakamanninn setti Talsmadur, aðjúng. Eðslumadur V. Jónsson, að framsæra hans forsvor fyrir rettinum, og sjálfur sakamadurinn að líða endilegann Þfir-rettar dóm í máliann; stefnan lesin og mörkud lit. A. Þar næst framlagði Aktor Hlerads og Lögþingis Prófessa og dóma í þessari ísl, þann fyrri af 12ta Jún. 1769, og hinn síðari af 18da Jún. 1770, með hverjum sakamadurinn Magnúsi Einarsson er frá lífinu dæmdur, fyrir hans áður umgetid þridja hórdóms brot; Prófessarnir lesnir og mörkud lit. B. Sá setti Aktor og Eðslumadur H. Þorgrímsson

Grímeson uppástanda: að Hicrads og Lagþingis dóm-
arnir verði staðfestir, en Talsmadurinn, að þeir verði
linadir, þar óbevisað se, hvort kona Magnúsar hafi
hann aptur tekið eptir hans annað hórdóms brot, er
hann stórum efar, þar þau hafi aldrei síðan sólt sæng
saman, en hún karlæg og ómági, og verid þess vegna
að álíta, sem fyrir utan hjónaband, nú 76 ára gam-
ul. Sakamadrinn Magnús, nú 78 ára, og mjög
hrærlægur, játar sig átt hafa 3 börn í hórdómi, með líb-
ugum persónum; en aldrei segist hann hafa sólt sæng
með konu sinni í millum þess hann átti það annað og
þriðja barn framhjá henni; vonar því, að þetta síðasta
brot verði ekki í hardasta máta straffað, heldur dóm-
ar, annaðhvort af þessum Retti, ellegar konúnglegri
Hátign, linadir. Meira framsferdu ekki Partarnir;
var því af Yfir-rettinum svolátandi Ulyktan afsegð:

Yfir-retturinn uppsetur að affegja endi-
legann dóm í þessu máli, til næsta árs, þar
sé, yfir sakamanninum, gengni Sérads dómo-
ur, fyrir hans annað hórdóms brot, fylgie
ekki Sérads Prósesfinum, sem þó hefði átt
að vera; byrjar því Shslumanninum í
Mhra Shslu þann sama lögformlega að
extradérar; svo álitst og nauðsynlegt, að
þingvægni se tekið um sakamannsins aldur,
og hingat til fært líf og lífnad, eptir Til-

Stipuninni af 21ta Maji 1751, er ásamt þeim requirerada dómi, á fyrir landsins Ríðrætt ad framleggjast, hefir Lögmaðurinn S. Sölvason, Shlumadurinn Þ. Sigurðsson og saka-madurinn Magnús Linarsson hér þá ad mæta, og endilegann Ríðrættarins dóm i málinu heyrta. Al meðan skal saka-madurinn vera i forsvaranlegu vardi haldi Shlummannsins Þ. Sigurðssonar, á Tuft-húss kassans kostnad.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	B. Markúsón.
J. Olafson.	Th. Magnússon.
D. Schévtug.	G. Runólfsson.
J. Arnason.	J. Eggertsson.
L. Gudmundsson.	J. Jakobsón.
J. Jónsson.	

Ánnó 1772, þann 22ann Júlí, var Ríðrætturinn settur, undir Præsídíó Siptamtunnans L. A. Thóðals, með undirskrifudum Afsefserum.

NUM. I.

Mætti í Yfir-rettinum Hans Jørgensen Klingenberg, og framlagði Yfir-rettar stefnu af 6ta Sept. f. á., með hværri Løgmadur B. Markusson og Gísli-madur J. Eggertsson stefnaði, til að forsvara þeirra, í seinni, þann 11ta Júní 1770 og 13da Júlí 1771, affogdu Hjerads og Lögþingis dóma, í því þrætumáli er Klingenberg hefir í eft, út af jörðunni Tunga í Andafhl, sem hann vill ná til Svanneyrar kirkju. Með sömu leið tókast og Þorbjörn Bjarnason, til að forsvara sína Aktión í sökinni, frá fyrsta til síðasta, móti nefndri kirkju, með víðara, sem stefnan með sér ber, lesin og merktur lit. A. Því næsti var upplestin Lögþingis Prófess af 12ta Júlí 1768, og affagdur Hjerads dómur í þessu máli, þann 30ta Sept. 1767, hvar með jörðin Tunga er dæmd að vera bónda-eign, eins vel hjer eptir, sem hingat til, hvorjum Hjerads dómi er af Lögþingis-rettinum frásallid, þann 10da Júlí 1769, og sökinni aptur heimvísad til löglegri undirbúnings, og stefari vitna afheyrslu; Prófessinn var áteiknadur lit. B. Annar Lögþingis-akt í þessu máli, byrjadur þann 6ta Júlí 1771, var framlagdur, í hvors slúttningu dæmt er: að Tunga í Andafhl skuli hjer eptir sem hingat til vera átölulaus bónda-eign, en Klingenberg dæmdur í 8rdla bætur, og Prófess kofinad til Hjeradsdómars og Sakfóknarans; lesinn og merktur lit. C. Klingo

enberg framlagði innlegg af 3ja hújus, hvar í hana framfarir sínar Invektiver móti Lögmanns B. Mark, úsönar og Eshlummanns J. Eggertssonar afsegðum Hjerads- og Lögþingis-dónum, af 11ta Júní 1770 og 13da Júlí 1771; innleggid upplefð og áteiknad lit. D. Lögmaður B. Markússon, sem mætti síu eginn vegna, framlagði innlegg af dags dató, eil forsvars- sínum af- sagða Lögþingis dómi í þessari sak, sem það víðar með sér ber, lefð og markað lit. E. Uppá Þorbjörns Bjarnas sonar vegna, mætti Eshlumadur J. Jónsson, sem einn- og framlagði innlegg af dags dató, hvar með hann fram- farir Þorbjarnar Forsvar og Paastand í málinu, upp- lefð og áteiknad lit. F. Klingenberg prótestar á móti Eshlumanni J. Jónssyni, þar hann se ekki stefnd- ur til að antaka Þrófúration í málinu, en uppástendur, sin vitni verði, sem guld og óræf, antekin, svo lengi þau seu ekki lagfeld, og prótestar enn frammar allar ósöglegar Grettisættelser, refererandi sig til sína áður framsærðu Bevísinga og Paastands. Víðara sögduf málspartarnir ekki hafa að framsæru í sófa edur vörn, hvors vegna málid var til endilegs dóms upptekid.

NUM. II.

Pans 24da Júlí, að Þfir-rettinum settum, var í máli S. J. Klingenberg, affagdur eptirfylgjandi dómur:

Það fyrsta, sem Citanten Hans Jørgen- sen Klingenberg hefir látið gefa sér Anledning

til að færa þenna Prófess, er, að Hra. Biskup
S. Jónsson hefir í sinni Vísitatu yfir Svann-
eyrar kirkju, þann 17da Sept. 1759, látið
innfæra í kirkju-bókina: að Svanneyrar
kirkja ætti, eptir Vilchins máldaga,
Túngu, hvar um, til frekari upptýsingar,
Klingenberg hefir eðfi einungis fengið af Bisk-
upinum verifícerada Afskrift af ádurgreindum
Vilchins máldaga, dat. 1397, heldur og einns-
ig af máldaga Biskups Gísla af 1575, sem
hvoruveggi eigna kirkjunni á Svanneyri, sá
þyrri 12 Hundrada land, er heiti í Túngu,
en sá síðari: Túngu 12 Hundrud. Afskrift
in hér af, er þann 15da Júní 1767 af Amto-
manni O. Stephánsyni, uppá Stiptants
mannsins vegna, og Biskupinum S. Jónsyni,
med tilteknum geistlegum og verdslegum kóng-
legum Embættis-mönnum, konfererud med Ori-
ginat máldaga bókunum, og fundin þar med
samhljóða, svo þetta Extraft, sem síðar hefir
verið framlagt fyrir Shlumanns J. Eggértss-
sonar haldinn Hérads-rétt á Heggstöðum, þann
14da Sept. 1767, kynni í öllum sínum greino-
um, ordum og atridum álitast fyrir gylt og gort
og eptirréttanlegt, hvar sem framfjæmi. Þetta
máldaganna orða-tilteki: að Svanneyrar
kirkja ætti 12 Hundrada land, er heiti í
Túngu, edur Túngu 12 Hundrud, hefir
þá Klingenberg, eptir þyrfsögdu, endilega meina
gæfi sér, sem Proprietarió jardarinnar Svann-
eyrar, fulltominn rétt, kirkjunnar vegna, til þeirra
af

af honum síðan gjördu málsóðnar, og þetta umþrætta land, mætti endilega vera jordin Túnga í Andakhl, þar hán lægi innan Svanneyrar kirkjusóðnar, og væri allreins 12 Hundrud að þrileika, sem það land edur jörð, sem máldaga ærnie umtala, hverja sína meiningu hann hefir enn framar viljad styrkja, með einu, af Biskupi S. Jónasyni verifiserudu Extraktie af 8ta gjörðum Visitatium Biskups B. Sveinsonar, af 1642, 1646, 1649, 1652, 1658, 1661, 1666, og 1670, sem allar gæta þess, að Svanneyrar kirkja mist hafi Túngu 12 Hundrud, og tilhalda því þá verandi eignar-manni Svanneyrar, Páli Gíslasyni, án forsömunar, með lögum og Rétti, hana til kirkjunnar aptur að falla og innvinna. Evo styrkir og Rlingenberg sína Præsentión til jardarinnar Túngu í Andakhl, á Páls Gíslasonar framlagða brefi, með 2ur hángandi innsiglum, dat. 1552 að Indridasstöðum, er finnst í Visitatiumni af 15da Aug. 1661, þá Þinar Eiríksson galde Magnúsi Presti í sátt og sama, jardið þar Öviðstadi og Túngu, er síðan hefir haldin verid bónda eign, og verid í hefd og haldi bónda, hver Túnga hann víst meinar sé sú optnefnd umþrætta Túnga í Andakhl. Endilega hefir Rlingenberg látið afþeyra nokkur vitni, sem Hérads Prófessarnie með sér færa, sérdeilis Gísla Ófeigsson, Magnús Ólafsson, Jón Þórhallason, Jón Steinsólfsson, Gísla Gunnarsson, Jón Þorvards-son og Björn Gíslason, er með útgífnum Al-
tefse

testum 1766, og eptir þeirri forsiu Examination
 fyrir Herads-rétti 1767, jata sig heyrte og sjed
 hafa, að Túnga í Andakhl hafi verid mótmæl-
 islaus eign Zvanneyrar kirkju, hvort vanaða
 ldsigende, samanborid vid Biskupanna Vilch-
 ins og Gísla máldaga, samt Biskups Bryn-
 jólfs Biskupar, og afhendingu Linars Eyriks-
 sonar á Túngu til Vestjns Síra Magnús-
 ar, Altingenberg hefir uppástadið mætti áliti
 ast fyrir ómótmælanlegar rottemdir, að Túnga
 í Andakhl hafi verid gomul eign Zvanneyrar
 kirkju, og egi henni því fortafslaut og án allrar
 hjáhlidrunar að rildæmast. En med því hvorki
 Vilchins né Gísla Biskups máldagi tileinkar
 Zvanneyrar kirkju Túngu í Andakhl, heldur
 einangis mikid indeterminate eitthvort 12 hundra-
 ada land, sem heitir í Túngu, eður Túngu
 12 Sundrud, sem enginn kann af þeim að ráða
 hvar liggja muni, hvort heldur innan Hérads
 edur utan, innan kirkju-sóknar edur fyrir utan
 hana, hvort það sé bygd jord edur endiland, þó
 þetta hid síðara sýnist þó allra líflegast, fyrir þessi
 12 hundrud kallast land en ekki jord, eins og
 hinar aðrar bygdu jarðir kirkjunnar, sem Gísla
 máldagi umgætur; svo aðsa máldagarnir ena-
 ann grun, enn síður nokkra vissu eða bevisfina
 um, að sú bygd jord, Túnga í Andakhl hafi
 nokkurneima fyrir edur síðar undir Zvanneyrar
 kirkju teyid; ekki gjerir það heldur Verisfikation
 Biskups og Ammanns, samt tiltekinnna fongl.
 embættismanna, er uppi Extrakt af máldögum-
 um

um skrifud er, heldur segir hán einángis: að átt
 þristin se þeim samhljóða, og þess vegna eins
 apld og góð og máldagarnir sjálfir, hvar sem
 framkomi; eðl þríf Linars Þyrilssonar af
 1552, með hverju hann gældur Magnúsi Presti
 jarðirnar Övilstadi og Túngu, því enginn
 veit hvaða Túnga þetta verid hefir, þar marg-
 ar jarðir og landspláts heita sama nafni, er
 liggja bæði nær og fjær á víð og dreif um all-
 landid, og endilega hefði Biskup Gísli getid þess
 í sínum máldaga 1575, hefði þessi Túnga verid
 Zvanneyrar kirkju eign og búrefingin af Lin-
 æri 1552, eður 23 árum áður enn Biskupinn
 vísiteradi og samanskrifadi sína máldaga-bók,
 hvor, nefnil. máldaga-bókin af 1575 einnig segir:
 að kirkjan egi enn þá Túngu 12 hundrud, en
 í Registri, er sami Biskup hefir gjört yfir Zvan-
 eyrar kirkju jarðir, finnst engin byggd jörd nefnd
 undir Túngu nafni, svo kirkjan átti þá enga
 svoddan jörd, heldur hefir þetta stycki verid þá
 ald, eins og það meinast enn þá, eitt eyðiland,
 en hvor helst liggjandi, vissi né veit enginn. En-
 dilega bevisast með Biskups Brynjólfs vísita-
 elum frá 1642 til 1670, að enginn vissi hvor
 sú Túnga væri, er Zvanneyrar kirkja flóldi
 átt hafa, þótt á þessum 28 árum hafi bæði af
 sílfum Biskupinum og Zvanneyrar eganda,
 Páli Gíslasyni, eptir hans tilfögn, verid eptir-
 grenslast, hvor þetta optnefnda Túngu-land
 mundi liggja, og sökinni hafi tvísvar fyrir Þer-
 aðs-retti, og í þridja sinni fyrir Lögþingis-retti
 al

alvarlega framfylgt verid. Þar á móti bevisast með þessa Biskups Bistattu af 1642, að Túnga í Andakhl var þá til bónda-eign, en frá Biskups Gísla máldaga 1575, til þess Biskup Brynjólfur vísiteradi 1642, eru ekki nema 67 ár, og hefdi verid lert fyrir Biskupinn að uppfinna, hefdi nockur kirkju-jörd Zvanneyrar, á þessum stutta tíma, edur í þá lifandi manna tíð, burtseld verid, svo þetta er enn þá ein Bevísing, að Zvanneyrar kirkja hefir ekki kunnad ega Túngu í Andakhl 1552 edur 1575, þar hvorki vissi það Biskup Gísl né Biskup Brynjólfur. Enn frammar segir máldagi Biskups Gísla: að kirkjan á Zvanneyri egi 20 kúgylði, er henni ein þá fylgja; skýldi ná kirkjan þar að auki nockurn tíma hafa átt Túngu í Andakhl, með 4 kúgylðum, yrði kúgylðatalan 4 fleiri enn vera á, sem alle snir úþryckilega, að Túnga í Andakhl og hennar kúgylði, sem Klingenbergs ná prætenderar, hefir í Biskups Gísla tíð ekki kunnad vera Zvanneyrar kirkju eign.

Þvad þeirra af Klingenbergs innstefndu vitna framburði viðvíkur, þá er hann mikid bókudugur og-þeppirréttanlegur; því fyrst hefir hann látid mörk þeirra útgefa sér skrifleg Attest 1766 umi það, er þau síðan vitna skýldu, en af einu þeirra, Jóni Þorvarðssyni, hefir hann sjálfur eid tekid á þess heimili Rjaranstöðum, þann 12ta Sept. 1767, hin önnur vitnin hafa þann 14da Sept. s. á. vitnad, að sjeð og heyrt hafi, það Túnga í Andakhl, 12 hundr að

dhr

Þhrleika, hafi heyrð Zvanneyrar kirkju til, svo
 sem það fyrsta vitnið. G. Li. Olafsson, kirk-
 stotar til Prestsins á Övrennabrecku Zannesar
 Björnsónar, er honum skyldi það hafa, að
 Zvanneyrar kirkja hefði átt Túngu í Andakhl,
 hvorju Presturinn hefir skriflega, þann 1ta Apr.
 1768, og aptur með eidi, þann 21ta Októbr.
 1769, framsendum fyrir Réttinginn að Zegg-
 stöðum, þann 31ta s. m. og árs, öldungis sta-
 gengid. Þetta vitni og önnur fleiri, segja þá hafa
 sið hjá sjálfum Klingenberg, ástfr st af Bisk-
 ups Brynjólfs Visitatium, er hann í höndum
 hafi hafi, sem eign Zvanneyrar kirkju opo-
 nesnda Túngu í Andakhl, hvorá móti sjálfar
 Visitaturnar vitni bera, og er þó vitnanna
 framburður þar í óríktugur, edur og þau hafa
 sið hjá Klingenberg óríktuga koptu af Bisk-
 upsins Visitatium; yfir hofud hafa flestoll þau
 af Klingenberg færdu vitni erklærad fyrir
 Rétti, þann 30ta Októbr. 1769, að þau ecki
 ert viti um eignar-rétt Zvanneyrar kirkju yfir
 jörðinni Túngu í Andakhl, sem ecki kann
 heldur að vera, þar enginn vissi til þessa 1642,
 edur fyrir 130 árum, hvorði Biskup Brynjólfs-
 ur, Hérads dómariinn edur Lögmennt og Lög-
 réttan 1659, í hvorri skrif menn átt öllum hlyt-
 um á landinu voru þá samantömnir, hvor fyr-
 re Lögþingis-rétturinn, þann 1ta Júní s. á., gjör-
 ir Pál Gíslason, eignar-mann jarðarinnar
 Zvanneyrar, assakadann, þótt hann saki ecki
 þá jörd Túngu, sem hann viti ecki kirkjunnar
 eign

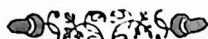
elan vera, edur hvar hún liggi, þó þad greini
 ecki máldagar, hvorja Eogþingis-réttar álofrun
 Þáll hefir framvísað Biskupi Brynjólfi Sveins-
 syni í hans Visitatione, þann 18da Aug. 1661,
 og hefir þó sami Biskup, í sinni se nustu Visi-
 tationu Hvanneyrar kirkju, þann 26ta Masi
 1670, einnig síðfur ályktad Þál vítalautann,
 þó við þessu máli ecki framtar hrærdi.

Þar ed ná Citanten hefir engin eianar-
 skjol Hvanneyrar kirkju, fyrir jorðunni Túngu
 í Andakhl, enn þá kunnad framvísa, ecki af
 Biskups Vilchins edur Gísla máldogum 1397
 og 1575, edur afhendingu Einaris Eiríksson-
 ar 1552 kirkjunnar eiganar-rétt á þessari jorðu
 heldur leatimera, og allra síð med þeim færðu
 vitnum nokkra hennar loglega aðkomst þar til
 kunnad bevísa; svo, eptir þessum krlngumstæð-
 um, dæmist rétt:

Jordin Túnga í Andakhl 12 hundr.
 að dýrleika, sem bevisanlega hefir ecki
 legid andir Hvanneyrar kirkju í nærstu
 220 ár, og aldrei nokkurn tíma, þad
 menn tilvita, heldur ætíð og æfinlega
 verid vel tilkomin bænda eign, kann ecki
 fráðæmast sínum núverandi eignarmannt,
 sem hefir þar fyrir justum Titulum;
 heldur skal hún, eptir þeim í málinu

3

geng-

gengnu Hérads og Lögþingis dómum, sem hér með eru stadfestir, vera hans átelulsans eign og eiginndómur, og þeirra. er jardarinnar að löglegum erfðum, þessu edur gjöf fráirvegis egendur verða. **Rlingenberg**, sem heldur hefir viljad færa hér um ónauðsynlegann **Profess**, og þó ekkert kunnad berísa sinni **Præ-tention** til styrkingar, enn rétta sig eptir **Antmannanna**, uppá **Stiptamtmanns-ins** vegna, og viðkomandi **Biskups** **Er-agtning** og áliti í þessu máli, sem þó eru þeir efitu **Inspektoris** kirknanna hér á landi, hvar með viðkomendum er aukinn stór skadi, mæda og kostnadur, betali, fyrir utan þær í **Lögþingis** dóm-inum honum á hendur segdu bætur, til **Legmanns B. Markússonar** 4 rdl. **Eron.**, til **Ehslumanns J. Eggertssonar** 3 rdl., og **Þorbjarnar Bjarnasonar** 2 rdl., samt fyrir ósamileg ord og Jrettesættelser undir málsökni-inni 1 rdl. til **Jústits** kassans, sem allt sé betalað innan nærstkomandi **Nicha-elis**

elis messu, 'ndir' adfær og Exfekútíón
ad lögum. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	G. Sólvasón.
M. Olafsón.	D. Schéving.
M. Rétilsón.	L. Gudmundsón.
G. Rúnolfsón.	B. Schéving.
G. Finnsón.	H. Þorgrímsón.
A. Jónsón.	

NUM. III.

Sama Eptirmiddag mætti í Yfir-rettinum adjúngeret Söslumadur í Mýra Söslu, S. Þorgrímsón, í fylgi af þeim í fyrra, af Yfir-rettinum assagða heimvísunar dómi, yfir saka manninnu Magnúsi Einarssyni, og framlagði þau þar requirerudu, til sakarinnar frefari upplýsingar þjenandi Dókúment, nefnilega: 1.) Hjerads dóm, genginn ad Hjarðarholti þann 15da Aug. 1766, yfir Magnúsi Einarssyni, fyrir hans annað hórðóms brot; lesinn og markadur lit. A. 2.) Þingsvitni, tekið ad Hjarðarholti, þann 10da Júní nærflidna, um sakamannsins aldur og undanfarid lífverni; lesið og markad lit. B. 3.) Prestsins Hra. Kristjáns Jóhannssonar, og tveggja dómnumanna vitnisburði um saka-mannsins lögleg forföll, sökum veikleika, ad mæta, hjer fyrir Yfir-rettinum; lesinn og markadir

lit E. D. Var síðan að nýju upplestinn Hjerads og Lögþings Prófess og dómur í málinn, í hvørs sluttningu saka-madurinn Magnús Einarsson, er, fyrir hans þriðja hórdóms brot, frá lífinu dæmdur; lesinn og markaður lit. E. Sýslumadur S. Þorgeirsson, sem Aktor, uppástendur að Hjerads og Lögþingis dómarnir verði staðfestir; en Talsmadurinn, Sýslumadur G. Runólfsson, að þeir verði linaddir, þar óbevisað se, að kona Magnúsar hafi hann optur tekið, eptir hans annað hórdóms brot; þaradanki hafi hún lengi verið fjarlæg og ómági. Hann uppástendur og, að tafaft megi í Konsideration sálfs saka mannsins hrúna elli og veikleiki. Meira quádust Partarnir ekki hafa að framfæra, undir endilegaun Þfir-rettar dóm, er þannig var affagður:

Sá af Lögmanni S. Solvasyni, þann 18da Júlí 1770, affagði Lögþingis dómur í þessu máli, með hvörjum Magnús Einarsson er dæmdur að missa sitt höfud, fyrir hans medgengid þriðja hórdóms brot, er hér með, eins og Hjerads dómur Sýslumannsins Þ. Sigurðssonar, af 11ta Nóv. 1769, af Þfir-réttinum staðfestur, og skal Exekution eptir sömu dómum lögformlega framfara fyrir tilhlutun Sýslumannsins

í Míra Eýflu; En þessi sæk á þó áður
allraundirgefnað ad refererast konung-
legri Hátign, eptir Tilskipuninni af
28da Maji 1735, og Róns-bréfinu af
22rum Apr. 1758.

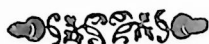
Actum ut supra.

L. A. Thóðal.

D. Stephánsen.	B. Markússon.
M. Olafsen.	D. Schéving.
M. Ketilsen.	L. Gudmundsson.
J. Eggertsen.	B. Schéving.
G. Finnsen.	J. Jónsson.
A. Jónsson.	

NUM. IV.

Sama Eptirmiddag mætti í Yfir-rettinum Eýflu-
madur J. Selgason, sem settur Aktor í dulsmáls sæk
Þóru Einaradóttur, og framlagði Yfir-rettar sifjun af
20ta Maj nærsilidna, með hverri Eýflumadurinn S.
Wium og Leqmadur S. Sólvasen sifnaði, til ad for-
svara þeirra í málinu affogdu Hjerads og Extra-lagþing-
is dóma; einnig sifnaði saka-konan Þóra Einaradóttir
ad mæta og framfæra sitt forsvar; sifnan lesin og mærk-
ud lit. A. Því næsti framlagði Eýflumadur J. Sel-
gason Hjerads og Extra-lagþingis Prófessa og dóma af

12ta Októbr. 1770 og 25ta Sept. 1771, affagda í þessu máli, í hversra slúttningu saka-fonnan er dæmd til að klípaft 5sinnum frá gjærnings, til Rettar-sladarins, samt hennar houb og hofud afhoggvaff og á flara upp-
fctjafi; lefnir og markadir lit. B. Aftor uppáftendur: að Hjerads og Extra-lögþingis dómarnir verði fladfestir. Saka-fonunnar Talsmadur, Lögfagnarinn A. Jónsson framlagði innlegg af dags dató, hvar med hann útfærir hennar forfvar og affatanir í málinu; lefð og markad lit C. Saka-fonnan af Þfir-rettinum yfirheyrð, játar allt hið sama, sem hún fyrir Hjerads og Extra-lögþingis-rettinum medkjennit hefir. Framar adspurd: hvort hún haft hafr nokurn Talsmann fyrir Hjerads og Extra-lögþingis-rettinum? neitar, að það hafr verid; hvort vegna svoddan Ahyftau, af Þfir-rettinum, í þessu máli var affogd:

Þessi fól, í hversri saka fonunni Þóru Einarsoóttir hefir ekki verid fectur nokurr Talsmadur, fyrir þeim holdnu Hjerads og Extra-lögþingis-rettum, edur finnst hið minnsta vera framkomid til forfvars í hennar dulsmáli; þaradaufi hefir engin yf-
fcheyrsla framfarid, um hennar, að undan-
færnu, fært lif og lifnad, edur heimilis-vie-
ni afheyrð um hennar áfigkomulag, hegðun
og breytni um medgaungu timann, sem þó
alle

allt átti að fæ, áður enn nockurr endilegur
dómur kunnir að affegjast, kann hér ekki að
fyrirakast; heldur er hér með afvísad til lög-
legri undirbúnings í Héradi, undir endileg-
ann Hérads og Lögþingis dóm að nýju,
hvorja Skilumadurinn í austur Múla
Skilu og Legmadur S. Sólvason, er-
ir hafandi Authorisation, skulu á eginn
kostnad hafa svo tímanlega affagda, að þess-
ari sé kunnir lögformlega að verða innstefnt
fyrir nærstaldandi landsins Rífr-rétt.

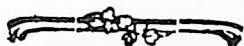
Actum ut supra.

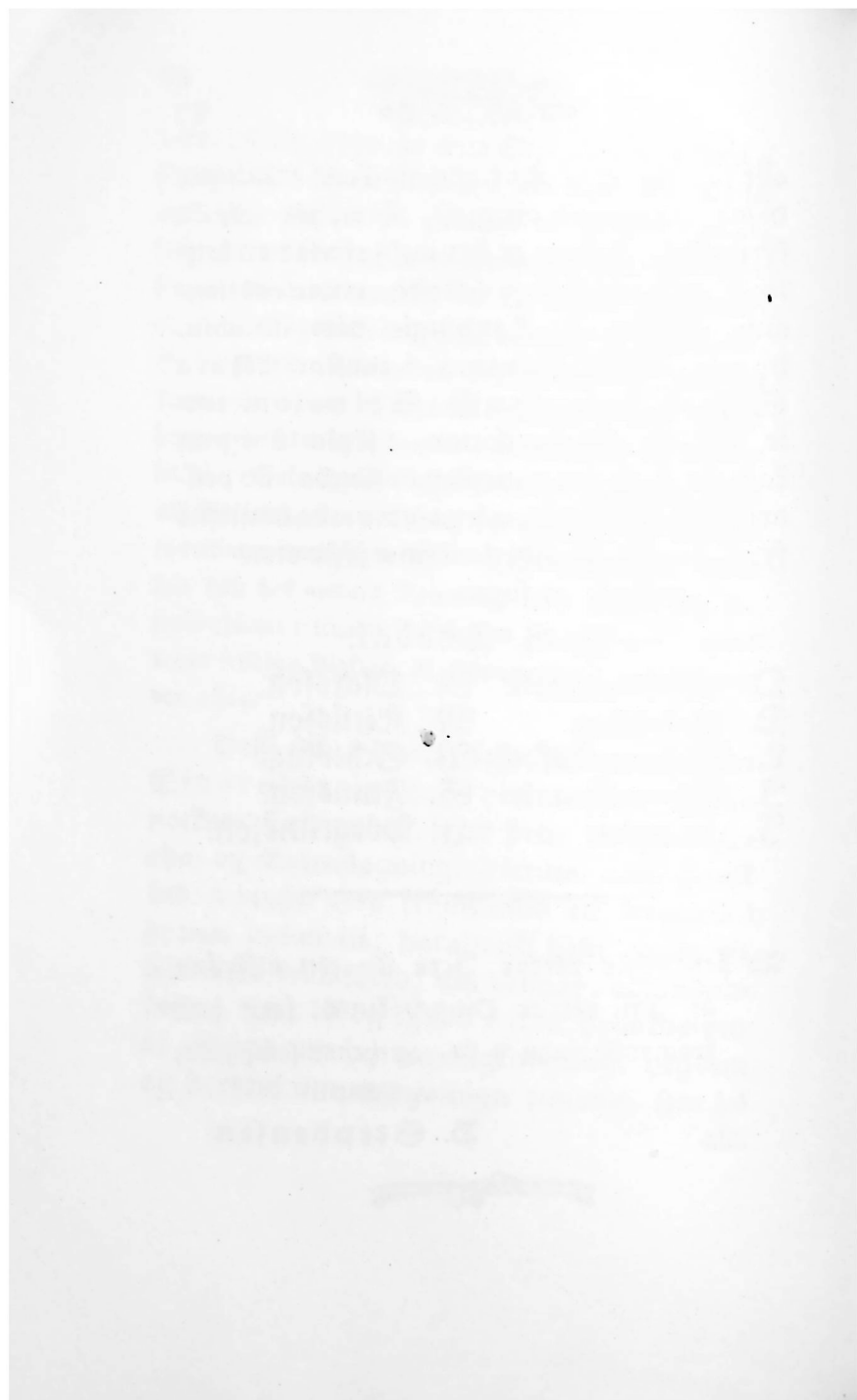
L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	M. Olafsson.
D. Schéving.	M. Rétilsón.
L. Gudmundsón.	B. Schéving.
J. Eggértsón.	S. Finnsón.
J. Jónsón.	H. Þorgrímsón.

Ad þessi Rífr-réttar Acta séu rétt útskrifud
af Rífr-réttar Þing-bókinni, fyrir þessi
framanskrifudu 5 ár, og henni samhljóða,
vitnat

B. Stephensen.

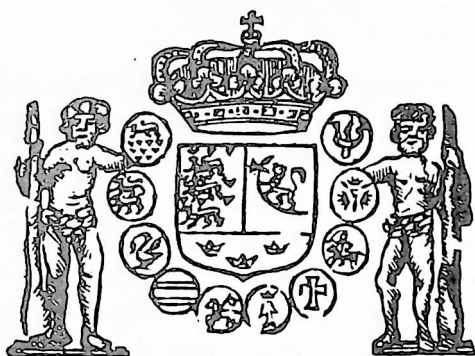

Acta Vfirréttarins

á

Íslandi,

fyrir árin 1773 = 1776.

Leirárgærdum við Leirá 1800.

Prentuð á kostnað Notarii B. Stephensenis,
af Fæctóri og Bólþrenckjara Schagfjörð.

U 13 K

U 13 K 13 13 13 13 13

U 13 K 13 13 13 13 13

U 13 K 13 13 13 13 13

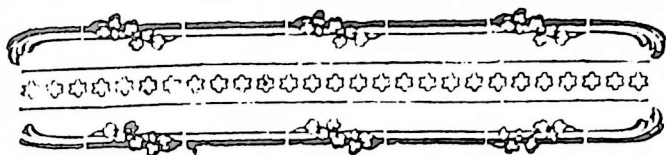

U 13 K 13 13 13 13 13

U 13 K 13 13 13 13 13

U 13 K 13 13 13 13 13

Lithoprinted i Lithoprint 1947

Ánnó 1773, þann 22ann Júlí, var
Vfir-rétturinn settur, undir Præ-
sidíó Stiptamtmanns L. A. Thóðals,
med undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti fyrir Vfir-rettinum Eýslumadur J. Jakobs-
son, sem framlagdi Vfir-rettar sífni undir Stiptamt-
manns Thóðals nafni og landsins signeti, af 16da hús-
jús, med hverri til stadfestingar innsíesnaft Hjerads og
Ertra-Lögþingis dómar, assagdir 1ta og 15da Apríllis
nærsl. af Eýslumanni V. Scheríng og Lögmanni S.
Sólvasyni, í hórdóms sof Peturs Bjarnasonar, sem
einnig er sífudur ad mæta fyrir Vfir-rettinum; síefnan
upplefin og morkud lit. A. Því nærsl framlagdi Eýslu-
madar J. Jakobsen Hjerads og Ertra-Lögþingis Pró-
cessa og dóma í nefndri sof, í hvers sluttningu Delln-
quentinn Petur Bjarnason, er dæmdur ad missa hof-
þid sitt med eggsl, fyrir þridja framid hórdóms brot;

Prócessinn lesinn og markaður lit. B. Uppá Delin-
 qventins vegna mætir, sem Defensor, Söslumadur G.
 Runólfsson, og uppástendur að Delinqventinna verði
 frikennður frá að missa lífið eptir Forordningunni af
 23da Júní 1771. Þar uppárepliquerar Söslumadur
 J. Jakobsen, að sama Forordning hafi, þá brotið
 fæor og varð opinbert, aptur verið upphafin með annari
 fongl. Forordningu, og funni því ekki að koma Delin-
 qventen til affektunar. Lögmadur S. Sölvason fram-
 lagði innlegg, af dags dato, til forsvars sinum Extra-
 Lögþingis dómi, lesið og markað lit. C. Delinqventen
 fyrir Rættinum examinædur, meðkjennir allt hið sama,
 sem áður fyrir Hjerads- og Extra-Lögþingis-rettunum,
 og segist ekki hafa að framsæra sér til forsvars, fyrir
 utan það, sem Defensor allareidu hafi uppástadið, í Au-
 ledning af Forordningunni af 23da Júní 1771, um
 hverja haun segist hafa heyrt talad; áður enn hann
 frambí hið seinasta brot. Meira hefdu ekki vartarnir
 að framsæra, utan Söslumadur J. Jakobsen uppá-
 stíð Hjerads og Extra-Lögþingis dómanna stadfestingu;
 var því svolátandi Þfir-rettar dómur í sökinni affagdur:

Extra-Lögþingis dómur Lögmanns
 S. Sölvasonar, með hverjum De-
 linqventinum Pétur Bjarnason, egin-
 giptur, fyrir hans framíð þreidja hór-
 dóms

dóms brot, er dæmdur eptir Stóra-
dóms hljóðun til að missa lífið, og með
eggfi hálsheggvast, er af Yfir-réttinum
hér með stadfestur; þó má engin Exe-
cution ské á hans lífi, fyrri enn sökinn er
konunglegri háttign allraundirðanugast
refererind, og allraundugasta Resolúttion
aptur innkomin. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsön.	B. Markússon.
J. Olafsson.	M. Olafsson.
L. Gudmundsson.	H. Jakobsön.
J. Eggértsön.	S. Sigurdsön.
G. Finnsön.	J. Jónsön.
H. Þorgrímsön.	

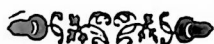
NUM. II.

Pann 23ja Júlí settist Yfir-retturinn að vörð; mætti
þá Eshlumadur S. Sigurdsön, og framlagði Yfir-
rettar stefnu af 17da húis, undir Stiptamtmanns
Thóðals nafni og landsins figueti, með hvarri til stad-
festingar innstefnuíð Lögþingis dómur, aðlagður af Lög-
manni B. Markúsöyni, í Guðrúnar Pálsdóttur
dulsmáls sök, sem einnig er stefnd ásamt hennar Tals-
manni, Eshlumanni S. Þorgrímsöyni; endilega er og

Reskandur Eshlumadurinn S. Sigurðsson, sem vidfomandi safarinnar, m. v., sem stefnan með sér ber, lesir og mætlub lit. A. Eshlumadur S. Sigurðsson framlagdi Hjerads og Lögþingis Acta í sófinni, af 1770, í hvørs sluttningu Delinqventinden Gudrún Pálsdóttir er dæmd, fyrir framid dulsmál, ad missa hofubid, upplefnir og átefnadir lit. B. Annann Þingsact framlagdi Eshlumadur S. Sigurðsson, af 20ta Octóber 1770, áhrærandi eitt annad dulsmál, sem nefnd Delinqventinde hefir framid, og fyrir Retti medlenot, samt vitni þar um yfirheyrð, en engin Decision þar um gjord í Hjeradi, lesinn og markadur lit. C. Enn þá framlagdi sami Eshlumadur eitt Document, áhrærandi þessa Delinqventinde, ad hún í þridja sinni hafi verid wisgrunud og álitin fyrir ad vera ólett, hvad af yfirseturkonum hefir attestrad verid þann 27da Apr. 1771, og uppástendur Eshlumadurinn, ad Hjerads og Lögþingis dómarnir verdi stadfestir; Documentid upplefid og markad lit. D. Delinqventindens Talsmadur, Eshlumadur S. Þorgrímsson uppástendur þarámóti: ad með því noðrar óransafadar kríngumistædur framkomi, sem endilega þyrstu ad koma undir nákvæmari Inquisition, svo verdi sókin eðfi ad þessu sinni til dóms fyrirtekin. Hvað appá siell svoddan Yfir-rettarins Alyskean:

Sá af Eshlumanni S. Sigurðsson
syni framlagdi Hjerads og Lögþingis
dóms

dómur í þessu máli, kann ekki af Vfir-réttesinum að þessu sinni upptákennast, þar bez vísanlega framkémur, að Guðrún Pálsdóttir hafi, fyrir utan það í fyrsta sinni umgetna dulsmál, fyrir hvers hún er dæmd, framíð sennur tvö seinna, af hvorjum það fyrra er examinerað og af henni meðkēnt, en það síðara ekki svo fullkómlega, sem vera ber; þarf því ekki einungis nákvæmlega að undirsækjast, heldur og Delinquentindan, fyrir þessu brot, eptir forþnústu, að nhju löglega dæmast, hvorjum seinna dómi Shlumadur S. Sigurðsson hefir, nærstkomandi ár, að innstefna fyrir Lögþingis- og Vfir-réttinn, svo skóu í kunní, án lengri undandrátta, fyrir þllum landsins Réttum, það fljótasta mögulegt er, að afgjörast. A meðan skal Delinquentinden vera í forsvaranlegri vöktun hjá Umbodshaldaranum í Vestmannaeyjum.

Actum ut supra.

L. A. Thóðal.

D. Stephánsón.	G. Sölvason.
J. Olafsson.	M. Olafsson.
G. Runólfsson.	L. Gudmundsson.
H. Jakobsón.	J. Eggertsson.
	J. Jak.

J. Jakobsen.

S. Riimsen.

J. Jónsen.

S. Vidalin.

NUM. III.

Sama Eptirmiddag voru af Yfir-rettinum fyrirtekin þau af Helga Björnsfyni á Veldarási framsendu Document fyrir Yfir-rettinn, og upplefse Yfir-rettar stefna af 18da Nóvembr. 1772, með hvarri stefnið Lögsgagnarinn Arngrímur Jónson og Lögmadurinn S. Sölvason, þeirra affögdu Hjerads og Lögþingis dóma að forðvara, sem þeir affagt hafa í landa-þrætu máli millum nefnds Helga á þá einu, og Páls Hallgrímssonar, Peturs Olafssonar og Illhuga Jannessonar á þá aðra síðu, sem einnig eru stefndir að mæta og forðvara sína Actiön, með víðara, sem stefnan með sér færir, lesin og merkt lit. A. Því nærst var upplefing Hjerads og Lögþingis Prócesss í málinu, sá fyrri af 21ta Júní og 1ta Octóbr. 1771, í hvors sluttningu Þrætulandid er dæmt Helga; sá síðari af 13da og 15da Júlí 1772, sem upphesur Hjerads dóminn, og frá dæmis Helga það umþrætta land, sem Prócessinn víðar útvísar, merktur lit. B. Lögmadur S. Sölvason mætir sín eginn vegna, og framlagði innlegg af dags Dátó, hvar í hann prótesterar, að Více-Lögmadur J. Olafson og Klausurhaldari S. Vidalin hafi Dótunn í þessari sök, það upplefisd merkt lit. C. Því nærst var

var upplestíð Helga Björnsónar innlegg af 29da Júní nærflíðna, hvar í hann ákærir Lögmanns S. Sölva-
 sonar dóm í sokianni, og framsferir hennar Demonstra-
 tion, og endilega sitt Waastand og Frettesættelser, með
 víðara, sem sama innlegg með sér ber, lesið og aud-
 þenat lit. D. Grá Lögagnara A. Jónssyni var fram-
 lagt innlegg af 29da Júní nærfl., hvar í hann fram-
 ferir þau heflu raf og Bevisingar, hvar á hann hafi
 grundad sinn affagda Hjeradsdóm í sokianni, sem hann
 uppástendur verði stadfestur, og sér tildæmið Satis-
 factiön og málskostnadur, með fleirn, sem innleggid
 með sér færir, lesið og markad lit. E. Lögmaður S.
 Sölva-son framlagdi enn þá innlegg af dags dath, til
 forsvars sínum affagda Lögþingis dómi í sokianni, hvar
 í hann einnig uppástendur, að Helgi verði tilfundinn
 að betala sér nokkud tölverdt, það lesið og markad lit.
 F. Uppá Páls Hallgrímssonar, Peturs Olafsson-
 ar og Illhuga Jannessonar vegna mætir Syllu-
 maður J. Jakobsón, sem uppástendur, að Lögmann,
 síns dómur verði stadfestur, en Helgi álitist, sem tème-
 re litigans, og tildæmið að betala gylða Satisfaction
 og málskostnad til sinna Princivaler, þar ed Prófeßinn
 shni, að hann ekki hafi hafi minnstu orsök til að inn-
 stekna sokianni fyrir Ofir-rettiinn. Meira quádust part-
 ornar ekki hafa að framsæra; var því sokin upptekin
 til dóms og þannig affagdur, sem folgir:

B

Til

Til að bevísa sinn eignar-rétt til þeirra umræðudu svo kalludu Teiga, hefir eigandi jarðarinnar Hóla, Selgi Björnsson, fært vinni fyrir Ketu Lögsgagnarans Alengrims Jónssonar, uppi þad, að Jordin Hóll hefði meiri rétt til Teiganna, heldur enn jarðirnar Hvammur og Kúastadir, hvorra jarða egendur hafa einnig haft og viljad bevísa sinn eignar-rétt til sömu Teiga, eðli einangis með gomlum vinnu isburdum, sem árgæfnið voru hér um 1600, heldur og með nýjum, sem fyrir Hérads-réttinum, holdnum að Hóli í Svartárdal, þann 21ta Júní 1771, tekið eru. Af beggja partanna fyrir Hérads-réttinn framsferdu ástæðum og vinnu isburdum, er auðsjáanlegt, að hvoru tveggju hafa nefnt lands-pláts beitt og brúkað, svo þad hefir allt af verid, eins og þad einnig er enn þá, þrætu-pláts beggja jarðanna egenda á milli, og hvorugur þeirra hefir fengið fullkoma legann eignar-rétt, edur ríftuga hefðar aðkomst þar til; því dæmist rétt:

Þeir svo kalludu Teigar skulu hér eftir átölulauft tilheyra Hóli að helmingi móti Hvammur og Kúastædum, svo allar þessar jarðir hafi réttugheit til að brúka, behalda og sér í nýtt að færa þetta lands-pláts, þó svo að Hvammur og Kúastadir eðli brúki eda nýti sér
marg-

margnesfnda Teiga meir enn til helminga móti Hóli. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	B. Markúsón.
M. Olafsón.	G. Runólfsson.
L. Gudmundsson.	J. Eggertsson.
S. Sigurðsson.	S. Finnsson.
J. Jónsson.	H. Þorgrímsson.

Ánnó 1774, þann 25ta Júlí, var
 Nfr-retturinn settur, undir Præsidíó Stiptamtmanns L. A. Thóðals,
 með undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti fyrir Nfr-rettinum Sýslumadur L. Gudmundsson, sem tilskikadur Aetor í Þórunnar Einkaréðettur dulsmáls-sök, og framlagði Nfr-rettar stefnu, með hvorri Lögumadur S. Sölvasón og Sýslumadur J. Arnórsson eru stefndir að svara heirra afsögdu lífláts dóma nfr nefndri Delinquentinde, sem einnig er stefnd að mæta fyrir Nfr-rettinum, til að svara henni fyrirlegdum spursmálum, og framfæra sitt svar

sva, stefnan upplesta og morkud lit. A. Því næst
 vóru framlagdir Hjerads og Lögþingis Prócessar og dóms-
 ar í sökinni, í hvorra slúttningu Delinquentinden Þór-
 un, er dæmd að missa lífið fyrir framid dulsmál, upp-
 lesair og markadir lit B. Actor framlagdi innlegg,
 með hvorju hann uppásteindur Hjerads og Lögþingis-
 dómanna stadfestingu, upplest og audkennt, lit. C.
 Uppá Delinquentindens vegna mætir, sem tilskickadur
 Defensor, Eshlumadur V. Jónsson, og framlagdi inn-
 legg, hvor með hann uppásteindur, að Hjerads og Lög-
 þingis dómarnir affagdir yfir Delinquentinden, verði,
 sem ofhardir, upphafdir og þeim fráfalið, það upp-
 lesid áteiknaft lit. D. Eshlumadur J. Arnórsson fram-
 færir, að ósktudu því, sem Defensor hafi hjer uppá-
 stadið, hafi hann þó ansied sikkert, að dæma Delin-
 qventinden frá lífinu, beint eptir lögnum, og innlæt-
 ur sökina til dóms. Actor og Defensor höfdu ekki held-
 ur meira að framfæra, hvor fyrir sökin var til dóms
 upptekin, og svolátandi affagdur:

Sá af Lögmanninum S. Solva-
 syni affagdi Lögþingis dómur í þessu
 máli, er af Yfir-réttinum í þann máta
 stadfestur: að Delinquentinden Þórun
 Einarisdóttir, skal fyrir medgengid og
 hennit yfirbevísad dulsmál árid 1770,
 missa

missa hofudid; en með því svo vel af Prestanna Attestuni í Prócessinu innfærdum, sem edrum sakarinnar fringumstæðum er andsjáanlegt, að þetta er ein mikid einföld manneskja, sem fyrst hefir ordid confirmerud á síns 20ta aldurs ári, en hefir á því 21ta sítar eptir, framid dulsmálid, er hún af ótta fyrir barnsfodurnum segist gjert hafa, en ekki vitad hvort straff vid lá, þaradauki aldrei sítad barn fæðast, edur nýfædt barn augum litid; þá innstillist allraundirdánugast til Hans Majst., hvort þessar fringumstædur, sem og etunnig, að Delinquentinden hefir að undanförmu fært stíckanlegann lífnad, kynnu ekki að takast í allranádugustu yfirvegum til straffsins sinunar.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	B. Markússon.
G. Runólfsson.	M. Ketilsón.
J. Eggértsson.	P. Arelsson.
B. Schéving.	S. Finnsón.
M. Gíslason.	J. Arnórsson.
J. Jónsson.	H. Þorgrínsson.

NUM. II.

Sama Eptirmiddag mætti í Yfir-rettinum Sýslumadur G. Runólfsson, og sem tilfiskadur Actor á Páls Björnsfsonar og Gudrúdar Vilhjálmsdóttur dulsmáls sæk, framlagði Yfir-rettar síðan, með hværri flestasti Sýslumadurinn O. Erlendsfson og Lögmadur S. Sýlvason, til að forsvara þá í sökinni gengnu Hjerads og Lögþingis dóma, hún upplestin og markfud lit. A. Framlagði svo Actor þá í sökinni gengnu Hjerads og Lögþingis Prócessa og dóma, í hverra sluttningu Delinquenterne eru dæmd frá lífinu, fyrir framid dulsmál, sem Prócessarnir frammar með sér bera, upplestin og markadir lit. A. Actor Sýslumadur G. Runólfsson refererar sig til laga og Forordninga, hvort heldur Delinquentanna framinn misgjörningur verði alitinn fyrir dulsmál eður grófara Delictum. Uppá Delinquentanna vegna mætir þeirra tilfiskadur Talsmadur, Sýslumadur P. Arelson, og framlagði innlegg, hvar í hann framfærir Delinquentanna forsvor og afbatanir, lesid og markad lit. C. Vidara sögduft partarnir ecki hafa að framfæra í sókn eður vörn málflús, vgr því svo látandi dómur í sökinni afsgadur :

Yfir-retturinn frlénnir Gudrúnu Vilhjálmsdóttur fyrir öllu straffi í þessu máli, þar eckert er henni í því yfirbe.

bevisað, sem eptir lögum og Rétti kann
faknæmt álitast; þar á móti skal Páll
Björnsfson, fyrir sinn misþenkta um-
gáng með þess nýfædda og lítilla barns
medhöndlun, hvors höfud er fundid brot-
id, jafnvel þótt sá verknadur sé honum
eckí yfirbevisaður, samt innant lítilfjör-
legum leyp nidurgrafid hálfa alin í sand-
inn á Reykjafirði, erfida í því ís-
lendska Lúthúsi næstkomandi 2 ár.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsfson.	B. Markúsfson.
M. Ketilsfson.	J. Eggertsfson.
B. Schéving.	S. Finnsson.
M. Gíslafson.	J. Arnórson.
F. Jónsson.	H. Þorgrímsson.
J. Arnórsson.	B. Jónsson.

NUM. III.

Þann 26ta Júlí setti þír-rettarinn að nýju, mætti
þá Eðlunadur M. Ketilsfson, sem tilfickadur Des-
senfor í Berge Pálsfsonar þjófnadar-máli, og fram-
lagdi þír-rettar stefnu af 18da þúfus, hvar med Þeg-
mad

madur B. Markússon og Sýslumadur G. Rúnólfsson eru þessuðir til að forsvara þeirra yfir Delinquenten, afögðu Hjerads og Extra-Lögþingis dóma, sem sem stefnan víðara með sér ferir, upplestin og mörkud lit. A. Lögmadur B. Markússon framlagði Erceþvóns innlegg móti stefnunni, og prótestarar að mæta með Austen-Varfel. Það upplestid og markad lit. B. Sýslumadur M. Ketilsson lagði bön fyrir, að Lögmadurinn vildi góðmótlega mæta, svo sokin og Rettrinn eða appihaldist, hvoru Lögmadurinn játadi. Framlagði svo Defensor, Sýslumadur M. Ketilsson, Hjerads og Extra-Lögþingis Prócessa og dóma í málinu, í hvoru sláttningu Delinquenten Bergur Pálsson er dæmdur til að lagstrýkist, og erfða sína lífsetid í Kaupmannahafnar Fæstingu, upplestir og markadur lit. C. Actor í málinu, Sýslumadur J. Jónsson, framlagði innlegg af dags Dato, hvor í hann demonstrerar sakarinnar ásigkomulag, og uppástendur Extra-Lögþingis dómans sláðfestlagu, m. v., upplestid og áteiknad lit. D. Sýslumadur M. Ketilsson uppástendur, að ekkert finnist í Prócessinum, sem hindri Delinquenten frá að afleggja sinn frejunar-eid, sem hann uppástendur Bergi verði tillátin. Lögmadur B. Markússon uppástendur, að sinn dómur verði sláðfestur. Delinquenten fyrir Rettrinum eraminuradur, finnst að vera mikilvð hlöðugur og sjálfsum fer mótsjegiandi í fram-

framburði sínum; og þó hann uppfærði, að hans for-
 kassada heimild fyrir peningunum, væri fyrir Hjer-
 ads-rettinum ófullkomlega ransakub, meðlennandi hann
 þó, að þeir peningar, sem á honum fundust, hefði verið
 stolnir frá Jóni Ráfnssyni, og þeir sama, sem hann
 eptir lósti, en hiet þar hjá á sér merkja, að þeim hefði
 verið leynailega á sig komið. Aftur tilspurdur af Retti-
 num: vegna hvors hann hefði lóst fyrir Hjerads-retti-
 num, að þessa peninga hefði með sér fútt frá Grinda-
 vík, og þeir honum þar verið lánadir? vissi engu eptir-
 rettanlegu þar til að svara, og vildi ekkert framúr fyrir
 Rettinum meðlenna, hvar fyrir söfn var til eadilegs
 dóms upptekin, eptir að Actor og Defensor vöru áður
 tilspurdir, hvort meira hefðu fram að fara? hvörju
 þeir neitudu, er svólátandi var affagdur:

Þeir yfir Delinquentinum Bergi
 Pálsyni gengnu Hjerads og Extra-Lög-
 þingis dómur, í hans þjófnaðar máli,
 sem ekki einungis eru grundadir á mörg-
 um sterkum líkum, heldur einnig á eid-
 svörnum vitnum og egin meðkenningu
 Delinquentens, sem gjöra hann sannan
 að sök, að stolið hafi þeim 40 rdlm. 4
 marki Crón., 5 rdlm. Spec., 1 dobbelt
 Crónu og 24 ff., sem Jon Ráfnsson
 E misti

misti hann 9da Apr. 1773, en af Bergi
teknir voru sama dag af 3ur dómumenn-
um, hvar fyrir hann hefir enga leglega
heimild edur adkomst skaffa kunnad, þótt
med mörpum útflugtum hafi þar vid
leitast, eru af Yfir-rettinum stadfestir.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsfon.	S. Sølvason.
L. Gudmundsfon.	J. Eggertsson.
P. Arelsson.	B. Schéving.
E. Finnsfon.	M. Gíslason.
J. Arnórsson.	H. Þorgrínsfon.
J. Arnórsson.	S. Sigurdsfon.

NUM. IV.

Sýslumadur V. Schéving pródúceradi fyrir Yfir-
rettinum eitt Dócuwent, undir Sýslumanns G. Run-
ólfsfonar nafni, svo hljóðandi:

Sökum þess, ad eg undirskrifadur sje eeki
af Hra. Legmanns G. Sølvasonar dómi, af-
segdum 14da Júlí nærsíðid ár, ad hann hafi
dæmt minn Principal, Atla Jónsson, búandi í
Bardastrandar-sýslu, í Fjldugann til ad eptirlísa
þeim Hérads dómi, sem Sýslumadurinn H. Jæ-
kobs

Pobason affagdi í hördóms sel Jóns heitins Jónsonar á Arnkøtluðum í Stranda-shölu, þann 30ta Sept. 1772, heldur vísað því máli til síns rétta forum; þá, eptir mér gæfinni fullmakt nefnds Ucla, af 16da hújus, fráfell eg eldúngis Þeirri Yfir-réttar stefnu, sem í tjeðri sel er nærfliðid sumar móti Hra. Legmanninum út-tekín. Þvarár Legþingi, þ. 26ta Júlí 1774.

G. Runólfson.

Gied, lefð og samþykkt, die & loco ut supra.

S. Sølvason.

NUM. V.

Gama eytiríðdag mætti fyrir Yfir-rettinum Sýslumadur M. Ketilsson, sem tilfiskadur Actor í Þór-unnar Jónsdóttur máli, móti Sýslumanni S. Jakobsyni, og framlagdi Yfir-rettar-stefnu af 20ta Júlí a. p., með hværri stefni Sýslumadur S. Jakobsen, til að forsvara sinn, þann 5ta Aug. 1769, yfir nefndel Þórunni affagda dóm. Með sömu stefnu er og stefndur ur Legmadurinn S. Sølvason, að forsvara sinn genginn Legþingis dóm í sökinni; stefnaa lefðu og mærkub lit. N. Uppá Sýslumanns S. Jakobsenar vörð mætir, eptir hafandi fullmakt, Sýslumadurinn P. Ar-elsson, sem framlagdi Yfir-rettar kontra-stefnu, með hværri stefni Sýslumadur M. Ketilsson, til að for-

svara sína Actiön, og Lögmaður S. Sækrason til að
 forsvara sinn dóm í sökinni, affagðann þann 16da Júlí
 1773, sem hún vidara meðferir, lesin og mærfud lit. B.
 Actor framlagdi Hierads og Lögþingis dóma í sökinni,
 með þeim fyrri er Þórunn dæmd til Jústits-Kassans,
 fátækra og kirkna, undir húðláta refsingi, ef ekki getur
 betalað, hvort dómur síðan er upphafinn með þeim
 seinni, edur Lögþingis dómnum, og Eshlumadur S.
 Jakobsen dæmdur í 4ra hundr. útlát til Þórunnar,
 3 hundr. til Actóris og 2 rdli. til Jústits-Kassans, sem
 sami Prócess með sér ber, lesin og markaður lit. C.
 Eshlumadur P. Arelson framlagdi tvo innlegg undir
 nafni Eshlumanns S. Jakobsenar; í því fyrri leidir
 hann fyrir sjónir sakarinnar Tildragelse og Samman-
 hæng, það upplefð og dæktit lit. D. Í því síðara
 ákærir hann Eshlumanns M. Ketilsenar Actiön og
 Próced.ure, samt uppástendur Satisfaction og máls-
 kostnað, m. v., sem sama innlegg með sér ber, upplefð
 og markað lit. E. Actor uppástendur, að það, sem
 Eshlumadur S. Jakobsen framsæri og uppástandi í
 sínum framlögðum innleggjum, seu einungis ógrundabær
 útflingtir, refererar sig til síns innleggs fyrir Lögþingis-
 rettinn, og síns kostnaðar reiknings, framlögðum fyrir
 sama Rett, hvar til hann óskar og uppástendur, að leggo
 ist 10 rdfr., fyrir sakarinnar innstefningu og Actiön fyrir
 Þfir-rettina. Partarnir adspurdir: hvort meira bestu
 fram

fram að færa í söfn edur vörn? Svarubú: nei! var því
fötin upptekin til endilegs dóms, sem svolátandi var
affagdur:

Lögmanns S. Selvasonar dómur
í þessu máli, affagdur þann 16da
Júlí 1773, er af Yfir-réttinum stadfestur,
en Prócess kostnadir af hvorugum
partinum, sem málinu hafa innstefnt
til þessa Réttar, þar fyrir dæmdur.

Adum ut supra.

L. M. Thódal.

D. Stephánsen.	B. Markússon.
L. Gudmundsson.	J. Eggertsson.
N. Schéving.	S. Finnsson.
M. Gíslason.	J. Arnórsson.
J. Jónsson.	H. Þorgrímsson.
J. Arnórsson.	S. Sigurðsson.

NUM. VI.

Þann 27da Júlí settist Yfir-retturinn að nýju, mætti
þá hinn tilfjáðadi Actor í Guðrúnar Pálsdótturdóttur,
máls sök, Sýslumadurinn P. Arelason, og framlagði
Yfir-rettar stefnu, með hvorri stefndir eru, Lögmaður B.
Markússon og Sýslumadur S. Sigurðsson, til að
forvara þeirra, yfir nefndri Delingventinde, affagdur

lífláts dóma; síefnan upplefni og mörkub lit. N. Þri nærst framlagði Aktor Hjerads og Lögþingis dóma 6 málinu, í hvorra slúttningu Delinquentinden Gudrún Pálsdóttir er dæmd, fyrir tvö framin dulsmál, að Elipafi, og miða hönd og höfud, upplefnir og átefnad-ir lit. B. Aktor uppástendur, að í sakinni dæmt verði, eptir framkomnum actis og probatis. Delinquentindens Defensor, Eðslumadur V. Jónsson, uppástendur þar á móti, að Lögþingis dómurinn verði modererabur, í tilliti til þess, að það se ekki bevisað, að börnin hafi með lífi fæddi, edur að hún þau myrðet hafi, þar fyrir utan hafi hún sagt sig af barnsfædur sínum til þess hrædda, að umgangaft leynilega með fæðinguna, og sjái út til að vera mikid einfæld manneftja. Meira sögduft part-arnir ekki hafa fram að færa, hvors vegna svolátandi dómur var í málinu affagdur :

Gudrún Pálsdóttir, sem hefir ját-
að sig framid hafa tvö dulsmál hvort
eptir annad, árin 1769 og 1770, og
báðum sínum fæddu börnum síðan í
fjó fastad, þaradaufi meðkénnt fyrir yf-
setu konnum Cecílu Sigurðardótt-
ur og Ingveldi Gudmundsdóttur,
að árid 1771 hafi með barns-þykt ver-
id í þridja sinni, hvad yfirsetu-konurnar,
eptir

eptir gjörða ransöku, hafa einnig með
svörnum eidi sannad og stadfest, að
hverju þridja barni hún hefir einnig út-
lagt Philippus Þyölfsson fyrir sæd-
ur, jafnvel þótt enginn viti til þess fæd-
ingar, edur hvað af því sé síðan orðid,
er hún vill ekki augljóst gjöra, heldur frá-
gengur nú sinni, fyrir yfirsetu-konunum,
gjördu löfingu, skal fyrir þessi sin tvö
framin dulsmál, hver það hid þridja
misþenkta kann ekki annad enn qualifi-
cera, missa sína hönd og höfud, og hvert-
tveggja uppsætjast á stjaka.

Actum ut supra.

L. N. Thódal.

D. Stephánsón.	S. Solvasón.
M. Ketilsón.	J. Eggertsson.
L. Gudmundsson.	B. Schéving.
S. Finnsón.	M. Gíslason.
J. Arnórsson.	H. Þorgrímsson.
J. Jónsson.	J. Arnórsson.

NUM. VII.

Sama dags eptirmiddag mætti fyrir Þfir-rettinum
tilstíðadur Aftur í Margretar Gudbrandsdóttur
dulsa

Dulsmáls söl, Söslumadurinn í Hæfjardar-söflu J. Arnóreson, sem framlagði Yfir-rettar stefnu, með hvörri innstefnast þeir yfir Delinquentinden affögðu Hjerads og Lögþingis dómar, sá fyrri til Skarpelse, hinn til Stad-festingar, stefnan lesin og mærkud lit. A. Því nærst framlagði Aktor Hjerads og Lögþingis dóma í málinu; með þeim fyrra er Delinquentinden Margret dæmd að erfða sína lífs-tíð í því íslenska Fulkhúsi, með þeim síðara að missa sitt hofud með eggji, m. v., sem Þrófessarnir með sér bera, lesnir og markadir lit. B. Aktor uppástendur, að Delinquentinden dæmist frá lífinu, eptir Ml. 6:6,7. Delinquentindens Defensor, Söslumadurur G. Þorgrímsson uppástendur þar móti, að þar séu engar ánægjanlegar roksemdir fyrir því, að Delinquentinden hafi barn sædt eður myrðt, után hennar egin meðlenning, sem hann meinar efi fullnóga, og vonar því að Lögmannsins dómur verði modereratur. Delinquentinden fyrir Rettinum examinerud, játar það sama, sem fyrir Lögþingis-rettinum, en leggur það til: að Gunnhildur húsféðir sín hafi farid heimanad með sér þáng: að, sem hún sæddi barnid, stípað sér að farga barninu og heð sér þar til kníf, og berid það frá sér ofanílónd, og á heimleidinni hafi hún sagt sér, að biðja sig að fara eptir yfirsetu konunni, sem þá hafi komid. Partarnir quóðust eðfert meira hafa að framfæra, hvors vegna eptir þessum fringumstæðum fíell svólátandi Yfir-rettarins Alyske in:

Afir

Yfir-rétturinn finnur naudsýlegt, að Gunnhildur Jónsdóttir á Dyrhóla-
um og Ingvaldur Gudmundsdótti-
ir yfirsetu. kona á Vestmannaeyjum,
sem vitnad hafa í þessu máli, mæti fyrir
landsins Yfir-rétti næstkomandi ár 1775,
til nýrrar Examination og Konfrontation
med Delinquentinden Margrétu Gud-
brandsdóttur, fyrir hversra ferd hingat
vidkomandi Shlumenn ega að gjöra for-
nøden Anstalt, þá einnig endilegur dómur
verdur affagdur yfir Margrétu Gud-
brandsdóttur; á meðan á hún að vera
í forsvaranlegu varðhaldi Raupmannsins í
Vestmannaeyjum á Tufthús-Kassans
kostnad.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsfon.	S. Solvason.
M. Rétilsfon.	J. Eggértsfon.
L. Gudmundsfon.	B. Schéving.
S. Finnsfon.	M. Gislason.
P. Arelsfon.	B. Jónsfon.
J. Jónsfon.	J. Arnórsson.

D

NUM.

NUM. VIII.

Sama eptirmiddag mætti fyrir Vfir-rettinum Kull-
 mestugur þess almennilega Handels-Kompagnies, Hans
 Lindberg, og framlagði Vfir-rettar stefnu af 5ta Máti
 þ. á., með hværri stefnast Gjflumadur M. Ketilsason
 og Lögþingisfrifarinn S. Sigurðsason, til að forsvara
 þeirra, þann 12ta Octobr. 1773, affagða Kommissions
 dóm og brúðabann umgáing, í einni, af Landfógeta S.
 Magnússyni, móti nefndu Kompagnie, hófðadri söl,
 reifandi sig af meðhöndlun þeirra nýju Innreitinga í
 Reykjavík, með fleiru þar að lútandi; með sömu stefnu
 er og stefndur Landfógetinn S. Magnússon, til að for-
 svara sína Action í nefndri söl, og framleggja sína full-
 makt. Af stefnunni eru 2 samhliðbandi Gjcapartar,
 hvorra sá eini hefir auglýstur verið Landfógeta S. Magnú-
 ússyni og Gjflumanni M. Ketilsyni, og sá annar
 Lögþingisfrifara S. Sigurðssyni, sem þeirra uppá-
 skriftir sýna; hún upplefin áteifnast lit. A. Gjflumad-
 ur M. Ketilsason mætir uppá egin og Med-kommis-
 sarii vegna, eptir hafandi fullmakt, og framlagði innlegg
 undir Lögþingisfrifarans nafni af 1ta hujus, hvar inni
 hann prótesterar að sölun fyritaðist, svo sem hún sortere
 undir Hærsla-rett, og færir þar til aðfílljanlegar For-
 orðningar og Rescript; það lesið og markað lit. B. Ann-
 að innlegg framlagði Gjflumadur M. Ketilsason und-
 ir sínu egin nafni, af 25ta hujus, sömu meinsingar og
 inni

innihalds, sem það fyrra, það lesid og markad lit. E. Præcurator S. Lindberg uppástandur í fróptugasta máta: að sökin verði fyrirtekin, í Folge den udtagne Stevning og dens Præliminaires Poser forþi paakjendte, áður enn hófund sökin fyrirtakist.

NUM. IX.

Þann 28da Júlí kom fyrir Dfir-rettinn Procurator S. Lindberg og framlagdi innlegg af dags dato, hvarinn hann uppástandur: að sökin eigi og megi af Dfir-rettinum fyrirtakast, sem innleggid framar útvísar, lesid og markad lit. D. Eshlumadur M. Ketilsón mætir einnig, og refererar sig til þess, af honum í gjær framlagda innleggs, og prótesterar að sökin verði fyrirtekin, svo vel þess vegna, að það se ein Kommissions sak, sem ekki fortæri undir þenna Rett, sem og hins, að hún hafi nú fengid allt annad form enn hún hafdi, þar Kompagniet se nú afgengid, og Hans Kongl. Majst. kominn í þess siad, og honum hjirdregnar þess Effecter og eiginndómur, hvar um sökin handli. Undir nefnat innlegg Eshlummanns M. Ketilsónar strífar nú Landfógetinn sitt nafn, og erklærar þar með sitt Vaasland í sökinni að vera það sama; hvar uppá Eshlumadur M. Ketilsón biddur um Dfir-rettarins Urskard, sem fellt svoleidis:

Dfir-retturinn ákttur ekki Eshlummanns M. Ketilsónar og Pöppingisstrifarans S.
D 2 Sig-

Sigurðesonar Exceptiön svo grundada, ad hann þeis veana þeckti sig midur competent til ad dæma i þeirri hér nú innsteindu, og af þeim, sem Kommissariis uppáðæmdu sök, enn þeim sökum, sein frá Logþingis-réttinum verda fyrir Vfir-réttinn innsteindar, þar hvörgi finnst af Hans Majestet allranáðugast befalad, ad Kommissions dómur skuli ganga Vfir-réttinn fyrir bi, miklu heldur, eptir samanburði við Norðku-Lög, hvorra modo procedendi er med Rónal. Reskripti af 19da Febr. 1734 befalad ad fylgja hér i landi, er audsætt, ad Appell frá bevilgadra Kommissariers dómum, má ske til landsins Vfir-réttar, eins og i Norvegi er brókantætt til Over-Hoff-Retten, þar bádir þessir Réttir eru i báðum stöðum sú þridja Instance, fyrir hvörja Vfir-dómara, svo vel sem bevilgadra Dómara Afstiger ega ad inn- þessast, svo sem það og vildi vera skjárverda og Réttinum til ansvars, ef hann uppá svodðan Exceptiön skyldi afsösa einum Eieant og hindra hann frá ad sækja sinn rétt fyrir land- sins Vfir-rétti, sérdeilis, ef sökin kynni vera af þvi ásigkomulagi, ad hán þyrfti naudsyn- lega ad nhju ransatast edur upplhfast hér i landi, sem án esa i þessu tilfiri, svo vel sem og, ad facilitera landsins innbyggjurum þeirra rétt, þessir mátt vera Scopus til Vfir-réttarins Skif- telses; enn framar vita menn, ad Handels Kompagnien var allranáðugast eptirlátið, sem eitt sérdeilis Privilegium, eptir þess þar um gjordri

ajordri allraundirdánuaustu Ansegning, að fá
hér í landi síðast affaadi Kommisjons dóma-
ur, í þeirri svo kalludu Konfiskations sæk, mátti
directe verda innstefnt fyrir Hans Majestets
Hærkærrett, sem heidi verid stór óþarfi, ef Vfi-
rætturinn hefði ekki átt að álkast fyrir þá
nærstu Instance fyrir ofan bevilgadar Kome-
missioner, og kemur í ssi Exception Rættinum
því heldur undarlega fyrir, sem Landsfogétinn
og Skulumadur M. Ketilason hafa fyrir
Fullmeftugann, sjáir látid Vfir-réttar stefnu
áttaka, í nefndri Konfiskations sæk 1772, og
hana anglísa viðkomendum, enn og svo eptir
það þeir fenuu að vita, að hún, eptir allra-
ráðugustu Bevilling, mátti innstefnast fyrir
Hærsta-rétt; að hvorju athugudu ályftast:

Kompagniets Fullmeftugur Hans
Lindberg, hefir ekki einungis réttilega
innstefnt nú fyrirhafandi sæk fyrir Vfi-
rættinn, heldur álist hann þar til fullkomo-
na Anledning hafi hafa, svo vel í tilliti
til þess gengna Procédeure, sem dóms í
sækinni, eptir stefnunnar tilvísun.

Þvad þeirri annari Exception þarámbóti
viðskur, þá er státtanlegt, að Hans Majest.
muni upphá einhvörn máta hafa antefid Inn-
rættlingarnar, þar þær, eptir þess konúnglega
Rentukammers budi skulu nú besigtast eins og
aðrar Effecter, sem Kompagnienú hafa tilheyrt,

Þótt ekki viti menn, með hvaða fjorum fodd-
ann er sked, jafnvel þótt menn minni sér, að
Hans Majestet hafi að öllu leiti skilið Kom-
pagniet við Innréttingarnar, svo vel sem þau
Oæra og Pligter, sem þeim fylgja, fölgelig
einnig við þennann Prócess. Þa með því
Hans Majestet, með því að taka Innrétting-
arnar til sín, væntanlega ansest að ega allt
það í Innréttingunum, sem Kompagnienu áð-
ur tilheyrir hefir, sem er víst þeirra mikill part-
ur, hvar af fylgir, að Landsfogænum kynni an-
sjást að vilja færa þessa sök fyrir Hans Ma-
jestet, sem stærsta egara Innréttinganna, móti
Hans Majestet sjálfum; þá í manni af part-
anna stítri undirréttinau hér um, er þeir hafa
ekki gæfa fundad, álitur Vfir-rétturinn í þessu
gilliti varlegast:

Ad útsetja sökina til nærstkomandi árs,
þá menn vænta að fá fullkomna vissu um,
hvernig með hana og hennar Procèdeure
egi að hýndla, hvort heldur uppáðæmast
fyrir landsins Vfir-rétti, edur Hans Maje-
stets Hærsta-rétti. Imidlertid reserveres
saavel Kompagniets sem Landsfogæmans og
Kommissariernes réttur hvørs til annars,
sem skal vera ópræjudiceradur, og þeir
skyldugir hér að mæta edur mæta láta,
med authentique upplýsingu hér um, þá
þess

þesse sök kemur aptur fyrir þennann Vfir-
rett Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsen.	S. Selvasen.
B. Markusson.	T. Eageresen.
P. Arelsen.	B. Schéring.
E. Finnesen.	M. Gislason.
T. Arnórson.	H. Þorgrímsson.
B. Jónsson.	S. Sigurðsson.

Ánnó 1775, þann 22ann Júlí, var
Vfir-rétturinn settur, undir Præ-
sidíó Stiptamtmanns L. A. Thóðals,
med undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti fyrir Vfir-rettinum, eptir hafandi fullmakt,
Sýslumadurinn í Arnese-shlu S. Finneson, og fram-
lagði Vfir-rettar stefnu af 25ta Júlí 1774, útgefna Præ-
fastium Vigfúsi Jónssyni í Hítardal, med hværrí
innstefndir eru fyrir þessa árs Vfir-rett: 1.) Lögmaður
S. Selvason, til að forsvara sinn, þann 13da Júlí
næstfl. árs, aðlagða Lögþingis dóm, med hværrum hann
hafi

Hafi við mælt fiennt þá stöfu, sem Þorkell Sigurðs-
son hafði sett í Greidavatns lrt. 2.) Eðlumadur
S. Þorgeirsson til að framleggja sína meðdóma-
manna fullmælt, og að forðvara sinn afsagða Hjerads
dóm í sklinni. 3.) Þorkell Sigurðsson til að for-
ðvara sína Action í málinu; stefnan upplestu áteiknað lit.
A. Lögmadur S. Sölvason framlagði Exceptions inn-
legg, hvor inni hann prótesierar Prófastinn, svo sem
Actorem incompetentem, móti hvorjum hann aldre-
ðamt hafi, upplest og áteiknað lit. B. Eðlumadur
S. Þorgeirsson framlagði og innlegg, hvor með hann
prótesierar móti Prófastins Action, svo sem hann se sok-
kni óvildomandi, og þar hjá legaliter inhabilis Actor,
m. v.; þad upplest áteiknað lit. C. Þorkell Sig-
urðsson framlagði og svo innlegg prótesierandi þar
með Prófastinu, svo sem geistlega persónu, sem ekki
megi befatte sig með verdslegar sakir, 2c. upplest og á-
teiknað lit. D. Hjer uppá repliquerar Eðlumadur S.
Sinnason, að Prófasturinn se eigan SKÍðsholta lands,
og hafi því fullkominn rett til að sækja þessa sok; fram-
lagði þar hjá Exceptions innlegg, hvor með hann átelur
Formalia Prócessins í Hjeradi, og uppástendur að þad
í sklinni fyrir Hjerads, og Lögþingis-rettinum vasseraða
og bænda, verði dæmt og ályktad sem ógylt; upplest
og áteiknað lit. E. Hjer uppá begjæru Partarnir sam-
eginlega Þf rettarins lístfurd, sem sjell svo látandi:

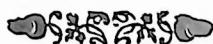
Þfir

Yfir-rétturinn dlitur Þröfastinn V.
Jónsson fyrir Actorem competentem, sem
hafi haft mindugleika til að innstefna Lög-
mannsins dómi, viðviðjandi hans eignar-jörðu
Skidsholtum, fyrir Yfir réttinn.

Var svo upplestinu Hjerads Acten í þessu máli,
hvers slútningu Lögmadurinn hefir confirmerad Eshla-
mannsins dóm, upplestin og áteiknadur lit. F. Eshla-
madur S. Finnsen framlagði innlegg, hvar inni hann
uppástendur og vill bevísfa, að sú umþrætta stífla hafi
verid leglega burttrifin, sem það framar útvísar, upplest
og áteiknad lit. G. Þorrell Sigurdson framlagði.
og innlegg, hvar með hann vill demonstrera, að hann
hafi rettilega stíflad, m. v., sem það með sér ber, upp-
lest og markad lit. H. Þóvara sögðasi Þartarnir eðt
hafa að framsæra, var því sökin til endilegs dóms upp-
tekin, og af Yfir-rettinum affagdur, svolátandi:

Sá svo kalladi Hreidurs-veitna-
sturdur, sem rennur fram úr Hreid-
urs-vatni, má ekki né skal hér eptir
stenimaft frammar enn svo, að Skids-
holta engi taki þar við engann skada,
eptir Alstedis dómi Eshlumannsins H.
Þorgrímssonar af 16da Apr. 1773,
sem hér með er stadfestur, en Lögmann-
sins

sins dómi fráfalið, og allar bætur, sem hafa reist sig af þessu máli, samt Prócesss unnskottuðar fyrir öllum réttum, upphafinn. *Actum ut supra.*

L. A. Thóðal.

D. Stephánsen.	B. Markússon.
J. Olafsson.	M. Olafsson.
D. Schéving.	J. Arnason.
G. Rúnolfsen.	L. Gudmundsson.
J. Jónsson.	J. Jacobsen.
J. Arnórsson.	H. Þóðalinn.

NUM. II.

Þann 25ta Júlí að Yfir-rettinum settum, mætti Eshlmadurinn í Isafjardar-sýslu J. Arnórsson, sem tilfickaður Aftor í dulsmáls-sæk Margretar Guðbrandsdóttur, og begierði, að það hjer í fyrra afsagða Yfir-rettarins Affigt, mætti upplefast, að hvorju gjörðu Delinqrentinden var fyrir Rettinn innköllud og examinerud, og stendur hún að öllu leiti við sína í fyrra hjer fyrir Rettinum gjörða löfsingu, svo vel í tilliti til ens franda dulsmáls, sem Gunnhildar Jónsdótturs medvitund þar í og Tilskyndelse þar til. Eftir Yfir-rettarins Affigti mætir nefnd Gunnhildur, seft fyrir Rettinn innköllud og examinerud, fyrst út af fyrir sig,

fig, og þar næst með Delinquentinden Konfronterud, þverneitar öllum þessarar framburði og löfingu, um meðvitund hennar í því framba dulsmáli; segisti hún aldrei hafa til þess vitad, að Delinquentinden hafi óljóst verið, miklu síður að hún hafi barn af sér fædt. Vel segisti hún, eptir bön hennar, hafa farid eptir yfirsetu-konunni, en þó aldrei getad innbirlad sér edur trúad, að hún þess með þyrsti, og þar fyrir sagt til yfirsetu-konunnar, hvort henni litist ekki sem sér? nefnilega: að láta ekkert bera á Delinquentindens löfingu, svo lengi ekki yrði meira af fyrir henni, og her uppá baud hún sinn eidd, og vildi ekkert framar meðkenna, og enga frelari upplöfingu gefa. Yfirsetu-konan Ingvaldur Gudmundsdóttir mætti hjer ekki, heldur lætur framleggja 2ja manna vitnisburd um veikleika sinn og vanburði til að geta komist hringad á Lögþingid, hværrae nákvæm Examination Yfir-rettinum áttist naudsþaleg, eptir því af hovum nærlidid ár þar um gjörda Af-sigti, áður enn noður endilegur dómur verður affagður í hófubsfinni, hvar um Stiptamtniadurinn lofar að seje fornöden Foranstaltning og Ordre til Öfslu-mannsfins í Rángárvalla-öfslu, innan hværrar hún uppiheldur sér. Allum er supro.

E. A. Thódal.

D. Stephánsön. S. Sölvason.
J. Dlafson. M. Dlafson.

E 2

D.

D. Schéving.	J. Arnason.
G. Runólfsson.	L. Gudmundsson.
H. Jakobsen.	J. Jakobsen.
E. Finnsen.	J. Jónsson.

NUM. III.

Þann 26ta Júlí mætti fyrir Vfir-rettinum Eýslumadurinn í Ríðsbrússkúla G. Runólfsson, og framlagði Eriptamtmannsins Authorisation til sín, uppá Hóndluunarinnar vegna, að framleggja í Vfir-retting þau innfendu innlegg og Dóment, viðvíkjandi þeirri svo kalluðu Innrettinga-sök, sem Landfógetinu G. Magnússon hefir anlagt móti því seinasta almennilega Handels Compagnie, hvor sök, vissra orsaka vegna, var af nærsíðins árs Vfir-retti uppfett til þessa árs Vfir-rettar; Authorisationen upplestin og áteiknad lit. A. Því nærri var framlagd Copia af Overstatts Directionens brefi til Handels Directionen, hvor inni hún gefur þessari til kynna sína meiningu um það, að sökin megi hafa sinn framgång fyrir Vfir-rettinum, samt að Handels Directionen virði meðdeila nefndum Retti nauðsynlega Upplýsingu um þá Forandring, sem er fæd med Compagniet, sem það víðara ræd fer ber; upplest og áteiknad lit. B. Begierði svo Eýslumadur G. Runólfsson, að upplest mætti af Protófolnum síu Vfir-rettarins Decision, sem í fyrri var afsegd í þessu

Þessu máli, svo vel sem sú af Prókurator S. Lindberg undir 5ta Maí a. p. til sama Rettar úrskelna stefna, bestaende af 5 præjudicielles Exceptioner. Ad þvi gjördu, framlagdi Gjflumadur G. Rúnólfsson innlegg undir Prókurator S. Lindbergs nafni, hvæ á stefnu-postarnir eru yðermere forklarede og upplýstey samt begjert og uppástadið, að þeið verði af Þfir-rettinum uppáðæmdir, áður hófub-sökin se fyrir-tek-tn. Innlegginn fylgja 3 B lager lit. A. E. D. Það upplefið áteiknað lit. E. Endilega framlagdi Gjflumadurinn eitt bref frá Handels Directionen, dat. 15da Maí h. a. til Landsógetans S. Magnússonar, hvæ i Directionen proponerar honum að gefa sitt loford um Það, að framkoma eðki með önnur vitni eður bevisfngar i sökinni fyrir Þfir-rettinum, enn þær, sem áður hafa produceradar verid fyrir Commissionen, þar eð frá þeirra álfa fluli eðfert nstt framkoma, að undanteknum 3 Dokúmentum, sem þar i eru nafngreind, með uppá-teiknudu Landsógetans sværi; Dokúmentid upplefið og áteiknað lit. D. Innlegg framlagdi Landsógetinn, sem replique uppá Prókurator S. Lindbergs her að fram-an mentionerada Exceptions innlegg, hværu að fylgja 3 Bilager sub. No. 1, 2 og 3, upplefið og áteiknað lit. E. Hjerðauki uppástóð Landsógetinn munnlega, að Formaka sakarinnar þyrfti Retturinn eðki svo stricte að álsta eður undirsækja, heldur fyrirtaka hennar hófub-pósta undir endilegann dóm, hvad eð væri allra við

Vomenda sameginleg óst og vilji. Commissarierne af Rættinum upphrópadir mæta ekki edur nokurr þeirra vegna, hvar til Landsfógetinn kvæðsi ekki heldur nokkra Fullmækt hafa, hvors vegna Eshlumadur G. Runólfsson var eptirspurdur: hvort hann vissi nokkud til, að þeim hefði verið til vitundar gefid, að þessi sök ætti hjer að fyrirtaðast? hvar til hann svaradi: að þar til hefði ekki tími verið frá þeim 19da þessa mána., þá Dólmæntin fyrst komu honum til handa, til þess 22ars, hvors vegna hann innstillede til Rættens Betænkning, hvort honum þóðnadið að fyrirleggja þeim her að mæta til nærfomandi árs, eptir því þar væri sett í Rætt móti þeim uppá bætur og Satisfactions Erlæggelse, með hvort Opsættelse hann, uppá Handels Directionens vegna, sagdið vera ánægður. Hjer uppá fjell þvilfð Vfir-rettarins ályktan;

Þar ed Vfir-rættinum var nærfliðid ár sljóst, hvort þessi fyrirhafandi sök, skyldi eptir þeim í M. fyrirskrifada réttargangs mæta afgjörast fyrir landsins Vfir-rætti, edur Hans Konángl. Majestæt, sem hafði tekið móti þeim íslendsku innrættungum af Handels Compagnien, mætti þóðnast ödrufísi að láta með hana hönðla, hvar um engin undirrættung er til Vfir-rættarins heldur innfomin, fyrr enn þann 19da hújus, þá kunnu Commissarii, Eshlumadur M. Récilsen og Lögþingisfrifarinn G. Sigurdson ekki heldur að vita, uppá hvorn

hvorn fót sókin skyldi takaft edur forfølges,
 fyrir enn þeim hefði það áður verið til vit-
 undar gæfið, hvað ómögulega hefir þe kunn-
 ad frá þeim 19da til þess 22ars þessa máns.,
 þá Yfir rétturinn var settur. Rétturinn álit-
 ur því ekki vel gjo legi, að kenna uppá þær,
 af Þróðrator S. Lindberg, gjördu Excep-
 tiones præjudiciales i því af Skilumannins
 um S. Runólfssyni framlagda innleasi, fyrir
 enn Commissarierne, sem hér eru nú ekki ná-
 lægri, hafa fengið vitneskju um, að þeir eigi
 hér til sakarinnar að svara, saaveliom og,
 hvað Þróðrator S. Lindberg hefir sett í
 rétt þeim á móti, sem miklu framar angengur
 og graverar þá, enn Actörem sakarinnar, Land-
 sögetann S. Magnússon; Skilumadur S.
 Runólfsson upphæfendur ekki heldur, uppá
 Handels Directionens vegna, sem nú lætur
 fara sökina móti Landsögetanum, að Commis-
 sarii séu dæmdir fráverandi og bafvitandi, ed-
 ur þeim sé betekid að framkoma með síri for-
 svar móti Þróðrator S. Lindbergs þeim á
 móti gjördu Þrettíuættelset, svo sem það ekki
 heldur kann vera neðurr skadi fyrir Handels
 Directionen, þótt málið verði uppiert til næst-
 komandi árs, og Commissariiis, ásamt öðrum
 viðkomendum, þá fyrirlagt að mæta fyrir Yfir-
 réttinum, og til sakarinnar svara; Landsöget-
 inn og Commissarii kynnu þá að heldur same-
 ginlega tilkasta og svara fyrir sínar gjördir í
 þessu máli, frá fyrsta til síðasta. Og uppá
 það,

Það, að enginn viðkomandi þurfi yfir flaga, að þeim sé betekinn réttur þeirra edur forðvar í sökinni, sem er af svo miklu verði;

Þá fyrirleggst hér með málspörðunum og Comissariis, að mæta fyrir landsins Ríki rétti, þann 18da Júlí næstkomandi árs, með sínar Trettesættelser og tilsvör í skinni, þá ekkert víðara Udsættelse edur fleiri Forlæggelser kunna væntast eptirlátn, heldur skal þá, eptir sem álist fyrir rétt og löglegt, dæmt og affagt verða. Þetta Forlæggelse á lögformlega að auglýsast Shlusmanninum M. Rétisfyni og Lögþingi ískrifaranum S. Sigurðsfyni.

Actum ut supra.

L. H. Thódal.

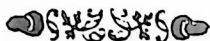
D. Stephánsfón.	S. Selvasón.
B. Martúsfón.	J. Olafsfón.
D. Schévfng.	J. Arnason.
L. Gudmundsfón.	H. Jakobsfón.
J. Jakobsfón.	S. Finnsson.
J. Arnórsson.	J. Jónsson.
H. Þorgrímsson.	

Unnó

Ánnó 1776, þann 25ta Júlí, var
 Þfir-rétturinn settur, undir Præ-
 sidíó Stiptamtmanns L. A. Thóðals,
 með undirskrifudum Aðessörum.

NUM. I.

Matti fyrir Þfir-rettinum, eptir hafandi fullmakt,
 frá Eshlumanni S. Jakobsyni, Jón Jónsson á
 Gróustöðum, í einni Rettarspillis sök, millum nefnds
 Eshlumanns, og Eshlumanns M. Ketilssonar; full-
 maktin upplestin og mörkud lit. A. Því nærst fram-
 lagdi J. Jónsson Þfir-rettar stefnu í sökinni, út-tefna
 af Eshlumanni S. Jakobsyni, yfir Esgmanns S.
 Eshvasonar dómi og Eshlumanns M. Ketilssonar
 Action í sökinni, lesin og mörkud lit. B. Enn þá
 framlagdi J. Jónsson Hierads og Esgþingis Acta gengna
 í þessari sök, sem upplestin markast lit. C. Þar með
 fylgdi innlegg undir Eshlumanns S. Jakobssonar
 nafni, af öta hjúns, hvor í hann yðernere forklarar
 stefnu-postana, samt framfærir sitt Paasland; innleggid
 lesid og markad lit. D. Eshlumadur M. Ketilsson
 mætic eptir stefnanni, og framleggur innlegg, hvor í
 hann demonstrerar Eshlumanns S. Jakobssonar veigr-

un og undandrætt í því að dæma í málinu, uppástendur þar hjá, ekki einungis dómsins staðfestingu, heldur og að sami, í tilliti til bóta og Satisfaction verði skjerptur; innleggid lesid og markad lit. E. Lögmaður S. Sólvason mætti einnig, og uppástóð munnlega: að sinn dómur í sökinni væri svo moderat, að Eshlumadur S. Jakobsen hefði enga orsök haft til að uppátala hann, svo sem hann til datum hafi enn þá ekki bevisad sín angefnu forföll að dæma í sökinni, á þeim af honum tilsettu þingdögum; uppástendur þess vegna fullkomna Satisfaction af Eshlumanni S. Jakobsyni, fyrir óþarfa og ólöglega innstefningu. Vartarnir adspurdir: hvort meira hefðu að framfæra? svörunu: nei! var því sakin til dóms upptekin og svolátandi affagdur:

Jafnvel þó Vfir-rétturinn finni þessa sök af svæddan ásigkomulagi, að efnanna Margrétar Pálmadóttur og Solveigar Bjarnadóttur tilsetti Talsmadur, Eshlumadur M. Réttilson, hefði haft alla orsök til, að innstefna þeim þar í gengna Loophingis dómi til Skjærþesse fyrir Vfir-réttinn, sem finnur Eshlumanns S. Jakobsenar umgáang þar í öldungis óforsvaranlegann í því, að forsöma réttarhald og vitna afheyrslu í sökinni eina tíð eptir adra, þeim til stórs skada og kostnadar, hvørs veina hún einnig enn þá er óafgjord, og hlíttur með nýjum kostnadi að fyrirakast á móti

móti þeirra Kontra-portum, edur þar, að öðrum kosti, tapa málinu; þá kann þó ekki Vfir-rétturinn að fjærja fyrirnefndann Lögmannsins Dóm, svo sem í þessum pósti ónnstefndan, heldur lætur hann standa við fulla makt, svo vel í tilliti til þar inni dæmdra bóta af Eshlumanni S. Jakobsfyni til Jústits-Rassans, sem Omkostningar til Eshlumanns M. Réttilsonar; að þessum Erinaumstæðum nákvæmlega adgættum, dæmist rétt:

Eshlumadur S. Jakobsfyni skal, fyrir ógrundada innstefningu Lögþingis dómsins til þessa Vfir-réttar, samt þar af fljótandi kostnað fyrir Lögmann S. Solvasyn og Eshlumann M. Réttilson, betala, til ens fyrra 6rdli., og til þess síðara 4rdli. Eróner, samt fyrir grófar Expressioner í innleggjum móti Lögmanninum og Eshlumanninum, bæði fyrir Vfir- og Lögþingis-réttinum, til Jústits-Rassans enn þá 2rdli.; hverjar bætur skulu lúttar vera til viðkomenda, innan nærstkomandi Michaelis messis, undir aðför og Execution ad lögum; þar á móti stendur eckjunum

frítt fyrir að láta leglega innstefna þessari sök, til nýrrar rannsóknar í Héraði, eptir egin velpóknun. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsjon.	B. Markússon.
M. Olafsson.	P. Þorsteinsjon.
G. Runólfsson.	L. Gudmundsson.
J. Eggertsson.	B. Schéving.
G. Finnsjon.	M. Gíslason.
J. Arnórsson.	B. Jónsson.

NUM. II.

Þann 26ta Júlí mætti fyrir Hfir-rettinum Eðslumadurinn J. Arnórsson, uppá Presisins Arna Þórarínssonar vegna, og framlagði Hfir-rettar stefnu, með hværri stefnið Vice-Lögmadurinn J. Olafsson og hans Bisiddere, til að forðvara eitt Interlocutorium, Alsteds Forretning og dóm, assagt í landaþratu máli millum Presisins, sem egara af Garastsdum, og Sigurðar Jónssonar Proprietar til Klambra; stefnas lesin og merkad lit. A. Vice-Lögmatur J. Olafsson mætir fyrir Exceptions innlegg mótt stefnunni, sem ofseint og eptir dómsins afladin faralia appellationis, úttefinni, og begjerir þess vegna henni st afvísad; upplefid og merkad lit. B. Sigurður Jónsson mætir

mættir einnig fyrir innlegg, af sama innihaldi og Exception, sem þad fyrra, lesid og markad lit. E. Söfnu-
madur J. Arnórsson replikeyrar hjer uppá, að þetta
se ekki, edur kunni að álítast fyrir annad enn útfug-
ir, og bíður aðgætafi megi N. 1-6-12. Hvar upp í
Þfir-retturinn þannig ályktadi:

Sökinni er löglega og í tíma inn-
stefnt, eptir N. 1-6-12, hvort vegna
þán skal þér fyrirakast.

Frankom svo innlegg frá Extra-lögþingis-rettar-
ins Bisdere, hvort þeir uppástanda kost og tæringu
af Prestinum; lesid og markad lit. D. Aftor fram-
lagdi Hjerads og Extra-lögþingis Prócessa og dóma í
málum; með þeim fyrra er þrætu-teigurinn tildæmd-
ur Zarastódum, en með þeim síðari er hann tilkenn-
ur Blómbrum, sem þeir framar með sér bera, upp-
lesur, með sínum 6 fylgiskólum, og markadir lit. E.
Því næst framlagdi Aftor 2 innlegg, undir nafni
Prestins A. Þórarínssonar; þad fyrra er undirrett-
ing um sakarinnar Tildragelse og Sammenheng, hvort
ju að fylgir eitt þingsvitni af 14da Aug. f. á. nu þad,
að jordin Zarastadir hafi verið upphodin, en enginn
hana taka viljad; uppleid og markad lit. F. Þad
annad eru Prestins Invektiver á móti Vice-Legmann,
sins dómi og adjördum í málum; þad lesid og mark-
ad lit. G. Aftor uppástóð enn framar og setti í rett-
munlega: 1.) Ad Vice-Legmadur J. Olafsson, dótt-

ur-madur sál. Söslumanns B. Galdórsenar (hverr
 sakinni óvirkfomandi, þó með 2ur myndugum innlegg-
 jum fyrir Hjerads-rettinum, hefir í ákjesd viljad hana
 afbaka) hafi gjort sig, fyrir fylgi með Sigurdi Jóns-
 syni á Klámbrum, hærst grunsamann, með því ad
 nafugefa í málverki landanna, Klambra-ás á þrætu-
 teignum, eitt ornesni, sem aldrei finnst nefnt í heila
 Prócessinum, en útiláta eitt annad virkilegt ornesni
 nedarlega á þrætu-teignum, lengst burt frá Zarastöð-
 um, Zarastada-holt, er 2 skirir vitnisburdir nefna
 útsprýðilega, hvort ed tilvísar ad Zarastadir egi þar
 land, og p. conseqvens allann þrætu-teiginn. 2. Hof-
 ud grunnbóllur, á hverjum Vice-Lögmadurinn grundi
 sinn dóm, se Gudmundar Grímsonar framburður
 eda munnmáli, útsagt utan rettar, en innfært daginn
 eptir í Prócessinn, sem aldrei er svarid fyrr edur síðar,
 heldur hefir hann einungis eidfesi það, hann ad und-
 anfernu vitnad hafdi, og er allt annad Slóðots bygg-
 ingu óvirkfomandi. 3.) Gyfsta Extralögþingis dóm-
 sins hófud-atridi og ornesni, Klambra-slóí; þrætupart-
 urinn nefnist svo hvergí í Hjerads eda Extralögþingis
 Aftherne eda Vilagerne, er því uppdiktad, og þeck-
 janlega samaslags sem Klambra-ás og Klambra-á,
 sem heitir Zarastada-á ad fornu og nýju frá því
 þrætu-teigurinn og það eginlega Zarastada land liggur
 við hana á báðar síður. 4.) Af lög-gyldum bevisfing-
 um og eidfestum vitnisburdum Gudmundar Grím-
 sonar

sonar og Þórðar Erlendssonar er það klárt, að hverski á hmsfann hátt nje yduglega hefir óeiníng og þræta legid á þrætu-teignum, hværs Vices-lego-mannfins óbmeslúttning vænist, heldur hafa Zarastadir hann, með laglegri hefð undir sig lagt. Ad síðastu framlagdi Altor kostnadar-reikning í málinu, undir þess-fins nafni, uppá 31 rdl. 5 mk., sem hann uppáþóð þess-retturinn vildi tildæma kontra-partana að borga sínum Principal; hann upplefínn og markaður í t. þ. Meira quæðst Altor eðfi hafa fram að fara, og innliet sölina til endilegs dóms, er svolátandi var affagdur.

Það er með einni, hét fyrir þess-rettinn framlagdri Koplu af gömlu kaupbréfi á Membrana, sem verid hefir með 4um hángandi inná siglun, verifiteradri af Antiquario Jóni Ólafssyni og Linari Niklaussyni, gottgjört, að jorðunni Zarastodum hefir þá verid eignað land allt til þessara ummerkja: allur hálsur dalurinn framundir Midtúngu, og í þann gard, sem lögur undan Márstodum, og ofan í vatn, fyrir nordan Djúpulág; en á milli Zarastada og Þverár, ári Digrabamar, og síðna hending ofan í læf þann, sem fellur í stöki fyrir utan Grillir, þar sem læfirnar koma saman í túngusporðinum, og ofan í Steinsholt; þaðan og ofan í vatn móts við suananverdr Grútasnes; hvor af auðsett er, að sá umþ ætti og enn þá kalladi Zarastada Teigur; hefir þá legid undir jorðina Zarastadi en eðfi Almbur,
eins

eins og það holt, sem norðantil er við Djúpu-
lág, kallast enn í dag Garastada-holt; þar
ómóti finnst hvörgi nefndur í Þócessinum, sá,
í Situations-kortinu neindi Klambra-ás. Núll
ofanskrifadra ornesna, sem aðareina beagja þess-
ara jarða lönd hvort frá öðru, og leggja teigs-
inn til Garastada, hafa 2 eidsvarin vinni og
noctric vinnuburdir gottgjort, að þetta þrætu-
land hafi árolulaust brúkad verid, af Gara-
stada egendum og ábtændum, en aldrei af
Klambra-mönnum, nema að því leiti, sem
þeningur þeirra hafi á honum gengid að hyrðu-
um slægjum, og 1 eða 2 hestar heps hafi þar
þá flegið verid, sem hvortveggja æfur þeim
ecki nocturn eignar-rétt til þessa lands; dæm-
ist því rétt:

Sá svo kalladi Garastada-Teigur,
álltst að hafa verid, og skal vera, æfinleg
eign Garastada upp hédan, hvörn full-
komin eignar-rétt Garastada, á þrætu-
plátsinu, eckert skal veitja sú ástæða
Klambra egenda, að frá þeirri jörðu
hafi bygð verid hjáleiga, norðantil við
nærkin, er Glóastot skyldi heitid hafa,
hvað Sigurdur á Klombrum hefir
eckí kunnad löglega að bevísa, enn sfdur
finn eða annara eignar-rétt til plátsins
edur

edur töptastæðanna, né heldur, hvort þar hefir lönga edur skamma stund bygd haldist, edur nockurntíma ákomist. Er svo fá affagdi Ertra-lögþingis dómur, af Vice-Lögmanni J. Olafssyni, í þessu máli fráfalinn. Prócess umfostnuadur er, í tilliti til beggja partanna, upphaf-
tun; en til saksöknarans, Prestsins A. Þórarinssonar, borgi Vice-Lögma-
durinn 6 rðli. Eróner í Reparation, inn-
nærstkomandi Michaelis messu, undir
aðför og Execútíon. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	S. Sölvason.
B. Markússon.	M. Olafsson.
P. Þorsteinsón.	G. Runólfsson.
L. Guðmundsson.	M. Ketilsson.
J. Eggertsson.	B. Schéving.
E. Finnsón.	M. Gíslason.

NUM III.

Pann 27da Júlí mætti fyrir Dfir-rettinum Gjlu-
madur S. Finnsón, og framlagði Dfir-rettar flestu,
útfesno Prestinum Gíla Olafssyni, með hværri Lög-
madur

madur B. Markússon stefnist, til að forsvara sinn affagða Lögþingis-dóm, í einni festu-söl millum Prestsins og bóndans Þorkells Magnússonar, sem og er stefndur, að forsvara sína Aktión, með víðara; Eshlumadur S. Sínussón er einnig stefndur, for Processens Skyld; stefnan lesin og merkt lit. A. Þóru svo upplestin Hjerads- og Lögþingis-Akta í sökinni; með þeim fyrra er Presturinn fríkenndur frá, að borga festuna til Þorkells, en í þeim síðara dæmist hann að svara henni til bóndans, sem nefnd Akta frammar með sér færa, lesin og merkt lit. B. Víðara framlagdi innlegg undir Prestsins nafni, sem er Recension sakarinnar, samt hans ákærur móti Þorkells og hans Prókurators, O. Sjaltalins Proceduri og umgáangi í sökinni; lesin og merkt lit. C. Annad innlegg frá Prestinum var upplest, hvort hann átelur Lögmannsins dóm, merkt lit. D. Lögmadur B. Markússon mætir, og segist ekkert Þaastand vilja gjöra í sökinni, en yfirlætur Rættinum að dæma í henni eptir Actis og Probatis. Lögrettmadurinn O. Sjaltalín mætir eptir fullmakt, uppá bóndans Þorkells hegna, og uppástendur, að sínum Principal tildæmist sú umþætta festa, og að hann megi afleggja sinn eíd í Hjeradi um festunnar upphæb, edur eg jordin Slóagabl aptur til ábólis; prótesterar þar hjá, móti öllum nýjum Dokúmentum frá Prestsins síðu. Meira quádust partarnir ekki hafa að framfæra í sökn edur vörn málsins, sem þess vegna

vegna var til endilegs dóms upptekid, og hann svólátandi affagdur :

Uf þeim í Þrócessinn innfærdu privat-skrifum Shlummanns B. Sigurds-sonar til bóndans Þorkells Magnússonar, er audsáanlegt, að þessi hefir fengid þeim fyrra, þessinga í höndur, er hann hefir ætlad til skyldi bjóðast í festu fyrir Slótagabl, árid 1759, en hvað margir þessir peningar hafa verid, edur hvort nokkrum afhendir, greina ekki, enn sidur gottgjöra þessi bréf; það er þrámóti víst, að Biskup S. Jónsson, er hafdi þessa jord, sem Stálholts-stóls Deconomus, undir Forvaltn-ing, hefir ekki viljad tilstanda, að nokkra festu hafi frá Þorkeli, edur Shlummanninum hans vegna, medtefid, hvors vegna, þar leglegar bevisingar í þessu máli vanta á Þorkells sidu, Presturinn G. Olafson kann ekki tildæmast að berga nokkud óvíst edur óákvardad átlag Þorkells til Shlummanns B. Sigurds-sonar, heldur heyrir honum til að upplýsa og gottgjöra stna forðring med leglegum bevisingum, og hefir í þessu falli adgáng til Shlummannsins erfingja, sem eiga að gjöra skil fyrir, hvað af þessum peningum ordid hefir, en Þorkeli, hvað marga hann hefir til Shlummannsins átlagt. Því dæmist rétt :

Allt svo lengi þessi qvæstio præliminaires er ekki afgjórd, kann Presturinn

G. Olafsson ekki dæmast skyldugur, neðra festu að útleggja til Þorkélls. Er svo Logþingis dominium í þessu mált fráfallid, en Hérads domurinn, Prócess-kostnadar-laust, stadfestur.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	G. Geirváson.
M. Olafson.	P. Þorsteinsón.
G. Rúnolfsón.	L. Gudmundsón.
J. Eggertson.	B. Schérving.
M. Gíslason.	J. Arnórson.
B. Jónsson.	J. Jónsson.

NUM. IV.

Sama eptirmiddag settist Þfir-retturinn að nýja; var þá fyrirtekin sú í fyrra uppsætta Margræta Gudbrandsdóttur dulsmáls sak, og upplest það af Gíslumanni J. Jónssyni tekið Forhør í sökinni, sem álykt að var, að eiga upplöfingu gjafi í málinu, framfar ena áður fengin var; Forhøret var auðkennt lit. E. Delinqventinden fyrir Rettinn innkallud og examinerud, stendur við sína, her fyrir Þfir-rettinum fyrirfarandi ár gjörða löfingu, svo vel í tilliti til sinnar barnsfæðingar og meðhöndlunar á því, sem *Gunnhildar*
Til

Tilskyndelse þar til. Altor Söslumadur J. Arnórsson, uppástendur: að Delinquentinden verði dæmd, sem sú, er óneydd og vísvitandi hafi fargað sínu fóstri. Defensor, Söslumadur S. Þorgrímsson, refererar sig þarámóti til síns ádurgjörða Þaaslands í sökinn; nefnir, að þar séu engar fullkomnar bevisingar, að hún hafi nokkruntíma barn fædt, nema hennar egin meðfening; uppástendur því, að hún dæmist í Tulkúpsíu sína lífstíð. Meira hefur Altor og Defensor ekki að framsæra, var því í sökinni svolatandi dómur affagdur:

Margrét Guðbrandsdóttir, sem bæði fyrir Lögþingis- og Yfir-réttinum hefur ætíð játad og medgengid, að hún, árið 1770, hafi fædt stúlkubarn með lífi í heiminn, í dulsmáli, það sama á háls skorid og lastad í lön nokkurt, í Vestsmannaeyjum, hefur þar fyrir forþenad að straffast eptir Forordningunni af 7da Febr. 1749, hefur Corpus Delicti fundist, og henni, auk hennar játunar, orðid svoddan hrædilegt mord yfirbevisad; en svo sem þar til hafa ekki náðst skilríki, þó með aðskiljanlegum Inquisitioner hafi verið raun til gjörd, svodæmist hún einungis til að ríssa lífið, svo

G 3

sem

sem sú, er fædt hefir í dulsmáli, eptir
N. 6—6—7, 8. Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsfon.	G. Sölvason.
M. Olafsson.	P. Þorsteinsfon.
G. Runólfsson.	L. Gudmundsson.
J. Eggértsson.	B. Schéring.
G. Finnsfon.	M. Gíslason.
B. Jónsson.	J. Jónsson.

NUM. V.

Iðann 30ta Júlí mætti fyrir Hfir-rettinum Sýslumad-
m M. Ketilsfon, sem tilskickadur Aktor í Jóns Gud-
mundssonar og Gudrídur Bjarnadóttur mords-sak,
og framlagdi Hfir-rettar stefnu af gjærdags dató, með
hv. örvi til stadfestingar og ydermere Paakjendelse inn-
stef nast, þeir, yfir nefndum Delinqventer, affogdu Hjer-
ads og Lögþingis dómur, samt Sýslumadur S. Finns-
fon og Lögmadur B. Markússon þá sömu að for-
svar a, sem og Delinqventerne Jón og Gudrídur að
líða dóm; stefnan lesin og mörkud lit. A. Þar næst
framlagdi Aktor Hjerads og Lögþingis Proccssa og dóma
líma linn, í hværra sluttningum Jón er frá lífinu dæmd-
ur, en Gudrídur í Spinnhúsi í Kaupmannahöfn
sína í lífstíð, lesin og mörkadir lit. B. Akterne fylgdi
vitna leiddu Akt, genginn að Rjúbergi þann 30ta Máí
nærst

nærslidna, af Eshlumanni G. Runólfssyni, lesinn og markadur lit. E. Delinquenterne Jón og Gudridur fyrir Rettinum examinerud, fyrst hvort út af fyrir sig, og síðan konfronterud, játa edur meðfenna ekkert fram-
ar enn áður skjed er fyrir Hjerads-rettinum; en verða tvísaga um tímann, nær Jón Gíffurson hafi dáið; segir Jón það hafi skjed lítið eptir dagmál, en Gudridur framber: að þegar hún gekk út á túnið, sem var um hádegi edur lítið fyrri, hafi maður sinn lifandi verið, leggur það til: að all sú ólúka, sem hún er komin í, hafi Jóns koma að Zelludal orsakad, en vill öldúngis ekkí upplýsa, hvað hún meini fyrir þá ólúka. Aftor framlagði innlegg af dags dató, hvort hann uppástendur Fagþingis dómsins staðfestingu, lesið og markað lit. D. Jóns Gudmundssonar Defensor, Eshlumadur J. Jónsson, qvedst ekkert hafa að framsæra, og óskar að dæmt verði í sökinni eptir Actis og Probatis. Gudridar Bjarnadóttur Prófúrátor, Eshlumadur L. Gudmundsson uppástendur, að þeir í málinu affogdu dómar, verði í tilliti til hennar móðere-radir, til Lúkshús erfidis, þar ekkert se bevisad, er gjöri hana misþenkta, að hafa haft hlutdeild edur vitund í mordi Jóns manns hennar. Eshlumadur Jón Eggertsson, Sigrídar Jónadóttur Prófúrátor, uppástendur, að hún eptir þeim gengnu dómum öldúngis fellestí, þar ekkert hafi framfomid í Processinum, sem gra-
vere hana í nokurn máta. Meira var ekkí framsæra
í söfn

í söfnu edur vörn málsins, hvort svólatandi dómur var
afsagdur :

Þeir í þessu máli affogdu Héraðs-
og Lögþingis dómur, hvar þær mark-
verdustu þessa máls krúgunnstædur, senu
gravera Delingventerne, Jon Guðs-
mundsson og Guðríði Bjarnadótt-
ur, eru vel aðgættar og greinilega an-
færdar, stadfestast hér með af landsins
Þfr-rétti, og líka svo í tilliti til Sig-
urðar Jónsdótturs Friðjendelse.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	G. Selvasón.
M. Elafsson.	P. Þorsteinsón.
G. Runólfsson.	B. Schéving.
M. Gíslason.	J. Arnórsson.
B. Jónsson.	H. Þorgrímsón.
Th. M. Jéfford.	

NUM. VI.

Þann 31ta Júlí settist Þfr-reiturinn að nýju, undir
Amtmanns O. Steinhánsónar Præsídíó í Þra. Stipt-
amtinnans L. A. Thóðals ferfellum; mætti svo tilfick-
adur Altor í Andresar Einarssonar og Oddnýjar
Jóns.

Jónesóttars dulmála söl, Eshlumadur J. Jónason, og framlagði Þfir.rettar stefnu af 26ta Martsi nærslidna, með hværri stefnuð Lögmenirnir S. Sólvason og B. Markússon, Eshlumeanirnir V. Scheving og M. Gíslason, samt Aktor í Hjeradi Erlendur Sigurðsson, til að forþvara þeirra gengnu doma og Aktion í sökinni, ef þar í nokkur forþóman fegldi finnaði á þeirra fidu, Delinqventerne eru og stefnd að lida dóm; þefnan lefin og markað lit. A. Delinqventinden upphrópuð mætir ecki. Eshlumadur V. Scheving framlagði Attest Prestsins Odds Gíslasonar og Chirurgi Magnúsar Gudmundssonar, að Oddng hafi dáid nærslidina 14da Júní, lefid og markað lit. B. Aktor framlagði Hjerads og Lögþingis dómá í sökinni, hvar með Delinqventinden er dæmd frá lifinu, en Andres að erfida í því íslenska Lufthúfi sína lifstid; lefnir og markaðir lit. C. Þar nærslí framlagði Aktor innlegg af 29da hújus, hvar með hann framfærir sitt Þaastand í sökinni, lefid og markað lit. D. Eshlumadur V. Scheving framlagði einnig innlegg af 24da hújus, hvar hann sönir sin framgöng í sökinni, lefid og markað lit. E. Gramar erflærar Eshlumadurinn, að Aktoris Erlendar Sigurðssonar Þaastand í sökinni, og forþómunar affakan þar í, se hid sama, sem þett, og framlagði reikning frá honum uppá þær glöndu Omkostningar í Hjeradi, lefinn og markadur lit. F. Eshlumadur M. Gíslason, framlagði innlegg af gjærdags dató, hvar í hana framfærir sitt forþvar,

lesd og markað lit. G. Defensor, Eðslumadur G. Runólfsson uppástendur, að þeir yfir Andreði affogdu dómar modererist. Meira framkom ekki í sökn eðneðern málfrins, hvar í svólátandi dómur var affagdur:

Eptir því, að með því hér fyrir Oftréttinn framlagða Attesti Prestfrins Síra Odds Gíslasonar og Chirurgi Magnúfar Gudmundssonar er gottgjört, að Oddni Jónsdóttir sé, fyrir tímanlegann dauda, burtkollud, svo kénur hennar dulsmáls söt ekki frammar undtr dóm, svo vídt hana suertir. En í tilfitti til Andrésar Línarssonar grunnsama unigáangs, þá er Hérads og Lögþingis dómur í sönnu, með hvorjum hann er dæmdur að erfíða í Íslands Luktúsi sína lífstíð, hér með stadfestur. Svad kóstinadi í þessari söt vídvíkur síðan 1772, þá eru allir þeir innstefnu í málinu þar fyrir fríteknir. *Actum ut supra.*

D. Stephánsón.

M. Olafsson.

P. Þorsteinsón.

L. Gudmundsson.

J. Eggertsson.

G. Finnsson.

J. Arnórsson.

B. Jónsson.

H. Þorgrímsson.

Th. M. Jéssjörð.

NUM. VII.

Þann 1ta Aug. settið Þfir-retturinn að nýju, mætti þá Eðlumadur G. Runólfsson uppá Handels Directio-
nens vegna, og framlagði Þfir-rettarins Afstigt af 26ta
Júlí a. p., í þeirri svo kallaðu Innrettinga söl, sem
Landfógetinn S. Magnússon hefir anlagt móti því
fyrsta Handels Compagnie, hvar með Eðlumanninum
M. Ketilsyni og Lögþingis-Þrisaranum S. Sigurda-
syni, sem Commissaries í nefndri söl, er fyrirlagt að
mæta fyrir þessa árs Þfir-retti, og forðvara þeirra í þessi
afstigda dóm, ásamt Landfógeta S. Magnússyni að
svara til sinnar máls-sóknar, lesid og markað lit. A. Uppá-
stóð svo Eðlumadur G. Runólfsson, að sú Þfir-rettar
stefna væri upplestin, sem er úttekin af Þrófúratör S.
Lindberg í þessari söl, og fyrir þessum Retti að fornu
producerud og anhangiggjörð, samt hans innlegg, stefn-
unnar póstum viðvikandi, og óskar þar uppá verði af
þessum Retti afstigt eitt préliminaire Kjendelse. Land-
fógeti S. Magnússon framlagði innlegg af dags dag,
hvar í hann moverar Exceptioner í móti þeim flestu af
Assessorerne, lesid og markað lit. B. Með innlegginn
fylgdi Landfógetans Supplique, og þar uppá teiknud
Stiptamtmannsins Erklæring um, að sökin megi lige
til Højeste Ret iudicetur. Annad innlegg framlagði
Landfógetinn af 24da Júlí næstflidna, undir Eðlu-
manns M. Ketilssonar nafni, sem er hans svar og

Replique uppá þá honum viðkomandi stefnu-pósta, lesid og markad lit. C. Þridia innlegg framlagdi Landfógetinn af 18da Júlí nærsilidna, undir Lögþingis-krifara S. Sigurdsónar nafni, þvar í hann svarar þeim pósti um stefnumnar, sem hann inerta, lesid og markad lit. D. Hjer uppá var affagt fvolátandi Interlocutorium:

Áf þeim hjer fprir Vfir-íétrinu framlögdu Dókummentum er beekfad ad annar af þeim all-
ranáðugast tillátnu Commissarius, Lögþingis-
krifarinn S. Sigurdsón, í þeirri uppásteftnda
fok, í millum Handels Compagniers og Landfó-
getans S. Magnúsónar, hefir þann 11ta Aug.
1772, útáefid Commissions stefnu, og látid hana
augljáa fyrir Handels Compagniers Fullnef-
tugum S. Lindberg, til þess 6ta Octóbr. nærst
eprir, ad mæta á Þyrarbacka, til ad lída dóm,
í somu fok, án þess ad láta þann í þessari fok
allranáðugast bevilgede 12ta Commissarius, Vices-
Lögmann M. Olafsson, vita nokud þar af,
edur hafa hans íambneki þar til, heldur undir
eins med einu post-scripte uppá somu stefnu,
anrefid Shlumann S. Sinnsón til Med-Com-
missarius, hvorn þó ecki var þar til ad formaae,
engu ad sídur hefir þó Lögþingiskrifarinn aleinn
haldid Réttt á Þyrarbacka þann 6ta Octóbr.
1772, upplefid þad kónglega Commissorium af
samt med Commissions stefnunni, og þar ecki
fkrávisad fokinni — sem mennu meina — fprir of-
sturtann stefnu-frest, heldur átfett hana til þess
16da Apr. 1773, hvort ed Landfógetinn med ein-
um

um, undir hans nafni, útgæfnum Fall-sedli, hefir
gæfið Lindberg til vitundar, hvar eptir þeir þó
hæfir hafa mætt á Lyrarbacka, þá hvorki Lög-
þingisfrifarinn né nokkurr Commissarius var til
stadar; einungis erklæraði hann síðan í tilskrifti
af 26ta Apr., að hann ætlaði ekki að skipta sér
af sökinni, svo framt henni ekki til þess 31ta Maí
yrði löglega innstefnt, og duglegur Commissarius
af Landsfógetanum anskaffaður. Í Maí mána-
ði útgæfur hann og Shlumadur M. Ketils-
son — Landsfógetans systursonur — nýja Com-
missions stefnu, sem S. Lindberg hefir aug-
lýst verið, með 3ja vikna stefnu-fresti, á þann
22ann Júlí, að mæta á Lyrarbacka, sem ligg-
ur í öðru Héradi, hvar Lögþingisfrifarinn í
Sessíonen fyrst til vitundar gæfur, að hann, í
Vice Bogmanns M. Olafsonar stad, hefði am-
refið Shlumann M. Ketils-son til að vera
Med-Commissarius, móti hvorjum Lindberg hef-
ir prófesterað, vegna þess hann væri Landsfógeta-
ans systursonur, Interessent í Innrettingunum,
dæmdur í bætur til Handels Compagniet, og enn
þá í opinberum Prócess þeim á móti, hvað ekk-
ert var áftað, heldur ásktad, að sökin skyldi alle-
eins fullt fyrirakast og uppáðæmast; Ketilurinn
áttur og að Vice Bogmadurinn hefir ekki full-
komlega neitad, að innþanga sem Commissarius
í Commissionen, þegar hann fengi þá skilmála af
Landsfógetanum accorderada, sem hann hafði
uppástadið, en nema þeir væri uppsóltir, hefir
hann declarerad sig óviljugann; til að ganga í

sökina, og að sá annar Commissarius, Lögþingi
 iskrifariinn S. Sigurðsson hafi verið á sömu
 meiningu og það til vitundar gæfð, þeir hans
 post-script uppá stefnuna af 25da Sept. 1772,
 þvar í hann úrþrygilega segir, að Vice-Lögmads-
 urinn efi göðviljuglega hafi viljad uppá sig taka
 Commissionen, sem og að Landsögetinn hafi pro-
 ponerad Eöslumann S. Jinnsson, svo St. slus-
 mann J. Jónsson, þar eptir Vice-Lögþingis-
 skrifarinn Th. Víkólafson til Commissarier, hvort
 einnig í því erindi mætti á Þyrarbacka, jafnvel
 þó efiert væri í sökinni gjort að því sinni. Eö
 sem nú Cancellie-Placaten af 14da Júlí 1771,
 setur það fyrirfram, að sá Commissarius, í hvors
 stad sá annar Commissarius hafi makt til að úr-
 velja einn annann, nær hann hefir forfall, skuli
 virðilega hafa tekið uppá sig Commissionen, hvað
 þó Vice-Lögmadsurinn finnst efi að hafa gjort,
 þar fyrir kunni svoðdan forfall, sem Cancellie-
 Placaten umtalar, í tilliti til hans efi hafa stad,
 heldur í slíku tilfelli hefði það mátt tilkoma einung-
 is Hans Konungi. Hátign, að átnesna nhjann
 Commissarius, hvorju og Compagniets Proccura-
 tor hefir fyrir þenna Rétt innstefnt. Endilega
 hefir Lindberg fyrir Réttinum í þeirri holdnu
 Commission óskad og uppástadið, að Landsöget-
 anum byrjadi að framvísa sína fullmakt frá In-
 teressenterne í Innréttungunum, til þess að byrja
 þessa sök og henni að framsýlgja, sem þó efi af
 Commissarierne hefir fenaíð áheyrslu, jafnvel þó
 Öfir-rétturinn álisti, að Landsögetinn hefði verið
 fglð.

Kyldugur til þess, þar hann í Interessentanna nafni, hafði stefnt og gjort sínar ástæður. Alle þetta framfarða, hefir Handels Compagniets Prócúrador Lindberg uppáklagað, og innstefnt bæði Landsfógetanum og Commissarierne fyrir þenna Vfir:rette, að standa til rétta fyrir og forsvara, og uppá svoddann grundvelli uppástadid, að sökinni nætti verða frávissad, og hans Principaler til dæmdur Prócesss kostnadur m. v. Þar nú hverki Landsfógetinn edur Commissarierne hafa með réttu kunnad að neita, að þannig sem ansæree, hafi tilgengið í sökinni; svo í tilliti til þess, að Skilumadur M. Récilsen var prófesteradur og haldinn að vera Interessent í Innrettingunum, sem enginn á þeirri tíð vissi öðruvísi, og hann sjálfur ekki hefir leitað vid að affaka sig fyrir, þar fyrir utan stóð í dæmdum bótum og opinberum Prócesss vid Handels Compagniet, og þar hjá var Landsfógetanum svo náskuldur, þá kann þessi Rector ekki að álíta hann fyrir habil dómara í þessari sök.

Í tilliti til áður ansæðs óreglulega umgánga og framfarar í málsins fyrstu byrjun og meðhöndlun, er sýnið að stríða á móti lögnum og Cancellie-Placaten af 14da Júní 1771, álitur Vfir:recteurinn að vera stóð þvilíkt feil, hvor fyrir þann finni sig orsakadann, eptir gjördum Prótester og Jettetsættelser, að frávísa, svo sem hann og þér með frávísar þessari

Comr

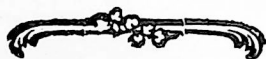
Commissions söl, svo sem hún hefir eðki þau fornemstu Requisita, sem laganna Formalitee útheimtir, til þess að upphyrja og framsýlgja, uppá réttferdugann máta, einni söl, hvar fyrir höfund-sökin kann hér eðki, undir endilegann dóm, að fyrirakast, fyrr enn hún uppá nýtt verður löglega byrjud og anlögð. Sýrir 6. löglegann umgáng i málinu, betali Commissarierne til Handels Compagnier i Process kostnad 100 rdli., þar fyrir utan til Justits-Kassans hvörr fyrir sig 4 rdli, og Lögþingis-Skrifarinn þaradauki til sama Kassa 1 rdli., undir aðför og Execución að lögum. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	S. Solvasón.
M. Dlafsson.	P. Þorsteinsón.
J. Eggértsson.	B. Schéving.
S. Finnsón.	M. Gíslason.
B. Jónsón.	J. Jónsón.
H. Þorgrímsón.	Th. M. Isfjörð

Ad þessi Nfir, rettast Acta seu rett útskrifud af
Nfir, rettast Protocollum, fyrir þessi framanskrifuda
4 ár, og honum samhliða, vitnar

B. Stephensen.

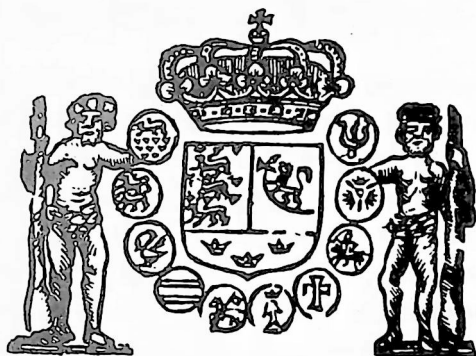

Acta Vfirréttarins

á

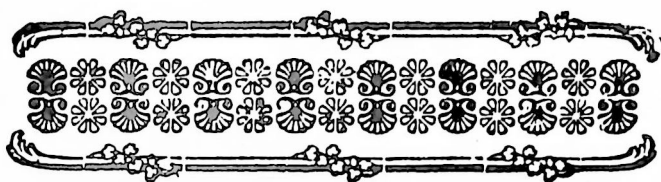
Íslandi

fyrir árin 1777=1782.

Leirárgördum við Leirá, 1799.
Prentud á fæstnad Notarii B. Stephensens,
af Sacrí og Bókpræfjara Schagfjorð.

Lithographed & Lithoprint 1947

Unnó 1777 þann 26ta Júlí, var
Vfir-rétturinn settur undir Præ-
sídó Stiptanitmanns L. A. Thódals,
med undirskrifudum Ásþessórum.

Mætti fyrir Vfir-rettinum Více-Lögmáðurinn J.
Olafsson, og framlagði Vfir-rettar stefnu, med
hvorri er innstefndur Lögmáðurinn S. Sölvason,
til að forsvara sinn Lögþingis dóm af 17da Júlí
1776, ássagðann í einni jarða-þratu sök milli Více-
Lögmansins og bóndans Þorsteins Gudmunds-
sonar, hvorri og svo er stefndur ásamt sínum Præ-
cúrador Öhlumanni M. Ketilsyni, til að for-
svara þeirra Prócedure og Prócuratión í sökinni,
med víðara, sem stefnan med sér ber, upplestin og
áteiknud lit. A. Því næst framlagði Více-Lögmá-
ðurinn Hjerads og Lögþingis Prócessa og dóma í máli
inu; med þeim fyrri eru jarðakaupin víð mælt kjennud,
med þeim síðara eru þau undirkjend og óngt gædd;

upplefni og áteiknadir lit. D. Uppá eðfunnos
 Steinnunnar Benedicððóttur vegna matar,
 eptir Stiptamemannsins Authorssatíón, Lögfagnaríón
 D. Einarsson, og framlagði eitt Dócmént undir
 hennar nafni, hvar í tñn fortelur æfísögu sína, upp-
 lesíð og áteiknad lit. E. Þar með fylgdi og innlegg
 undir hennar nafni, sem upplefíð áteiknaft lit. D.
 Více-Lögmádurinn J. Olafsson framlagði speciem
 facti í málinu, upplefna og áteiknada lit. E. Þar
 með fylgdu 5 Bilager undir No. 1 o 5. Víðara
 framlagði Více-Lögmádurinn eitt innlegg, hvar með
 hann áfjárir Lögmánnnsins dóm, samt Þorstein &
 og Eðslumannns M. Ketilssonar umgáing og
 Þrócuratíón í sökinni; upplefíð og áteiknad lit. F.
 Uppá Eðslumannns M. Ketilssonar og eginna
 regna, matir Lögmádurinn S. Sölvason, og frama-
 lagði innlegg undir Eðslumannnsins nafni, sem upplefíð
 áteiknaft lit. G. Annad innlegg framlagði Lögmáda-
 urinn undir sínu nafni, til forsvars sínum affagda
 dómi í sökinni, upplefíð og áteiknad lit. H. Ad því
 gjördu submitterudu Þartarnir sökina undir endi-
 legann dóm, og sögbust eðtere víðara háfa ad frama-
 fara, var því í málinu svolátandi Dómur af Yfir-
 rettinum affagdur:

Þar þau Íslendíku lög gefa eðfjum enn
 stærri mindugleika enn þau noríku, til ad inn-
 gánga

ganga alla þá Contracta og Forpligtelser-
sem ei eru legum á móti; svo segir þar af-
ad Eckjan Steinum Benediktssóttie hefir
mátt, til sinnar naudsýnlegrar undirholdninge-
ar og skuldabætur, selja eignar-jörd sína
Galtardalstúngu og ytri Galtardal til Více-
Lögmannsins J. Olafssonar þann 11ta Nóv.
1773, og það þot heldur, sem hennar eigin-
bróðir og Laugrærae Bogi Benediktsson,
undir 27da Febr. s. á., hefir ei einasta skrif-
lega ráðlagt henni ad selja hennar fasteign,
sjálfri henni til undirholdningar, heldur og
þar eptir makasípt við hana einni jörd fyrir-
adra, uppá hennar egin hönd, sem engin henn-
ar barna edur náungi hefir átalit; Þot
dæmist rétt:

Hérads dómurinn í þessu máli,
af 12ta Apr. 1774, skal standa við
fulla makt, og Galtardalstúnga og
ytri Galtardalur þess vegna, í kræptt
af sama, svo vel sem kaupbréfi Více-
Lögmannsins af 11ta Nóv. 1773 fyrir-
ir jörðunum, vera hans eign og eigin-
dómur, ásamt þeirra árleg afgift frá
kaupbréffins dató. Í Reparation og
máls-kostnad til Lögþingis. og Vfir-
réttarins betali sækjandi þessa máls,

Þórsteinn Guðmundsson til Vice-
Lögmannsins J. Olafssonar í ordli.
Erón. Svo skal hann og, fyrir nan-
stændigt Dörfersel og sakarinnar ólög-
lega Förfölgelse rétt frá rétti á móti.
finni egin móður, hvar með hann hefir
sett sína sonarlegu skyldu og virðingu
henni á móti stórum til síðu, gefa til
fátækra í Ballar-ár og Berufjardar
Þingsóknum, í hvorjum hann hefir mál-
inu framfylgt, 4rdli. Erón., hálf til
hvors hrepps, hvorjar bætur séu lutt-
ar til viðkomenda innan næstkomandi
Michaelis-messu, undir löglega aðför
og Execútión. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsón. B. Markússon.
M. Olafsson. G. Runólfsson.
L. Guðmundsson. J. Jakobsón.
J. Eggertsson. S. Finnsson.
P. Arelsson.

Amn

Ánnó 1778 þann 25ta Júlí, var
Yfir-rétturinn settur undir Præsídís
Stiptamtmanns L. A. Thóðals, með
undirskrifudum Assesörum.

Mætti fyrir Yfir-rettinum Ösklumadur J. Helga-
son, og framlagði Yfir-rettar stefnu af 21ta Júlí
1777, með hvorri Öskmadur B. Markússon er
stefndur að forsvara sinn, þann 18da Júlí s. á, að
sagða Ögþingis dóm í einni vogrefi sek, milli
Ösklumannsjns J. Helgasonar og Vindans Jóns
Kolbeinssonar, sem og er stefndur að forsvara
sina Procèdeure í sökinni, m. v., sem stefnan með
fer ferir, sem upplestin áteiknað lit. A. Öskmadur
B. Markússon mæir, og prótestar að ganga í
nett móti Ösklumanni J. Helgasoni, vegna þess
hann standi í íðæmdum bótum til Kóngsjns og Júst-
íts Ráðans, eftir Ögþingis dóminum af 17da Júlí
1769, og Yfir-rettar dóminum af 19da Júlí 1770,
sem hann vici eðl hvort Ösklumadurinn betalað hafi.
Ösklumadur J. Helgason pródúcéradi Landsöggera
J. Skúlasonar Arrest af dags dæði, að hann hafi
betalað þær íðæmdu bætur til Kóngsjns og Júst-
íts Ráðs

Rassand, upplefð og áteiknad lit. D. Ulyftadi þvi
Þfir:retturinn :

Stíflumanni J. Helgasyni kann eðli
að formgíafast að framfylgja sinni söl;
Eal hún því hér fyrirtafast og uppáðæmast.

Eðflumadur J. Helgasen framlagði Heraðs
og Lögþingis Acta í sófinni, sem upplejnie áteiknað
lit. E. Þar næst pröðúceradi Eðflumadurinn inn-
legg af 24da hújus, hvati hann ástríjar Lögmannsins
dóm, upplefð og áteiknad lit. D. Annad innlegg
framlagði Eðflumadurinn í Continuation af því færra,
hvati hann og svo framfarir síte Þaastand, upplefð og
markað lit. E. Þessu innleggi fylgdi kostnadar
reikniagur uppá 66 rdli, sem Eðflumadurinn uppá-
stendur fer tilðæmist af J. Kolbeinsyni. Þriðja
innlegg framlagði Eðflumadurinn, hvati hann uppá-
stendur, að þessi söl eigi eðli að dæmast eptir noinnun-
nðjum Privilegier eða kónat. bresum, síðan hún eila
stæll, útkomaum, upplefð og áteiknad lit. J. Innlegg
framlagði Lögmadurinn B. Markússon undir J.
Kolbeinssonar nafni, sem þarí uppástendur, að
Lögmannsins dómur verði í þad minnstu þaðsestar af
ei þjerptur, upplefð og markað lit. G. Annad inn-
legg framlagði Lögmadurinn undir Þriggja Eðflu-
mannsins meðdómsmanna nafnum, hvati þeir biðja
um liann á þeim bótum, sem þeim af Lögþingis:rett-
inum.

inum seu á hendur sagðar, upplefð og átefnad ltr. H. Esgmáður B. Maríússon segist eðert vilja setja í rett á móti Eshlumanninum, og eðert uppástanda, után að í sökinni verði dæmt eptir actis og probatis, innstillandi eil Yfirrettarins, hvort honum kunni nokud í bótunum eptir að gefast. Bídara sagðust Partarnir eðri hafa fram að fara undir endilegann Yfirrettar dóm, sem þann 27da Júlí var svóðandi affagður:

Það er af Yfirréttinum ei álitid án orsaka, þóit málspartarnir, Eshlumáður J. Selgason, sem Forpaktari af Róngsins vogrefum í enstra parti Skaprafells-shöfu, og Jón Kolbeinsson ábúandi á Selli, síns háfsbónda vegna, hafi báðir viljad tilsetna sér þau, á Sells sjöru um sumarid 1774, uppdrifnu rekastre, er þetta mál afsts, þar í tilteki til þeirrar af Eshlumanninum gjördu Præstenson, er á þeim fundinn þeckjanlegur manna frágangur, þar tven eru fundin með afhoggnum um qvistum og aparhoggum, eitt fyrir báðanda, en hin fyrir annann, að mestu leiti inn til miðs, hvort manna frágangur Eshlumáðurinn hefir meint sér gæfi fullkominn rétt að upptaka þau, sem Róngsins af sér forpöktud vogref, og til stórtingar þeirri sinni meinngu, fengid annecterad við Acten Extract af Skaprafells-shöfu Herads, Protocoll frá 1701 til 1716, er sýnir: að forrum Eshlumáður J. B leifur

leifur Einarsson í austur-parti Skaptafella
fyllu, hefir vidíska qualificerud tré fyrir vog-
ref álitid og upptekid. Jón Kolbeinson
hefir þarómóti uppástadid: að svo litlir áverk-
ar þyngju ekki gjöra trén að vogrefum, heldur
ættu þau að áltast sem refavidur, er sinni á-
býlis-jordu og hennar eganda með réttu til-
heyrði, jafnvel þó á þeim hafi fundist nærki
eptir eitt eður annad apar-hogg, sem opt fin-
ist á refa-vid, er Shlumönnunum ekkert vid-
fomi. Til löglegs ársfurdar um þennann á-
greining þeirra á milli, áttu þeir að begæra
og fá anskaffadann Settedómara, en ekki byr-
ja að flytja trén burt af Sella sandi, hvore
sem fyrri gat, til sinna heimila, hvort þeir
hafa báðir allteins feil tekid, og er því hvor-
ugur þeirra af Vfir-réttinum þar fyrir til
bóta ansjedur, så eini til þess annars; því
dæmist rétt:

Shlumadur J. Helgason, sem hef-
ir á allar lundir leitast vid, ekki einungis
med leiddum vitnum í Héradi fyrir sin-
um eginn holdnum rétti, að gjöra Jón
Kolbeinson að þjóf fyrir optnefnd tré
og þeirra meðhöndlun, heldur og virki-
lega dæmt hann, sem smá-þjóf í fyrsta
sinni, þann 18da Jan. 1776, til að
missa

niússa húðina í fángelsi, og hans búslóð
 að vera til Róongsins forbrotna, án þess
 að gæta honum það minnst í sökinni óær-
 legt yfirbevisað, skal, fyrir svoddan sína
 stóru yfirsjón, betala til Jóns Kolbeins-
 sonar 40 rdl. Crón. í Satisfaction og
 Prócesse-kostnad, að fá svoddann dómt
 upphafinn, sem hér með og einninn er,
 sem óréttferdugur, öldungis undirfærnd-
 ur; til Jústits Ráðsins betali Eðlu-
 madurinn 1 rdl. Cour., og er hér með af
 Dfir-réttinum áminntur, að aðgæta
 betur sitt Dómara embætti enn hlúgað
 til skéð hefir, hvar á rétturinn hefir brest
 fundid nú og að undanförnu, og þess
 regna mátt málætera hann hvað eptir
 annað, og nú í þriðja sinni til Jústits
 Ráðsins. Evo skulu og þessi þrætu-tré
 vera eign þeirrar fjöru, er þau eru uppá
 rekin, þar Dfir-rétturinn álistur þau, hvorki
 í tilliti til þeirra, um þeirra ásigkomu-
 lag, leiddu vitna Udsigendes, né þeirra
 framlegdu Copiers kénimerkja, fyrir
 vogref, heldur reka-tré, hvað ed einnig
 B 2 hefir

hefir meðbald í því Kóngl. Placati, við-
virkjandi Strandrettigheden hér á landi,
af 4da Maí þ. á. 4da Art.; hvorsvegna
þau af trjánum, sem af Sýslumannin-
um J. Helgasyni eru burtfærd, skulu
af honum á sama stað til baka flýttast, ef
þeydd eru, edur og annarskostar betal-
ast, eptir umkunnugra óviljugra manna
álit. Uctor Þorsteinn Pálsson skal,
fyrir sínar grófar Trettesættelser uppi
Jóns Kolbeinssonar eru, betala til
hans 4rdli. Crón. Bæturnar skulu af
Sýslumanninum og Þorsteini luttar
vera til J. Kolbeinssonar, innan nærst-
komandi Michaelismessu, og eins sá 1rd.
til Jústits Kassans, undir adför og Ere-
cútión.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsen. M. Olafsson.

G. Runólfsson. S. Finnsen.

J. Jónsen. Th. M. Isfjord.

Sýslumadurinn J. Helgasen segist vilja
hafa sér forbeholdet ad appellera frá þessum
dómi.

Annó

Unnó 1779 þann 29da Júlí, var
 Vfir-retturinn settur undir Præsídía
 Stiptamtunnans L. A. Thodals, med
 undirskrifudum Vsesförum.

NUM. I.

Mætti fyrir Vfir-rettinum Söllumadurinn í Þingi
 enjar-sölu B. Jónsson, uppá Decónómi G. Víg-
 fússonar vegna, og framlagði Vfir-rettar Refnu af
 16da Sept. 1778, hvar med Vise-Lögmadurinn M.
 Olafsson er stefndur til að forðara þann Extra-
 Lögþingis dóm, affagðann þann 25ta Apr. s. á, í
 einni landaþrætu sök miklum Decónómi og Kaupo-
 manns Christensen, hvær og svo er stefndur ás-
 samt Söllumanni G. Runólfssyni, sem stefnað
 víðara med sér sárir, upplefin og áteiknub lit. A.
 Uppá Kaupmanns Christensen vegna mætti Lög-
 rettumadurinn Oddur Hjaltalín, og med inno-
 leggi uppástendur, að sökin verði uppsett til árs, þar
 hennar Omkostninger sjeu nú fyrst uppáðambor fyrir
 Lögþingis-rettinum, til þess sú heila sök kunnt med
 eitt að uppáðamast af Vfir-rettinum; innleggjð uppá-

leifi og markab lit. B. Elft híd sama begjerði
 Öflumadur B. Jónsson, sem Více-Lögmáður M.
 Olafsson og Öflumadur G. Runólfsson sam-
 þykta, og hafa eðert þar í móti að segja. Her uppi
 fjell svolátandi Yfirrettarins Alþýtan :

Þeir því allir viðkomendur málsins
 hafa begjert, að endilegur dómur í hofsuda
 sökinni mætti uppfariast til næsta árs
 haldandi Yfirrettar, fyrir hvønn væntan-
 lege er þeim affagda Löggjafis dómi nú í
 de, viðvísjandi Omkostnings Erstatning í
 málinu, er stendur undir Appelli, verði
 innstefnt; þá accorderast Þórtunum svodds
 an tíð og Anstand. *Actum ut supra.*

L. A. Thóðal.

D. Stephánsen. M. Réttilson.

L. Gudmundsson. M. Gíslason.

J. Jónsson. G. Réttilson.

NUM. II.

Sama dag var upphrópuð mords-sök Delinqvent
 Jóns Jónssonar úr Vardastrandar-sýslu, en
 hværki hann eða aðrir viðkomendur mættu, heldur var
 uppleið þingskrítin af ioda hújus, um Delinqventens
 sjúkdóm, hvors vegna hann var áltinn þær til Lög-
 þingis

þingisins að flýgjast; uppsætt þvi sökinn til nærstkoma
andi árs Yfir-rettar.

Þar næst mætti spyrja Yfir-rættinum Eðlumadu-
rinn í Hólfjörðar-shölu J. Arnórsson, sem he-
fir skuldi Actor í Delinquent Djarra Þónssonar
þjófnadar máli, og framlagði Yfir-rettar stefnu, hvæ-
med Eogmanns E. Eðlvassonar Eogþingis dómi í
þessu máli er til Confirmation innstefnt; Delinquent-
ten, ásamt öðrum viðkomendum, er og stefnt að meta,
med víðara, sem stefnan med sér færir, upplefja og
áreiðnug lit. A. Framlagði svo Actor Hjerads og
Eogþingis Prócess í sökinni, hvæ inni nefndur De-
linquent er dæmdur til að lagstrýktast og erfða í
Kaupmannahafnar Slaverle sína lífs-tíð, upplefja og
merkadur lit. B. Actor uppástandur, að Hjerads og
Eogþingis dómarnir verði confirmarar, svo sem það
sje Delinquenten gífirbevissad, að hann hafi begengid
qualificeret Eyverie í öðru sinni. Eðlumadurinn í
Eðlfellshöfn-shölu J. Arnórsson, sem Dómari í
Hjeradi, uppástandur að Eogþingis dómurinn verði con-
firmeradur, hvæ med hans Hjerads dómur í málinu
er staðfestur. Þrá Delinquentens Forvars manni,
Eðlumanni E. Eðlvassoni, framkom innlegg af
28da hujus, hvæ inni hann uppástandur Hjerads og
Eogþingis dómanna Moderatión, þar Delinquenten
kunni ei álitast lárlegur spyrir þá almennilegu Eilfræ-
ðing,

hed, með vðara, sem innleggð með sér ber, upplefð og áætlunad lit. E. Delinquenten fyrir Rættinum nálagar, eilífendur það allt satt að vera, sem hann áður fyrir Hjerads-rættinum meðkennt hefir. Vðara framkom ekki í sökni edur vðren málsins, hvort svo lárandi Dómur var afsgadur:

Eptir því Róngl. Rescripti af 9da Martsi 1775, dæmist Bjarni Jónsson fyrir sinn gvalificerada þjófnad í annad sinn, til að erfíða í járnnum við Festinguna í Kaupmannahöfn, sína lífs-tíð, og áður að missa húðina, eptir þeim gengnu Herads og Lögþingis dómi, sem af Vfir-réttinum eru stadfestir.

Actum ut supra

L. A. Thódal.

D. Stephánsen. M. Rétilsen.

L. Gudmundsen. M. Gíslason.

J. Jónsen. G. Rétilsen.

Stá þessum dómi appelleradi Delinquenten.

NUM. III.

Pann 30da Júlí að Vfir-rættinum settum, vðru fyrirsetin þau af Kaupmanni á Akureyri S. Lyngse innsefndu

sendu Document og Actar í einni Confiscatións söl, millum nefnds Kaupmanns og húsmannsins Jóhannesar Jónssonar. Var fyrst upplestin Þfiro röttar stefna af 12ta Martsi þ. á., hvar med innu stefndir eru, Eshlumadur J. Jakobs son og Esgo madur S. Sølvason, þeirra í sökinni affögdu Hjerads og Extra-Esgþingis döma ad til- og forsvara, med fleirum sakarinnar vidkomendum, sem stefnar sjálf med ser sætir, upplestin og mæklud lit. A. Uppá Eshlumanns J. Jakobs sonar vegna mætti Eshla madur B. Schevning, og framlagdi Contra-stefna af sama datö, sem höfudstefnan, er upplestin áteiknað lit. B. Þar næst var upplestin Hjerads og Extra Esgþingis Pröcessinn, í hvørs slúttningu þeit um þrættu þokar eru dæmdir öloglega af Kaupmanninum confisqueradir, m. v., sem Pröcessinn meðfærir, markaður lit. C. D. Kaupmadur Eynge refererar sig þreiflega til síns Daaftands í höfudstefnunni, svo vel í Henseende til Dömaranna, sem Saksofnarans. Eshlumadur B. Schevning framlagdi innlegg undir Eshlumanns J. Jakobs sonar nafni, sem innia heldur sakarinnar Eildragelse og Sammenhang, upplefid og áteiknað lit. E. Annad innlegg framlagdi Eshlumadur B. Schevning undir Eshlumanns J. Jakobs sonar nafni, sem er svar uppá höfudstefnunnar pósta, og hans Daaftand í sökinni, upplefid og markað lit. F. Vidara framkom eðki edur var uppá-

stadid af Fortunum, var því sokin til ondilegs Dóms
upptekin og svólátandi affagdur :

Hvort heldur Jóhannes á Geheu hefir
verid eigari af þeim unnefistudu þokum, með
Íslendskum höndlunar vörum, er Prócessinn
aftrís, edur adrir fleiri, hvar um engin upp-
liffing, enn sidur bevísing er framkomin, þótt
upphástadin hafi verid, bædi fyrir Herads- og
Extra-Lögþingis-réttinum; þá eru þeir þó vott-
anlega fundnir og uppteknir á einum mjög
misþenknum stad af Kaupmanni S. Lynge,
þann 13da Sept. 1777, nefnilega í Skips-jul-
unni, er lá á floti vid Akureyrar kaupstad,
seint um qvöld þá fulldinn var orðid, sem hefi-
ir það álit, ad til höndlunar skipsins hafi átt
ad útfæraft, einkum þar þokarnir vöru, ekki
einangis komnir í skipsfólksins höndur, heldur
og einninn hafdi það inntekid í bácin, ásamt
þokunum, nokkra af landsfólkinu, sem eru fyr-
irbodnar allar óþarfa ferdir til framandi skipa,
einkanlega þá höndlunar-vörur hafa meðferd-
is. Jóhannes hefir og, þá hann vildi vindi-
cera sér þokana, fyrst eignad sér þá einsomle-
um, en eftirð fyrir Extra-Lögþingis-réttinum
viljad tæinka þá fleirum, hefir þó ei viljad
egendana tilnesna, sem sknir hans vaflandi
framburd og upphittar Forevendinger, er und-
ir eins gjöra ómögulegt fyrir Vfir-réttinn ad
fánna tildæma vorurnar nokk:um vilsum eign-
ar-mönnum, sem allt hingat til hefir legnt verid;
því þæmiste rætt: þar

Þar egendurnir eru óvissir, er átt
hafa þau aðstílanlegu Partie vöru, er
fundin er í þeim, af Kaupmanni S.
Lyngge, þann 13da Sept. 1777, upp-
teknii þokum, og hafa ei viljad sig til
þeirra leida, en Vfir-rétturinn finnur ei
í þö fullkominn grundvöll fyrir, að dæma
vörurnar forbrotnar til bondlunarinn-
ar, þö andssáanlegt sé, að þar með hafi
átt að drífa forbedna bondlun; þá dæm-
ast þær hér með fátækum í Hrasna-
gils brepp til eignar og nota, og skal
þeirra fullt verd á þessu sumri, af sveit-
arinnar breppstjörum, míllum þeirra
útdeilast. Allar dæmidar bætur og Pro-
cesss kostnadur í þessu máli er upphafinn,
sem og einninn til þessa Vfir-réttar.

Adum ut supra.

L. N. Thóðal.

D. Stephánsen. M. Ketilsen.

L. Gudmundsen. M. Gíllasen.

J. Jónsen. G. Ketilsen

NUM. IV.

Þann 3rta Súli vóru af Yfirrettinum fyrirtekin þau af Eðslumanni Th. Þessjorð innsendu Dócu-
ment og Actar, í einni jarðarpartis innlausnar söl,
millum sædurs Eðslumannsins Magnúsar Sig-
mundsónar og Laurentíusar Erlendssóna-
ar. Var svo upplestin stefna til Lögmanns B. Mark-
úsónar og annara vidkomenda, áteiknub lit. A.
Þar næst var upplestin Hjerads og Lögþingis Þró-
cess í málinu, í hvors slýtingu jarðarparturinn er
eildæmbur Laurentíusi til innlausnar, markabur
lit. B. Endilega var upplesid innlegg undir Eðslu-
manns Þessjorðs nafni, hvar inni hann upprástanda-
ur, sædur síns vegna, að dómur Eðslumanns J.
Arnórssonar verði confirmeradur, áteiknad lit. C.
Lögmaður B. Markús son mætir, og framlagði
innlegg, sem inniheldur Recit. af sokinni og hans við-
dere Þaaftand, upplesid og markab lit. D. Innleggs-
inu fylgdu 2 Bilager sub No. 1 og 2, sem eru Au-
test Sigurðar Olafsónar og Eðslumanns D.
Schevtingis, að Laurentíus hafi fyrir Skipta-
rettinum erklærad, að vilja innan árs og dags inn-
leufa þau umþrættu 6 hunder. í Hóll. Eðslumaður
A. Arnórsson, til skadar fyrir rettinum, prócessu-
rar móti þessum og öllum nýjum Dócu-mentum í söf-
inni, framlagði síðan innlegg til styrkingar sínum
dómi,

ðómi, með víðara, sem þad með sér sérir, uppleið og áteiknad lit. E. Uppá Laurentssusar vegna matir Ösflumadur J. Eggertsson, og uppástandur ad Eggmannsins dómur verði confirmeradur, samt ad Laurentssusi eildamist Omkostninger af þand contra-parti. Víðara segduft Partarnir eði þafa af framfara, var því svolátandi Dómur í sáinnit af sagdur:

Sá Udlægs Forretning, sem Ösflumadur D. Schéving hefir gjort í sterfbái þal. Ösflumanns E. Olafssonar, þann 18da Júní 1774, á 6 hundr. í Sóli í Bolungarvík, fyrir 44 rdli, er Magnús Sigmundsson átti þar innistandandi, sem rentu af ádur lánudum Kapítal í peningum, ber ei með sér, hvort þessi 6 hundr. skuli vera eiginndóms eign eða undirpantur fyrir Magnús, hvort 6 hdr. Laurentsius hefir ei einángis bodid sig til ad innleysa fyrir peninga, þann 7da Júní 1775, edur innan árs og dags frá því átlagid var gjort, heldur hefir Ösflumadur D. Schéving með framlagdri Forflaring af sta hájus, fyrir þennann rétt, yfir Udlægs Forretningen, befestet: ad nefnd 6 hundr. í Sóli hafi Magnús verid átlagd af sér, fyrir þá í Ösflumanns E. Olafssonar sterfbái innistandandi peninga skuld, sem Forsikkring fyrir sömu, sem og ad Laurentsius hafi lúft fyrir sér, ad hann vildi þau innleysa, hvað honum hafi verid eptir.

eytirlátið af Ghlumanninum, og Magnúsar
ealsinadur í steisbáinu Sigurdur Ólafson,
hafi því ei heldur mótmælt. Eptir því líku
sakarinnar ásigkomulagi, sem og einninn, að
það er ei lögun móti, þótt börn fái innleyst
það úr þeirra foreldra steisbái til skuldaláka-
ngar útlagða jarda-góts, þegar það fædur
innann árs og dags frá því útlagid er gjort,
dæmist rétt:

Lögmanns B. Markússonar dómi-
ur í þessu máli, er hér með stadfestur,
en dómiur Ghlumanns J. Arnórsson-
ar er af Vfir-réttinnu fráfallinn.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsón. M. Ketilsón.

L. Gudmundsón. M. Gíslason.

J. Jónsón. G. Ketilsón.

Ánnó 1780 þann 26ta Júlí, var
Vfir-rétturinn settur undir Præsídío
Stiptamtunnans L. A. Thóðals, með
undirskrifudum Assessorum.

NUM.

NUM. I.

Matti sýrir Hfr. rettelnum konfirúkadur Eshlu
madur í Ríðislar-shlu G. Vigfússon, og framlagði
Hfr. rettar stefnu af 29da Júní 1779, úttekna af
Eshlumanninum í Snæfellsness-shlu J. Arnórso-
nyni, sem bestickudum Hefri uppá Prestfins Eir-
vudmúndar Eiríkssonar vegna, í einni
Strandrettigheds sök millum Prestfins og Fjósaland-
egenda, Eshlumannanna V. Þorsteinssonar og
G. Peturssonar, sem stefndir eru til að forsvara
þeirra eiginðoms rett, svo vel sem Lögmadur B.
Markússon, sinn í Hefri sök assagda Lögþingis
dóm að til- og forsvara, m. v., sem stefnan með sér
ber, upplefin og áteknad lit. H. Lögmadur B.
Markússon mæti og prófesterar móti málsins fyr-
stetekt, þar Hjeradsdómarinn í því, Olafur Ar-
grímsson se hvorki sjálfur nje hans meðdómsmenn
hlugad stefndir; sama prófest gjörir og Lögrettumads-
urinn O. Hjaltealín, sem eptir fullmakt mæti
uppá Eshlumannanna vegna. Eshlumadur G. Vig-
fússon svarar her til: að hann meini eði það hafi
verid naudshynlegt að stefna Hjeradsdómaraum, þar
Lögmadurinn hafi dæmt í sjólinni, sem se stefndur að
forsvara sinn dóm. Hjer uppá begjerdu Partarnis
Hfr. rettarins úrskurd, sem siell svoleidis:

Þar

Þar Gerado-dómarinn í þessu máli,
 Ólafur Arngrímsón, er hófki sjálfs
 ur stefndur né hans meðdómsmenn, þá
 þann sökni ei að þessu sinni fyrir að taka
 aft; þessir því Presturinn Síra Guð-
 mundur tapad sinni sökni í því, þar til
 hann stefnt löglega að nýju öllum máls
 sine vidkomendum. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	L. Guðmundsón.
J. Arnórson.	J. Jónsón.
M. Arélsón.	G. Ketilsón.

NUM. II.

Þann 29da Júlí mætti að nýju fyrir Yfir.rettina
 um konstitútiður Eshlumadur G. Vigfússon,
 og bejgerði, að sú fyrir Yfir.rettinungr nærlidid á
 framlagða Yfir.rettar stefna, í einni landaprætu söl
 millum hans og Kaupmanns Christensen, mætti
 nú aptur upplefast; að hverju gjördu, þá í sökinni
 sakna Yfir.rettarins Afgt s. á. var og svo upplefid.
 Vice-Lögmáður M. Olafsson mætti og, eptir
 stefnunnar hljóðan, og uppástendur, að Eshlumadur
 G. Vigfússon kuli framvissa sína fullmækt frá
 Landfögeta að framspjgja þessari söl, í Mangel af
 hverri

þvírt hann meinar sig eðl Roldugann til að meta
 eptir þeirri af Eðlumanninum útteknu stefnu, þó
 heldur, sem badi Landsfógeta og Lögmanni B. Mark
 útsyni hefði og svo átt að stefnast, sem þó se íora
 sómad; sama Vaastand gjörte Lögretumadurinn O.
 Hjaltalín uppá Kaupmanns Christensens vegna.
 Hjer uppá repliquerar Eðlumadur G. Vigfússon,
 að hann eðl einungis hafi myndugleika, heldur og se
 hann Roldugur til að serra og framsýlgja þessari söl,
 sem jardaerinnar Arnarhóls leigulídi. Þarærnir be
 gjerdu hjer uppá Inter:scútorfain, er svolátandi var
 affage:

Þar svo vel Sérads: dómarinn, sem
 Vice: Lögmadur M. Olafsson, hafa an
 teklid Decónómum G. Vigfússon fyrir
 competent að defendera þessa söl fyrir Sér
 ads: og Extra: Lögpingis: rétti, og hafa
 þar uppá affage þá gengnu Sérads: og
 Extra: Lögpingis: dóma, en Landsfógetinn
 hefir sig ei sdrúvíst med hana befattet, enn
 að henvísa henni til landslaga og ráttar;
 sérþværr leigulídi má og þar fyrir utan
 ætíð að lögum forsvara og innkalla sinn
 ar ábhlis jardaer eignir og afraektur; svo
 hefir Decónómus G. Vigfússon, sem á
 búandi Arnarhóls, hafi rétt til að inn
 D stefna

Stefna þeim gengna Extra-Lögþingis dómi í þessu máli fyrir Yfir-réttinn, tilkom ei heldur þingad að stefna Lögmanni B. Markús syni, sem aldrei hefur fyrir rétt fallaður verið í þessari sök, á hún því hér að fyrirskasta.

Eðlumadur G. Vigfússon framlagði Extra-Lögþingis Prócess og dóm í málinu, gengið af Vice-Lögmanni R. Olafssyni, hvar iðnt þrætuplátsid ee frádame Arnarhólt, m. v., sem Prócessinn með ferðer, upplefian og markaður lit. B. Vidara framlagði hann fíðimerada afþrife af fál. Eðlumanns G. Rúnólfs sonar innleggi til Yfir-rettarins nærstl. ár, til forvars hans í sálanni afþagda Hjerads dómi, upplefna og áreiknada lit. C. Annad innlegg framlagði Eðlumadur G. Vigfússon undir sínu egin nafni, sem eru hans áljatur og Jrettesættelser móti Vice-Lögmannsins dómi, upplefð og markað lit. D. Þridja innlegg próðuceradi hann undir sínu nafni, hvar með fylgdi hans, kostnadar reiknsngue í málinu, upplefð og áreiknad lit. E. Vidara framlagði hann Yfir-rettar stefnu móti Vice-Lögmannsins Lögþingis dómi, viðvissjandi Prócess kostnadi í málinu, stefnan upplefð og mærkud lit. F. Nesndann Lögþingis Prócess og dóm próðuceradi hann og, hvarí hann er dæmdur til að betala iordli. Erðn. og Eðlumadur G. Rúnólfs

Ólfsen 4 rðli. til Kaupmanns Eðrsten sen, upplefing og áreiknadur lit. G. Endilega framlagði Eðlumadur G. Vigfússon innlegg, hvor inni hann uppástendur kostnadar dómsins Underkjendelse, en ser tildæmdann ánægjanlegann Prócesis kostnad, upplefing og markad lit. H. Lögretumadur O. Hjalte alín framlagði Yfirrettar stefnu in duplo, hvor med áminnstum Více-Løgmannsins dómi er til Eðjarpelse innstefur, hvorutveggi Gjenspartaenir upplefing og áreiknadur lit. J. J. Þar næst pródúceradi hann eina Angivelse undir Kaupmanns Eðrsten sen's nafni, upprá Omkostninger i søkinni, sem eru 45 rðli, fyrir utan Více-Løgmannsins Salarium, upplefing og markad lit. K. Více-Løgmadur M. Olafsson uppástendur: ad svo vel sinn Extra-Løgþingis dómur i hofud-søkinni, sem sinn Løgþingis dómur, vidvíkjandi Omkostninger i málinu, verði confirmeradi, samt ad sinn seinna dómur kunni eðr þdrúvisti ad álitast, enn sem ein Udsættelse af søkinni, og endilega, ad ser tildæmisti ánægjanlegas Omkostninger af Eðlumanni G. Vigfússyni, svo vel fyrir orsakad upplefing fyrir Løgþingis-rettinum, sem fyrir innstefning til Yfirrettarins; sama uppástendur Lögretumadur O. Hjalte alín i tilfelli til hofud-salarinnar, en beglerir þess seinna Løgþingis dóms Eðjarpelse, vidvíkjandi Omkostningerne, eptir sine Principals i Yfirrettinn framlagdri Angivelse. Eðlumadur G. Vigfússon

fúðson refererar sig til síns Daaðands í þeim fyrir
 Yfir-rettinn framlagðu innleggjum. Vidara framkom
 eðli í sök enur vörn málsins, var það því til endilegs
 dóms upptekid, er svolátandi var affagdur:

Vice-Lögmanns **M** Olafssonar
 demur, grundadur á mörquim órákum
 vitnum, er með eidi sannad hafa, að sá
 gamli gardur, sem legid hefir miðum
 Arnarhóls og Studlaðots, hafi ver-
 ið landamerki miðum nefndra bóla, skal
 standa við fulla makt, og það umþrætta
 stæki hér eptir æfinlega tilheyrar Stud-
 laðoti. Af Deconómio G. Vigfússyni,
 sem vegna Arnarhóls aðkomstar á
 þrætu-plátsinu, hefir leidd nokkur, en þó
 eðli eins antakanleg vitni, þar þau
 grunda sig á Gíffurar Jónssonar eins
 sögusögn, er þjó. fyrreum á Arnarhóli,
 kann ei að dæmast nokkrar Dmkoftunin-
 ger í þessari sök, og það því síður, sem
 hann í nokkur ár, ádur enn Próces
 byrjadist í því, hefir óátalid látid yrkja
 og dýrka þrætu-stækid, eru þær því, og
 allur

allur Prócess kostnadir á allar síður
upphafinu. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsen. L. Gudmundson.

J. Arnórson. J. Jónsson.

P. Hrelson. G. Ketilsen.

Ánnó 1782 þann 26ta Júlí, var
Vfir-rétturinn settur undir Præsídíó
Stiptamtmanns L. A. Thóðals, með
undirskrifudum Afsesforum.

NUM. I.

Matti fyrir Vfir-rettinum Vice-Lagmadur M. Da-
lafson, og framlagði Stiptamtmanns Thóðala
innkallun, ásamt Eshlumanni S. Siunssyni að
mæta í Delinquent Helga Gudmundsonar
þjónadar máli; Delinquentinn er og svo til stadar
fyrir rettinum; Þetta Varsel upplest og áteiknad lit.
A. Eshlumadur B. Thórarínsson framlagði
Stiptamtmannsins Ordre til sín, að mæta fyrir De-
linguentinn, upplestin og mörkud lit. B. Því nærð
D 3 fram

framlagði Více-Lögmáðurinn Hjerads og Extra-Lögsþingis Acta í málinu, í hvers sluttningu Delinquentinn fyrir í annað sinn begenginn þjófnað, í tilliti til hans veikleika, er dæmdur í Tuktúfsid uppá lífs-tíð, Þrócefinn upplefinn og áreiðnadur lit. E. Uppá Sýslumanns B. Finns sonar vegna framlagðs Více-Lögmáðurinn innlegg, hvar inni hann uppástendur, að Delinquentinn verði dæmdur í Tuktúfsid til erfðis og forvaringar, upplefð og merkad lit D. Annad innlegg pródúceradi Více-Lögmáðurinn undir sínu nafni, hvari hann anserir þar ástæður, hvar á hann hafi grundad sinn affagða Extra-Lögsþingis dóm í sökinni, sem hann uppástendur verði confirmeradur, upplefð og áreiðnad lit. E. Sýslumadur B. Thórson framlagði og svo innlegg, hvar inni hann forestillar og uppástendur, að Delinquentkan, sem selmasafallsjúkur, kunni eðl að dæmst til Tuktúfs erfðis, heldur egi hann að undirhaldast af sveitinni, sem vanser ómagt, m. v., sem innleggid með sér ber, upplefð og merkad lit. F. Delinquentinn fyrir retri inum examfneradur, tilstendur og játar sinn tvísvor sinnum framinn þjófnað, og allar þar að lútandi líringumstæður, eins og hann áður fyrir Hjerads og Extra-Lögsþingis-retri meðlennt hefir. Vidara framkom eðl eða var uppástadl af viðkomendum þessa máls, hvari sjell svolátandi Alþktan:

Þfir

Þfir-retturinn álitur þessa söl, hvar
um engin udförilig lög eru í landinu, af
þeirri náttúru og svo stóru verdi, að hún
þurfi að forestillast Hans Kongel. Majes-
tæt med allerunderdanigste Forespørgsel:
hvorninn med Delinqvencinn Zelga Gud-
mundson og fleiri hans líka í vidlíkum
tilfellum egi að henda? hvaða straff þe
hellst passandi til þeirra miagjörninga?
samt hvar og hvorninn undirhaldast? í
millitid, og allt svo lengi kóngleg Resólú-
tión eði innkemur hér um í landid, skal
Zelgi Gudmundson undirhaldast af
þvi íslendsta Tutehúsi. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsen. B. Schéving.

J. Arnórson. G. Rétlléson.

M. Gíslason. S. Sigurðson.

NUM. II.

Samma eftirmiddag mætti fyrir Þfir-rettinum Gísli
madur í Rángárvalla-shílu J. Jónson, sem he-
firður Procurator vegna Bjargar Hóskuldso-
dóttur, og samlagði Þfir-rettar stefnu, hvar med
eð Undertjendelse innstefnið einn af Fogmanni D.

Marck

Þorleifssyni, þann 17da Júlí 1781, afslagdur
 Eogþíngis dómur í barnsfadernis-lífingar söl milli
 Bjargar og Helga Þorkeilssonar, sem og er
 stefndur að hegra þar lífur og bevísingar, sem hún
 vill framsæra sinni lífsingu til þorkingar, með víðara,
 er stefnan með sér ber, upplestin og mörkud lír. A.
 Þar nærst framlagði Eshlumadur J. Jónsson Hjer-
 ads og Eogþíngis Þrócessa og dóma í málinu, með
 þeim fyrri er Bjargu dæmdur föllingar eitur, en
 sá síðari tillatur Helga frúnar eitur, Accen up-
 plestin og áreiknadur lír. D. Þrócceradi svo Eshlu-
 madurinn innlegg undir nafni Eshlumanns S.
 Þinnssonar, sem Hjerads dómara, hvarinni hann
 leiddi eðlselmdir til síns dóms, og uppástandur hann
 verði confirmeradur, upplestið og markad litera E.
 Helgi matir í egin persónu, og með innleggi uppá-
 standur að Eogþíngis dómurinn verði staðfestur og sér
 eiddæmdur málakostnadur af Eshlumanni S. Þinn-
 ssoni, innlaggt upplestið og áreiknad lír. D. H. l. g. í
 af rettsnam examíneradur, þverneitar Bjargar
 barnsfadernis lífsingu, og uppástandur sér dæmist frú-
 nar eitur, hvará móti Eshlumadur J. Jónsson
 prócceskar. Og með því Bjarg er ecti til staðar,
 hvað þó rettsinn álitur nauðsynlegt, svo er endilega
 er dómur í sölinni útfettur til mánudags, og Eshlu-
 manninum tilhaldið að sýja Anstalt til þennar Ind-
 þencelse

hventelse innann þess tíma ; var svo frá rettinum gengid.

NUM. III.

Mánudaginn, þann 29da Júlí að Vfr.rettinum settum og nálægum öllum ofannefndum málsþortum, mætti Björg fyrir rettinum, og þar nákvæmlega examínerud, svarar skirt og greinilega til allra spursmála, nefnilega eptirfylgjandi serdeilislega : 1.) Hvern lifir þú sædur að barni því, sem þú í heiminn sæddir og þetta mál afrið ? svar : Helga Þorkells son, hvar hún tilbýður sig með eidi að sanna, sem og einnir að hún se fri fyrir öllu holds samræði með öðrum karlmennum. 2.) Hvar og á hvorjum ársins tíma meinar þú þig hafa tekið við barns-getnadi af Helga völdum ? svar : í kolfstógi nálægt Gjábacka í rodu víku sumars, en barn segist hún fædd hafa þriðja dag páska, eða nokru fyrir sumarmál. 3.) Leita adist Helgi við með nokrum ráðum eða atburðum, að fá þig losaða við það sóstur, sem þú með geckst, fyrir þess reglulega sæðingar tíma ? svar : hann gjordi fer ferð til Gunnlaugs Þorkells sonar, sem sæst við Læknisdóma, og vildi fá hann bæði til að taka mer blóð, og lifa einninn að láta mig búfa inntöflu meðal, sem her til stjöldu þjenu ; hann gjordi og ferð á Eyrbúcka, hvar hann keypti í pott messuvins, í hvorju eg átti að inntaka einhverja dropa af

Sænkisins hendi, hvað og einninn fæði í eitt líp, en fyrir ómal Gunnlaug gaf hann honum Njæ ann dal, eptir þrít, sem hann mer sagði. 4.) Viltu Helgi að þú varst með barns þunga áður hann fór til sjóar um veturinn? og hvað taladi hann við þig áður enn hann fór að helmann þessari fél viðloma andi? svar: hann belddi mig að kenna einhverjum æðrum barnið, og lofadi, ef ég þad gjærdi, að andito halda mig og þad næsta ár eptir, hvar frá Eólnato þrestur minn Etra Vigfús alvarlega ræði mer, en áminnti mig þar á milli að segja sannleikann. 5.) Hefur þú nokkud þegid af Helga, eða rekkid við nokkruna gjöfuna af honum til sanninda metlis þinni söguþegn? svar: 34 þ. eða í ríkibæ og 10 þ., sem hann hafði bannad fer að láta aðra af vika, þar fyrir utan hafði hann fengid fer socka, verlinga, knjálþól, upphluta ofni af klæði, striga og tras. 6.) Veistu metra að segja þessari fél eil upplýsingar? svar: eðli þad þú muni, frammar enn hvað í Hjerads Þrócessinn finnst innfætt og nú her sprú retri framfætt hafi, fyrir utan hvað hann hafði sagt fer, að hann hafði fengid af Þrestinum Etra Hilaríns Tilhugasyni að þrifa eður þrifa láta Gunnlaugi/Þorells syni þess, í hverju hann hafði begjert hann til sín, hværs erindis velti hún eðli. Her eptir var Helgi Þorells son innkalladur fyrir rettinn, og nektar hann enn nú sem sprú, að hann se fæðir að þvi barni, sem Þjörg í helminu

heiminn sætt hefir, spyr hvort hann segist vllja eð gjöra. Til 2arð spursmál's svarar hann: að vel hafi Þjærg farid með sér í Gjábacka Flóg, en með engu móti geri hann munad á hvortjum tíma sumarsins það hafi verid, en hitt se víst, að eðert holdlegt samræði hafi hann þar haft með henni. 3. Aðledning af því gja spursmál til Þjærgar, svarar hann: að eðti hafi hann ætlad að brúka það vín, sem Þjærg segt sig keypt hafa á Eyrarbacka, handa henni, eður til þíse, er hún hóst hafi her fyrir reitinum, heldur hafi annar maður bedid sig það að kaupa. Hann aðspurdur: hvort var sá? svar: eg man það eðti. Aftur spurdur: hvað gjördir þú þá af vlninu? svarar: eg dræf það mestpart sjálfur. Vidara að njiu spurdur sömu spursmálum, svarar: eg ætladi aldrei að kaupa vín, heldur brennivín; vínins var aldrei til mín vitjab; hvort kunni að segja að eg á Eyrarbacka hefði keypt vín? 4.) Nær vissir þú að Þjærg var með barns þunga? eðti fyrri enn eg kom frá flá. 5.) Hæð eðti kona þín þig grunsamann um samfarir við Þjærgu? neitar fyrst, en segist síðan hafa formerkt það, og svarad illu um. Aðmiantur af reitinum að segja satt, játar hann þig hafa meint Þjærgu með barni áður til sjóar fór, og enn aftur að blóð staðt með henni. 6.) Hvað málid gaffstu Þjærgu í hennar laun? svarar fyrst: eðert, utan socka, vellinga og Enjáflgi, en eftir gjörða konfrontatíu með Þjærgu,

tilföð um líðir, hún' hefði fengid hjá sér striga & flertu, lerepts-traf og flæði & upphlut, en margneitaði ad hún nokkra peninga hefði hjá sér fengid, tilföð það þó ei..usinni indirecte. Þjargar andsvari uppi það öta spursmál, og framburði ad hann hafi bedid Prestinn Síra Hilarius ad skrifa eptir Gunnlaugi Þórkelssyni og öflað hans til Þjargar, þverneitar hann einniun, en begjerir ad retturinn vilji tilðema sér skunae eid fyrir Þjargar barnsfadernis ljóngu, hún bidur og, ad hún sái ad gjöra sönnunar eid, og áminnir Helga fyrir eettinum ad varast mein-eid, samt ad láta þessa sölsvo varna sem hún nú se, koma fyrir Guds allsherjar eda síðasta dóm, med mörgum viðqvæmum og hrærandi ordum, gefandi hönun til kynna, ad sig ángri mest af öllu sú ólucka, sem hann, med falskri eiddöfleggingu vilji yfir sjálfann sig leyða. Lögmadurinn B. Markús son ljet framleggja innlegg fyrir Yfirrettinn, í hværu hann begjerir ad sin genginn Lögþingis dómur í þessu máli verði staðfestur, uppleið og markað lit. E. Hjerámóti prófesterar Óslumadaur J. Jónsson med innleggi, sem uppleið áteiknað lit. F., en uppáitendur ad Þjorgu verði tilfátinn sönnunar eidur. Fleira sögdust ei Partarnir í sökn eda vörn málsins hafa ad framsæra, var því sökin tekin undir Yfirrettarins nákvæma yfirvegun, og þar um gjörð eptirfylgjandi Alþtun:

Adur

Aldur enn þetta mál kann að takaft
 undir endilegann dóm, vill Xfir-retturinn
 hér með hafa uppalagt Shlumanninum
 S. Sinnesyni: 1.) Grandgæfilega að
 láta vitnin Þórd Jónsson og Melkí-
 or Jónsson, samt fleiri er vitna kynnu
 um hjærleikafulla umgengni Helga Þor-
 kélssonar með Björgu Hóskuld-
 dóttur, forklára sitt vitni, hvort þessi
 þeirra hjærleika umgengni, sem eða, pers-
 óna, hafi verið innifalin. 2.) Innbenta
 Prestsins Síra Vigfúsa Jónssonar eido-
 fest attest og Forklaring, um það lyfti, er
 hann heyrir kann hafa liggja á Helga og
 Björgu, og hvort fyrir Presturinn gjörði
 sér ferð til hennar fyrir barns-fæðinguna,
 og áminnti að úleggja þann rétta barns-
 fædur. 3.) Einninn eidfest attest Síra Hil-
 aríusar Illhugassonar um það, hvort
 hann skrifaði eða skrifa lét vegna Helga
 bréf til Gunnlaugs Þorkélssonar,
 og beiddi hann í því að koma til sín eða
 ur Bjargar, og hvort erindis? alla þessa
 upplýsingu, og hvortja aðra er fást kann,
 þessu vafasama máli til upplýsingar, hefir
 Shlumadurinn S. Sinnesyn ad fram-
 leggja

leggja fyrir Hfir.rettarinn næstkomandi ár,
þá öllum málspörtunum er tilfage hér að
mæta, og heyra endilegann Hfir.rettarins
dóm í sökinni. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsou. B. Schéving.

J. Arnósson. G. Réttilsson.

M. Arnason. S. Sigurðsson.

NUM. IV.

Þann 30ta Júlí mætti fyrir Hfir.rettinum Öhlumadur J. Jónsson, sem beordree Prócúlator uppá
Assistent Sigurðar Jáfelds vegna, og fram-
lagði, Hfir.rettar stefna yfir Vice-Lögmanns O. Thór-
arínssonar, þann 13da Júlí 1781, affagða Lög-
þingis dómi, hvar með Jáfeld er dæmdur að hafa
rapað einni Tuf milli hans og Grímis Gudmunds-
sonar, þángað til hann stefnir löglega að nhju-
stefnanu upplefna og mæklud lit. A. Því næst fram-
lagði Öhlumadurinn Lögþingis Prócess og dóm í
sökinni, upplefnn og áteiknadur lit. B. Vidara fram-
lagði Öhlumadurinn innlegg, hvar með hann áljerte
Vice-Lögmannsins áðurnefnda dóm, og uppástendur
að Jáfeld verði fríkenndur fyrir þeim íðæmdu bös-
um, m. v., er innleggid með fer hér, applesid og
markað

marlað lit. E. Vico-Lögmáðurinn þröðuerabi og svo innlegg, hvarf hann framsærir þar röksemdir er hann hafi grundað sinn dóm á, samt hverninn Reskriptið af 12ta Apríl 1751 egi og kregi skiljast, með víðari Demonstration og uppástandi, er innleggð meðferit, upplest og áteiknað lit. D. Framar uppástóð Vico-Lögmáðurinn munnlega: að Kolbi þad verða tekið í Betanlning ad confirmera sinn dóm, í tilfelli til þeirra Jöfeld á hendur sögðu söta og málskostnadar, svo mætti Jöfeld edur hans jullmekrugum verða tilhalda id ad bevísa forsöll ad geta mætt fyrir Lögþingis rettinam nærslibid ár, eftir M. 1-10-1. Partaruo ic refereradu sig til þinna innleggja og Paastando, og sögdust ei hafa víðara ad framsæra; var því söllu til endilegs döms appreklin og svolátandi afslagdu:

Undirassistent Sigurdur Jöfeld, sem ecki lét mæta í Lögþingis-rettinum nærslibidid ár, í þeirri sök, er hann færði móti Gerhni Gudmundsöyni, fyrir enn þann 18da Júní, þá Lögþingid hafði stadið í 8ta daga, skal vera frí fyrir botum til Júsíts-kassans þá fyrstu 3 daga Lögþingisins, en fyrir hina 5 síðari, skal hann betala 5 lóð sölfrú; hann er og frítekinn fyrir málskostnadar þær.

un til Eshlummanns J. Jakobsenar og Grims Gudmundszenar, þar hans talsmadur Eshlumadur J. Jóns-son innfann sig á Leqþinginu, og kánn þvi Isfeld ei að álftast, sem öldungis útíblíftandi, hvað allt Þñr-retturinn grundar á því konglega Reskripti af 12ta Apr. 1751, sem í þessu tilfelli á að fylgja.

Actum ut supra.

L. A. Thóðal.

D. Stephánszen. B. Schéving.
J. Arnórsson. G. Ketilsson.
M. Gislason. S. Sigurðsson.

NUM. V.

Sama dagð eptírmíðdag mætti fyrir Þñr-rettinum Nótarius D. Stephánszen, sem eptir að hafa uppi sín vegna, að vera Nótarius í hans forfalli í sökunum milli Kaupmanns Rýhns og Eshlummanns J. Helgasonar, útvegad Stiptamtmannsins Orðre til Eshlummanns B. Thórarínssonar, hvar fyrir rettinum upplefin áteífnast lit. A. Mætti svo Eshlumadur J. Helgason og framlagði Þñr reftar stefnu af 9da Apr. þ. á., með hværrí hann stefnir Leqmanns B.

Marfo

Mællússonar dómi til Underkjendelse, samt Raup-
 manni Rýhn til að hegra þær bevísingar, sem hann
 móti honum fyrir rettinum, í þessari svo kalladu
 Höndlunar söl, vill framsæra; stefnan upplestin og
 áteiknud lit. B. Nótariús O. Stepháns son fram-
 lagdi Contra-stefnu af 17da Apr. þ. á., hvort hann
 stefnir Öhlsumanni J. Helgasyni til að forsvæ-
 sinar sakargjafir í áburnesndri stefnu, samt til að
 þola dóm til að betala þær her vid orsakudu Omkost-
 ninger; Contra-stefnan upplestin og mæklud lit. C.
 Ovo vel Hjerads sem Extra-Lögþingis Þrócessinn í
 þessari söl, var upplestin og áteiknadur lit. D. Vid-
 ara framlagdi Öhlsumadur J. Helgason innlegg,
 hvort hann uppástendur, að sökin verði útfett til
 nærflomandi árs Þfir-rettar, þar Öhlsumadur J.
 Sveins son hafi ei viljad afhegra þau vitni, sem
 for hafi verid naudsynleg til sakariunar upphlisingar,
 þvar uppá hann framleggur attest frá Öhlsumanni J.
 Sveins syni, sem ásamt innlegginnu var upplefid og
 merkad lit. E. og F. Nótariús uppástendur að
 Öhlsumanni J. Helgasyni tillátist ecki að særa
 noður nh vitni, nema hann afleggi áður sinn eid, að
 hann ecki vissi af þessum bevísnum fyrir radirrectinum,
 þvad þó Nótariús uppástendur ecki kunnt að þe átt
 Róungs leyfie, eptir Forerdrning. af 1717 og 1719.
 Öhlsumadur J. Helgason begjerdi her uprá Þfir-
 rettarins Decision, sem þannig sjell:

S

Syrir

Sýrir utan það, að þessi sôk er meir enn 2ja ára gömul, á hvôrjum svo yfrit laungum tíma Shlumadur J. Helgasôn hefdi kunnad að innstefna vœnum móti Raupmanni Kyhn, hefdi hann álitað það nauðsynlegt; þá hefir hann sýrir rétti Shlumanns Jofjords árid 1780 erklærad, að hann hefdi ekkert meira að framfæra undir endilegann Hérads dóm enn þá var af honum uppkastad, hvar eptir Lögþingis dómur er einnig í málinu affagdur, og sôkin nú af Shlumanni J. Helgasyni til endilegs Afreættar dóms innstefnd, á móti hvættar framgængi hann kann því síður að gjöra Excepción, hann hefir og erklærad hér sýrir réttinum, að engin nh vœni hafi að færa, af hvôrjum hann hafi ei áður vitad; því á og skal nú sôkin sýrircast.

Shlumadur J. Helgasôn framlagði innlegg ásamt því tilheyrandi 5 fylgiskjölum, sem er svar uppá Nótarii innlegg sýrir Extra-Lögþingis-rettinn að Eyroarbæka; innleggid með þess fylgiskjölum uppleid og áteiknad lit. W. Annad innlegg framlagði Shlumadur J. Helgasôn áhrærandi Legmanns B. Marcussonar Behandling í sôlinni, hvári og hann
uppr.

upprástandur, að Logmadurinn afsjáist eftir M. 1 - 5 - 3. 9., samt að Kaupmadur Kyhn verði tilfunda-
inn, eftir meðfylgjandi reikningi, að betala fer Pró-
cess Dinkostningar; þetta uppleið áreiknað lit. H. J.
Mótarus framlagði innlegg, í hvorju hann sýnir sak-
arinnar Sammenheng, með videre Daaftand, sem
innleggid með fer ferir, uppleið og markað lit. R.
Logmadur B. Markús son upprástandur sinn dómur
verði konfirmeradur, og Shlumadur J. Helgason
ansjedur tilbærilega fyrir sitt grófa innlegg. Shlu-
madur J. Helgason viðbliffur sit fyrir Hjerads retti-
inum í sokinni gjörda Daaftand, í tilliti til Kaup-
manns Kyhn. Mótarus refererar sig til síns inno-
leggs. Vidara sögduft Daktarnir eðl hafa að frama-
fara, var svo frá rettinum gengid.

NUM. VI.

Pann 31ta Júlí f. m., að Hjerrettinum settum,
var afslagðr fólátandi Dómur:

Var Shlumadur J. Helgason hefir ei
kunnað að öfirbevisfa Kaupmanninum Andres-
as Kyhn falska vigt, edur nokurn annann
brætt Shlumanninum edur austur Skapra-
fello-shflu innbyggendum gjördann, í þeirri af
Kaupmanninum færdu hondlun á Berufredi,
hvar fyrir hann hefir þó eit þinga sökt Kaup-
manninn, og innstefne 10 vitnum fyrir rétt

Ösklumanns Töfjörðs á höndlunarstáðinn,
 er sanna skyldu þessa af honum, Raupmann-
 inum og hans æru nærrigangandi, gæfðu Þes
 skyldning, þar vitnin hafa annaðhvort verið
 eigarar þeirrar voru, ullar og tölgar, sem þeim
 þóttu illa vegist hafa á Þerufirði, og álitast
 þóttu að hafa vitnad í sinni eigin selt, samt að
 hafa aflagt sigtunar-eid mótt Raupmanni Þyn,
 sem hvortvegja er lozum og rétti gagnstæð,
 edur og vitnin hafa verið annara þenarar,
 um hvortra rélega meðhöndlun á vorunum frá
 heimilum þeirra hálsbænda, til þess þær voru
 afhendtar í höndluninni, enginn veit neitt að
 segja, né heldur um vorunnar ástíðkomulag,
 hvort ullin og tölgin var hrein og forsvaran-
 leg, edur sendin og óhrein, í hverju síðara til-
 felli varan kunnir ei móttakast utan afslags
 edur undirviatar; svo hafa og vitnin verið
 Tektis singulares, og engin þfíreinsstemmandi
 um einnar og hinnar sömu voru vígt edur á
 sigkomulag, þfítt allt hafa þær af bændunum
 bráðfudu reidslur, hvortli verið jástæðar edur
 til höndlunarstáðarins færðar, til samanburðar
 við Raupmannsins bráðfuda jástæðar vígt, á
 litast þóttu óþettirréttanlegar og öldungis ógjör-
 legar eptir þeirra angæfðu, en þó undir eins
 óbevisfudu tilvísan að grunda nokkurn dóm,
 eins höndlunar þjóns æru og góðu rýkti til
 hneðfirs; þóttu dæmiste rétt:

Sá af Lögmanninum B. Mark-
ússeyri á Lyrarbacka afsagdi Extra-
Lögþingis dómur, þann 6ta Sept. 1781,
skal standa við fulla mækt, sem hér með
er af Yfir-réttinum stadfestur. Í Pró-
cess kostnað betali Eðlumadur J.
Helgason til Raupmanns A. Kyhn
iordli., sem ásamt þeim í Extra-Lög-
þingis dóminum uppáðæmdu bótum og
málkostnadi, skulu til hans lúftar vera
innan nærstkomandi Michaelis messu,
undir aðför og Execútión.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsen. B. Schéving.

J. Arnórson. G. Réttilson.

M. Gíslason. S. Sigurðson.

Eðlumadur J. Helgason appellerar frá
þessum dómi, en Rótartus O. Stephánsen
segist vilja hafa sér forbeholdet uppá síns
Principals vegna að declarera appell.

NUM. VII.

Sama dag mætti á ný fyrir Yfir-réttinum Eðlus-
madur J. Helgason, og framlagdi Yfir-réttar stefnu,

med hvarri hann Stefniir Logmanns S. Markús-
sonar Extra-Lögþingis dómt, í þeirri svo kallaðu
Volds sök, gengnum á Þyrarbacka þann 7da Sept.
1781, til Undersjendefse; líka svo stefnið Kaupmadrur
Ryhn ásamt hans Prokurator Notariús D. Stee-
pháns syni, að heyrna þær berisfingar, sem hann
framsætti fer til frúnar fyrir þeirri gesnu Volds Be-
skulding. m. v., er stefnan inniheldur, upplestin og
mörkud lit. A. Notariús framlagði Contra-stefnu,
ðar. 17da Apr. þ. á., sem upplestin átrifnað lit. B.
Væ svo upplestin Hjerads og Extra-Lögþingis Pro-
cessinn í þessari sök og markadur lit. C. Ösklumadrur
J. Helgason framlagði innlegg, hvort hann ber-
gjerir Benægteljes Eid móti Kaupmanns Ryhn's
Volds Beskuldning, upplefid og áteignad lit. D. Alfr-
ad innlegg framlagði Ösklumadurinn, í hvorju hann
heidið að Notariús verði tilfundinn að betala fer til-
frækkelig mülur og Satisfaction fyrir hans grófu Be-
skuldninger móti fer, í innleggi hans fyrir Extra-Lög-
þingis-rettiinn í þessari sök; innleggid upplefid mark-
að lit. E. Hjer til svaradi Notariús: að hans inn-
legg mætti confererast med vitnaleidslu Actinum. Eid
þridja innlegg framlagði Ösklumadrur J. Helgason,
hvort hann demonstrierer Logmanns S. Markússo-
nar ólöglegu Behandling á sökinni, med Paastandi,
sem innleggid með fer ber, upplefid og áteignad lit.
F. Logmadrur S. Markússon framlagði innlegg,
hvort

Hvort hann begjerir, að sinn Ertra-Lögþingis dómur
 verði staðfestur, m. v., sem innleggid með sér færir,
 upplefid og markad lit. G. Að síðustu framlagdi Nót-
 tarius innlegg, sem er Recit af hele Sagens Sam-
 menhæng, með Paastandi, jón innleggid með sér ber,
 upplefid og áskrifad lit. H. Hjer uppá quadt Skilna-
 madur J. Helgason engu hafa að svara vísara efi
 hann allareidu hefði gjört, og eefi heldur til salarinn-
 ar, líka sem hinis Partemir eefi sagdast meira hafa
 fram að fara, var svo frá Rettrinum gengid.

NUM. VII

Sama dags eftirmiddag að Hfr-rettrinum optus
 settum, var ássagdur svolátandi dómur í Volds-mál-
 inu miklum Kaupmanns A. Ryhn og Skilumanns
 J. Helgasonar:

Það er með 4 samhliðdandi eidsvörnum
 vitnum, nefnil: Jens Brum, Niels Brum,
 Michael Hansen og Jens Nørregaard be-
 viljad og gottgjört, að Skilumadur J. Helga-
 son hafi að quoldi þess 18da Apr. 1780, að
 þorra bragdi, og án allra gefinna orsaka af
 Kaupmanni A. Ryhn, viljad hindra hann
 frá að mega ganga út af háfi sínu, með því
 að setja sig fyrir dyrnar, leggja hendur á hann,
 edur gripa í brjóstid, og hafi undreins brók-
 að þau hræðilegu ord við Kaupmanninn:

menn

mienn Fynnu að stínga hnífi í þítt höfud; stömmu síðar er með þessum vinnu og zur öðrum, Marie Jensdóttir, Eyólfur Sigurðsson og Rátrinu Þorsteinsdóttir gottgjort, að sama qvöld, þá Kaupmadur og Shlumadur hafi einiannlit inni verid í stofu Kaupmannsins, hafi hljóð heyrst, sem hafi gefid vinnunum orsök að hlaupa til stofunnar, hafi þá Shlumadur J. Selgason fundist ofaná Kaupmanni Rýhn með knéð fyrir brjósti hans edur qvði, er legid hafi solur sem nár uppslopt á gólfinu, með útstrakta fatur og handleggi, frá hvorjun: Shlumadur J. Selgason hafi með makt mátt nauðgaur dragast, en Kaupmadur, sem veltist um gólfid hálsdaudur, hljóðandi og sem rasandi, berast í sang sína, hvar harn, eptir misþyrmingar Shlummannsins, hafi ívætt miklu blóði, en nokkur vlti, svo sem Michael Hansen og Eyólfur Sigurðsson segjast hafa verid hræddir um, så fyrri, að Kaupmadurinn væri þegar daudur, hinn síðari, að þenkst hafi hann mundi nærri daudur vera; það er og bevisad, að Kaupmannsins vest, hafi eptir endilaungu verid sundur-rífid, hvort Shlummannsins óheyrilegur unigangur móti Kaupmanninum, sem ecki fínst í hinu allraminnsta að hafa móðgad Shlummanninn, heldur umgengist hann hóftraa og með mikilli moderatión, enn og svo eptir Shlummannsins fyrsta Angreb og óforstömmuðu orð til Kaupmannsins telud í hans kamers-öprum,

er

til Kaupmannsins í Prócesse Kostnad:
svo vel sem 20 rdli. í Prócesse um-
Kostnad til þessa Nfir-réttar, sem öllu
sé svarad til viðkomenda innann nærst-
komandi Michaelis meßu, undir ad-
fer og Execútíon.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsón. B. Schéríng.

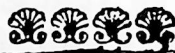
J. Arnórsson. G. Rétilsson.

M. Gíslason. S. Sigurðsson.

Ad þessi Nfir-réttar Acta seu rétt árs
skrifuð af Nfir-réttar Protócollinum, fyrir þessi
skráianstífsudu 5 ár, og honum samhjóða,
vitnæ

B. Stephensen.

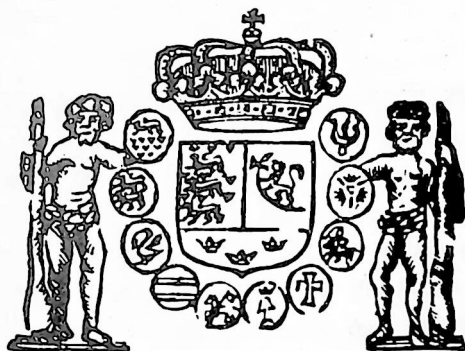

Acta Officiarii

6

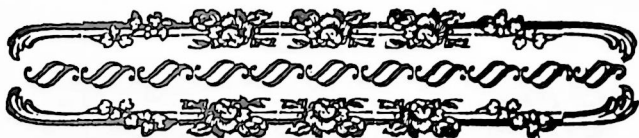
Islandi

fyrir árin 1783 = 1791.

Leirárgördum við Leirá, 1798.
Prentuð á bestnað Notarii B. Stephensens,
af Bókpræfjara G. J. Schagssjörd.

Lithoprinted & Lithoprint 1947

Annó 1783 þann 25ta Júlí, var
Vfir-rétturinn settur undir Præ-
sidíó Stiptamtmanns L. A. Thóðals
med undirskrifudum Assessorer.

Num. I.

Mætti fyrir Vfir-rettinum Öflumadur J. Sveins-
son, og framlagdi Stiptamtmanns Thóðals Aup-
hórfátíð til að agera og útfæra barnshýsingar sök
Helga Þorkelssonar, sem í fyrra var fyrir Vfi-
re-rettinn innstefnd, en þá frávísad sökum vantandi
upplýsinga; Auphórfátíðin fyrir Rettinum upplestin
áteiknað lit. A. Vidara mætti fyrir Vfir-rettinum
Öflumadur S. Sigurðsson, og framlagdi Orðre
undir Stiptamtmanns Thóðals nafni, til að vera
Þjargar Hóskuldsdóttur Þrócurator, sem lýfir
nefndanir Helga síns barns södur; Orðren fyrir
Rettinum upplestin áteiknað lit. B. Var svo Vfiro
rettarins áþktan í fyrra upplestin, og þar næst vitnas

kvíðstær í Heradi þann 15da Júní 1779, samt þann
 3da Júlí næst eptir; þar eptir var upplestin sú vitna-
 leiksla, sem Eðslumanninum S. Finns syni var
 befað ad taka á síðstildnu vori á fyrra af Yfir-rætt,
 inum; hún áteiknuð lit. E. Þau Helgi og Björg
 fyrir Rættinum examineud, þverneitar hann því, sem
 á þeirri fyrstu og síðustu vitnaleidslu er anført, og
 Eðslumadur J. Sveinsson prótестerar þau vitni,
 sem hann fyrir Herads-rættinn hafi sendt sína fletilegu
 vitanleiburdi, utan ad eidurinn vid Rættens Middel
 hafi verið af þeim tekinn. Her eptir framlagði
 Eðslumadurinn S. Sigurðsson innlegg af dags
 dæti, undir Eðslumanns S. Finns sonar nafni,
 hvort hann begjerir, ad sinn dómur verði konfirmer-
 adur. Í hvorjum hann tildæmði Björgu eidinn, ad
 sverja Helga fædur ad barninu, af þeim rökum, er
 hann þar til færir, samt af Attesti Prestsins Ólra
 Vigfúsa Jónssonar, sem fyrir Rættinum upplestíð
 áteiknað lit. D. Eðslumadur Sigurður uppá-
 stendur, ad dómur Eðslumanns Steindórs verði
 konfirmeradur í ad tildæma Björgu eidinn, svo sem
 hann se á actis og p obatis í sökinni grundadur;
 þar á móti uppástendur Eðslumadur J. Sveinsson,
 ad sínum Principal Helga verði tilfundinn frúnar
 eidur ad ofleggja, svo sem honum ekkert se þfirbevissad,
 svo vel í frapti af M. 1 - 14 - 5, sem 6 - 13 - 5;
 þar á bauki uppástendur Eðslumadur J. Sveinsson,

ad

ad Biskupaduc E. Finns son verði tilfundinn að
betala sínum Prinsipal kost og tæringu, svo sem hann
se orsök eil honum þrisvar gjörða ómaks til Laga,
Þingisins, og þar hjá verði tilfundinn að betala til
Dúttis Rássans; víðara höfðu partarnir eðl ad frama
færa, sjæll þof í sökinni döms aðgæði, sem fylgir:

Zafnvel þó það af þeim í þessari sök
framförmu gænum og vitnisburðar-sedlum,
eðl se edur kyrru ad álitast fullkominlega be-
vissad, ad sá hær minnstendi Zelgi Þorkéls-
son hafi haft þvilífe samræði med Björgu Hósk-
uldsdóttur, vid hvort hann skildi hafa orðid
fadir ad þof barni, sem hán hefð uppá hann
líst, svo eru samt fyrir þeirri hennar lífsingu
svo stórar líkur í Prócessinum móti Zelga,
ad hann eptir Art. 1 — 14 — 6 fyrirætlun
á ad fráleggja sér þær med sínum eidi, hvorn
honum í þessari sök, eptir somu bókar same
Kapit. 7da Artic. lyrt tilfællur ad gjöra enn
Björgu ad soerja uppá hann barns-fadernid.
I tillit til greindra Art. svo vel sem og 6 —
13 — 5; dæmist þvi fyrir rétt:

Zelgi Þorkéls-son er skuldugur
til med sínum afleggjandi dýrasta sálu-
hjálpar eidi, ad fráleggja sér Björgu
Hóskuldsdóttur barns-fadernis lífsingu
uppá hann, og á eidurinn ad vera þann-

ig skýladur: að Helgi aldrei hafi haft
þvílíkt samræði með Björgu Hest-
uldsdóttir, af hverju það barn, sem
hún hefir lóft hanni fædur að, kúnni að
vera aftráð; en tvennt Helgi sér ekki
að afleggja einn svæddann breinann og
skýlausann eid, fyrir holdlegt samræði
með Björgu, á hún að staðfesta sína
barns-fæðernis lófsingu uppá Helga,
með svæddann eidi: að hann sé sánnur
fædir að því barni, sem hún hefir lóft
uppá Helga.

Þ á þessum Dómi appelleradi Bjargar
Talsmaður. *Actum et supra.*

L. N. Thodal.

E. Thórarínsson. L. Gudmundsson.

H. Jakobsson. J. Arnórsson.

J. Jónsson. B. Thórarínsson.

Num. II.

Þann 26ta Júlí s. m. mátti fyrir Yfir-rættinum
Efturmadur J. Sveinsson, sem beordradur Actor
í söl Delinqventinden Gudnæ Sigurdardóttir
í frá Spafellsnes-sýslu, og framlagði Aukbót-
satiön

Þessið þar til af Amtmanni S. Thórarínssyni, hvarf og Eshlumadurinn V. Jónsson er af Amtmanninum beordradur hennar Defensor; Aukþóris-
eíðnen fyrir Rettið upplestin áteiknað lit. A. Við-
ar framlagði Eshlumadur J. Sveinsson Conven-
eíðnen milli hlutabegenda að mæta í þéinni óstefndir;
hún upplestin fyrir Rettið áteiknað lit. B. Því
nærft framlagði Eshlumadur J. Sveinsson Hera-
ads og Esgþingis Þrócessana, sem fyrir Rettið
vöru upplestin og áteiknaðir lit. C. Þer eptir fram-
lagði Actor innlegg frá Eshlumanni J. Arnór-
syni, með hvarju hann vill til einfis gjöra Eshlu-
manns H. Jakobs sonar Þaastand móti fer fyrir
Esgþingis-rettið, og uppástendur sinn dómur verði
konfirmeradur; Það fyrir Rettið upplestið áteiknað
lit. D. Eshlumadur V. Jónsson, sem Defensor,
framlagði innlegg, hvarí hann uppástendur, að Delin-
quentindens dómur fyrir Herads- og Esgþingis-retti
verði modereradur, af þeim ástæðum, er hann í inn-
legginu tilfærir, sem upplestið áteiknað lit. E. Samur-
leidið begjerði Actor, að Eshlumanni J. Arnór-
sonar dómur yrði konfirmeradur, samt exciperaði
móti Eshlumanninum H. Jakobsyni, að hann
Assessor væri í Yfir-rettið, þar hann áður hefði
verði Delinquentindens Defensor fyrir Esgþingis-retti,
og væri þin hellsta orsök til að hún hefði appellerad
frá Esgmanns dómi. Viðara höfðu ei partarnir að
fram,

framsæra, og innletu svoleidis sekina eil endilegs
 Þfir:rettar Dóms, er þannig sjell, sem fylgir :

Það er fullkomlega bevisad, og líka fyrir
 í Hérads: og Leapingis: réttum, samt þessi
 um Lantfins Þfir:rétti af Delingventinden
 Gudnhu Sigurdardóttir tilstadid og játad,
 að hún hafi átt 5 börn í frillulifi, af hvor-
 jum hún hefir 4 átt við Gudmundi Sig-
 valdasyni, en framsærir þar hjá, hvorju Hér-
 ads Prócessiön gefur Anledning til að trúa,
 að sér hafi nauðgæri haldid verid á heimili
 og í einhýfi hjá nefndum Gudmundi, af þeirra
 sveitar Þreppstjórum, og í millitid þau hafi
 átt þessi 4 börn saman, aldrei hvorki af
 Eshlumanni, Söfnar:presti né Þreppstjórum
 aðstílin verid, sem stíðir þvertámóti Rescript-
 inu af 3ja Dec. 1734 og Forordningunni af
 3ja Júní 1746; það er og svo af Talsmanni
 Gudnhar í Héradi framsært og uppástadid,
 að Gudmundur Sigvaldason og Gudnh
 hafi til forna bejert að þau mætti inngæfast
 í ektasap, eptir að þau höfdu átt nokkur
 börn saman í frillulifi, hvorju þá nálægir
 Þreppstjórar ecki mótsagt hafa, heldur skotid
 þeirri skuld uppá þeirra afdanda Söfnar-
 prest, að hann hafi sér þar frá veigrad, sök-
 um ósainlyndis, sem jafntega verid hafi þeirra
 á milli, með víðara; en í allri þeirri tid,
 þau áttu þessi börn saman, sem Delingvent-
 inden segir verid hafi 9 ár, hafa þau verid á
 sama

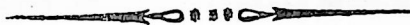
Sama heimili saman tíðin, án þess bevisað sé, að nokkur alvörugsfni hafi af Yfirvöldunum bráðud verið, þau hvort frá öðru að stílla, heldur þar með Anleðningu gefið til að þau í sama óleyfilega lífnadi framsæru; þó, að öllu þessu máli vei yfirveguda, álitur Yfir-réttureinn fyrir billegt:

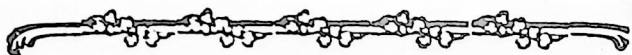
Ad Dölluqventinden Gudnýa egi svoddan vægd og vorkun, í þessum heun-ar afbrotum, að andsfynast, að hún, í stáðinn fyrir að Hérads og Lögþingis Dómarnir hafa dæmt hana til að erfíða í því íslenska Tuktúsi í 8 ár, skal í frapti af þessum Yfir-réttar dómi, fyrir sín 5. begengin barneignar brot, erfíða í því íslenska Tuktúsi í 6 ár.

Actum ut supra.

L. A. Thodal.

B. Markússon.	L. Gudmundsson.
H. Jakobsen.	J. Arnórsson.
J. Jónsson.	B. Thórarínsson.

Ánnó 1785 þann 23ja Júlí, var
 Yfir-rétturinn settur undir Præ-
 sidentó Kammerherra og Stiptamtmanns
 Levegow's med undirskrifudum Als-
 sefförer.

Mætti fyrir Yfir-rettinum Eýslumadurinn í Vest-
 mannaeyjum E. Sigurðsson, og framlagði Ríkis-
 lega fullmakt Landsögeta J. Skúlasonar til að
 framlagja Dóćument í þeirri fyrir þennann Yfir-rett
 innstefndu Akureyjar sæk, fullmaktin upplestin og ngr.
 lit. A. Því næst framlagði Eýslumadur E. Sigo-
 urðsson Yfir-rettar stefnu undir Stiptamtmanns
 Thóðals nafni og landsins signeti dat. 10da Maí
 1784., med hvortri einn af Rögmanni B. Marcúso-
 syni assagdur Ræðingis dómur þann 18da Júlí
 1783, í millum Landsögeta E. Magnússonar og
 Landphysisus J. Sveinssonar, samt Apóthekara
 B. Jónssonar, risandi af heyllætti á Akurey,
 innstefnift fyrir landsins Yfir-rett til Underkjenðelse;
 med sömu stefnu stefnast þeir Landphysisus J. Sveinso-
 son og Apóthekari B. Jónsson, sem Sagvoldere,
 til

til að forsvara þeirra brúkun á Akurey; endilega
 stefnir Landsfógeti J. Skúlason þeim uppá Land-
 fógeta S. Magnússonar vegna, að svara Próces-
 kostnabi í þessari sök. Uppá þessa stefnu er skrifad
 Besaling Seiptamemmanns Thóðals: að svo sem Of-
 ir-retturinn, vegna Embættis, mannanna forfalla á
 nærstíðnum árt, ecki værd haldinn, svo skuli þessi stefna
 vera í fullu gylði fyrir þessa árs Ofir-retti 1785.
 Uppá stefnuna hafa skrifad allir viðkomendur, að hana
 sjeð og lesið hafi, hún upplestin og áreiðnad lit. B.
 Því næst framlagði Eshlumadur S. Sigurðsson
 Lönþingis Próces og dóm af 19da Júlí 1783, í
 hvørs slúttningu Herads dómur Eshlummanns B.
 Thórarinssonar er konfirmeradur, upplestin og
 áreiðnadur lit. C. Sami Herads dómur og svo af
 Eshlumanni Sigurði framlagdur, af dató Mehljar
 vík, þann 29da Octóbr. og 1ta Nóvembr. 1781, samt
 22rum Febr. og 2rum Apr. 1782, í hvørs slúttningu
 Apóthekarinn B. Jónsson er dæmdur að hafa með
 öllum retti látið yrkja Akurey árid 1781, en í báð-
 um dómunum er allur málskostnadi: upphafinn á báð-
 ar síður, með því Dómendur hafa þóttist fiana, að
 Landsfógeti S. Magnússon hafi haft orsök að hefða
 þessa sök. Nesndur Próces og dómur upplestin og
 áreiðnadur lit. D. Enn nú pródúceradi Eshlumadur
 S. Sigurðsson innlegg af 18da hújús undir Land-
 fógeta J. Skúlasonar nafni, sem inniheldur hans

Áttædur í þessu máli, upplefð og áteiknad lit. G. Sem Vilag fylgdi innleggjnu útskrift af Bilehins og Gísla Biskups máldögumundir Biskups H. Stínssonar hendi og signeti, sem upplefð áteiknað lit. G. Ean nú var framlagt í Yfir-rettinn innlegg af 14ða hújus undir nafni Landþýsfrí J. Sveinssonar og Apóthekara B. Jónssonar, sem eru Glutabegundur í þessari sök á aðra síðuna, hvar inni þeir hafa framsert sínar áttædur í málinu, sem innleggð vðar með sér ber, upplefð og áteiknad lit. G. Sem innstefadir Dómarar mættu og svo í Yfir-rettinum Lögmadur Þ. Marcússon og Ehlumadur B. Thórarinsson, og framlögðu innlegg af dags dæti, hvar þeir uppástanda að slíkr dómur verði konfirmeradur, og Landsfógeti S. Magnússon verði ansjedur sem temere litigans, upplefð og áteiknad lit. H. Vidara sögduft málspartarnir ekki hafa að framsæra, og summittera sökina endilegum Yfir-rettarins dæmi, sem svoléidis var affagdur :

Syrir utan þad, að Landsfógeti S. Magnússon, sem sækjandi í þessari sök, undir hennar drift hværgi finnst að hafa framkomid með nokkur svoddan beðti, sem tileigani Videy edur Videyjar kirkju eignar-rétt til Akureyjar. heldur hessi hann inarara leitast við að gottgjöra, að Videy syrir bráfun edur hrkingu Nels abúenda af Akurey, ætti að uppbera eitthvert

hóort eptirgjald eða leigu, enn þótt velnefndur Landfögæti aldrei heldur fullkomlega eður looglega hafi þad sama sitt uppástand bevisad, hvað þó af reikningum Videyjar kirkju lértis leaa hefði kunnad að gottgjörast, ef Landfögætinn nokkurntíma hefði í því stini eitthvað uppberid, annaðhvort af Vigfúsi Arnasyni eður Landphysisó B. Pálssyni, hvors seinna Contract þar um, Landfögæti að sönnu fyrir Undir-rétti hefir framlagd, en contrapartarnir hafa móti þeirri sönnu erciperad, bæði sem ecki undirskrifadri af neinum vortum, og þaradauf ecki heldur af sál. Landphysisó með hans egin handar nafni eður signeti stadfestri, á móti hvort exception Landfögætinn h:fr eckert forsoar framfært; svo sgnir þaradaufi sú í Prócessinn innfærda áttektar forréttinga fyrir Nes af 3ja og 4da Júní 1762, að Alurey þá hefir frá Nes brútuð verid til slægna, og hennar heyr reiknad með heyr jardarinnar yfir hofud, án þess bevisad sé, að nokkur leiga sé fyrir þennann henskaf guldin. Í krapu af ofano. skrifudu dæmist því fyrir rétt:

Þeir af Góslumanni D. Thórarinsyni þann 2ann Apr. 1782, og Logmanni B. Marcúsyni þann 18da Júní 1783 affögdu domar í þessari sök, eru hér með af Vir-réttinum konfirmeradir,

og Pröcessins uppköfnadur á allar síð-
ur upphafinn. *Actum ut supra.*

Levetzow.

G. Thórarínsson. M. Réttilsson.

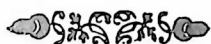
J. Jacobsen. G. Réttilsson.

L. Gudmundsson. J. Jónsson.

Ánnó 1788 þann 22ann Júlí, var
Hfir-retturinn settur undir Præ-
sidíó Kammerherra og Stiptamtmanns
Levetzows med undirskrifudum As-
sessorer.

Mætti fyrir Hfir-rettinum Eftumadur úr Borg-
arfjardarsýslu S. Sigurðsson, og framlagði Ordre
Kammerherra og Stiptamtmanns Levetzows til hans
af dags dató, til að ganga í Rett vegna Madame
Þorbjargar Bjarnadóttur í fyrirhafandi sök,
angaaende Galtarbals-túngu, og þar framleggja henna
or Document og framsæra hennar Þræstand; Ordren
upplestin áteiknað lit. A. Þar næst framlagði sá
bestickadi Actor Hfir-rettar stefnu undir Kammerherra
og Stiptamtmanns Levetzows nafni og Landsins sign-
eti,

neti, dat. 27da Febr. þ. á., hvar með Lögmadurinn
 Amtmadur S. Thórarinsson, samt Undirdómariinn
 Östflumadur M. Ketilsson og hans meðdómsmenn
 ánnstefnast, Lögmadurinn að forsvara sinn genginn
 Lögþingis dóm af 21ta Júlí 1787, en Östflumadur
 og hans meðdómsmenn sinn genginn Herads dóm af
 29da Apr. 1783, hvar með þeir hafa tilðæmt Þor-
 steini Gudmundssyni og hans systynum, sem
 ódálðbörnum lausnarrett á jörðunum flóra Galtar-
 dalættungu og litla Galtardal, hverjir Yfir- og Und-
 ir-rettar dómur til Underkjendelse eru ásamt innstefnda-
 tr; svo stefnið og svo Þorsteinn Gudmunds-
 son, sem máls aðili, til að forsvara sína Action i
 þessu máli fyrir Herads-rettinum; stefnan upplestin á
 teiknast lit. B. Þar eptir var upplestin begjering
 Madame Þorbjargar Björnadóttur af 8da
 Júlí þ. á til Yfir-rettarins, að hann vildi útsetja
 þessa sök til næsta árs, fyrir þá orsök, að hún vænti
 allranáðugusta kónglegs leyfis til að mega framleggja
 nh Document i þessari sök fyrir Yfir-rettinn, hvæ
 Bevilling ei se enn nú fer til handa komin, jafnvel
 þóte hún hafi þar um framsendt sína allraundirdán-
 ugustu Ansøgning næstlíðid ár; Documentid upplestid
 áteiknast lit. C. Amtmadur S. Thórarinsson,
 sem Yfirdómari i málinu, prófesterar móti Madame
 Þorbjargar gjördu Udsættelses Begjering, og meina
 ar, að þessi svoddan Bevillingar verid að vænta,
 mundi

mundi samta allareidu hafa verid til landsins innfom-
in, þar flest ef ei öll skip seu tomin á hafnir sínar,
hún hafi og heldur eðli gottgjört, að hún nockrum í
Commißsion gekid hafi að taka á móti nefndri Deo-
villing, upprástendur því, að sokin egi nú að fyrirfak-
ast og uppráðamast; enn framar upprástendur Amt-
madurinn: að skyldi sokin, á móti von sinni, verða
af Vfir-rettinum útsett til næsta árs, fer verði þá til-
dæmdur kostur og tæring af Citanti inden. Her uppá
repliquerat Eshlumadur S. Sigurðsson, að hann
meini að þau Document, sem hans Principalinde hefir
umfótt mætti upplýsa sokina, seu henni svo víkreg,
að hann gjöri fer víska von um hennar vegna, að fá
þetta mál unnid, fái hún þeim framfemid. Her uppá
sjell Dictarins svo lástandi Alþýttan:

Vfir-retturinn álitur sig ei hafa mynd-
ugleika til að útsetja þessa sök, vegna þeir-
ar fyrirbornu væntandi fenglegu Devill-
ingar, sem nú hefði átt að framleggjast í
Rættinn, skyldi hún hafa átt að gagna
Citantinden; þar hjá se ei Amtmanni S.
Thérarinsyni né öðrum málapöritum
stefnt til að heyra nockur nh Document í
málinu, edur til þeirra að svara; Citant-
inden hafi ei heldur sannad, að nockur
umfögun hafi brúkuð verid fyrir Devill-
lingarinnar innlausn, né friað sig frá þeirri
grun-

grunsemi, að hafa viljad brúka þessa affæ-
un, til að draga sökina sem lengst, hennar
mótpertum til mæðu og kostnadar, hvørs
vegna sökin skal nú hér fyrirtafst og
dæmast.

Framlagði svo Eðslumadur S. Sigurdsson
þann í þessari sök gengna Þrócess og dóm af 21ta
Júlí 1787, hvar við Undirrettar dómur Eðslu-
manns W. Ketilssonar er af Lögþingis-rettinum
konfirmeradur, og Þorsteinn Gudmundsson
dæmdur að hafa fullkominn Brygda-rett til jarðarinn-
ar Galtardals-túngu og litla Galtardals, upplestin og
áteiknadur lit. D. Amtmadur S. Thórarínsson
framlagði reikning og innlegg af dags dato, hvarí
hann framfærir enn frefari ástæður sínum dómi til
forsvars, hvørs hann uppástendur af Yfir-rettinum
stadfestann, og fer tildæmdann kost og tæringu með
17 rdlm. 64 þm., eptir áminnskum reikningi, hvort-
veggja upplefid áteiknaft lit. E. Eðslumadur S.
Sigurdsson framlagði innlegg af 8da hújús, und-
ir nafni Madame Þorbjargar, hvarí hún uppá-
stendur, svo vel Lögþingis- sem Herads-dóminn und-
irfenda, framfærir ómislegt sínu máli til forsvars
og tilfætur fer 30 rdl. í málskostnad tildemda, með
vísara, sem innleggid með fer færir, upplefid og áteikn-
að lit. F. Hófu svo partarnir eðert meira að fram-
færa undir endilegann dóm, sem sjell svolátandi:

E

Yfir

Yfir-rétturinn hefir, af þeim framlegdu Hérads og Lögþingis Prócessum, fundid fullkomlega sannad, að jarðirnar Galtardals-tunga með litla Galtardal, hafa meir enn í 40 ár verid eian ættar Þorsteins Gudmundssonar, en þarámóti Vice-Lögmanns Jóns Olafssonar og hans eptirlátinnar eðju ei lengur enn í hid hærsta 8 ár, eður frá 1774 til 1782, þá Citantinden seldi jarðirnar til Þorsteins nokkurs Gudbrandssonar, óvildkomandi manns, án þess að leggjóða þær ódalsbornum, eptir lögum og kónglegum Forordningum, til innlausnar; því dæmist rétt:

Þorsteinn Gudmundsson hefir ómótmælanlega Ddals-rétt til innlausnar beggja ádurnesndra jarða, fyrir eins mikid verd og báðar þær hafa af móður hans Steinunni Benedictsdóttur til Vice-Lögmannsins Jóns Olafssonar áður seldar verid; hvørs vegna Lögþingis- og Hérads-dómarnir í þessu Brygda-máli, hvar með Þorsteini Gudmundssyni er tildæmdur fullkominn réttur að mega innleysa Galtardalstúngu og litla Galtardal eru af Yfir-réttinum stadfestir. Fyrir óparfa inn-

innstefningu málsins betali Citantinden
til Jústis-Rassans, sem tapandi, 1 rdl.
og til Amtmanns S. Thórarinsson-
ar 8 rdl., hverjar bætur séu luktar inn-
an nærstkomandi Michaelis - messu,
undir aðför og Erecúttón.

Actum ut supra.

L e v e t z o w.

D. Stephánsón. B. Markúsón.
M. Stephensen. S. Finnsón.
L. Gudmundsón. B. Einarssón.

Ánnó 1789 þann 21ta Júlí, var
Rís-rétturinn settur undir Præ-
sidío Amtmanns O. Stephánsónar,
í fjærveru og forföllum Kammerherra
og Stiptamtmanns Levezows, með
undirskrifudum Assessorer.

Num. I.

Matti sprie Yfirrettinum Eshlumadur í Rjófar, og Heradsdómari í Gullbringu, sßlu B. Thórarins son, og framlagði Yfirrettar stefnu, undir Kammerherða og Eitramannans Levetzens nafni og landsins signeti, af dæti 14da Febr. þ. á., hvor med stefni ist til að mæta sprie Landins Yfirretti: 1.) Lögmadurur B. Markús son, til að forspara einn af honum affagðann Extra-löfþingis dóm að Reykjavík, þannu 15da og 16da Sept. 1788, og lida endilegann dómis söfnni. 2.) Timburmadur Eðrißjan Peterfen, til að hendra nefndann dóm undirleðndann, m. v., sem stefnan útvissar, upplefin og áteikud lit. A. Þvß næst framlagði Actor Herads og Extra-löfþingis Þrócess og dóm í þessari sßk, rßfandi út af leynilegri aðferd og egafatöku frá Videy nórtina milli þess 10da og 1sta Júnis 1788; Herads Þrócessinn er genginn að Reykjavík af Actori Eshlumanni B. Thórarins soni, og sßst dæmt í söfnni þann 23ja Júnis þ. á. og aptur finakiter þann 4da Aug. næst optir, þá hann dæmic dæßann Rök Hans Storck, Matíßs Hendrich Krogenberg og Timburmann Eðrißjan Peterfen í ráðsbatur, med víðara; en Extra-löfþingis Þrócessinn er sßrdur af Lögmanni B. Markús syni, og í hans slúttningu þann 16da Sept. a. e. af Lögmanninum endilegur dómur affagður,

er, hvæðt hani hann frfar Timburmann E. Peter-
sen frá þeim infatthærandi Treimark's bórum, en
eifinnur hann að betala þann gjörða flada með 12
rdm. til Landfógetans; báðir þessir Prócessar upps-
lesnir og áteiknadir lit. B. Vidara framleggur Actu-
or innlegg undir sínu nafni af dags dæti, sem er
hans Demonstration um þessa máls Sammenhang og
endilegt Paastand mót Logmanninum, að hann au-
fsiðt megi eptir Forordningunni af 16da Máv. 1764,
fáttu dæmist til að satisfacera fer og meðdóms-mænnu-
um og betala kost og tæfnau til þessa Hfir-rettar með
10 rdm, með meira, er innleggib úrfelur, sem upps-
lesit áteiknað lit. C. Zakariasar Defensor, sem af
Eghlumanni B. Thórarinssenni er hingat flæðu-
ur, Logmaður B. Markússon, wætt nli i Hfir-
rettinum og framlagði innlegg undir sínu nafni af
dags dæti, sem inniheldur hans forsvor fyrir hans
paaanfeðe Extra-Lopþingis dóm og endilegt Paastand,
að fer af Eghlumanni B. Thórarinssenni tildæm-
ist honorable Satisfaction, en Extra-Lopþingis dómura
inn verði af Hfir-rettinum flæðefkur, með vldara, sem
hans innlegg inniheldur, upps-ib og áteiknad lit. D.
Vidara sögtuð ei partarnir hafa að framsæra undir
endilegaun Hfir-rettar dóm, sem þannig sjell:

Hfir-rétturinn állur þessa söl svo
avalificérada, að Eghlumanni Vigfúsi

Thórarins syni kunnir ei, fyrir hans afsagða dóm yfir Timburmanni Christjan Petersen, sem ógrundadann, að uppáleggjast múlet til hans né heldur Jústis-Rassans.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

M. Stephensen.	B. Schévtng.
J. Arnórsson.	J. Arnórsson.
G. Rétils son.	J. Jónsson.

Num. II.

Sama epítímiddag var fyrir Yfir-rettinum próduður Yfir-rettar stefna undir Kammerherra og Stipendiamanns Levetzows nafni og Landfins signett, dat. 17da Martí þ. á., hvor med af Landsógeta G. Magnússyni kallast fyrir þennann Yfir-rett Lög-madur B. Markússon til að standa til retta fyrir hans afsagða Extra-Löspings dóm, í þeirri her að framan nefndu Videnjar eggja-sok, þann 1ta Júlí og 16da Septembr. 1788, og líða endilegann dóm. Í þessu stefnu er Herads dómur Skulumanns B. Thórarins sonar innstefndur til Skjerpelse, og Timburmadur Chr. Petersen til að hepra Íretteftættelse honum á móti, med víðara, sem stefnan útvísar, upplestin

lesin og áreiðnab lit. A. Prócessinn í þessu máli er áður upplestin og anhangiggjort við Rettiinn í nært undangangandi söl; framkom svo innlegg til Vfirrettarins í þessari söl frá Landsógeta E. Magnússyni, sem inniheldur hans Maastand og Drettesættelse móri Extra-Lagþingis dóminum, sem Actor vill fá urphafinn, en Herads dóm Eshlumans B. Thóvarins sonar í sökinni stadfestann, m. m. sem innleggid útrifur; þad, dat. 28da Júlí þ. á., upplefid og áreiðnab lit. B. Lagmadur B. Markús son matir í egin persónu, og framleggur innlegg undir sínu nafni af dags dató, hvar med hann ferfvarar sin Dóman verki í þessu máli, og uppástandur að sökinni verði afvísad, svo sem allir vidkomendur seu el stefadir, m. m. Þetta innlegg upplefid áreiðnast lit. C. Vidara framkom innlegg frá enum innstefnda Limburmanni Ch. Petersen, hvar inni hann uppástandur að hafa allareidu rettab fyrir sig til Landsógetans, og meinar sig því friann fyrir þessu tiltali, upplefid og ástefad lit. D. Þessu innleggi fylgdi, sem athugi, qvittering Landsógetans til nefnds Ch. Petersen fyrir 22 rdl., sem þannig uppleft og annecteraft. Efolettis var söl þessi innlátin til endilegs Vfirrettar dóms, og þannig var affogdur:

Þar ed Ml. 1—4—1, samanborinn við 1—2—3, fyrirbhdur réttarhald eda máls söfnir, nema allir hlutadegendur, ásamt Dómanum.

aranum, ef undirréttar dómur er áður í söfo
inni genginn, seu þar til löglega innstefndir;
en Landfógeti S. Magnússón hvorki hefir
sýrt Vfir-réttinn innstefur Kapitaine Meldahl
og Stórimanni Johnsen, til hversra hann
med Extra-logþingis dómi af 12a Júlí 1788
var dæmdur að betala í fast og tæringu til
samans 4 rdlí., né heldur Stórimanni V.
Þórarínssyni og meðdóms-mönnum, sem
Dómuara í Heradi;

Þá er þeirri, hér fyrir Vfir-réttinn
af Landfógetanum innstefndu sök, að
því leiti, sem Kapitaine Meldahl og
Stórimanni Johnsen viðkennur, hér
med afsóð, þartil þessir og aðrir hlut-
aðegendur eru med nýrri stefnu fyrir
Vfir-réttinn löglega innstefndir. Ch.
Petersen, sem med Landfógetans til
Réttarins innsendri original qvitteringu
af 27da Octobr. 1788, hefir sannuð, að
Landfógetinn, med því að hafa eptir
Extra-logþingis dóminn af 16da Sept.
1788, ecki einungis medtekið þá honum
sjálfum tildæmdu 10 rdlí., heldur og
einnig þá 2 rdlí., er hann var dæmdur
ad

ad borga til fátætra í Reykjavíkur
söfn, hafi þar með acqlescerad við dóm-
inn, og eptir honum medtekid fullnustu,
þó nefndur Petersen sé stöð til þessa
Vfir-réttar, en engvir aðrir blutadeg-
endur, ad undanteknum Legmanni B.
Markússyni, stefndir, ákjæru og dóm
ad líða, er hér med friadur fyrir Land-
fógetans frekari ákjærum í þessari sök;
en málstöfnadur er á allar síður upp-
hafinn.

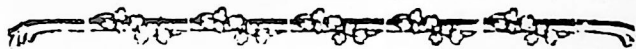
Actum ut supra.

D. Stepháns son.

M. Stephensen. B. Schéving.

J. Arnórsson. J. Arnórsson.

G. Ketilsson. J. Jónsson.

Ánnó 1790 þann 20ta Júní, var
Vfir-rétturinn settur undir Præ-
sidio Stiptamtmanns O. Stepháns-
sonar, med undirskrifudum Asjessorer.

D

Num.

Num. I.

Matti spurir Yfirrettinum Eðlumadur í Rjófar, og Herads-dómari í Gullbringu-sýslu S. Peturs-son, og framlagði Sriptamtmanns D. Stepháns-sonar Orðre til sín af dags dato, til að vera Actor á einni þjófnadar sök úr Arness-sýslu contra Delinquent Ottar Vigfússon, sem upplestin áteiknað lit. A. Víðara var pröðucerad eitt skrif frá Kammerherrea og Sriptamtmanni Levetzow af 27da Aug. 1789, hvar med Eðlumadur í Rángárvalla-sýslu B. Thóraríns-son authóriferast að defendera innstefnda sök, upplefid og áteiknad lit. B. Enn nú framlagði Defensor Oppreisning í sökinni undir Kammerherrea og Sriptamtmanns Levetzows nafni af 24da Apr. 1789, sem upplestin áteiknað lit. C. Síðan framlagði Actor Herads og Lögþingis Próceska og dóma, í hvorra slúttningu Delinquentinn Ottar Vigfússon er dæmdur að fagstríkjast og erfða sína lífs-tíð í járnnum í Kaupmannahafnar Slaverie; Herads-dómurinn er genginn að Oddgeirshólum þann 2ann Nóv. 1786, af Eðlumanni S. Finnsyni, og Lögþingis dómurinn affagdur af Lögmanni B. Markúsyni þann 14da Júlí 1787, upplesnir og áteiknadir lit. D. Víðara framlagði Actor Yfirrettar stefnu undir Kammerherrea og Sriptamtmanns Levetzows nafni og landsins signeti af 2rum Júní

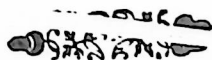
p. á.

Þ. 6, hvar með, eptir fenginnt Öpreifning, Hérads og Lögþingis dómarnir innstefnast til þessa árs Yfirrettar til mitigation, m. m., upplefin og áreiðnug lit. E. Enn nú framlagt í Yfirrettinn innlegg frá Héradsdóðmaranum Öðlumanni S. Finnsyni, sem inniheldur rationes decidendi, er hann og meðdómsmenn þafa haft fyrir augum, dat. 19da hujus, þar með fylgdi Declaratíón af sama dató undir Delinquentens nafni, hvar fyrir hann hefir appellerad, sem upplefin ásemt innlegginn áreiðnug lit. F. Hver upprástandur ad Delinquentian dæmist eptir Forordningarinna af 20ta Febr. 1789 4 §., en Defensor for prótektar þar ámbót og upprástandur hann dæmd, ann eptir sömu Forordningar 1 §. Enn upprástandur Defensor, ad Öðlumadur S. Finnsyni missi arresthalds peninga, eptir Kammerherrans paaberaabte Ordre og Öpreifningun. Vidara segjast ei þattarnir þafa ad framsæra undir endilegann Yfirrettar dóm, er þannig var affagdur:

Ottar Vigfusson úr Arnesshölu, sem eptir vituum og egin óneyddri medkenningu fyrir Hérads-, Lögþingis- og þessum Yfir-rétti, hefir um haustid 1786 stolid einum deturgorulum hrúti, og einu lambi, hvorutveggju tilsamans

C 2

virdtu

virdtu á 28 físta, skal eptir Forordningu
 unni af 20ta Febr. 1789, fyrir þenna
 sinn einfalda þjófnað í fyrsta sinni, erf-
 ida 6 mánuði í því íslenska Tuktúsi,
 og betala til Kaupmanns Petersens
 Gjæld þess stolta brúts með 20 fiskum,
 en til Bentirs Haagen Möllers G-
 gjæld lambsins með 8 fiskum. Hvað
 viðskilt Defensoris áttædum, að Söslu-
 manni S. Finnssyni frádæmilt vord-
 halds peningar fyrir Ottar frá dæti
 þess, þar nefndum Ottari, gengna
 Legþingis. Réttar dæms, þá hefir Defen-
 sor hvorki hér í Réttinn framlagt neitt
 Document, sem authoriseri hann til að
 stefna fyrir þetta, eða gjera hér þetta
 Paastand, né sannad hvenær Ottar
 hafi til Vfir-rettarins appellerad, svo
 að þar af skáist, hvort og hvenær Söslu-
 madur S. Finnsson hefði kunnad og
 átt að afhenda hann í Tuktúsið, heldur
 enn senda hann út, eptir Hérads- og
 Legþingis dómunum; er því þessum
 pósti

pósti stefnummar af Vfir-rettinum viðad
til viðkomandi varnar-þings.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

M. Stephensen. J. Jakobs son.
J. Arnórson. E. Sigurðson.
G. Rétilson. J. Jónson.

Num. II.

Nærsta Fermiddag þann 21ta Júlí, að Vfir-rettina
um settum, mætti Eðlumadur B. Thórarínsson,
sem Fullmektugur vegna Prestsins Eska Magnúss-
ar Olafssonar á Bjarnanesi, til að upptala fyrir
þessu árs Vfir-retti eina Rettarneitunar sök mót
Eðlumanninum í Austur-Skaptafells-sýslu J. Helgar-
syni, sem skal vera begengin á þrætu-plássi nokkru
lítila nefndu innan sömu sýslu þann 24da Októbr.
1788. Því nærst pródúceradi Hector Vfir-rettar stefnu
undir Kammerherrea og Stiptamtmanns Levetzows
nafni og landsins þigneti, dat. 3ja Martíí 1790,
hvar með nefndur Eðlumadur J. Helgasou inn-
kallað fyrir þessu árs Vfir-retti, að til- og for-svara
nefnda Rettarneitunar sök og endilegann dóm þóla
til straffs, sekta og málskostnadar, m. m., sem stefna-
an útvissar, upplestin og áreiknud lit. N. Löppingis.

Prisferina Th. Nicólaísson mætti í Yfir-rettinum og framlagði innlegg undir Eshlumanns J. Helgasonar nafni, dat. 29da Apr. þ. á., hvor inni hann erciperar frá að mæta í þessa árs Yfir-retti og til stefnunnar að svara, þar sálin se ordin of gæmul eptir Forerðningunni af 8da Febr. 1724, með vðara, sem innleggid meðferir, upplefid og áteifnad lit. B. Uppá innleggid repliquerar Actor, að sú cisterada Forerðning nái her ei til, þar her se um eitt Factum að gjöra, nefnil. Rettarneitun Eshlumanns J. Helgasonar, sem eptir lögnum átti directe að stefnast inn fyrir Yfir-rettinn, og hvor ei kunni Actión að præscriberast. Her uppá sjell svobdan Yfir-rettarins Atyktan:

Actors ástædur álitast lögsmætar eptir Nr. 1—6—17, og skyldast því Eshlumadur J. Helgason til hér að mæta og til sakarinnar svara, sem löglega innstefndur.

Vidar framlagði Actor prótest Prestsins Síra M. Olafssonar á Bjarnanesi af 21ta Oct. 1788, hvor með hann begjerir vitni afheyrð um landamerki milli jardanna Holta og Raudabergs, vegna ábúanda á Holtum Jóns Eiríkssonar, fyrir enn endilegur dómur gáangi á Rana, í þeirri honum uppráfærdn áverka sæk; á prótestid er skrifad svar Eshlumanns J. Helgasonar, sem neitar að uppsetja sákina, undir sama dató; þetta Document upplefid áteifna

áteiknaft lit. E. Enn nú framvíjar Actor original
 Herads Prófess í þessari sök undir hendi og nafni
 Eshlumanni J. Helgasonar, af 24da Oct. 1788,
 og þar inni innlegg fyrirnefnds Bónda Jóns Ei
 ríks sonar fyrir sagðann Rett framlagt undir sama
 dató, sem og inniheldur samlags Prófess frá að líða
 dóm fyrir enn hans vleitni seu afþeyrd um landamerka
 in, sem Presturinn hefir gjort; af þessu innleggi af
 hendir Actor Vfir:rettinum verifcerada Copfu, sem
 anhangiggjöras sub lit. D. Vidar framlagði Actor
 Memorial til þessa árs Lögþings-rettar, undir þessra
 meðdóms manna nafni, sem skíft undir Herads dóms
 inum, hvort þeir uppástanda, að hafa einungis verið
 þingviðni edur meint sig að vera, á þratupláfning
 Rana, en þessra meining, hvad þarna stóldi, hafi alda
 rel af Eshlumanni J. Helgasoni heyrð ne antekta
 verid; þetta Document er dat. 19da Apr. 1790,
 upplefð og áteiknað lit. E. Enn nú framlagði Actor
 innlegg undir sínu nafni af næstlíðna dags dató, sem
 inniheldur udsörilig Demonstratión um salarinnar
 Sammenhang, samt gesur til kynna, að Kammerbera
 og Stiptamemadur Levetzow, sem úrgefid hefir V
 ir:rettar stefnuna, hafi hehnat inngefna Concepti um
 breytt og afslagað sölinni til spillirs; innleggið inni
 heldur lokfr: Actor's endilegt Maastand, að Eshlu
 madur J. Helgason verði ansjedur til straffs og
 sekta eptir M. 1 - 5 - 3. 6. 9., samt hafi forðbreid
 sitc

flet Embætti, svo sem 5 sinnum deimbur pro meliora
 informatione, hvar uppi hann framleggur Kristleige
 vitni Lögmanns W. Markús sonar af dags datt,
 sem fylgir innlegginni sub No. 1., og kostnaðar reikna-
 singur sub No. 2. Innleggid upplest med sinum Vi-
 lager, áreiðnast lit. H. Vidara hófu et partarnir
 að framsæra undir endilegann Vfirreitar dóm, er svo,
 leidis fj. 11:

Jafnvæl þó það aldrei hafi síðvenja verið,
 id, hvorki við Vfirreitt hér í landi, né, sem
 menn elvita, við Vfirhofreittinn í Norðvegi,
 að leggja málsþortinn lögðag, sem ekki mæta
 í tíma fyrir þessum Rættum, eptir löglega
 birtum stefnum, þá vegna þess, að sú umbreyt-
 ing stefnu uppkastins, sem Actor uppkastendur
 að sé gjord af Kammerherrea og Stiptamt-
 manni Levegow, eptir hans innleggi af 20ta
 hús, komi mögulega að hafa gefid Shlum-
 manni J. Helgasyni von um, að hans hinga-
 að innsenda afslúmar uppkastand, myndi af
 Vfirreittinum lögmeitt álitast, en málið sjálft,
 eptir framloðum bevisfingum og Accóris uppk-
 standi, kann að vera mjoa svo áridandi fyrir
 hans Embætti og tímonlegu velferd, þá er

Shlumanni J. Helgasyni í þetta
 sinn hér med Lögdagur lagdur, til að
 mæta hér, eptir M. I. 4. 32., fyrir
 Vfir-

Yfir-réttinum á nærskomandi ári 1791
við Eyrá, til að svara til málsins ept-
ir Yfir-réttar stefnuni af 3ja Martí
þ. á., undir endilegann dóm, fyrirhugs-
adur að sanna þá og framsæra lögmæt-
ar orsakir til þess, að hann í ár hefir
forsómad hér að mæta, undir viðligg-
jandi bætur. Þessi Dags dags legg-
skal Eðlmanni J. Helgasyni í tæk-
ann tíma af Sakfólurarnum löglega
birt vera. *Actum ut supra.*

D. Stepháns son.

M. Stephensen.	J. Jakobsen.
J. Arnórsson.	G. Sigurðsson.
G. Ketilsson.	J. Jónsson.

Num. III.

Samu Formiddag mátti að ríðu í Yfir-réttinum
Eðlmannur W. Thóracínsson og framlaadi
Eitprammans D. Stepháns sonar Auttgrísa
elón til sín, að defendera þjófs Delingventunn Jón
Þorsteins son af Gullbragurssýslu, sem upplest
ásteiknast lit. A. Þar inni er og Learettumatur A þ
mundur Jónson beordradur Actor í sölinnt.
E Eí. an

Síðan framlagði Actor Yfir-rettar stefnu í þessari söl
 undir Rámmhera og Selptamsmanns Levet þors
 nafni og landfins signeti, dat. 2ann Júní þ. á., hvar
 inni þeir í þessari söl gengnu Herads og Lögþingis
 dómur innstefnast fyrir þenna Yfir-rette til umbregr-
 tingar og linunar; stefnan upplestin áteiknast lit. D.
 Enn nú framlagði Actor Herads og Extra-Lögþingis
 Prócessa og Dóma í þessari söl, sem tilfinna nefnd:
 ann Delinquent að erfða í Kaupmannahafnar Sla-
 verie í 5 ár. Herads-dómur Eýslumanns S. Pet-
 urressonar er af dató 5ta Maí þ. á., og Extra-Lög-
 þingis dómurinn, affagdur af Lögmanni D. Marcús-
 syni, af 25ta s. m.; Prócessarnir upplestin og á-
 teiknadir lit. E. Framar próduceraði Actor innlegg
 undir sínu nafni, af dags dató, sem er hans Paa-
 stand, að þeir gengnu dómur yfir Delinquenten, verði
 konfirmeradir, upplesid og áteiknad lit. D. Her eptir
 framkom í Yfir-rettinn innlegg frá Lögmanni D.
 Marcússyni, sem forsvárar hans Extra-Lögþingis
 dóm í málinu, upplesid og áteiknad lit. E. Endilega
 framlagði Defensor innlegg af 2rum húfus, undir De-
 linquentfins nafni, sem er hans forsvor í sökinni,
 upplesid og áteiknad lit. F. munnlega upprástendur De-
 fensor, að Delinquentinn dæmist eptir Forordningunni
 af 20ta Febr. 1789 §. 1., og í tilliti til Herads-
 dómarans Eýslumanns S. Peturressonar og Lög-
 manns D. Marcússonar, að þeir báðir verði an-
 sjedo

sjebir, fyrir hyrbulausa og ránga meðhandlun sakara innar, með bótum til Jústitskassans pro meliore informatione, eptir Forordningunum af 23ja Decembr. 1735 og 16da Nóvembr. 1764 §. 15. Heradsbómacinn upphæfendur munnlega, að sinn dómur verði konfirmeradur. Delingventinn fyrir Rettinum examineradur, medgengur að hafa stolid frá Bóndanum Eilífi Þorsteinssyni á Arnarhöfi gæðm 3 mk. 8 þ. á þessu nærsilidnu vori, eins og í Prócessinn er innfært. Vidara hófdu ei partarnir að framsæra undir endilegann Vfir-rectar dóm, sem þannig fjell:

Forordningarnar af 21ta Maí 1751 §. 1. og 8., og 20ta Febr. 1789 §. 1., skipa öllum Vfir- og Undir-dómurum nákvæmlega að eptirgrenslast, þegar einhvörv verður fyrir nokurn misgjörning áfjærdur, um allt sem víðs víkur þess skada fæðingarstad, aldri, uppeldi, framsferdi að undanfögnu, ásigkomulagi og öllu öðru hann áhrærandi, bæði eptir Ministerial-bókum Prestanna og öðru, og sé þetta ei nákvæmlega sannad og upplýst, þá að heimvísu málunum á kostnad þeirra, sem í þessu hafa verið forsömunarsamir. Nú finnst hvorki af Hérads edur Fogþingis Prócessunum neitt um þetta af viðkomandi Dómurum í þjófnadarmáli Jóns þessa Þorsteinssonar að vera aðgætt, eeki svo mikil sem drengsins aldur, eða hvort hann sé nokurntíma konfirmeradur, eða til altaris tekinn, ellegar í Guds ordi upphæfð:

fræddur, st upplifst, heyrin fíðasta hans Tals-
manns innleg fyrir Ertralogþingis-rettinn, og
í hans nafni fyrir þennann Vfir-rett þvera
venta, er þó þetta efi lítilvænt atf. di, eptir
kennalegu Rescripti árgesnu í Aug. 1786 og
anglustu í Vegþingis-hófinni 1787. Þegar
Jón Þorsteinsfson var í fíðara sinni af Ghslu-
manni S. Sinnesfyni 1785 dæmdur, var hono-
um enginn þjófnadur loglega yfirbeisladur,
því þó ha'u ríði annars manns hesti, kann
því stur ad álitast þjófnadur eptir M. 1-
17-41., sem þar við ligaur efiert reglulege
þjófs-straff, einkum fyrst egandi hestins efi
árjarði hann neitt þar fyrir, svo ad það bæt
hans egi ad reiknast til straffs fyrir þjófnad
í fyrsta, og það, er hann nú var fíðast dæmdo-
u fyrir, sem þjófnadur í annad sinn. Ad
Ghslumadur S. Þétursfson hefir Rítt og
dom látið gánga yfir nefndum Jóni Þoro-
steinsfyni áu mæddoms-manna, sem bæði sño
ir Voþingis R. fuan og Þétads-Actinn, sem
af þingomum er undirfrefadur, en ei af meðo-
doms-mönnum né með þetta fñnerum inn-
fagadur. stríðir þvert á móti M. 1-7-1,
fñmanbornum við þann sta Art. Eptir þess-
um málavörum, fellur því svolátandi Rítt
réttar Dómur:

Þjófnadar-máli Jóns Þorsteins-
sonar er hér með á nð heimsíðad á kost-
nad

nað hlutabegandi Dómarar, til löglegr
ransófnar og Dómarar aðgjerða.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

M. Stephensen.	J. Jakobsen.
J. Arnórson.	G. Sigurðson.
G. Réttilson.	J. Jónsson.

Ánn 1791 þann 21ta Júní, var
Afir rétturinn settur undir Præ-
sidio Stiptamtmanns O. Stepháns-
sonar, með undirskrifudum Aðsefforum.

Mætti þeirri Afir-rettinum Eðlumadurinn í Hanga-
árvalla skóla B. Thérarínsson, og féðlagði þá
her í syra þeir Afir-rettinum þann 21ta Júní þrö-
ducerudu stefnu af dæti 3ja Mársi 1790, í Rættar-
mættanar sólinni frá Ánskur-Ólapeaselli-skóla, móti
Eðlumanni J. Þelgaspni, með uppi stefnuar
frelfæðri Lögdags-leggingu, að Eðlumadur J. Þelga-
son feli endilega mæta her í ár með sín lögleg fer-
fæð, og svara þá til þeirrar lankesndu salar. Eðlu-

madur J. Helgason mætir nú í egin persónu, og
 próftekta: Eshlumadur B. Thórarínsson, að honu
 um verði tillátid að framsæra sitt forsvor í þessari sak,
 fyrr enn hann hafi beviðad sín forsoll að geta mætt
 her nærsíðid ár; hvar uppá Eshlumadur J. Helga-
 son repliquerar, að hann hafi virkilega mætt her í
 fyrra fyrir Exceptiðns innlegg móti sakarinnar fyrir-
 tekt, sem hann hafi meint á löglegum grundvelli byggt
 vera, og þar fyrir eðki naudsýnlegt fyrir sig framar í
 það sinn að mæta; pröðucerar þar hjá 2ja manna
 striflegann vitnisburd um það, hvorsu ómögulegt see
 hafi verid að komast til Loophingisins í fyrra vegna
 heftalepsis. Documentid upplejid og áteiknad lit. G.
 Her uppá svarar Eshlumadur B. Thórarínsson:
 að Eshlumadur J. Helgason, sem löglega stefndur,
 hafi verid skylduqr til að mæta og til sakarinnar að
 svara í egin persónu, og sú framlagdi vitnisburdur se
 af engu verði, sem óbeviðadur og óeidsvarinn, og uppá
 stendur Eshlumadur J. Helgason verði þess vegna
 fyrir sína ldeblivelse í fyrra mülteradur, og begjerdi
 þqr uppá Yfirrettarins lrfkurd, sem sjell svolát-
 andi:

Yfirretturinn álitur, að Eshlumanni
 J. Helgasyni kunni líklega að hafa or-
 söl gefid til útvístar frá Yfirrettinum í
 fyrra, sú umbreyting í stefnu uppkastinu,
 sem Actor hefir sannad að gjörð hafi ver-
 id

Þó vid útgæfningu stefnunnar, hvar á Shlumadur J. Helgason og hefir byggt sína afvísunar Exceptiön, sem hann í fyrra lée hér framfæra, hvör hann hefir vonað ad sem lögmæt yrði medtekin; því er honum leyft i þessu svo áridanda máli, ad framfæra sína vörn og afbatanir, og i þetta sinn hlíft fyrir ad bæta meiru enn 2 rðlm. Cúrant til Justits-Rassans fyrir sína úti-víft, hvörja hann afhendi Shlumanni D. Thórarins syni uppá Landfógetans vegna.

Begjerdi svo Shlumadur B. Thórarins son ad upplefast mætti, þad her fyrir Yfirrettinum i fyrra pröducerada Paastand Prestsins Síra Magnúsar Olafssonar á Bjarnanesi, daterad 21ta Oct. 1788, móti dóms affögn um Landamerki milli jardanna Holta og Raudabergs, fyrr enn fer se tillátid ad fara vitni sömu landamerki áhrærandi; uppá Prótestid er skrifað Shlumanns J. Helgasonar svart af sama datö, og hvörutveggja i fyrra mentionerad og áteiknad ad lit. C. Framar refereradi Shlumadur B. Thórarins son sig til síns, her fyrir Retti i fyrra gjörda Paastands og pröducerada kostnadar reiknings uppá 14 rðli 72 þ., hvar vid hann nú uppástendur bætt verði 10 rðlm fyrir málsins Actiön fyrir þessum Retti á ár. Innlegg framlagdi Shlumadur J. Helgason,

son, var ræða hjúð, hvor inni hand lastringar
 þessna og Prestsins Eira Magnússar Ástædur um
 Rættarneitunina, upplefð og áreiðnad lit. H. Annad
 innlegg framlagði Eshlumadur J. Helgason af 18
 ojuðdem, hvor hann framsærir siss forþæf mæti Rætt
 arneitunar Væðþóðningun, upplefð og áreiðnad lit. J.
 Med þessu innleggi fylgdi þingsvitni, tekið af Eshlu
 manni J. Helgasoni á Holtum og Hof þann 24
 og 30te Apr. 1789, sem lögur ad þvi, ad Ræðargre
 jan se eðli þjed i Holta lantti, upplefð og áreiðnad
 lit. K. Endilega framlagði Eshlumadur J. Helga
 son þesslege Þvaastand uppi Eariessaciðni og mála
 kostnad so rðli i allt af Prestinum Eira M. Olo
 afssyni, upplefð og áreiðnad lit. L. Vidara hefðu
 Þartæni: eðli ad framsæra undir Þfirættarins llo
 skurd, sem sjeð þannig:

Hvort Eshlumadur J. Helgason kann
 med sinni uppáskrift af 21te Octóbr. 1788
 uppá Memortal Prestsins Eira Magnússar
 Olafssonar af sama dató, ad álltast ad hafa
 gjort honum og Jóni Eiríkssyni Rættarneito
 un edur ei, er mest undir þvi komid, hvort
 þv Prestsins um ad leida vitni um jarðarinne
 ar Holta landamerki, kann ad álltast sfögare
 þessju sokinni viðkomandi edur eðli; hær eru
 nú framlagdir fvarne vitnisburdir manna,
 tekie

teknir á Golta og Gofs manntals þingum þann 24da og 30ta Apr. 1789, að sönnu ætí ómótumælanlegir með öllu, en þó svo markverdir, að eftir þeim kynni skógaryrkju málið að áltrast annarlegt og aðskilid frá landamerkja þrætu jardarinnar Golta, en þar ed Lögþingis-rétturinn hefir með dómi af 19da Júlí 1790, víssad skógaryrkju málinu him aptur í Hérad til nýrrar ransóknar af öðrum og óvildfomandi Dómara, hvar með stefnandinum Prestinum Síra Magnúsi Ólafs syni er í háls völd sett, að fá fullnógar rök sendir þar til, hvort skógaryrkjan er skén í Golta eda Raudabergs landi;

Þá uppsetur Vfir-rétturinn endilegann dóm í þessu máli, þágangad til stefnandinn að ári 1792 hefir fullnægt Lögþingis dóminn, og nægilega upplýst í hvors landi skógaryrkjan er skén, svo þar af sjást kynni, hvort Góslumadur J. Helgason egi fyrir Réttarneitun, edur nokkud minni yfirþjon hér að dæmast; og að því búnu skulu þær

rofsendur, sem Presturinn í Héraði
leglega óðlast kann, hér fyrir Vfir-rétti
1792 framleggjast, og viðkomendur á
nó máta og vænta Vfir-réttarins endi-
legra dóms atgæða

Actum ut supra.

D. Stepháns-son

M. Stephensen. M. Dlafsson.

St. Stephensen. D. Stepháns-son.

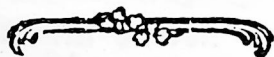
B. Stephensen. M. Ketilsson.

Alþ þessi Vfir-réttar Acta séu rétt úts-
skrifud af Vfir-réttar Þróðsollnum, fyrir þessi
framanskrifudu 6 ár, og honum samhjóða,

vitnar

B. Stephensen.

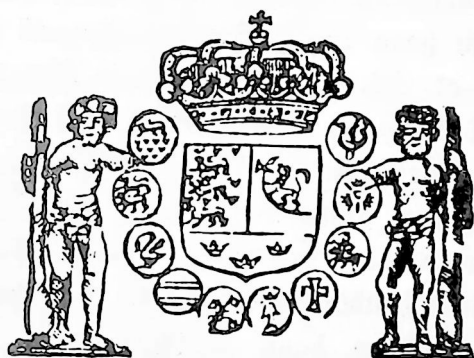

Acta Vfirréttarins

á

Íslandi

fyrir árin 1792=1796.

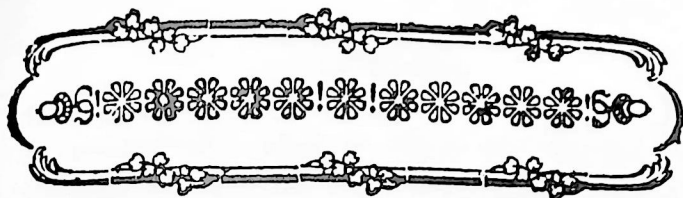
Leirárgjörðum við Leirá, 1797.

Vrentud á festnad Notarii B. Stephensen,
af Bókprýðlara G. J. Schagfiord.

Unglósing:

Undir eins og þessi Ríðrættar Altea fyrir
nærstundangengin 5 ár, ganga nú á prent,
ad budi ens konúnglega danska Cancellies, sem
vill ad þau fyrir hvor 5 ár, bædi fram eptir
tímunum og eins fyrir hvor eptirkomandi 5
ár, átkomi í senn, geri eg hérmed sérhvors
ium hlutadeganda fumnugt, ad háttþesne Cans
cellie hefir þann 4da Júní 1796 náðugast árs
skurdad: ad Skrifara-peningar fyrir Ríðrætt
arins Prócessa og Dóma, skuli af viðkom
endum gíaldast eptir Norstu laga fyrirælum,
jafnt og þau áskilia ad gíaldast skuli fyrir
Ríðhofrættarins Prócessa og Dóma í Nor
vegi; hvad hlutadegundur haldi sér fyrir reglu.
Gvítárþóllum, þann 1ta Maí 1797.

B. Stephensen.

Anno 1792 þann 19da Júlí, var
Yfir-rétturinn settur undir Præ-
sidio Stiptamtmanns O. Stepháns-
sonar, með undirskrifudum Assessorer.

Num. I.

Mætti fyrir Rættinum Eðslumadur í Austur, Skopra-
fells-shölu Jón Helgason, og framlagdi Aukfor-
sötið til sín af 18da hujus, að agera Delingvent-
anna sök frá Vestmannaeyjum fyrir þessum Yfir-retti,
upplestin mót. lit. A. Þar nærst framlagdi Actor
Yfir-rettar stefnu af 25ta Maí þ. á., undir nafni
Stiptamtmanns O. Stephánssonar og landsfins
figneri, hvar með, eptir begiering Delingventanna frá
Vestmannaeyjum, Viarna Sigvaldasonar og Viarna
Viornsonar, innstefnisti fyrir þessa árs Yfir-rett só
af Lögmanni M. Olafssyni, yfir þessum Delin-
qventer á nærstíðun Lögþingi, afsagði Lögmanns-
dómur; með sömu stefnu er og Herads-dómarinn
Eðslumadur Jón Eiríksson innstefndur að for-
svara genginn dóm í heradi yfir nefndum sakamön-
num; þeir skálfir eru og ásamt öðrum vidkomendum
innstefndir að líða endilegann dóm. Uppákriftirnar

A

sjóna,

sýna, að stefnan hefir öllum viðkomendum birt verid, háu upplestin nót. lit. B. in dúpló. Öflumadur B. Thórarínsson mætir, sem Defensor, og framleggur fyrst eina Exceptiön undir nafni Logmanns M. Olafssonar, hvarmed hann affakar sig og prótesterar að svara her til málsins edur dóm líða, þar sökinni se offeint innstefnt; innleggid upplesid nót. lit. E. Annad innlegg framleggur Defensor undir sínu nafni at dags dató, er inniheldur samslags Exceptiön, sem hid fyrri, hvar uppá hann begierir Interlocutoriüm; Exceptiönin upplestin og áskrifud sub lit. D. Her uppá fell svolátandi Yfir-rettarins Alþykta:

Þared saka-mennirnir Viarni Sigvaldason og Viarni Björns son, hafa í fyrri fyrir Lögþingis-réttinum aðspurd: hvört þeir vildu appellera frá þeim þá yfir þeim gengna Lögþingis-dómi, og fyrir Réttinum játad sig med hann á nægda, en þetta ei í tíma apturkallad; þá kunn þeirra mál nú af Yfir-réttinum eðli dæmt að verda, á móti Forordn. af 18da Seb. 1752, samanborinni við Forordn. af 19da Aug. 1735 §. 3. 6. og Forordn. af 19da Mai 1741 §. 5. og 13da Jan. 1747 §. 3. nema þeir þar til ødlist Konunglega uppreisn.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

G. Thórarínsson.	M. Stephensen.
St. Stephensen.	B. Grøndal.
L. Gudmundsson.	G. Réttilsson.

Num.

Num. II.

Þann 20ta Júlí e. m. að Þitt:rettelnam settum,
 metti Eshlumadurinn í Námgævalla:shlu B. Thóro-
 arinsson, og framlagði eitt innlegg andir sínu
 nafni af dags dato, sem inniheldur Beskylðningar um
 rettarnettun Eshlumanns Johns Helgasonar af
 Austur:Skaptafells:shlu, í því Róðarþessinnmáli á svo-
 nefndum Rana, sem her fyrir Lögþingið og Þitt
 setti hefir í næstlidin 2 ár verid tracterod. Inn-
 leggið upplefð nóe. lit. M, hvortin fygta 5 Vilaget,
 numererte frá 1 til 5 inclús., upplefnað og apráfrif-
 adar fyrir Rettið. Vidara framlagði Eshlumad-
 ur Thóroarinnson einn Memorial meðdómsmanna
 Eshlumanns Helgasonar á Rana til Eriptame-
 manns Stevþánssonar, að frelsa þá frá því
 hángandi fári, upplefinn og áfrifadur sub lit. N. Set-
 til forsvars móti Actor's Beskylðningum móti honum,
 um rettarnettun í meintu máli, framleggur Eshla-
 madur Helgason innlegg undir sínu nafni af 14da
 hujus, sem upplefð nóe. lit. O. Einn nú framlagði
 Actor eitt prótest andir nafni Prestsins Stea. Magn-
 úsar Olafssonar af 13da Apr. þ. á. móti Dóms-
 ara:Þórretningum af Eshlumanni Helgasyni frem-
 iandi í þessari sök, upplefð nóe. lit. P. Móti þessu
 framleggur Eshlumadur Helgason innlegg af 18da
 hujus andir sínu nafni, sem og gærit contra Beskylð-
 ningar, upplefð nóe. lit. Q. Þar fyrir lætur hann
 fylgja kostnadar reikning í sálinni, dat. 17da hujus,
 upplefinn sub lit. R. Innlegg framleggur Actor,
 Eshlumadur Thóroarinnson andir Stea. Magn-
 úsar

úfar Olafssonar nafni af 16da hújús, sem inniheldur Prestsins ræfsemdir, hvar fyrir hann se sakinn inni innviðladur, upplefð og nót. lit. G. Undir strarnesnds Prests nafni, framleggur Actor annað innlegg af 19da hújús, sem inniheldur Prestsins Deskyldnugar mót Eýslumanni J. Helgasyni, um Rettar-neitun í sökinni, upplefð og áfkrifað sub lit. E. Þar næst framlagði Eýslumadur Helgason innlegg undir sínu nafni af dags dató, sem prófesterar móti því af Eýslumanni E. Gudmundssyni tefna þingsvitni í þessari sök, upplefð nót. lit. U. Vinnaleidslu Act af 20ta Apr. þ. á. framleggur Desensor, sem Actor prófesterar, sem ólöglegann og vitnaandi um Sagvolderens Selvraadighed, upplefðinn nót. lit. B. Vidara höfdu ei málspartarnir að framsæra undir endilegann Dóm, sem síðar verður af Retti um affagdur.

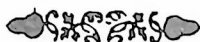
Num. III.

Sama eptirmiddag framlagði Eýslumadur Jón Helgason eina Þfir-rettar stefnu í þeirri soo nefndu Rana-sök, úr Austur-Skaprafells-sýslu, undir Ecripto amtmanns O. Stephánssonar nafni og landsins figneti, af 19da Júlí næstlidins árs, hvar með, eptir Eýslumanns Helgasonar begiering, innstefnist fyrir þessa árs Þfir-rett, til Underkjendelse, sá í sökinni affagði Eogþingis-dómur af sál. Eogmanni B. Marte ússyni þann 19da Júlí 1790; einnig innkallast með samu stefnu höfundur málsins, Jón Eiríksson á Holtum, sem og Ora. M. Olafsson, vidkomandi og Actor sakarinnar Eýslumadur B. Eþþrarínsson,

son, allir tit að lúða endilegann Vfir-rettar dóm, til
setta og málskostnadar, sem hverjum kann víðkoma,
með víðara, er stefnan meðfarir, upplestin nót. lit. R.
Móti þessari stefnu erciperar Söslumadur Thórar-
iusson með inaleggi undir sínu nafni af dags dato,
sem upplefid og átektuad nót. lit. B. Her uppá be-
gierir hann Interlocutorium, sem svo látandi var
afjagt:

Söslumadur Jón Helgason hefir,
með endurnihlæði stefnu af 19da Júlí 1791,
fyrir þennann Vfir-rétt innstefnt þeim af
Lögmanni B. Márkússyni, þann 19da
Júlí 1790, affagða Lögþingis-dómi í Skóg-
arvelli málinu á Rana, hvor með hér-
ads-dómi Söslumanns J. Helgasonar
í sama, er á hans kostnad aptur í hérað
heimvisad, til nýrra og löglegrí dómara
adgíörda, af öðrum enn J. Helgasyni,
sem Vfirvöldin þar til úrnefna, þar Söslu-
manni Jóni megi ei frammar trúa fyrir
dómara verkum í þessu máli, fyrir hvort
afslaga adgíördir hann þar að auk er í
bætur dæmdur; en nú hefir Söslumad-
ur J. Helgason engann héraðs prócess í
málinu framlagt, og þó viliad affaka sig
með þeirri Lögþingisstrifara afberun, að
héraðs prócessinn sé í fyrra afhendur, og
líklega til Vfir-réttarins innkominn, jafn-
vel þó Vfir-réttarins Prétécoll vorti, að
héraðs prócessinn 1790 hafi einungis fyrir
Vfir-réttinum syndur verid, en 1791 ald-

rei á hann minnst; því skal Sýslumadur J. Helgason hafa tapad allri sölu í þessu máli, þángað til hann á nh löglega stefni-
ir því fyrir Nfir-réttinn, og framleggur þar í genginn fullkominn Lögþingis-rétt-
ar prócess, hvar í hvarads prócessinn, svo
sem eitt hsfud-stial í þessari sst, st reglu-
lega innfærdur, hvað hia Lögþingis-skrif-
aranum, sem vandlega á ad geyma þau til
Lögþingis-réttarins innkomnu Documente,
og einungis af þeim útskrifir ad gefa, æ
hægt ad sðlast. Fyrir þá mædu, sem
Sýslumadur J. Helgason hefir med þess-
ari stefnu máleptættunum orsakað, betaki
hann til Sýslumanns D. Thórarins-
sonar, sem egin og Sta. Magnúsar
Olafssonar, samt bóndans Jóns Li-
rils-sonar vegna mættir fyrir Nfir-réttin-
um, 8 rðli kúrant, sem goldnir seu innom
6 vikna frá þessum degi, undir adfær ept-
ir lögum. *Actum ut supra.*

D. Stepháns-son.

G. Thórarins-son.	M. Stephensen.
St. Stephensen.	B. Gröndal.
L. Gudmundsson.	G. Réttils-son.

Num. IV.

Sama erftimiddag mætti fyrir Nfir-réttinum Sýslu-
madur B. Thórarins-son, og framlagði eina Nfir-
rettar

rectar stefnu af Sta hujus, undir Stiptamtmanns D.
Stephánssonar nafni og landfins signeti, með
hæðri innstefnið fyrir þennann Yfir-rett, einn af Lög-
manni M. Olafssyni genginn Extra-Löðþingis
dómur undir 15da þessari, yfir Delinquent Einari
Grímssyni, til linunar edur upphafningar; með sömu
stefnu er innstefndur konstitúeradur Eðlumadur Lila
jendal, sem Heraddómari í sklinni, sem og De-
linquentinn Einar Grímsson; allir af líða endileganna
Yfir-rettar dóm, m. v. sem stefnan meðferir, upplefja
og ákrisfud sub lit. A. Vidkomendur hafa uprá stefno
una krisfud. Lögmadur M. Olafsson gisrir þá
preliminaire Exceptiön móti stefnunni, að hún ei an-
eafist gpld, þar Delinquentinn hafi ei strax úrþrytilega
appellerad, heldur sagt fyrir Extra-Löðþingis-rettinum,
að hann hieldi sig mega með dóminn ánægðann vera,
og síðan engin krisfleg begiering af Einari framvísud
ge hans álfu, hvar fyrir Lögmadurinn uppástendur,
að sofin egi ei her að uppáðamast. Her í móti uppá-
stendur Eðlumadur B. Thórarinnson, að Delin-
quentinn hafi svo vel munnlega, sem fyrir Landfóget-
ans modalgöngu krisflega appellerad, og uppástendur
því að sofin verði her uppáðamd; sama uppástendur
og sá bestickadi Actor, Eðlumadur J. Arnórsson.
Hvar uppá fiell því líf Rettarins ályktun: að sofin
egi hær bæði að fyrirtakast og dæmast,
þar henni sé löglega innstefnt innan ioda
dags frá Extra-Löðþingis dómsins dató.
Vidar var pröducerud Stiptamtmanns Stepháns-
sonar Ordes til Eðlumannanna B. Thórarins-
sonar

sonar og J. Arnórssonar til að agera þessa sak, fyrir þessum Hfir-retti pro & contra; Ordren, af þessa dags dæti, upplestin og uppákrifsub nór. lit. D. Eum nú framlagði Ehlumadur Thórarinnsson Herads- og Ertra-Lögþingis Prócessa og Dóma í þessari sak, gengna, þann eina að Kálfatiern þann 16da Maí þ. á. og hinn síðara að Menkjavík þann 15da Júní nærflidna, í hvors flutningu Delinqventinn er, fyrir begenginn þrófnad, dæmdur til að fagstrýkjaft og erfida í því íslenska Eukthúsi sína lífstíð, m. v. sem Pró- cessinn meðferir, upplestin og nór. lit. E. Framaf próducera Ehlumadur Thórarinnsson eitt inn- legg undir Ehlumanns O. Peturssonar nafni af 12ta húsi, sem inniheldur hans forsvor fyrir Hæ- aðedómnum, og uppástand móti þeim affagða Ertra- Lögþingis dómi í sökinni; innleggid upplestid og ákrif- ad sub lit. D. Ehlumadur Thórarinnsson, sem Delinqventins Defensor, uppástandur, að hann straff- ist ei hardara enn 2 mánuði í Eukthúsinu, en Actor Ehlumadur Arnórsson uppástandur 21a ára straff á sama stad. Delinqventinn fyrir Mettinum pfrheyrð- ur, stendur við sína ádur givdu meðfenningu, og segist hafa gjört þetta af húngurs-naud. Vidara hafdu et Actor ne Defensor að framsæra, en Lögmadur M. Olafsson begierir og fær Anstand til morguns fyrir middag, að svara uppá Ehlumanns Peturssonar innlegg.

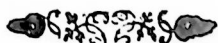
Num. V.

Pann 21ta Júní um Formiddaginn að Hfir-rettinu um sentum, mættu enn á ný málspartarnir í þróf-
 198

Töl Elnðs Grímsonar frá Gullbringu-shölu, og fram-
lagdi Lögmaður M. Olafson eitt innlegg, sem er
hans svar uppá Ögylmanns Péturssonar her á
gjar framlagda innlegg, það, undir hans nafni af dags-
dátó, er uppleft og nst. lit. E. Vidara höfdu eð
partarnir að framsæra undir endilegann Þfr-rettar-
ins Dóm, sem svoléidit var affagdur fyrir Rættinum:

Linar Grímson er að sonnu yfirbevis-
aður um að hafa stolid, af þess vid Varns-
keysuströnd þann 6ta Decembr. 1792 strand-
aða Þóttskips götli, 100 tókum brauds, 6 pott-
um brennuvins og stórkí ár segli, frá Raup-
manni Jóhann Pétersen, fyrir hvað Lögmað-
ur M. Olafson hefir með Ertra-Lögþingis-
réttar dómi, gengnum að Reykjavík þann 15
Jáni nærstidna, dæmt þennann sakamann til
húðstroku vid lagann, og æfinlegs erfidis í þvi
íslendíka Tuktúsi. En þar eð Þrócessinn
þhvir, að þessi Linar í yfiráanganda halleri,
var biatgartaus fyrir sig með konu og hrá-
áng börn, og þeir stólu munir höfdu vekt-
undar og hirdingar-lausir í lánga tílma átileg-
id, og vöru þar að auti af miög litlu verdi,
þá kann þeirra taka engannveginu metast svo
sakhæmur þiösnadur, að hann dæmast kinni
eptir þeim 4da Art. í Forordn. af 20ta Febr.
1789, sé hann vid þann 10da og 11ta Art.
í Forordn. af 21ta Martí 1705 nágvæmlega
samanberinn, til húðstroku vid lagann og æf-
inlegs þrældóms. Það er og eðfi sidur gagn-
B stædt

stædt Tufthúss Gúndagúnni af 3ia Mársi 1784
 1 S. No. 1. 2. og hennar höfud tilgáangi, sem
 er lífernis betran og leidrétting sakamanna, að
 nokkure fyrir þessháttar afbrót, dæmist til að
 erfíða í því íslenska Tufthúsi æfilángt; því
 er það nú Ríks-réttarins Dómur:

Að Þinar Grímsson, fyrir tóku
 á 100 brandskófum, 6 pottum brennu-
 víns, og stycki úr segli, Jóhann Pet-
 ersen tilheyrandi, skuli erfíða 1 ár í því
 íslenska Tufthúsi, eptir Forordn. af
 20ta Febr. 1789 S. I. og gjalda skada-
 bót og vardhalds-laun, samt málskost-
 nad af fémunum sínum, að svo miklu
 leiti, sem þeir tilhrœkva.

Actum ut supra.

D. Stephánsson.

G. Þórarínsson.	M. Stephensen.
St. Stephensen.	B. Grøndal.
L. Gudmundsson.	G. Rétilsón.

Num. VI.

Samra Formiddag var affagur svolátandi Dómur
 í Ríttar-neitunar máli Ehlumanns Jóns
 Hjelgasonar.

Bönd:

Þóðinn Jón Þiríksson á Holtum í
 Austur-Skaptafells-shölu, hefir með bréfi af
 27da Septembr., og aprur munnlega þann
 14da Octobr. 1788, qvartad um fyrir húss-
 bónda sinum, Prestinum Gra. Magnúsi Ó-
 lafssyni á Viarnanesi, hvorsu hann væri ó-
 leglega áfóttur af náðánum Olafi Magn-
 ússyni á Vindbordeseli, með hmislegri óróa
 vidleitni, og þar á ofan með stefnu fyrirfalli,
 til að heyra á vitni og líða dóm fyrir skógar-
 yrkju í Raudabergs skógi, á svo-fölludum
 Rana, haustid 1785, meðténnist þó ei ann-
 arstadar að hafa í skógi unnid, enn innau tak-
 marka sinnar ábhlis-jardar Holta, að margra
 vitni, sem hann baud sig til að leida, óskadi
 því að Presturinn Gra. Magnús, svo sem
 Umboðsmadur Rónas, vildi leglega láta ran-
 saka þessi vitni og þeirra framburd, um Rónas-
 jardarinnar Holta eignar og skafa landamerki,
 að svo miklu leiti, sem þessu skógaryrkju máli
 kynni vid að koma, og um átolulausa hefð og
 bráfun skógarins á fyrrensfndu þrætu-pláti.
 Presturinn Gra. Magnús Olafsson, hefir
 þann 21da Octobr. 1788, áður enn málid
 kom fyrir Rét, sendt 2 menn gagngjört til
 Shlumanns Jóns Selgasonar, og skriflega
 krafist af honum þingdags, til þess að leida
 vitni um jardarinnar Holta þrætu-skógar tak-
 merk, hefð og bráfun, og hardlega affaat með
 öllu, að nockur önnur vitni í þessu máli séu
 fyrri leidd, miklu síður dómur affagdur: þar

uppið hefir Shlumadur Jón Helgason gefið
 skriflegt affoar sama dag, segir það se önnur
 sok, og átheimti aðra lagasökn að þrasa um
 landamerki, enn að henda um framandi manns
 áverka á landi, sem hann hafi ei rétt til,
 þá er svo siðsúr fyrirfram að óþrosudu máli,
 að allar Jóns Eiríkssonar áttædur muni ó-
 sannar reynast, hvortu til merkis, hann esar,
 að á Rana finnist neður skógarverkia gjörð
 á nálægum árum, nema í því plássi, á hvör-
 u Jóni Eiríkssyni se áverkinn eignadur;
 heldur það óþæfi verk að aiseia, að Dóm-
 arinn stuli rétt gjöra, eptir því, sem málinu
 henti, eins og Shlumadur Jón Helgason
 ætti sjálfur ei eptir laganna bodordi að lifa,
 emkanlega Nl. 1 — 13 — 2. 15. 1 — 5 — 9 og For-
 ordn. af 3ia Marti 1741 §. 9., og þannia ei
 einuágis þverneitar hann Prestinum Gra. Nl.
 Olafssyni um þingdag og réttarhald í þessu
 máli, heldur, þegar sá stefndi Jón Eiríksson
 mætti á þessu leida þingi þann 24da Octóbr.,
 skrifsetar skriflega til vitna, og mætti sig und-
 an dómi, þá gangad til þau seu leidd, fer hann
 samt þingum og vitnaleidslum frain, og refur
 á dóm sama dag, með hvörum Jón Eirík-
 son er í hmislegar bætur dæmdur. Med
 þetta lagabrot er Jón Eiríksson illa ánægð-
 ur, og stefnit réðum Shlummanns J. Helga-
 sonar dómi til Lögþingis-réttarins, sem þann
 19da Júlí 1790 vísar honum heim aptur, ó-
 kostnad Shlummanns, til nýrrar ransóknar af
 öðrum

edrum dómara enn Shlumanni J. Helgasyni, sem auk bóta og ásláta fyrir rángann dóm, er dæmdur þar til óháðlegur; engu að síður tekur Shlumadur Jón Helgason sér enn þá fyrir, þann 16da og 20ta Apr. þ. á., jafnvel þó Fegðingis dómurinn standi enn í fullu gildi, siðfur að asma hana, með þess að taka þá siðfur nýtt próf í málinu, án þess að heyrna enn þá Jóns Eiríkssonar vitni, eða ur gagna í hinu minnsta ítrekadri skriflegri af- sögn Prestsins Gra. Magnúsar Olafssonar, af 13da Apr. 1792, að nokkurt próf edur mæling Rana-málinu viðvikiandi, framsæri af Shlumanni Jóni Helgasyni, hvor af sögn, vinnu uppáskrift og Shlumanns J. Helgas- sonar meðkenning fyrir þessum Vfir-rætti sann- ar, að hafi honum fyrirfram birt verid. Hvoru saknæm og ólogla þessi Shlumanns Jóns Helgasonar aðferð sé, er auglýöst, ef þetta hans og undanfarid aghæfi í dómara- verkum er samanberid við M. 1—13—9. 14. 1—5—9. og Forordning. af 3ia Martii 1741 §. 9.; því er það Vfir-rættarins Dómur:

Ad Shlumadur Jón Helgason,
skuli, fyrir Prestinum Gra. Magn-
úsi Olafssyni og bondanum Jóni Eir-
íkssyni, í skógar-vrkin málinu á Rana,
tvíspær gjörda Réttar-neitun og fúg-

andi réttar-spillir, betala eptir M. 1—5—9. 60 lód sylfurs, hvar af Gra. Magnúsi og Jóni gíaldast 20, en hin 40 til Landsogetans, innan 6 vikna frá þessum degi, svo framt hann framvegis vilji embættinu halda; sennuleidis skal hann standa allann þann kostnad, sent úþ ransöku og dómur í málinu af öðrum óvildkomandi dómara útlæfur, eptir Lögþingis-réttar dómnum af 19da Júlí 1790, og í málskostnad til Gíslu-manns D. Thórarínssonar, innan sennu tíðar gíalda 30rdli kúrant, undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

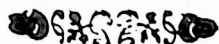
G. Thóraríns son. M. Stephensen.
St. Stevhsen. B. Grøndal.
L. Gudmunds son. G. Rétíls son.

Amto

**Ánnó 1793 þann 19da Júní, bar
 Yfir:retturinn settur undir Præ-
 sidíó Stiptamtmanns O. Stepháns-
 sonar, með undirskrifudum Assessorer.**

Mætti fyrir Rættinum Eðslumadrinn í Ísafarðaro-
 ssklu Jón Arnórsson, og framlagði Rithöfðingi-
 þen til sín, að agera eina Þjósnabarsöl móð Delsno-
 qventinden Ánnu Sigurdardóttur af Ríðar-sölu,
 upplestin ngr. lit. A. Þar nærð framlagði Actor eina
 Yfir:rettar stefnu af 8da hljóð, undir nafni Stipt-
 amtmanns O. Stepháns sonar og landsins sign-
 eti, hvar með innstefnið: 1.) Eðsmadrinn M. Olaf-
 son, til að forsvara sinn þann 29da Aug. 1792 að
 Þessafæðum á Alftanesi, aðlagða Extra-lögþingis dóm,
 yfir Ánnu Sigurdardóttur af Hausfæðaða þing-sölu,
 sem fyrir áuld á nauti undir Olafsfæði 1790, og
 dæmd að fagstrýklast og erfða í Kaupmannahafnar
 Tuktúsi sína lífstíð. 2.) Eðsmadrur S. Petur-
 son og hans 8ta meðdóms menn, til að forsvara
 þeirra, yfir nefndri Ánnu Sigurdardóttur, þann 7da
 Febr. 1791, genginn Herads-dóm. 3.) Klaustrhalde-
 ari Páll Jónsson og Lögrettumadrur Blærni
 Haldórsson, til að forsvara þeirra sölu Ánnu á
 móti í þessu máli, fá fyrri fyrir Herads- en hinn
 seinna fyrir Extra-Lögþingis, rettinum; allir þessir til
 að þola endilegann Yfir:rettar dóm. 4.) Stjefnið satar
 pero

persónan Annar skálf til að mæta, með sinn forsbærk
 og líða dóm uppá verðskuldad straff, fyrir þann fræmda
 nauts-þjófnad, hvað stefnan allt framur sýnir, upplest
 en mér. lit. B. Var svo upplestinn sá, að Vessastöðu-
 um, þann 29da Aug. 1792, gengni Extra-Lögsþingis
 Dócess og dómur, yfir saka-persónunni Annu Elg-
 urdardóttur í þessu máli, í hvers slútningu hún, fyr-
 ir sinn framinn nauts-þjófnad, er dæmd til að laga-
 strétiast, samt að erfida í Kaupmannahafnar Luthúsi
 sína lífsstíð; dómurinn upplestinn og uppákrisadur nót.
 lit. C. Actor uppástendur, að þessi dómur verði af-
 Yfir-rettinum staðfestur, þar Annu egi hværki ne-
 megji hina minnstu bót mæla í þessu hennar qualiffi-
 citada þjófnadar-máli. Saka-persónunnar tilfækkadl
 ferjavarsmadur, Eýlumadur O. F. in n s s o n, mætti
 í Yfir-rettinum fyrir innlegg af þessa dags dató, upp-
 lest og uppákrisad nót. lit. D, í hveriu hann upp-
 stendur, að henni skálf vægð fyrir lagstrétingunni, en
 dæmist alleina til erfidis um nokkurra ára tíma í þvi
 sklenstka Luthúsi, þar hún, vegna óyndis úrræða, þá
 pensagum sódur uns tónt og tapad hafði, hafi ráðist
 í að stela nauti undir Olafs-skardi, og fætt það sód-
 urnum í stad peninganna, hvar fyrir hún hværki hafi
 fôtt ábata ne hagsmuni fyrir skálfa síu, heldur gripid
 til þessara óyndis úrræða til að umflýja sódursins ó-
 blíðu. Lögmadurinn W. Olafs-son framlegur einnig
 innlegg af þessa dags dató, í hveriu hann uppástend-
 ur sinn Extra-Lögsþingis dómur verði af þessum Yfir-
 retti í alla stadi confirmeradur, hvörn hann hafi
 grundad á Forordn. af 20ta Febr. 1789 §. 4. Inn-
 leggid upplest og uppákrisad nót. lit. E. Saka-per-
 sónu

Þónan Anna Sigurdardóttir fyrir Rettiðnam examíno erud, játar nú, sem fyrir, sig stólið hafa 2vetru nauti undir Olafs-Þardi árid 1790, og færir sér eðert til málsgóta annað enn hér að framanverdu er ádué innfær, að hún hafi tñnt peníngum þeim, er fadír hennar hafi fengid henni ell flínns og ullar innkaupa, í hvorra stad hún hafi þetta stolna naut fært heim til heimilis foreldra sínnar, sem þar hafi verid drepid af fodbur og bróður sínum, með sínum og móður sinnar tilfær. Þattarnir aðspurdir, hvort fleira hefdu fram að færa undir endilegann dóm? svörudu: nei! hvort svo látandi var þessvegna af Rettiðnum afsagdur:

Anna Sigurdardóttir skal, fyrir medgenginn og fullgjannadann þjófn- að á 2vetru nauti undir Olafs-Þardi, árid 1790, eptir Forordu. af 20ta Febr. 1789 §. 4. Lagstrýklíast og erfida í Tukt- húsinu sína lífstid; en hvort heldur hér í landi eður á Krístíánsþofn, bídur Hans Konúnglegu Hátignar allfránádu- gustu úrlausnar, til hvorrar Præses þessa Þfir-réttar gífur til vitundar, að allra- undirdánugust fyrirspurn sé framsend, vidrífiandi qvennfólki, sem dæmist til

E

lag.

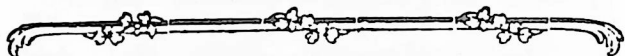

Þagstrýfkingar og æfinlegs Tuktþúss erf-
idis; en ámedan svar ei inukémur, erf-
idi hún í því íslendíka Tuktþússi.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

M. Stephensen.	St. Stephensen.
B. Stephensen.	B. Thóraríns son.
G. Ketils son.	J. Espólin.

Ánnó 1794 þann 21ta Júlí, var
Þfir-rétturinn settur undir Þræ-
sidio Amtmanns S. Thóraríns son-
ar, í forföllum Hra. Stiptamtmanns
O. Stepháns sonar, með undirskrif-
udum Ásjesfórer.

Num. I.

Matte fyrir Ketinum Gýslumadur B. Thórar-
íns son, og framlagdi eina Þfir-rettar stefnu, útge-
na undir Hra. Stiptamtmanns hendi og landfins
innfígli, þann 15da Mársí nærstíðna, með hværi
stefnast, af Landfógetanum S. Magnússyni. Þög-
madur M. Olafson, til að forsvara sinn, þann
17da

17da Júlí 1793, affagda Lögþingis:rettar dóm og allar dómara afgjördir í einu máli, er Landsfógetinn og Eðlumadur B. Thórarínsson höfðu stefnt Eðlumanni S. Finnsyni fyrir Lögþingis:retti að forsvara, víðvíkandi hans forðmun og afgjördaleysi við sterfðs:skipti fál. Landþýssí B. Pálssonar, frá 7da Aug. 1787 til 28da Nóvembr. 1791, ásamt þöru, er sálf stefnan frammar sýnir; líka svo stefnið Eðlumadur S. Finnsón til að forsvara sinn framgánga:máta fyrir Retti í þessu máli, m. fl., og Eðlumadur S. Petursson, til að forsvara sinn í Hæðadi genginn dóm, og allir þessir til að heyrna átiætur og líða endilegann Yfir:rettar Dóm, til sekta og máls:foðnadar, líka svo til þeirra affagdu dóna upphafn:ínggr, &c. Stefnan upplefin og áteiknub lit. A. Því næst framkom Lögmadur M. Olafsson fyrir Yfir:rettinn með innlegg af dags dató, með hvort hann prófæstærar að svara her nú til þessa máls, þaræd sinn affagdi Lögþingis:rettar dómur, hafi eptir Forordn. af 19da Aug. 1735 og Forordn. af 18da Febr. 1752 yfirstadid Fataha appellatiónis áður enn að Yfir:rettar stefna var yfir honum útgefin, og kunnþví ei að átelast nema með konúnglegri uppreisa, krefst því að Retturinn tildæmi fer af Landsfógeta S. Magnússyni 10 rdli. kúr. í málsfoðnad, foð og tæring; innleggid var upplefid og áteiknad nót. lit. B. Eðlumadur B. Thórarínsson uppástandur, að málid verði nú af Rettinum fyrirtekid, þar Landsfógetanum se ei yfirbevisub nefn forðmun við þess innstefningu; Lögþingis:rettarins Acta hafi hann fyrst medtekid seinast í Septembr. eða fyrst í Octóbr. 1793,

Þann 6ta Octóber beiðst stefnu, sem hiálfi sóni að hún
se viðkomendum í tíma auglýst; Lögmadurinn svarar
þar til: að hafi hann ekki forsjómad að beiðast stefnu
unnar í tíma, þá hafi hann þó forsjómad í tíma að
vita Prócessus til Leapingisþrifarans, heldur sig því
til síns áðurgjörda prócessis, en báðir málsparearnte
6sta hér uppá Rættarins Urskurðar, sem fellt svoleiðis:

Það er hvortki upplýst, nær Lögþingis-
is-rættarins dómur af 17da Júlí 1793 hafi
verid fyrstum Landsfógeta S. Magnúss-
syni löglega auglýstur, svo þaðan í fró-
telastkunni til þess tíma, er Landsfógeta-
inn, eptir Forordn. af 18da Febr. 1752,
hefði átt að hafa þessu máli innstefnt fyrir Þf-
ir-rættinn, þó að áminnst kóngleg Tilskipan ut-
þryckilega biðdi: að Appellations tímanna skuli
reiðna frá dómanna auglýsingum, og þeir
þessvegna þar uppá stýlast, né heldur verð-
ur sannad, að M. 1—6—12 sé með á-
minnstri Forordn. ellegar annari af 19da
Aug. 1735, sem hér í landi ekki eru aug-
lýstar, upphafinn, svo að Satalia fyrir inn-
stefningu Lögþingis dóma séu nú fyrri enn
med ári og degi á enda. Því skal þetta,
af Landsfógeta S. Magnússsyni, fyrir
Þf-rættinn innstefnda mál, í hvort fram-
haldi þonum engin yfirsíðon eður forsjómun
yfirbevisud er, nú af Rættinum fyrirtelid
og dæmt verda, og þeir innstefndu mál-
partar skyldugir vera, eptir þeirri í mál-
inu úrgefinu Þf-rættar stefnu, að mæta
og lida dóm.

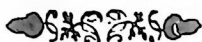
Fram-

Framlagði því næst Öðlumadur B. Thórare (n 8 son: 1) Til eptirskónar þann í þessu máli: gengna Herads prócesó og dóm. 2) Lögþingis prócesó og dóm í sama máli, með hvortum Öðlumadur B. Þinnsson er feladur fyrir áliæru, en Landsfógeti Ö. Magnússon dæmdur að betala til Öðlumannas Steindórs 6 rd. m. fl., sem sami prócesó og dómur frammar söntr, upplefina og áteiknadur, aðt. lit. E. Landsfógeti Ö. Magnússon framsendir til Rættarins innlegg af 3da þ. m., sem er hans málsfóln og áliæru, það upplefidi nóe. lit. D. Lögmadur W. Olafsson framlagði og annað af dags dats, sínum affagða Lögþingis dóm til forsvars, öskandi að hann yrði staðfestur, en ser af Yfir-rettinum tilbændur málskostnadur 10 rdtr. lóhn., upplefidi áteiknad aðt. lit. E. Og endilega framsendir Öðlumadur B. Þinnsson eitt innlegg af 13da húsus, hvor í hann refererar sig til Pettra af bonum fyrir Lögþingis-rettina í fyrta innfendu innleggja, próceslerar öll ný dókúment edur beoifingar fyrir Yfir-rettinum framlagðar, samt uppáflendur Lögþingis dóminn af 12ta Júlí í fyrta, af Yfir-rettinum staðfestann, og ser af Landsfógetanum til dæmdann ánægilegann prócesó kostnad fyrir þessum retti, innleggidi upplefidi, aðt. lit. F. Meira höfdu ei þarærnir fram að fara í þessari sök; hvor þess vegna var til endilegs dóms upptekin.

Num. II.

Samma dag framlagði Öðlumadur B. Thórareinnsson, aðra Yfir-rettar. stefnu af 15da Martí 1794

undir Hra. Stiptamemanns D. Stephánessonar
hendi og landþings innfögl: 1) Til Lögmanns M. D.
lafssonar, til þess að forsvara einn af honum þann
22ann Júlí 1793 affagðann Lögþingis dóm, með hvora
ium Landfógeti S. Magnússon er dæmdur að be-
tala Eshlumanni S. Fínssyni í málskostnad fyrir
Meðliaritur Heradsrettu þann 22ann Janúarí 1792
í stærstus máli Landþings M. Dálssonar 25 rðli.
og Eshlumadur S. Petursson í málskostnad til
Lögþingisrettarins nefndum Eshlumanni Steindóri
6 rðli., hvorn Lögþingis dóm Landfógetinn og Eshlu-
madur S. Petursson stefna Lögmanninum að for-
svara, og með Yfirrettar dómi upphafinn að heyr-
a. 2) Til Eshlumanns S. Fínssonar, að forsvara
sína málsókn og alla atferð við þetta mál, en báðir
að líða Yfirrettar dóm til málskostnadar útláta auk
annara sekta, er stefnan slálf ávíkur, upplestin og á-
teiknuð lit. A. Því næst var framlagdur Lögþingis-
is-rettar Prócess og dómur, genginn þann 22ann
Júlí 1793, með hvorum Landfógeti S. Magnúss-
son er dæmdur að láta úti 25 rðli. í málskostnad til
Eshlumanns S. Fínssonar, fyrir þessa áður á-
minnska málsókn í Heradi þann 28da Janúarí 1792,
og Eshlumadur S. Petursson, í málskostnad til
Lögþingisrettarins 1793, 6 rðli. til sama Eshlu-
manns S. Fínssonar, hvad nefndur Prócess og
dómur framir sýnir, upplestin og áteiknuð lit. B.
Framkom svo innlegg Landfógetans S. Magnús-
sonar af 9da þ.m., innihaldandi hans átiætur mót
áðurgreindum Lögþingis-rettar dómi og kröfu um
dómsins upphafningu, málskostnadar og aðrar bætir,
hvort

Hættu upp var lesid og áteiknad lit. E. Danst inn-
 legg frá Eshlumanni S. Peturs syni var í Rættinn
 framboðid, en þar þad eðti er skráð í því íslenska
 máli, en þó af einum iunseðdum Jælenting, svo var
 því, svo sem ólögðikendu skali, af Rættinum frávísad,
 und Eshlamadur S. Peturs son annaðhvort skálf-
 ar, eður hans fullmeðugur innan þessara mála-loka
 framleggja þad aþtur á íslenska og löglegar undiro
 bñid. Innlegg af þessa dags dató frá Lögmanni W.
 Olafssyni, var þar eptir framlagt, með hvörin
 hann forvarar sín, affagda Lögþingis:rettar dóm, og
 beidist ad hann stadfestur verði, en ser málskostnadir
 tildeindur, ásamt kosti og tæringu, með 10 rtm. af
 hvörum stefnandanum fyrir sig, þad var upplefid og
 áteiknad lit. D. Lofins framkom innlegg Eshlu-
 manns S. Finns sonar af 18da þ. m., með hvörin
 hann skær Lögþingis dómurinn verði stadfestur, en
 gyldur málskostnadir ser til handa dæmdur af stefnanduna-
 am, var þad og upplefid og áteiknad lit. E. Annad
 þesda málspartarnir eðti ad framsæra í sök en þess
 værn, var því málið til dóms upptekid.

Num. III.

Sama eptirmiðdag mætti í Hættu-rættinum Eshlu-
 madur S. Ketils son, og framlagði skálfun þra.
 Steptamemans D. Stepháns sonar af 5to Aug.
 1793, til ad innstefna fyrir landsins Hættu-rætt og á
 tíera vegna kaupmannanna: Bergmanns, Dea-
 dickens og Klemensens, elnn af Eshlumanni S.
 Peturs syni þann 24da Júní 1793 affagdann, og
 aþtu

aptur þann 29da Júlí s. á. af Lögmanni M. Olafsonni með Extra-Lögþingis dómi staðfestann Heradsdóm, í einni mót Vatara H. Scheel höfðadri gjaldsist; Stíktunin upplestin og áteifnud lit. A. Efta svo Yfir-rettar stefnu af 2rum Januári þ. á, undir Hra. Stíktamtmannsins hendi og landsins innsigli, með hvarri nefndir Dómarar innkallaft, til að forsvara þeirra Herads- og Extra-Lögþingis-dóma, hvorum stefnandinn Eýslumadur G. Ketils-son til upphafningar innstefnur; líka einninn er fyrir þenna Rett kalladur H. Scheel, sem sakar aðili, og vegna málspartrins í Heradi Kapitaine Jørgensen's hönun settur talsmadur, Eýslumadur B. Thórarinsson, til að forsvara þessa málsóðka frá því fyrsta til hins síðasta; allir innstefndir málspartrar njámt Dómarunum til að líða endilegann Yfir-rettar dóm, til bóta, málskostnadar og annara sekta; stefnan upplestin áteifnaft lit. B. Eýslumadur B. Thórarinsson lagdi í Rettinn Hra. Stíktamtmanns O. Stephánssonar stíktun til sín af 8da Aug. 1793, að veria þetta mál fyrir hend Kapitaine Jørgensen's, hvum upplestin áteifnud lit. C. Framkom því næst stefnandinn Eýslumadur G. Ketils-son með þá í þessu máli áður umgetnu Herads- og Extra-Lögþingis Dóressu og dóma, með hvorum Kapitaine Jørgensen er tilðamt fyrsta tilfall til Ruldaútningar af Scheels búí, næst eftir públík Ruldaheimtar, er á því láu; en Borgaranna Bergmanns, Dedickens og Clemensen's kröfur, frá sama retti úttúktar, og þessir með Extra-Lögþingis dómi flýðadur að borga Ruldi í málskostnad til hlutabegandi málspartra; þessir

Þrócessar og bñmar upplefnir, áreiknað lit. D. Þego
maður M. Olafsson fraraleggur innlegg af þessa
dags dæti, með hvoru hann upprástendur sinn bñm
þaðlestann, og fer tilþændann málalestnað, kost og
lærlugu m. fl. með 10 rðlm. af hværium stefnandanna;
það var upplefid og áreiknað lit. E. Dæst innlegg
vöru framboðin af Eghlumonnunum B. Thórarin
sýni og E. Petursþni same Vakara Scheel,
hvor Eghlumadur Vigfus hafði á heudi að fram
færa; en af því, að Yfir-retturinn finnur það rettu
laga-formi gagnþæðilegt, að jafnvel þjálfir innlendir
blandi smíðlegum tñngum í þeirra laga-deilur fyrir
íslendþum Rettum, sem einungis í móðurmálinu ega
að framfæra, og engu heldur við Rettina að meðtal
ast í danska enn aðrar ókenndar tñngur, eg að því
þar hía aðgættu, að þessi innlegg með ólöglegri og ó
leyfilegri leugð, hvert ámóti M. 1 --- 9 --- 10. einungis
vildu orsaka landsins Yfir-retti óþarfa umsvif og uppi
hold, þá leggur Retturinn viðkomandi málþærtum í
þjálf vald, annaðhvort með stuttum og greinilegum
innleggjum á íslenska tñngu að sakia og veria þetta
mál, ellegar og að framfæra alla naubþulega sáfn og
vörn þar í munnlega, hvort heldur þeir girnast við
strax, eður að morgni komanda um miðjaun dag.
Þættarnir gientuð og fengu frest til morguns, að
þ þu fyrir þeim upplefnum

Actum ut supra.

G. Thórarinsson.

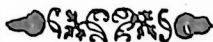
M. Stephensen. St. Stephensen.

B. Brøndal. B. Stephensen.

L. Gudmundsson. J. Arnórsson.

D

Num.

Num. IV.

Þann 22de Júlí sáfnadist Yfir-retturinn aptur, undir Amtmanns S. Thórarins sonar Præsídís, með sömu Ráðsforer, mættu svo þeir sömu málspartar í því mót Bakara Scheel hfnagð innstefnda skuldamáli. Framleggur fró Eshlumadur B. Thórarins son einn Yfir-rettar contra-stefnu af 12ta Mág 1794 undir Hra. Steptamtmanns O. Stepháns sonar hendi og landsins innsigli, til Borgaranna í Reykjavíkur Kaupstad, Th. Bergmanns, F. Dedickens og R. Klemensens, 1) Til að forsvara þeirra málsókn fyrir Herads- og Extra Lögþingis-rettum. 2) Forbod til Heradsdómarans S. Petars sonar, að útleggia nokurn betakng til Jørgensen af þeim fyrir Scheels bú innkomnu peningum, og til að bæta þessum Jørgensen þann her af orsakada skada. 3) Til að þola Yfir-rettarins Dóm eil skadlaus málskostnadar; stefnan var upplefn og áteifnud lit. F. Eshlumadur G. Ketils son lagdi í Rættinn innlegg af 21ta hujus, vegna höfnstefnandanna, og upprástendur, að málinu verði, til nýrrar fyrirtektar í Heradi, aptur heimvissad, hvað innleggid gjærr sýnir, upplefid og áteifnad lit. G. Enn frammar, að verði nú málid her endilega dæmt, þá að aðal-stefnendurnir megi eptir tiltölu niöta sáfnadar bætalingis með Jørgensen af Scheels búi, að því leiti, sem afganga kann þúblil krösum. Vegna mótstefnandans Jørgensen, framlagdi Eshlumadur B. Thórarins son innlegg af dags dato, í hvöriu hann leitast við að sauna Jørgensenens löglegann fyrsta til.

tilfallis-rett til skuldaúfningar af Scheels húi, nærst
 eptir þær públigue kröfur, ad adalstefnendurnir, dæm-
 ist í bætur og málskostnað, og ad þeir áðurgengnu
 dómar í málinu verði staðfestir m. fl., sem innleggid
 þessir, upplest og áreiknad lit. H. Þanninn fram-
 fært og undirbúid, leggja partarnir sameginlega þetta
 mál undir Yfir-rettarins endilegann Dóms úrskúrd.
 Þöru svo uppsagdir eptirfylgiandi Dómar, í framan-
 sóttum þremur Yfir-rettar málum:

I) Sterfbús-skipta forðomunar málinu.

Landfógeti S. Magnússon, hefir fyrir
 Yfir-rettinum ákært einn af Lögmanninum
 sunnann og austann M. Olafssyni þann 17da
 Júlí 1793 genginn Lögþingis-réttar dóm, med
 hvorium Shlumadur S. Sinnsen er stefndur
 fyrir Lögþingis-rétt af Landfógetanum fyrir
 ic hláðlirun og forðomun í skipta fullkominu
 eptir Landphysicum Biarna Pálsson frá 7da
 Aug. 1787 til 28da Nóv. 1791, og eins þá
 dómur féll, uppá þær Landfógetanum gífur
 ákærur, var friadur fyrir öllu tiltali í þvæ
 máli, og eins eptir þeim 2rum pósti af Lögþingis-
 is-réttarins stefnu, frá tilsvári óvissra og óinn-
 falladra skulda þessa sterfbús, fyrir hvorium
 Landfógetinn þó vildi, ad Shlumadurinn yrði
 dæmdur í an- og til svári; vid- gégnumskodun
 þess í sterfbús-málinu frá 26ta Maí 1791 til
 28da Jan. 1792, gégna Hérads prócess og
 dóms, líka og þeirra til Lögþingis-réttarins
 innkomnu skrifla, finnur Yfir-retturinn all-

öðra: að eins opinber, og fæ hindrun og það
uppihald er, sem Landfógeti S. Magnússon
hefir gíort Skipta-réttinum með sinni haldi á
sterfbáðsins eignum og skulut, sjálfræðisfukri
medferd þeirra, og lofsins áttvíst frá Skipta-
réttinum, svo órdugt vill Eýslumanninum S.
Sinnssyni veita, með gýldum rekum og á-
stæðum, að hreinsa sig frá seimlæris brétti við
skiptanna aðaiordir og málsföku, móti Land-
fógeta S. Magnússyni, hver honum var
þann 28da Octóbr. 1789 á hendur fallin, en
þó fyrst fyrir Rétti hreidd þann 26da Máí
1791, eptir meir enn hálft annað ár, með
hverju ásamt öðru seimlæti við skiptin, þeim
og orsakadist ærid uppihald. Sínnur þvi Úf-
ir-rétturinn sanngjarnt, að beggia þeirra yfir-
sýnir í þessu, dragist til jafnadar eptir mála-
vörum; og dæmir þvi rett:

Að fyrrum Landfógetinn Skúli
Magnússon og Eýslumadur Steín-
dor Sínnsson, skuli hvort fyrir annars
áftærum út af þeirri hindrun, er þéte
báðir orsakad hafa skiptanna fullkomn-
an í sterfbúi Landphýstí 2 Pálsfonar
friir vera. Lögþingis-réttarins dómur
af 17da Júlí 1793 og þar í dæmdur 6 rda
málskostnadir af Landfógeta Skúla til
Eýslu.

Shlummanns Steindors, er því hér með upphafinn, en málskostnadi til Df-ir-rettarins í þetta sinn fráfalið.

- 2) Í málskostnadar-málinu milli Landfögeta Skúla, Hérads-dómara S. Péturssonar og Legmanns M. Olafssonar.

Med Hérads dómi af 28da Janúar 1792, gengnum að Reykjavík, hefir Héradsdómari í Gullbringu-shölu S. Pétursson frádæmt Shlummanni Steindóri allann málskostnad, fyrir þar, met fyrrum Landfögeta S. Magnússyni eptir Stiptannmanns Levezows, á þess förunalega Cancellies budi grundadri ffickun af 28da Octobr. 1789, höfduðu laga áfærur, vegna Shlummanns Steindórs lms leika í sökn eins máls, vidvikiandi þeim af Landfögetaunum erfökudu hindrunum í fkipta-fullkomnun eptir Landphysicum B. Póleson, og innihald þess fémuna, lífa og vegna Shlummanns Steindórs feimlatis í hans fkiptarrettar haldi. Med Leafingis-rettar dómi af 22rum Júní 1793, hefir Legmadurinn M. Olafson tilðæmt aptur Shlummanni Steindóri þann honum áður frádæmda málskostnad med 25 relm. af Landfögeta Skúla, hvar vid hann, auk þessa, bætt hefir 6 relm. af Hérads-dómarans állu í málskostnad til Legþings

Þingis-réttarins 1793 Shslumanni Steindóri til handa, vagna þess áður umætna Shslumanni Steindóri móttallna Hérads dóms. Ald Shslumanni Steindóri beri nokkud í málskostnad fyrir sína, enn þótt sártregu og seimlátu lagasókn móti Landfógetanum, er eins sanngjarnlegt og hitt má virðast legum gagnstædt, að Landfógeti Skúli einn greiði honum borgna fyrir þær annars litlu adgiordir hans við sterfbús-málid, meðan hann við það fæckst, hvað þó tiltekud er, að ráða af þeim drúga kostnadi, er Logmadurinn hefir Shslumanni Steindóri tildæmt, án þess að hann nokkurn tíma hingaefi kostnadar reikning fyrir síálfa málsfóknina, því skipta-launin voru sterfbáinu en ei Landfógetanum viðkomandi. Þared nú Logmadur M. Olafson hefir ei medtekið, eduv látid til Réttarins innæsa neinn kostnadar reikning fyrir þessa málsfókn, þá sier Yfir-rétturinn ecki, hvað hann kunni hafa hrært til þess án frekari ransóknar, strar að tildæma Shslumanni Steindóri þá nú hiá Landfógetanum og Hérads-dómara Sigurdi heimtada máls-kostnad, eptir einberri Shslumanns Steindórs bít, og verdur því einkum í tilliti til þessa emibættis-manns seimlátu adgiorda við skiptin og málsfóknina að meta þenna Logþingis dom um málskostnadinn midur grundvalladann einn vera berti; og dæmic því þér med rétt:

Logs

Lögþingis-réttarins dómi af 22um Júlí 1793, með hvörum Sþslumanni S. Finnssyni er tildæmdur málskostnaður 25rdlr. af Landfógeta S. Magnússyni, og 6rdlr. af Hérads-dómara S. Péturssyni, er hér með frásallid, en Landfógeti Skúli lúti Sþslumanni Steindóri fyrir málsföku honum á móti í Héradi eina 4rdli., og Hérads-dómariinn, fyrir heldur hardann dóm, viðvífandi Sþslumanns Steindórs málskostnadi, 2rdli.; en orsakadann kostnað til þessa Yfir-réttar, bæti Lögmaður M. Olafsson Landfógeta S. Magnússyni með 5rdlm. kúr.; skal allt þetta lokid vera til réttra viðkomenda innan 8ta vikna frá löglegri angþsningu þessa Yfir-réttar Dóms, undir aðför eptir lögum.

3) Í skulda tilfalls-máli hiá Bakara H. Scheel.

Fyrirverandi Lutháfs Deconómus, nú Bakari H. Scheel, hefir, eptir það hann áður þann 12ta Júlí 1790 var báinn að pantsetna

setja allt sitt góts og eiaur til þess konungl. Efturkassa, á nh útgæfid adra pantsetningu á somu eigum til Kaupmanns Isaaksens, þann 1ta Aug 1792; þessa frambaud Skippherra Jørgensen fyrir Isaaksens hond, til upplestuurs og þinglshsingar á Reykjavíkur Héradsþingi þann 7da Mat 1793, og Héradsdómari S. Pétursson meðtók hana þar til þinglshsingar, þó hann af Lögþingis bóðinni 1790 áður vita mætti, að hans fyrirgjorda pantsetning á öllum hans þáverandi og væntanlegum eigum væri þar, að forlagi hins konunglega Rentukammers, þinglshst, og auk þessa, sem embættis-maður: 1) að allar Scheels eigur, sem Decónómi vid Eufthúsid, hvar hann stóð fyrir konunglegar stiptunar reikningum, stóðu í panti, eptir Kammer-réttarins Ordu af 18da Martst 1720. 2) Ad eptir hinni somu og Forordn. af 9da Júní 1696 samanborinni vid Forordn. af 23ia Febr. 1748, máttu engar Dómara adglórdir framfara á móti Scheel, nema að áður fengnu leyfi ens konunglega Rentukammers, enn síður nhíar pantsetningar, sem eptir Ml. 5 — 3 — 26. 5 — 7 — 15. 5 — 13 — 52 eðfert annad gátu verkad, enn æru og frelfsis tíón Scheels, meðtafast vid Réttingn án þviliks leyfis, né Isaaksen uppá svo ólögmatann grundvöll tildæmst pants og fyrsta tilfális-réttur nærst eptir públík krosur. Þessvegna er það meir enn almennileg vogun, að Héradsdómaringn dirfist að frávísa 3gia Borg-

Borgara beidni, er fyrir hans Rætt framkoma á Héraðsþingi að Reykjavík, áður enn þetta skulda-mál var til dóms upptekið, með hvörri þeir krosdust af honum frests, til þess að geta logsókt Scheel, játandi að þeir ei fyrri enn þá, hefdu leidd sér í hug, að adrar enn pábl: ík krosfir ættu þá að dæmast og metast, sem ei heldur var von, eptir fyrr áminnstumi fön: ánaleguum Forordningum og laganna fyrir: mælum, ennþótt Héraðs-dómurinn átrýgðis lega votti, að Kaupmanni Isaksen sé uppá svo grundvallarlausan ástæður til dæmdur for: réttur til skuldalákningar af Scheels búi, en Borgaranna Bergmanns, Dedicks og Klemensens krosum frávísad, án þess að þeim veittist nokkurr frestur til að logsækja Scheel, hvað og með hroðum Dóms árekstri þann 24da Júní 1793 var áskorid. Þennann af: laga Rættargang og ójofnud ástöldu því Borg: ararnir Bergmann, Dedicken og Klemensen fyrir Extra-Lögþingis-rætti Lögmanns M. Olafssonar, hvort þó, án þess að adgæta framantöld laga og forordninga bodord, þann 29 Júlínærst eptir stadfestir tédann Héraðs-dóm, og auk þessa dæmir stefnandana í kofnadar-bæ: ur; en eins og að Nfir-rétturinn ekki finnur loglegt, að tileinka þeirri til Isaksens þann 11ta Aug. 1792 giordu pantsetningu, nokkurn pants-réttis mátt edur galdi, eptir margnesnd: um forordningum og laga-póstum, svo ómerka verður hann að álita þá í málinu áðurgengnu

E

Dómia,

dóma, sem áffilia Isaaksen Forrétt til skulda-
láfnungar af Scheels bó, vegna þessrar sid-
argjörðu pantsetningar, og sem áttaka Bergs-
mann, Dedicksen og Klemenssen frá sama til-
falls og jafnedar-rétti til borgunar; þvi
dæmist rétt:

Þeir af Hérads-dómara S. Þór-
ursfyni þann 24da Júní, og Leqmanni
M. Olafsfyni þann 29da Júlí 1793
ad Reykjavík gengnu Hérads- og Ertra-
Lögþingis domar, skulu vera og álitað
dauðir og maktarlausr, og hvorki koma
Kauþmanni Isaaksen til nokkurs gagns,
né heldur Borgurumum Bergmann,
Dedicksen og Klemenssen til skada og
afdráttar í þeirra fröfum mót Bakara
Scheel í nokkurn máta, heldur skulu
þeir allir hórir med jöfnum rétti við
aðra skuldahéimtu menn, mega löglega
innfalla sínar skuldir hiá Scheel, hvors
til Isaaksens þann 1ta Augústi 1792
gjörda pantsetning, svo sem ólögleg, ei
skal neinn For-rétt hafa mega ödrum
skuldum fremur. Máls-kostnad til
Ertra-Lögþingis-halds standi Hérads-
domi.

dómarinn, eptir Lögmanns M. Olafs-
sonar lögum samkvæmum reikningi, og
afgreiddi hann til Bergmanns, Dedick-
ens og Klemensens, svo framt þeir
allareidu hafi ei fullnægt Lögmannin-
um hér fyrir, annars til Lögmanns
Magnúsar sílfs; en málskostnad til
þessa Vir-réttar gjaldi Lögmadur M.
Olafs-son til nefndra 3gia Borgara og
adal-stefnanda með 10rdlm., og fyrir ó-
grundadann dóm til Jústits-Rassans,
Lögmadur Magnús 4rdli., en Hérads-
dómarinn S. Péturs-son 1rdl. eptir
Forordn. af 23ia Decembr. 1735 og
Unordning. af 16da Nóvembr. 1764.
Þessu öllu skal fullnægja innan 8 vikna
frá þessa Dóms löglegri auglýsingu,
undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra.

G. Thórarins-son.

M. Stephensen. St. Stephensen.

B. Gröndal. B. Stephensen.

L. Gudmunds-son. J. Arnórsson.

Eðslumadur V. Thórarínsson deklarerar Appell frá þessum síðasta dóm, ásamt Lögmanni M. Olafssyni. *ut supra.*
 testarar B. Stephensen.

Ánnó 1795 þann 21ta Júlí; var Hfir:retturinn settur undir Præsídío Amtmanns S. Thórarínssonar, og í hans uppákomandi forfellingu Amtmanns Vibes, að Hra. Stiptamtmanns O. Stephánssonar þar um gjördu undirlagi, ásamt með undirskrifudum Assessorer.

Num. I.

Matti fyrir Hfir:rettinum Eðslumadur B. Thórarínsson, og framlagði eina Hfir:rettar stefnu, undir nafni Hra. Stiptamtmanns O. Stephánssonar og landsins signetti af 8da Janúarí þ. á. þvar með stefnast: 1) Vice Lögmadur B. Gröndal, til að forsoara sinn affagða Lögþingis:rettar dóm, þann 24da Júlí næstlidins árs, í Lögmanns-tollamáli, milli Eðju Lögmannsins súl. B. Markússonar og Lögmanns M. Olafssonar. 2) Eðslumadurinn

urinn í Klófar-sýslu E. Petursson í sama máta,
til að forsvara sinn gegna Herads dóm að Meinh
vællum í Klóð, þann 14da Decbr. 1793, og káðir til
að henna þeim í móti, af Eshlumanni B. Thórara
ins syni fyrir Yfir:rettunum framsetiandi áliærur
þeirra affogdum dómum í þessu máli til upphafsingu
ar, og að líða endilegann Yfir:rettar dóm. 3) Stefna
ist Lögmaður M. Olafsson, að mata fyrir Yfir
rettunum, til að forsvara allar sínar fyrirtektir og
móðþroánlegt framhald í innihaldi Lögmanns:tolanna,
eðriú sál. Lögmannnsins til skada, samt til að þepra
saksóknarans áliærur þarámóti, og lofsins til að þola
endilegann Yfir:rettar dóm, til straffs, sekta og máls
kostnaðar betalings fyrir sín afbrót í þessari sök; stefna
an var öllum viðkomendum eptir hennat uppákrift
birt, hún upplestin og áteiknub lit. A. Framlagð
svo Eshlumadur B. Thórarins son Herads, og
Lagþingis, Viðcessa og dóma, af hvörjum, eptir hans
öfl, var upplestin hans sjálfs Demonstratsón í þessu
máli, fyrir Herads- og Lagþingis:rettunum; Prócess
inn uppákrifadur og nót. lit. B. Více:Lögmaður
Gröndal matir og framleggur vegna Lögmanns M.
Olafssonar þessum af Eshlumanni E. Gudmunds
syni í dag gefinn vitnisburd um, að nefndur Eshlu
madur hafi árið 1757 á Alþingi, betalað til Lög
manns sál. B. Markússonar, þá í Vestur-Ekappa
fells-sýslu sama vor innkröfdu Lögmanns:tolla og vitna
ar til Lögmannnsins sál. quitteringar her fyrir; vegna
þessa vitnisburðar Eshlumanns Eððs, óskar Lögmað
urinn, að þessi sök verði útfert til næsta árs Yfir
rettar, þar ed hann ei geti framvísað þá af Eshlu
manni

manni Lhd vönstu quittering eða kopja af henni, eð hafi ei hingat til vitad að þóttu bevísingor skil væri til; dócuéntid upplest, áteiknad lit. E. Hicr til svarar Eshlumadur B. Thórarínsson, að Eshlumannus Lhd framlagdi vitnisburdur ei bevísi annað edur meira, enn þar í Prócessana iansærdi quittero lögur, og ei heldur hvort hann hafi tekid Lögmanns-tollana 1757 allina fyrir sig, edur undir eins sinu Formann, og hvort sem heldur se, bevísist eð Lögmanns Bjárns rettur til tollanna þad ár. Víccu Lögmadur Gröndal uppástendur þarámóti, vegna Lögmanns M. Olafssonar, að þessi quittering, þá hún framkæmi, mundi bevísa annað enn hinar, og þad einungis se ein gáta, að Lögmadur Björn hafi móttelid þeim umvitnada Lögmanns tolli uppá Amtmannus Magnúsar vegna; her uppá begierdu parts arnir Rettarins Interlárútorium, sem svolátandi var eßagt:

Jafnvel þó að sú quittering, sem Eshlumadur L. Gudmundsson vœnigt að hafa í höndum frá sól. Lögmanni B. Markúsyni, fyrir Lögmanns-tollsinu gíald af Vestur-Skaptafells-shlu árid 1757 edur Lögmanns Bjárns fyrsta embættis-ár, sem virkilegs Lögmanns, væri svo sklo ud, að Lögmadur Björn hefði quitterað fyrir þenna Lögmanns-toll, sem sér skólsum og eð sinum Formanni tilheyrandi, getur hann þó engannveginna sænnad annara Lögmannna rett til tollanna fyrirfram, allrahellst þar óvíst væri í þeada skili hann átti

atti eða eignadi sér opt umgétinn Lög-
manns-coll af Skaptafells-shöfu, hvort held-
ur eptir samningi við sinn Sormann, eður
uppá annann hátt. Rætturinn hefir því
eigna von, að nefnd qvittering, þó fram-
tíðmi, mundi gefa nokkra svoddan uppe-
lþingu í sökinni, hvar fyrir hún, móti þró-
testi Víctóris, skyldi nú uppfæriast, heldur á-
lyftar, að hún nú strax hafi sitt fulla gengi.

Vice-Lögmadr Gröndal öskar að innlegg Lög-
manns W. Olafssonar, ásamt Lögþingis dómi
verði upplest, hvað og Ræði. Eðlumadr W. Thóro-
arinnson framleggur, sem Actör í þessari sök, inn-
legg af þessa dags dæti, hvar í hann demonstrerar sinnar
Principalindes Rætt, sem innleggid skilft með sér ber,
upplest áskrifad lit. D. Vice-Lögmadr Gröndal
framlagði og eitt innlegg, hvar í hann uppástendur,
að þar sinn dómur se að fullu á logum grundvallado-
ur, og þeirra rettu heimferflu til sakianda og ver-
ianda röksemda, þurfi hann einkis forsvars við, áskifo-
ur set einasta að mótsægja öllum þeim nþium rök-
semdum, sem fram kynnu að koma fyrir þessum Rætti,
hans ádurnesfnda dómi til nokurrar hneðingar; það
upplest áskrifast ngt. lit. E. Vice-Lögmadr Gröno-
dal framsærir vegna Lögmanns W. Olafssonar,
að þar þessi sök se á móti hans begiering sprittelin,
hafi hann eðert víðara til sakarinnar að svara. Vice-
Lögmadrinn prótesterar, að nokkur nþ bevis verði
anteftin til grundvallar fyrir Rfr-rettarins dómi, og
setur til Rfr-rettarins með endilegum dómi, að eila-
leggja set billegann málkostnad, samt eptir fringuma
fræðum

stæðum álíta Eitanten, Eshlumann Vigfús, með
passandi málret, fyrir hans grófa og gjálifa innlegga.
Vartarnir höfðu ei fleira fram að fara í þessu máli,
er það því til dóms upptekid.

Num. II.

Sama eptirmiddag mætti fyrir Hfirrettinum Eshlu-
madur B. Thórarínsson, og framlagði eina Hfir-
rettar stefnu undir nafni Hra. Steptamsmanns O.
Stephánssonar og landsins innfigli, af 8da Ja-
nuári þ. á., hvar með Eitanten stefnir, urrá Bónda-
ans Jóns Jónssonar á Þárngerðarstæðum regna,
Lögmanni M. Olafssyni, fyrir ránga Lögðags-
leggíngu í máli Jóns móti Arna Jónssyni, 1) til
að heyrta Eitantens ástæðu móti honum. 2) Fram-
koma með sitt forsvor her á móti. 3) Til að heyrta
sinn lögðags-leggíngar dóm upphafinn. 4) Til að líða
dóm til kostnadar og sekra, sem stefnan frammar með
fer her, upplefin áteiknast lit. A. Eshlumadur B.
Thórarínsson framlagði Herads og Lögþingisrett-
ar Prócess í þessu máli, hann upplefin eptir begiere-
ing Actóris, ngr. lit. B. Eshlumadur Vigfús, sem
Actor, framlagði eitt innlegg undir dags dató, sem
er hans Demonstratíón með uppástandi, að lögðags-
leggíngar dómur Lögmanns M. Olafssonar verði,
sem óeptirettanlegur, tollkastadur frá þessum Retti;
að Lögmadur forfríði Jóni Jónssyni sekina; að
Lögmadurinn dæmist í 200 lóða sylfurs bátur til
nærsta Hóspítals, og til Prócess kostnadar, kosts og
æringar fyrir Lögþingis og þessum Retti; innleggid
uppr

upplefð og uppákrifad nót. lit. E. Þegmadur W. Olafsson framleggur eitt innlegg til forsvars stno um lögðagsleggingar dómi, og uppástendur að verða fríðendur fyrir öllum áliarum Litantens, samt þessi vildendur að svara sín og Principals vegna ánæga tanlegum Þröcess kostnadi; Það upplefð áteiknað lit. D. Vidara höfdu partarnir eðt fram að sara, undir endilegum Þfir:rettar dóm í þessari söl, sem á morgun verður affagdur, var svo frá Rettinum gengið til þess í eðtlemiddag. Actum ut supra.

G. Thórarínsson.

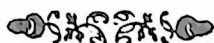
St. Stephensen. D. Stephánsen.

B. Stephensen. J. Arnórsson.

G. Réttilson. Jsl. Einarsson.

Num. III.

Sama eptirmiddag settist Þfir:retturinn, mátti svo Eshlumadur B. Thórarínsson, og framlagði einn Þfir:rettar stesnu undir nafni Hra. Eptamanns D. Stephánsenar og landsins innfigli, af 10da Febr. 1795, þvar med stesnið Þegmadur W. Olafsson að mæta fyrir Þfir:rettinum, til að forsvara stæ Interlocutorum og dóm, affagt í sektabemtum máli Eshlumanns G. Finnsenar, móti Snabirni Sigurðssyni á Ösgerði, að hepra Eshlumanns Steindóre, sem sakfórnara, og Eshlumanns D. Thórarínssonar, sem dómara í heradi, uppástand, og þar uprá Þfir:rettarins dóm að þola; í sama máta stesnið og Snabirni Sigurðsson

eil að hegra Eitantanha áfærur honum á móti í nefndri sök, og dómi að líða eptir mála-væxtum; stefna an upplestin áteiknað lit. A. Lögmaður W. Olafsson setur í Retti, að þar sé elni höfund-portur þessarar sakar Snæbiörn Sigurðsson, hvort þingad til Yfirrettarins er stefndur ásamt með Lögmanninum, að svara her nú til þessarar sakar, hvortli matir sjálfur, ne nokkurt hans vegna, upprástandur Lögmaðurinn að þessi sök verði útfær til næsta Yfirrettar; hvar upprá Eshlumadur Vigfús svaradi: að svo sem Snæbiörn einfís annars forvars þirsti, heldur enn þess, sem Lögmaðurinn mundi framleggja fyrir sínum dómi, svo upprástandur Eitanten að sökin verði nú endilega fyrirtekin. Hvar upprá þeir útbíðta til nni Rettarins Interlócutorium.

J Frapti af Ml. 1 — 4 — 33 — álist Eshlumanns V. Thórarínssonar Þuasstand að vera lögmætt, hvar fyrir þessi sök skal strax fyrirtekið.

Framlagði svo Eshlumadur Vigfús Heradó og Lögþingis Prócessa og dóma í þessari sök, þeir upplestin áteiknað lit. B. Eshlumadur V. Thórarínsson framleggur og eitt innlegg undir nafni Eshlumanns S. Finnsónar, af 13da Júlí þ á, hvar í hann fráleggur fer, að hafa verið orsök í þeirri Exceptiön, sem af fer leiðdi Lögþingis-rettarins Interlócutorium af 15da Júlí 1794, heldur hofi einasta upprástandið, að Snæbiörn verði einungis dæmdur að svara Prócessi kostnadi; það upplefid áteiknað lit C. Eitanten framlagði eitt innlegg af dags dato, hvar í hann leitast við að beviða, að
 sí

Kú fer, þann 20ta Júlí 1793, anglísta, og af Þego
manni M. Olafssyni með Interlocútorkó, þann 15da
Júlí 1794, anteikna Þegþingisrettar Stefna, hafi fer
ólvallega birt verid; það upplefð merkt lit. D. Eshlum
madur B. Thórarínsson framlagði enn eitt inno
legg undir sínu og Eshlumanns E. Finnssonar
nafni, sem er hans Demonstratión í sökinni, sem það
og fjálft með fer ber, það upplefð áteiknad lit. E.
Framlagði Eshlumadur B. Thórarínsson enn eitt
innlegg undir sínu og Eshlumanns E. Finnssonar
nafni, sem er viðbætur til þess norst undangangandi,
það upplefð áteiknad lit. F. Þessu innleggi og undr
angengnum fylgia Bilager frá lit A til lit. E inclús.
Endilega framlagði Eshlumadur B. Thórarínsson
upprá sín fjálfs og Eshlumanns E. Finnssonar
vegna, þeirra sameiginlegt uppástand í þessu málti,
grundvallad á her að framan allegerndum innleggjum
það sem ried innlegg og Vaastand fremur með fer
ber, það upplefð nót. lit. G. Eogmadur M. Olafss
son framlagði eitt innlegg af dags dató, hvar í hann
framsérir þær röksemdir og ástæður hann hafi haft til
sins Interlocútorkis og endilega dóms, það upplefð á
teiknad lit. H. Vidara hefdu þattarnir ekki fram að
færa undir endilegann Hfirrettarins dóm, sem morgnt
síðar verður affagdur. Og þar dagur var úti, var
frá Rættinum gengid. Actum ut supra.

G. Thórarínsson. J. E. Vibe.

St. Stephensen. D. Stephánsen.

B. Stephensen. J. Arnórsson.

G. Réttilsson. Jsl. Einarsson.

Num. IV.

Pann 22ann Júlí að Yfir-rettinum optur samantömnunum, vóru eftirfylgjandi þeir Dómar afgjafir:

- 1) Í svo kalladri Lögmanns-tolla sök milli Eckiu sál. Lögmanns B. Markússonar Áunnar Dorotheu, og Lögmanns M. Olafssonar.

Orsök og undirrót þessarar sakar, er sú blífa meining, sem víðkomandi málspartar hafa haft og hafa um það, hvort þeir á sérhverjum ári af Skulumönnum innfölluðu, og af Lögmonnum uppbornu Lögmanns-tollar, seu þeirra embættis-laun sama ár, edur þess nærst undangengna, ellegar, hvort einn Lögmadur kunni taka þá í síns ita embættis árs viriun? Það fyrra hefir Lögmadur M. Olafson uppkastad, og uppi þann grundvöll innihaldid þeim innfönnu Lögmanns-tollum árid 1791, fyrir Eckiu síns Formanns, Lögmanns sáluga B. Markússonar. Þessarar meiningar hefir og Héradsdómarinn, Skulumadur S. Pétursson að nokkru leiti verid, og þessvegna tilðæmt Eckiuinni einungis nokkra hlutdeild í Lögmanns-tollunum ársins 1791 eftir tiltölu, frá ita Janúarí til 9da Martíí s. á., en Vice-Lögmadur B. Gíöndal hefir frádæmt henni allt tilfall til þeirra. Þau helstu rök, er þeir sam-

egm:

eginlega hafa fært til þessrar sinnar meiningsar, er a) Reiser. af 7da Apr. 1688, er fyrst uppbauð Logmanns-tollana, eptir hvariu þær uppástanda, að Logmanns-tollarnir hafi verið sama ár af Shlumönnum innfalladir og af Lo monnum urpörum (hvað þó er óberfjad).

4) Qvitteringar Logmanns. sál. B. Markús sonar til Shlumannanna, hvaraf nekrar sinnast í Herads-Prócessnn innfærdar, er qvittera fyrir þeis sama árs Logmanns-tolla, sem þær eru útgæfnar. Heránnóti hefir Ekunnar tilfickadi Talsmadur, Shlumadur V. Tbórs arineson uppástadið, að Logmanns-tollarnir eia eins og annað bóndans útsvar af jörðu og fé, jöfom: Landskuldir, skattar, giascollar, og s. fr. að reiknast frá Gardögum til Gardaga, og séu fyrst áfallnir að Gardaga-áttinn lidnu, hvað af folgir, að þó Logmadurinn sál hafi qvitterað Shlumenn fyrir sama árs Logmanns-tolla, er hafa til hans betladir verið, hafi þeir þó tilhætt hans embættis-launum fyrir nærst undangengid Gardaga ár, er hann þá fyrst hafi kunnad að uppbæra, neitandi, sem bædi órimlegu og aldeilis óberfsudu, sem það og svo er, að Logmanns-tollar hafi strax verið innfalladir sama ár og áður nefnt Kongsbréf af 1688 innkom. Shlumadur Vigfus hefir og með aðstiltanlegum rofsendum þne það gagnstæda, að þeir hafi ei orðid innfallad: er 1688, Reiser tiltaki útsprýðilega, að sá þarflólagdi Logmanns-tollur megi tafast þær eptir,

og þessvegna engannveginn fyrir þá umliðnu
 tíð. Það hafi og ómögulega fengid forbínd-
 andi þræpt, fyrir enn það var almennulega kunn-
 giort; þessa meininau, að Logmanns-tollar egi
 að reiknast frá farðegum til farðaga, styrkja
 þau framlogdu Rescript af 26ra Aprílis 1737
 svo vel sem eitt annað af 14da Aprílis 1759,
 líka einninn sú almennitega og alskunna venia,
 er þar um hefir frá fyrstu tíð verid, og er
 enn nú bráðud og víðtekiu; og endilega sakars
 innar egin náttúra, því ef einn bóndi skildi
 á því sama ari, sem hann reiser bá, betala
 Logmanns-toll, og svo hvort ár, til þess hann
 aptur fellir bá, hefði hann betalað einn Log-
 manns-toll meir enn honum bar, hvað ekki
 getur hafi stad, og móðstríðir Justitia distri-
 butiva í þessu almenningis áfsvari: og svo sem
 engin log-grundud röksemd hefir af Ectiu sál.
 Logmanns Biscops Contra-potum til þess
 leidd verid, að Logmanns-tollar egi og skuli
 ódrúðri reiknast, enn frá Farðegum til Far-
 daga, eða betalað fyrir enn aðrir skattar og
 tollar, við sérhvors gjald-daga-árs útgang,
 eins og hennar Talsmáður hefir uppástáðid,
 og að því leidd margar á lögum og lands-
 vana grundadar bevisingar; þ á d æ m i s t
 f y r i r e t t e:

Logmáður M. Olafsson skal vera
 skuldugur að betala til Ectiu síns For-
 manns,

manns, Lögmanns sál. B. Markús-
sonar svo mikid af þeim Lögmanns-toll-
um, sem til hans eru komnir fyrir Gar-
daga-árid 1790 til 1791, sem svarar tíma-
bilinu frá Gardögum 1790, til Lögmanns
Björns daudadags þann 9 Mart. 1791,
eptir afleggiandi áuægianlega bílögð-
um reikningi, er hann þar hía sé skyld-
ugur til að stadfesta með sínum sálu-
hjálpur eydi, ef þess óskad verður; semu-
leidis löglegri rentu af þessari summu
frá því stefut var í Héradi, og tí þess
borgun skéður. Er svo þeim í málinu
afsögdu Hérads- og Lögþingis-dómum
hér með fráfallid, að svo miklu leiti þeir
frádæma Ectiunni Lögmanns-tollana
fyrir tiltekinn tíma. Prócess-kostnad
til Hérads-réttarins, betalar Lögmadur
M. Olafsson með 10 rdlm. til saksofu-
arans Ectiu sál. Lögmanns B. Mark-
ússonar. Góslumadur S. Péturs-
son, sem með að frádæma henni Lög-
manns-tollana frá Gardögum 1790
til 1ta Jan. 1791, hefir orsakad sak-
arinn

arinnar innstefning fyrir Lögþingis-rétt-
um, betali þann kostnad með 4 rðlm.
og endilega Více-logmadur B. Gröndal
málsins söku fyrir Vfir-réttinum með
6 rðlm; allt þetta skal af viðkomendum
til velnefndrar Ectiu, eður hennar erf-
ingia, vera lokid innan 6 vikna frá þessa
dóms auglýsingu, undir aðför eptir
legum.

2.) ¶ Lögðags-leggíngar Máli, milli
Jóns Jónssonar, og Friðondlara
Arna Jónssonar í Grindavík.

Al þeim fyrir Vfir-réttinn framlogdu Þró-
ðessum og skilum í Lögðagsleggíngar máli, milli
Jóns Jónssonar hnara og Friðondlara Arna
Jónssonar í Grindavík er bitum og fram-
gáangi þessa máls fyrir Lögþingis-rétti svo varo
id: að Skilumadur í Rángár-þingi, sem Tals-
maður Jóns óskar undir 25ta Octóbr og vðls
ast þann 4da Decembr. 1792, eina Lögþinga-
is-réttar steinu, hvarmed sá af Skiptamumánni
O. Stephánsyni, í forfellum Hérads-dómara
S. Péturssonar setti domari S. Olafson,
skrefust að mæta fyrir Lögþingis-réttinum 1793,
eíl að forðvara sinn að Járngérðarstedum
þann 16da Júlí 1792 assagða Hérads-dóm
í skuldaheimru og orða-máli, milli Arna Jóns-
sonar

Vonar og Jóns hngra; með somu stefnu kallað
 oft og fyrir Lögþingis-réttinn nefndur Arni
 Jónsson, til að heyrja þær af Jóns Tals-
 manni í Rætt ferandi ákætur og ástæður þeim
 ámóti, og báðir til að líða endilegann Lög-
 manns Dóm. Þann 9da Júlí 1793, lætur
 Gyslumadur V. Thórarínsson framleggja þessa
 fyrir innstefndum blutadegendum löglega aug-
 lögstu stefnu; enn þar ed þá eini innstefndi hof-
 ud-pættur þessarar sakar Arni Jónsson, hvorki
 siálfur, eður fyrir Gullmeftugann mætti við
 Lögþingis-réttinn þetta ár, leagur Lögmaður
 M. Olafsson þann 22ann Júlí s. á. nefnd-
 um Arna Lögðag til nærstaldanda Lögþingis
 1794 og dæmir hann undir eins Skuldugann
 til að framfoma með þau lögleg forföll, sem
 hafi hindrad hann frá að mæta fyrir Lögþing-
 is-réttinum, til þess í stefnunni tiltekna tíma,
 same Gyslumann V. Thórarínsson til að bera
 umförgun, að Lögðagsleagingin verði viðkom-
 endum löglega birt. Þann 16da Júlí 1794,
 mætti Gyslumadur V. Thórarínsson í Lög-
 rétti, og framleagur þar stefnu í þessu máli
 meðuppáfrifadri Lögðags-leggingu lögleaa birtri
 Arna og þeim setta Dómara, uppástendur
 þar hið, að Arni sanni sín forföll frá að mæta
 fyrir Lögþingis-réttinum 1793, og þessa árs
 til þá náðas tíma, eður og dæmist til þeirra,
 með Retscriptinu af 28da Apríls 1784 áqvednu
 bóta, áður honum leyfist að framfoma nokkra
 forsvari í söt sinni; enn framur uppástendur

Actor, að Arni dæmist eptir því, í Actors innleggi 1793 gjörda uppástandi og þeim bevísnaum, sem þá framkomu, þar hann af eintómri hverfallan edur forakti við Rógsfins Retti, hafi hvorki mátt né mæta látið. Hér til fellur ía Lögmanns árskrur: að Arna gefist sá í Lögum tiltekni seinasti frestur til þess 22ars Júlí s. á. til hvors einna sökin útsérjist. Þann 22ann Júlí mættir Shlurmadur V. Thórarínsson í Rétinum, og þræs testarar, að þau innleaa, sem sá setti dómari og Arni Jónsson höfðu til Réttarins innsefndt, verði tekin til Prótócolls, þar hvörigur mátti né Arni framkomi með sin forfolt, heldur uppástendur Actor að sökin rakist upp til dóms, hvortiu síðara Lögmadur losar; en þegar til efna kómur, leggur Lögmadur M. Olafsson þann 24da Júlí móti prótesti Actors ís, báðum portunum lögðag á ný til Lögþings ís 1795 í stad þess að dæma endilega í sökinni, grundvallar þessa sína Lögðags-leggingu þará, að stefnandans áfærur séu óbevísadar Arna á móti og dómatanum, samt á fleirum af Lögmanni ógreindum orsökum. Frá þessum lögðags-leggungar dómi appellerar Shlurmadur V. Thórarínsson þann 26ta s. m., öskar þann 14da Nóvembr. 1794 einnar Öfir-réttar stefnu, sem hann ódlast þann 8da Janúarí 1795, hvarmed Lögmadur M. Olafsson stefnist til að mæta fyrir Öfir-réttinum í ár, og þar að forsvara sinn lögðags-legg-

leggíngar dómt, heyrta stefnandans ástædur og
 Yfir:rettar dóm þola til sekta og kostnadar.
 Í innleggi af 21ta þ. m. leitast Actor vid ad
 bevísa, ad eptir Ml. 1 10—1— hafi Arni
 átt ad sverja sín forföll fra ad mæta 1793,
 hvað þó Eogmadur hafi ei ástílid ské skyidi, og
 ad Arna hefði eptir Ml. 1—4—32— samant
 bornum vid Forordn. af 12ta Apr. 1751, ei
 átt optar lögdagur ad leggiast enn einusinni
 edur til Eogþingis 1794, ad í máli þessu hefði
 átt endilegur dómur ad affegíast eptir þeim
 bevísingum héraðs prócess og Actóris innlegg
 med sér báru, samt ad beggia parra samþykki
 þurfi til uppsetningar mála, eptir Ml. 1—4—
 24. hvort hann, sem prócessinn sýni, aldrei
 hafi gefid; uppástendur því Actor Shlumad-
 ur V. Thórarínsson í frapti af ádurnefndum
 laga-stodum: ad lögdags-leggíngar dómur Eog-
 manns M. Olafsonar, sem óeptirréttanlegur,
 verði af Yfir:rettinum fólkastadur, Eogmadur
 dæmdur til ad forfrísta Jóni sökuna, ef þors
 gíoríft, og ad betala honum kost og tæringu
 og prócess kostnad, og endilega Eogmadurinn
 dæmdur til ad betala 200 löd sýlfurs til nærsta
 Hospitals fyrir óloglegann sakarinnar drátt.
 Eogmadur M. Olafson framsferir þarómóti
 sínum lögdags-leggíngar dómi til forsvars, ad
 eptir Ml. 1—4—32— og Forordn. af 19da
 Aug. 1735 hafi Arna átt lögdagur ad lega-
 iast, og ad þær í Héraðs Actinn og Actors
 innlegg innfærðu bevísingar, ei hafi verid svo
 full.

fullkomlegar, að hann fanni þar á að arunda sinn endilegann Lögþingis-réttar dóm, samt að sinn tilgangur um logdags leggingu í það sinn hafi verið að varðveita rétt Jóns Jónssonar, hvað ei var háns, heldur Jóns Talsmanns Eylda. Lögmaðurinn áleit sér loðdags-leage Inguna þvi óhultari, sem hann af þeim Selslendistú Landþings Actor og Juris Consulti Højers Collegio þykist í öðrum löndum fundid hafa þetta bráðad Rétt frá Rétti. En þaræð Þfir-rétturinn, sem nágræmlega hefir þfirvegad beggia partanna óstædur í þessu máli, einasta verdur að hafa sér fyrir réttarsmáru í sinum dómi hér aðlágandi No. skulog og kónglegar Forordn. en ei eintróm lauslega framborin dæmi; svo gétur hann ei þur síð epn að skuldaheimtu og orðamálid milli J. Jónssonar og Frihendlara Arna Jónssonar í Grindavík, hefdi átt endilega að dæmast fyrir Lögþingis rétti 1794, eptir M. 1—4—32—eptir það, að í því var áður lagdur logdagur, og að Lögmaður M. Olafsson hafi með því á ný ad leggja logdag í málinu, en ekki ad taka það til endileas dóms eptir Actors uppástandi, gjort sig sekann í réttarspíllir; dæmi þvi Þfir-rétturinn:

Lögmaður M. Olafsson, sem móti prótesti Actors, Eðslumanns R. Thórarínssonar, hefir uppihaldid þessu máli,

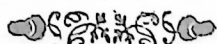
máli, og þar með spilt rétti Jóns Jónssonar í Grindavík, skal eptir M. I...5...9... betala 60 lóð sýlfurs, hvaraf 20 tilfalli Jóni, en hin 40 undir Rong, forfrísta Jóni málið ef þers gærist og hann þess óskar, samt fyrir ógrundadann og af þessum Yfir-rétti aldeilis upphafinn lögdags- leggíngar dóm, betala eptir Forordningunni af 16da Nóvembr. 1764 til Jústits Ráðs pro meliore informatione 4 rðli. Prócesss kostnad til þessa Yfir-réttar, betalar Lögmadur M. Olafsson Act. öri með 6 rðli.; skulu þessar bætur allar loknar vera innan 8 vikna frá þessa Yfir-réttar dómis leglegri birtíngu undir aðför ad legum.

3) Í Eftabheimtu-máli Góslumanns S. Finnssonar, hiá bondanum Snæbirni Sigurðsýni á Ösgærði í Arness-shlu.

Undir-rót til þessa sekta-máls ár Arness-shlu móti bondanum Snæbirni Sigurðsýni, ná báandi á Ösgærði innan sömu shlu,
 G 3 er

sá, að tvedur Snæbiörn ei hefði til réttar
 tíðar betalað Shlumanni S. Finnssyni á
 sig felldar hördóms-sektir og þing-gjald innan
 hans skila, og þannig skulda-þrætur orðinn
 við velnesfudann Shlumann, fært sig búferl-
 um ár Arnes, til Kóngárvalle-shlu árid
 1779, hvarfyrir Shlumadur Sceindór hefði
 með próceis titalað þessum Snæbiorni, og
 fengid Shlumanns í Kóngdr-þingi V. Thór-
 arinesonar dóm yfir honum genginn að Þjóða-
 ólsbaga þann 1ta Sept. 1792, til sektanna
 og þing-gjaldsins' átgjalds með vidliggjandi á-
 legum fyrir þrættuna. Þessi Shlumanns
 Vigfúsar Hérads dómur hefði Snæbiorni fund-
 ist ofhardur, og hann því fengid dómmaum inn-
 stefur fyrir Lögþingis-réttinn, er haldinn var
 hér við Þórð árid 1793, en stálfur fram-
 andi og sárts í lögum, sókt sinn mafa, til
 að undrþá málid, líklega skyldann þeim, er
 vor gömlu Bændslog í Mannh. 17da Kap. á
 varpa með hefðarlausum tieli, hvaraf átfall-
 id varð samstemma, að Lögmadurinn í sudur
 og austur Lögðæmuni, M. Olafson, dæmdi,
 eptir uppástandi, hans stefnu ónþra hér á Lög-
 þingi þann 18da Júlí f. á., og hann fyrir ó-
 löglega innstefning sefann 6rdm. til sakar að-
 ils og dómara í héraði. Að þessum bórum
 láftum, fær þá Snæbiörn enn á nh, að sam-
 þykki sakar-adilans, Shlumanns Sceindórs,
 og samhliða Forordn. af 19da Aug. 1735,
 §. 10. og Rescr. af 19da Dec. 1749 sinu
 hér

hér greinda máli innstefnt til nærfhaldandi
 Eogþingis-réttar 1794, hvort stefnu hann
 framvíjandi og birti Eshlumommunum Steindóri
 og Vigfúsi hér á Eogþingi það fyrresfunda
 ár 1793, sem báðir og hafa hér uppá stefnu
 una skrifad sitt Vidisse þann 20ra Júlí s. á.,
 samt Eopiur af henni medtefid undir eins.
 Ad svoddan undirlagi kemur þessi sök enn á
 ný hér. í Actión þann 14da Júlí 1794 fyrir
 Retti Eogmanns M. Olafsonar, þá Hér-
 adsdómarinn Eshlumadur Vigfús, er mætur
 uppá sín og sakar-adilans Eshlummanns Steindórs
 vegna, framsetur þá Exceptión fyrir
 Rættinum, ad stefnan sé sér ekki birt á sínu
 loa-heimili, eptir M. 1 4 2. 22. 25.
 heldur hér á Eogþingi, hvarfyrir hann uppá-
 stendur, ad tved stefna verði af Eogþingis-rétti-
 inum ólogleg álitin, en sakar adilinn Eshlu-
 madur Steindór í innleggi fyrir Eogþingis-
 réttinn í sama sinn framlogdu, qvedst ei vera
 því á móti, ad sökin þá til dóms procederist,
 hvar uppá Eogmadurinn M. Olafson af-
 sagdi eitt Interlocutorium þann 15da Júlí
 næst eptir, sem skyldadi báda þá innstefndu
 Eshlumenn þá til málsins ad svara, hvort
 Eshlumadur V. Thórarineson oa svo hlýddi
 og útaageradi hér sökina til dóms undir sinu
 og Eshlummanns S. Sinnesonar nafni þann
 17da Júlí s. á., án þess ad angéfa sig í neofru
 med það óánægðann. Endilegann dóm af-
 sagdi því Eogmadurinn M. Olafson í þessari
 þannin

Þannin árkliáðri söl Snæbiørns Sigurðs-
sonar þann 25ta Júlí s. á., hvorium dómi,
ásamt Eogmannsins ádurnefnda Interlocutoris
sakaradilinn Systumadur S. Simmeson og
dómarinn í héraði Systumadur V. Thórar-
ínsón hafa með einni Yfir-réttar stefnu, út-
göfnni af Hra. Sctipamtmani O. Stepháns-
syni, sem Præsíde í Landsins Yfir-rétti, und-
ir hans nafni og landsins signeti þann 10da
Febr. s. á., hingat fyrir þennann Yfir-rétt
innstefnt; undir framhald sakarinnar og þenn-
ar Actíón hér fyrir Yfir-réttinum, hafa hér
dædir tæfendur fundid það ad Eogmanns M.
Olafssonar Interlocutoris af 15da Júlí s. á.
ad það innihaldi sér og sinni virðingu nær-
gángandi talshætti, samt útleghi rángt laga-
greinirnar, Ml. 1° 4° 22. 25. og á móti síálfs-
um dómnum af 25ta s. m., bædi ad hann
se ofinnur í öllu því er hann víkur frá Systu-
manns Vigfúsar ássagda Hérads dómi í sök-
inni, ad Þróðólfshaga í Rángárþingi þann
1ta Sept. 1792, og ad hann yfirskríði þau
takmörk edur átríði Hérads dómsins, er Eog-
manni var leyfilegt um ad dæma, svo sem hann
hafi ei mátt annad uppákenna í sínum dómi,
enn það er Snæbiørn áfríadi í sinni fyrstu
önhritu stefnu, því þau þá áhrærdi átríði Hér-
ads dómsins hefdu útfadid Fatalia appella-
tíónis, þá Snæbiørn áptur stefndi, eda sína ö-
nhritu stefnu endurnhiadi. Af samburdi
þessara hér fyrir Yfir-réttinum framfærdi á-
flags

Hugana og Lögmanns Magnúsar forsvari við
 lögin síð, finnst að þær móti Loamannsins
 meirnesfnda Interlócutoris af 15da Júní s. á.
 framfærðu sakargjafir eru ei svo mikilvægar, að
 þær kunni að koma Loamanninum edur hans dómi
 í höfuðsókinni til hnefsu eða hnekkis, allrahellst
 að við tæd Interlócutorium var í upphafi af
 Eshlumanni Vigfúsi acqviescerad og sökinni
 þar við undir endilegann dóm framhaldið;
 enda álist Eshlumadur Vigfús svo vel sem
 Eshlumadur Steindór með þeirra uppákrift-
 um á Lögþingis stefnuna, að hafa svaddan
 hennar augahjingu fyrir gylða anteð. Hvað
 þann ákærda endilega Lögþingis dóm í sök-
 inni áhræir, þá að Forordn. af 19da Aug.
 1735 §. 10, og Rescr. af 19da Dec. 1749,
 Snæbirni Sigurðssyni friheit til að fá alle
 þad forbetrad með nýrri stefnu, sem vanstapa-
 adi, hina ónýtta, og var hann því ei bandinn
 við þá 4ra pósta, er hann nefndi, heldur
 mátti aldeilis umsteypast eptir Fringumistæðum,
 hvarinir Loamadur Magnús, eptir þeirrar
 anteðnu stefnu innihaldi, hafði og friheit til að
 uppákenna, svo vel þann í Hérads dóminn
 innfærda sakafalls-reikning, sem og um rents
 ærnat og annad meira er Hérads dómurinn
 inniheldur. Sakafalls reikninginn eptir Stóras-
 dómi, finnur nú Vfr:reiturinn hér í landi in
 praxi með hynsu móti, hvað alle kénur af
 þess montada sýlfurs nidurstigna gyl dugleika,
 edur valore extrinseco í móti því, sem hann

var, þá tvedur Stóridómur var saminn, og af Kóngi stadfestur; þó eru þeir flestu Sölu-
menn hér í landi, sem nú eru sakafallins For-
páttarar, er taka 8 rðli specie í einfalda hör-
dóms-sekt, en færri hinir, er reikna hana til
12 rðla. specie, hvort fyrri reikningur er því
réttari enn hinn sídari, sem hann er eldri, því
hann hefir varad frá Stóradóms lögtekningu
alle hingat til, en hann er fyrir fáttum árum
uppkominn, og kann því ei loasvöldur metast,
þótt enn Kóngi sjálfum þóknast hann með átt
þrýfðilegum lögum að völdmakt kenna, hvað enn
er ekki stéð, ennþótt Fororðn af 31a Júní 1746,
alleina í tilfalli af óhlýðni við Hreppstjóra, gæfi
á milli til slíks úrreiknings, hvar við og bærist,
að fá fyrri úrreikningur er meir samstemma
við landsins sárækt enn hinn sídari, og því
einnig með laganna mildi við hina seku same-
hjóða; rentur eða rentur-rentur í svoddan sök-
um, sem Snæbörns, finna ei meðhald á
þeim til þessa lands sérilagi útgæfðu lögum eða
Fororðningum, ekki heldur úrþrýfðilega skatt-
krasinn af báhofri hans að Syðri-gröf, árid
1781, er alleina svaradi 3½ hundr. í rúnd, er
ei löglega hefir verið áftud, en fæddi 3 menn,
þar hann sama ár svaradi skatti af sínu adals-
bái, sem síá er af Kóngrs þegnisk. 1ta Kap.,
eins þar Snæbörn hafði ei úrþrýfðilega skulds-
bundid sig til að betala sekt barnsmóður sinnar,
kunni hann ei þartil að nendast; því að tiltali,
andsvorum og þessarar sakar öllum fringum
stæðs

Þæðum vandlega athugudum dæmist og
rett ályftast:

Dómur Lögmanns M. Olafsson-
ar, genginn hér við Oxará þann 25ta
Júlí 1794, er af þessum Þfir-rétti stad-
festur, svo að útlát Snabíorns Sig-
urdssonar á Ösgérði í Arness-
shlu nú búandi, til Sýslumanns S. Finns-
sonar, skulu þareptir útreiðnast og af-
betalast, og af Snabíorni svarast til
Sýslumanns S. Finnssonar, innan
nærðkomandi 6 vikna frá þessu Þfir-rétt-
ar dóms angðsingu undir aðfer og Exe-
cution eptir loqum. Prócess kostnad-
ur til þessa Þfir-réttar, er á allar síður
upphafinn, samt Lögmaður Magnús
frískundinn frá að svara þeim uppástod-
nu bótum til stefnanda fyrir sitt Inter-
locutorium í þessari sök afsagt. Hvað
hér í Þfir-réttinum hefir demonstrerad
verid um sakafall í einföldum hór-
Dómi, og þó ei uppástefut, edur hvað
annad vera kann sökinni ovidkom-

andi, er sett til síðu og frávísad.

Actum ut supra.

E. Thórarínsson. J. E. Ribe.

St. Stephensen. D. Stepháns-son.

B. Stephensen. J. Arnórsson.

G. Ketils-son. Isl. Einarsson.

Logmadurinn M. Olafsson og Vícelogmadur B. Grøndal declarera báðir sameanlega Appell frá dómnum í Logmanns-tolla sókinni, semuleidis Logmadur Magnús, í lög-dags-leggíngar málinu frá Grindavík; begæra prócessana bestfríada innan laga termíns; 3rd. depónéradi Logmadur M. Olafsson í Réttsinn, til að fá prócessana bestfríada innan laga termíns, en séð afívar, utan fá hálf betalslagur kærmi fyrirfram. *ut supra.*

teslerar B. Stephensen.

Ánnó. 1796 þann 20ta Júlí, var Vfir-rétturinn settur undir Præsídío Stiptamtmanns O. Stepháns-sonar, með undirskrifudum Messörer.

Matti spír Vfir-rettinum Eýslumadurinn í Ránga-á-rþingi B. Thórarínsson, og framlagi eina Vfir-retto

k-rektaar stefnu uadlr nafni Strieamemannað O Ste-
 pháns sonar og landfins innfiglt, dar. 22ann
 Mareff 1796, hvar med stefnift 1) Legmadur M. O.
 lafsfon eil ad hegra fyrir Yfir-rekkinum Eitantiens
 áftædur og áfædur, svo vel móti hans fyrir Eogþingo-
 is-rekkinum giærdet álþkrun þann 27da Júlí 1794,
 fem dóni þann 23ta Júlí 1795, samt ad framkoma
 med sínar áftædur, somu eil forsvard. 2) Eil ad
 hegra finn nefnda affagda dóm og dómara adgiærdit
 í málinu af Yfir-rekkinum upphafdar, samt ad betala
 til Jóns Etríkssonar á Holtum allann honum í
 sama, fyrir Legmannsfinn eilftillí, orsakadann prócefs
 kostnad, samt kost og væringu fyrir Yfir-rekkinum, epe-
 de því, er þá af Eitantiensverdur upprástadit. Vegna
 prócessins innstefnast og ad mæta fyrir Yfir-rekkinum,
 á sama stad, ár og dag í þessa árs Júlíð, þá soþu
 verdur fyrirtækin af Yfir-rekkinum, Eðflumadurtinn J.
 Helgason, svo vel fem erfingiar Olafs sáluðo
 Magnússonar, Sigurdur og Þórarinn O.
 lafsfynir, samt Sigurdur Sigmundsson,
 eil ad hegra fyrenesndann dóm-Legmanns M. Olafs-
 sonar breint upphafinn, fem stefnan fremur synir,
 hún upplefin áteiknud lit. A. Samhliðbandi Yfir-rekto-
 ar stefna og af sama datð var og upplefin, uppáteikno-
 ud, ad löglega hefði bire verid Eðflumanni J. Helga-
 soni, og samhliðda kopia afhende erfingium Olafs
 Magnússonar, fem stefnan fremur synir, áteiknud
 lit. A. Legmadur M. Olafs son framlagdi og eile
 innlegg af þessa dags datð, hvarí hann prótestarar
 ad svara til þessarar sakar, fem ólöglega innstefndur
 var eil, fem innleggid enn fremur siáfte útvíjar, þad

uppléð áreiknað lit. D. Hvar uppá Shlumadur V. Thórarínsson framlagði bref Jóns Eiríkssonar á Holtum til sín af 28da Maí p. á. til sínis, í hvörju hann gæfur honum fullmakt til að framhalda sínu máli nú fyrir þessa árs Yfirretti. En Lögmadur M. Olafsson prótestarar nú sem fyrri, að svara til þess, þar Shlumadurinn hafi enga af Yfirvaldinu útgæfna Ruthorssatíón þar til. Hvar uppá báðir partar arnir begjara Yfirrettarins Interlócutórium, sem svo látaði var ássagt:

Þá fullmakt, sem Lögmadur M. Olafsson hefir óskad framlagda frá Jóni Eiríkssyni á Holtum, um innstefningu þess Lögþingis: réttar dóms, sem genginn er 1795 í Rana málinu, hefir Sætiandinn, Shlumadur V. Thórarínsson framlagt og sýnt í bréfi Jóns Eiríkssonar af 28da Maí p. á., með hvörju hann biður hann framfylgia þessu máli, og qvedst þar með itreka fyrirgjörda bön sína þarum í ædurfendu bréfi, hefir Lögmadurinn og þessu þar eptir eðki mótmælt, heldur krafist, að hann sýndi nú Yfirvalds stíckun til að ganga hér í Rét í Rana málinu, hvað Yfirretturinn metur því ónaudsynlegra, sem Shlumadur V. Thórarínsson hefir í mörg ár sólt þetta mál fyrir mörgum Lögþingis: og höldnum Yfirréttum, þar áttedal síálfs Lögmanns M. Olafssonar, án þess að honum hafi fyrr eður síðar mótmælt verid, vegna stórtandi Yfirvalds

valds stíklunar, hvar ed nú virðist honum óþarfleg til að fá sökina til lyfta leidda, sem annars yrði lángrandi, og Njór-réttinum einungis til upphalds, skal það því nú fyrirtekið og dæmt verða.

Framlagdi svo Eshlumadur B. Thórarínsson Herads- og Lögþingis- prócessa gengna í Nana málinu, ásamt dómi af 23ia Júlí 1795, affandann af Lögmanni M. Olafssyni, vöru þessi Acta öll merkt og lit. E. Þar nærst framkom innlegg Eshlumanns B. Thórarínssonar, af dags dató, innihaldandi hans sök og rettar krefu í þessu máli, það upplefð áteiknad lit. D. Annad innlegg af sama dató framlagdi Lögmadur M. Olafsson, sínum Lögþingis dómi til forsvars, með því uprástandi, sem það alögga vast sýnir, það upplefð áteiknad lit. E. Þar með fylgdu notkar af Lögþingis-krifaranum atterferadar greinir af hinsum públík Acter, ákrifadar lit. F, hvar við Eshlumadur B. Thórarínsson upprástandur: að það af þessum greinum, sem prócessinn ecki innihalt, verði ecki álitid, en Lögmadurinn óskar að þær nákvæmlega adgætist, sínum heimvísunar dómi til styrkingar, bidjandi þar hiá um frest til moranns til að svara Sæliandans innleggi, hvar frá hann þó aptur fiell, og avadst ánægður með, að endilegur dómdir yrði í sökinni affagður, sem fiell svo látandi:

Med Lögþingis-rettar dómi af 19da Júlí 1790, er Eshlumadurinn J. Selgason, í því gamla Nana máli, dæmdur óhæfilegur að með
hondla

höndla það frammar, undir eins er því til
 nýrrar rannsófnar og fullnadar dóms, af öðr-
 um áttnefndandi óvirkföndandi dómara aptur í
 hérað heimvísad; enau að síður tekur Söslu-
 madur Jón Helgason sér fyrir hendur, siáls-
 ur að taka þar í nýtt próf og vitnaleidslu;
 lætur mæla þrænklandid og semia nh landa-
 merki, þann 16da Aprílís 1792, og afheyr-
 þar eptir vitni þann 20ra s. mán. Í inn-
 gessinni stefnu beidni af 1ta Octóbr. 1793 til
 Logmanns M. Olafsonar, og úrgessinni Log-
 þingis-réttar stefnu, þann 21ta Octóbr. sama
 ár, laaderi í Rétt þann 16da Júlí 1794, ás-
 relur Shlumadur D Thórarinsón, ecki ein-
 ángis þessar seinni ólenfíleau dómara aðgjörð-
 ie Shlumanns J. Helgasonar, heldur og
 þann fyrir launau med fyrnefndum Logþing-
 is dómi med öllu ónhitta Hérads dóm hans
 af 24da Octóbr. 1788, hvort honum stefnist
 að heyrta upp aptur ónhittann, med áleag-
 iandi nhium bótum. Í málinu er af Log-
 þingis-rettinum 1794 lagdur logdagur til Log-
 þingis 1795 hlutadegandi máls-pörtum, og
 kofssins dæmt af Logmanni M. Olafssyni
 þann 23ia Júlí sama ár, að Rana málid
 skuli med gjörandi Logmanns áreid í Héradi
 dæmast, eyn þótt Logmanni eins lítid víð-
 fíðemi að gjöra áreid, ellegar gánga þeishátt-
 ár dóma í Héradi, medan enginn undirdóm-
 ari hafdi áður á nh í málinu dæmt, eptir
 þeim óraðfada Logþingis dómi frá 1790, og
 Shslu

Eshlumanni Vigfúsi viðkom að stefna fyrir
 ónhittum Hérads dómi J. Helgasonar, gena-
 num 1788, til nýrrar ónhittingar og bóta; því
 er hér í andfærni yfirfærð, bæði Legmanns
 M. Olafsonar og Eshlumanns V. Thór-
 arinsonar í seinni meðhöndlun þessa máls;
 dæmist því rétt:

Þessu Kana máli er af Yfir-
 réttinum enn þá frávísad til endilegs
 dóms í Héradi, beint eptir Legþingis-
 réttarins dómi af 19da Júlí 1790,
 sem stendur í fullu gildi, en Legþing-
 is-réttar dómur Legmanns M. Olafs-
 sonar af 23ia Júlí 1795, er upphaf-
 inn. Fyrir óleyfilegar og bannadar
 Dómara aðgiörðir við þetta mál í
 Héradi, þvertá móti Legþingis dóm-
 um af 1790, er Eshlumadur Jón
 Helgason ecti til þessa Yfir-réttar
 stefndur nú dóm að líða, hvors vegna

J

þær

Þær mega fyrir viðkomandi Rétti á
nú áfjarast, en málskostnadi er af
Nfir-réttinum fráfalið.

Actum ut supra.

L. Stephánsón.

J. E. Vibe.	M. Stephensen.
B. Grøndal.	B. Stephensen.
J. Jacobsen.	G. Rétilsón.

Ud þessi Nfir-réttar Acta senu rétt útskrifuð af Nfir-réttar Protócollnum, fyrir þessi framanskrisfudu 5 ár, og honum samhliða

vinnar

B. Stephensen.

